

This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

- + *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.
- + Refrain from automated querying Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.
- + *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.
- + *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at http://books.google.com/

(Altono inary)
(Remark)
1417

•

•

.

•

.

		•	
	•		
		·	
•	•		
	•	•	

RITUALE ROMANUM

PAULI V. PONTIFICIS MAXIMI

JUSSU EDITUM

ET A BENEDICTO XIV.

AUCTUM ET CASTIGATUM

ROMÆ

TYPIS S. CONGREGATIONIS DE PROPAGANDA FIDE

MOCCERLVII (

N.E.T.

1

..

SS. DOMINI NOSTRI

BENEDICTI XIV.

APOSTOLICÆ LITTERÆ

In forma Brevis de nova Ritualis, Cæremonialis Episcoporum, necnon et Romani Pontificalis editione, ex quibus selegimus quæ Rituale tantummodo spectant.

BENEDICTUS PAPA XIV.

Ad perpetuam rei memoriam.

Juam ardenti studio , incredibili sollicitudine, assidua cura, et indefesso, diuturnoque labore, adhibitis etiam, accitisque undequaque viris in Sacra Doctrina, disciplinaque Ecclesiastica versatis, æque ac de rerum Liturgicarum peritia peritissimis, sedulam operam navaverint, atque contenderint Prædecessores Nostri Romani Pontifices, ut Rituale Romanum, Cæremoniale Venerabilium Fratrum Episcoporum, et Pontificale Romanum, sive emendatis erroribus, sive correctis inordinationibus, sive ablatis inutilibus, sive restitutis necessariis, ad eam tandem formam, normamque, juxta quam de præsenti usui sunt, maximo cum omnium virorum Ecclesiasticorum commodo et utilitate redigerentur; præstat in primis intelligere ex ipsis præsertim Apostolicis in simili forma Brevis litteris eorumdem Prædecessorum Nostrorum, qui post S. Pium Papam V. felicis recordationis, Clemens VIII. Innocentius X. Paulus V. Urbanus VIII. et Benedictus XIII. ad gravissimum, dignissimumque hujusmodi opus omnibus numeris absolvendum sese pro viribus addixerunt.

Tenores autem memoratarum litterarum sunt, qui sequuntur. Ac primum quidem pro Rituale Romano.

PAULUS PAPA V. ad perpetuam rei memoriam. Apostolicæ Sedi per abundantiam Divinæ gratiæ, nullis suffragantibus meritis, præpositi, Nostræ sollicitudinis esse intelligimus, super universam Domum Dei ita invigilando intendere, ut opportunis in dies magis rationibus provideatur, quo, sicut admonet Apostolus, omnia in ea honeste, et secundum ordinem fiant, præcipue vero quæ pertinent ad Ecclesiæ Dei Sacramentorum administrationem, in qua religiose observari Apostolicis traditionibus, et Ss. Patrum Decretis constitutos Ritus et Cæremonias pro Nostri officii debito curare omnino tenemur. Ouamobrem fel. rec. Pius Papa V. Prædecessor noster, hujus Nostri tunc Sui officii memor, ad restituendam sacrorum Rituum observationem in sacrosancto Missæ Sacrificio, divinoque Officio, et simul ut Catholica Ecclesia in Fidei unitate, ac sub uno visibili capite B. Petri successore Romano Pontifice congregata, unum psallendi et orandi ordinem, quantum cum Domino poterit, teneret, Breviarium primum, et deinde Missale Romanum, multo studio et diligentia elaborata Pastorali providentia edenda censuit. Cujus vestigia eodem sapientiæ spiritu secutus similis memoriæ Clemens Papa VIII. etiam Prædecessor Noster, non solum Episcopis, et inferioribus Ecclesiæ Prælatis accurate restitutum Pontificale dedit, sed etiam complures alias in Cathedralibus et inferioribus Ecclesiis cæremonias promulgato Cæremoniali ordinavit. His ita constitutis, restabat, ut uno etiam volumine comprehensi, sacri et sinceri Catholicæ

Ecclesiæ Ritus, qui in Sacramentorum administratione, aliisque Ecclesiastis functionibus servari debent, ab iis, qui curam animarum gerunt Apostolicæ Sedis auctoritate prodirent, ad cujus voluminis præscriptum, in tanta Ritualium multitudine, sua illi ministeria tamquam ad publicam et obsignatam normam peragerent, unoque ac fideli ductu inoffenso pede ambularent cum consensu. Quod quidem jampridem agitatum negotium, postquam Generalium Conciliorum græce latineque divina gratia editorum opus morari desivit, sollicite urgere Nostri muneris esse existimavimus. Ut autem recte, et ordine, ut par erat, res ageretur, nonnullis ex Venerabilibus Fratribus nostris S. R. E. Cardinalibus, pietate, doctrina et prudentia præstantibus, eam demandavimus, qui cum consilio eruditorum virorum, variisque præsertim antiquis, et, quæ circumferuntur, Ritualibus consultis, eoque in primis, quod vir singulari pietatis zelo, et doctrina bonæ memoriæ Julius Antonius S. R. E. Cardinalis S. Severinæ nuncupatus, longo studio, multaque industria et labore plenissimum composuerat, rebusque omnibus mature consideratis, demum divina aspirante clementia, quanta oportuit brevitate, Rituale confecerunt. In quo cum receptos et approbatos Catholicæ Ecclesiæ Ritus suo ordine digestos conspexerimus, illud sub nomine Ritualis Romani merito edendum publico Ecclesiæ Dei bono judicavimus. Quapropter hortamur in Domino Venerabiles Fratres Patriarchas, Archiepiscopos, et Episcopos, et dilectos Filios eorum Vicarios, nec non Abbates, Parochos universos, ubique locorum existentes, et alios, ad quos spectat, ut in posterum tamquam Ecclesiæ Romanæ filii, ejusdem

Ecclesiæ omnium matris et magistræ auctoritate constituto Rituali in sacris functionibus utantur, et in re tanti momenti, quæ Catholica Ecclesia, et ab ea probatus usus antiquitatis statuit, inviolate observent.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris, die XVII. Junii MDCXIV. Pontificatus Nostri Anno X.

S. Cobellutius.

Quæ vero pro Cæremoniali Episcoporum referentur Bullæ Clementis VIII. incip. Cum novissime. Innocenti X. Etsi alias. Benedicti XIII. Licet alias. Item quæ pro Pontificali Romano Clemens VIII. Bulla incip. Ex quo in Eccelesia. atque Urbanus VIII. Quamvis alias. statuere, brevitatis gratia hic omittuntur. Sequitur Bulla: Quoniam autem pro paterna charitate vehementer cupientes, ut Christi Fidelibus in articulo mortis constitutis, quoad fieri posset, universis Apostolica Benedictio Nostro nomine impertiretur, et Plenaria omnium suorum peccatorum Indulgentia elargiretur, per alias Nostras sub Plumbo litteras Ann. Incarn. Dom. MDCCXLVII. Nonis Aprilis, Pontificatus Nostri anno VII. datas omnibus Ecclesiarum Antistitibus hujusmodi facultatem sub certis modo et forma expressam tribuimus, atque insimul Formulam Benedictionis, et Indulgentiæ hujusmodi dandæ præscripsimus, quemadmodum Encyclicam etiam Nostram Epistolam die XIX. mensis Martii anno MDCCXLIV. ad dilectos Filios Generales Ordinum Regularium, quibus a S. Sede indulta, vel indulgenda erat facultas Pontificiam Benedictionem effundendi super populum statis diebus, scripseramus super modo et ritu, quibus prædicta Benedictio danda est.

Præterea ad nonnullas lites et controversias exortas e medio tollendas itidem per alias Nostras in simili forma Brevis litteras confirmaveramus leges et instituta Cæremonialia jussu Nostro edita pro Provinciarum Præsidibus, Gubernatoribus, Prælatis et Apostolicis Vicelegatis, quæ sunt tenoris sequentis.

Bulla Benedicti XIV. incip. Quod Apostolus, pro Cæremoniali Episcoporum hic omittitur.

Insuper Formulam itidem Benedictionis, et Traditionis Pallii, ac jurisjurandi a Procuratoribus absentium Archiepiscoporum, antequam a Dilecto Filio Nostro S. R. E. Cardinali Diacono idem Pallium accipiant, ipsorum Archiepiscoporum nomine præstandi per Nostram Constitutionem die XII. mensis Augusti anno MDCCXLVIII. sub Plumbo expeditam statuimus.

Porro accedit ad hæc methodus quoque Scholæ Sacrorum Rituum in Gregoriano Collegio Romano hujus almæ Urbis Nostræ Nobis approbantibus institutæ non sine uberi per hoc tempus in Sacris Ritibus addiscendis profectu, aliarumque ad instar ejusdem Scholæ, alibi jam erectarum, vel erigendarum, quæ methodus multis in libris, et præcipue in decimo operum Nostrorum Volumine Romanæ editionis reperitur inserta, plurimumque a Nobis commendatur, eamque plurimum studiosis Sacrorum Rituum prodesse compertum est.

Ea propter cum Nobis a quamplurimis supplicatum fuerit, ut typis iterum reimprimendi Rituale Romanum, Cæremoniale Episcoporum, et Pontificale Romanum hujusmodi, et non solum in iisdem antedicta omnia a Nobis statuta addendi, verum etiam Nostro jussu in lucem emittendi, licentiam de Apostolica benignitate et auctoritate concedere et indulgere dignaremur: Nos itaque probe scientes, et experientia edocti quantum prosit, ut in uno volumine simul collecta ad manum sint ea omnia, quæ sparsim ac divisim impressa inveniuntur, et considerantes quantam hujusmodi collectio utilitatem memoratæ Scholæ Liturgicæ in Collegio Soc. Jesu ejusdem almæ Urbis Nostræ a Nobis institutæ, aliisque ubique locorum erectis afferre possit; Apostolica Auctoritate tenore præsentium communibus tot insignium Virorum ac Præsulum votis et supplicationibus benigne annuentes, facultatem tribuimus et impertimur, ut Rituale Romanum, Cæremoniale Episcoporum, ac Pontificale Romanum sub iisdem modo et forma, quibus de præsenti impressa reperiuntur, et usui sunt, una simul cum omnibus et singulis, quæ ut superius relatum est, a Nobis præscripta, ordinata, et publici etiam juris facta sunt, necnon cum sæpe dicta methodo Scholæ Sacrorum Rituum in Operibus Nostris jam editis inserta jussu Nostro, non obstantibus quibuscumque in contrarium facientibus, typis reimprimantur, et in lucem emittantur.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die XXV. Martii Anno MDCCLII. Pontificatus Nostri anno XII.

DE IIS

QUÆ IN ADMINISTRATIONE SACRAMENTORUM

GENERALITER SERVANDA SUNT.

Ut ea, quæ ex antiquis Catholicæ Ecclesiæ institutis, et sanctorum Canonum, Summorumque Pontificum Decretis, de Sacramentorum Ritibus ac Cæremoniis hoc libro præscribuntur, qua par est diligentia ac religione custodiantur, et ubique fideliter observentur; illud ante omnia scire, et observare convenit, quod Sacrosancta Tridentina Synodus sess. 7. can. 13. de iis Ritibus decrevit in haec verba: Si quis dixerit, receptos et approbatos Ecclesiæ Catholicæ ritus in solemni Sacramentorum administratione adhiberi consuetos, aut contemni, aut sine peccato a Ministris pro libito omitti, aut in novos alios per quemcumque Ecclesiarum Pastorem mutari posse: anathema sit.

Cum igitur in Ecclesia Dei nihil sanctius, aut utilius, nihilque excellentius, aut magis divinum habeatur, quam Sacramenta ad humani generis salutem a Christo Domino instituta, Parochus, vel quivis alius Sacerdos, ad quem eorum administratio pertinet, meminisse in primis debet, se sancta tractare, atque omni temporis momento ad tam sanctæ administrationis officium paratum esse oportere.

Quamobrem illud perpetuo curabit, ut integre, caste, pieque vitam agat; nam etsi Sacramenta ab impuris coinquinari non possint, neque a pravis Ministris eorum effectus impediri: impure tamen et indigne ea ministrantes, in æternæ mortis reatum incurrunt. Sacerdos ergo, si fuerit peccati mortalis sibi conscius, quod absit, ad Sacramentorum administrationem non audeat accedere, nisi prius corde pœniteat; sed si habeat copiam Confessarii, et temporis, locique ratio ferat, convenit confiteri.

Quacumque diei, ac noctis hora ad Sacramenta ministranda vocabitur, nullam officio suo præstando, præsertim si necessitas urgeat, moram interponat, ac propterea populum sæpe, prout sese offert occasio, præmonebit, ut cum sacro ministerio opus fuerit, se quamprimum advocet, nulla temporis, aut cujuscumque incommodi habita ratione.

Ipse vero antequam ad hujusmodi administrationem accedat, paullulum, si opportunitas dabitur, orationi, et sacræ rei, quam acturus est, meditationi vacabit, atque ordinem ministrandi, et cæremonias pro temporis spatio prævidebit.

In omni Sacramentorum administratione superpelliceo sit indutus, et desuper stola ejus coloris, quem Sacramenti ritus exposcit; nisi in Sacramento Pœnitentiæ ministrando occasio, vel consustudo, vel locus interdum aliter suadeat.

Adhibebit quoque unum saltem, si habeat, vel plures Clericos, prout loci, et Sacramenti ratio postulabit, decenti habita, et superpelliceo pariter indutos.

Curabit etiam, ut sacra supellex, vestes, ornamenta, linteamina, et vasa ministerii integra, nitidaque sint, et munda.

In Sacramentorum administratione eorum virtutem, 'usum, se utilitatem, et cæremoniarum significationes, ut Concilium Tridentinum præcepit, ex Ss. Patrum et Catechismi Romani doctrina, ubi commode fieri potest, diligenter explicabit.

Dum Sacramentum aliquod ministrat, singula verba, quæ ad illius formam et ministerium pertinent, attente, distincte, et pie, atque clara voce pronunciabit. Similiter et alias Orationes, et preces devote ac religiose dicet; nec memoriæ, quæ plerumque labitur, facile confidet, sed omnia recitabit ex libro. Reliquas præterea Cæremonias ac Ritus, ita decenter, gravique actione peraget, ut adstantes ad cœlestium rerum cogitationem erigat, et attentos reddat.

Ad ministrandum procedens, rei quam tractaturus est, intentus sit, nec de iis, quæ ad ipsam non pertinent, quidquam cum alio colloquatur; in ipsaque administratione actualem attentionem habere studeat, vel saltem virtualem, cum intentione faciendi, quod in eo facit Ecclesia.

Illud porro diligenter caveat, ne in Sacramentorum administratione aliquid quavis de caussa vel occasione, directe vel indirecte exigat, aut petat; sed ea gratis ministret, et ab omni simoniæ, atque avaritiæ suspicione, nedum crimine, longissime absit. Si quid vero nomine eleemosynæ, aut devotionis studio, peracto jam Sacramento, sponte a Fidelibus offeratur, id licite pro consuetudine locorum accipere poterit, nisi aliter Episcopo videatur.

Fidelibus alienæ Parochiæ Sacramenta non ministrabit, nisi necessitatis caussa, vel de licentia Parochi, seu Ordinarii.

Omnes autem, qui Sacramenta suscipiunt, loco et tempore opportuno monebit, ut remoto inani colloquio, et habitu, actuque indecenti, pie ac devote Sacramentis intersint, et ea, qua par est, reverentia suscipiant.

Librum hunc Ritualem, ubi opus fuerit, semper cum ministrabit, secum habebit, Ritusque et Cæremonias in eo præscriptas diligenter servabit.

Ceterum illorum tantum Sacramentorum, quorum administratio ad Parochos pertinet, Ritus hoc opere præscribuntur, cujusmodi sunt Baptismus, Porhitentia, Eucharistia, Extrema unctio, et Matrimonium. Reliqua vero duo Sacramenta Confirmationis, et Ordinis, cum propria sint Episcoporum, Ritus suos habent in Pontificali præscriptos. Et ea, quæ de iis, atque aliis Sacramentis scire, servare, et docere Parochi debent, cum ex aliis libris, tum præcipue ex Catechismo Romano sumi possunt. Siquidem hic de iis fere tantum agere instituti operis ratio postulat, quæ ad ipsorum quinque Sacramentorum ritus pertinent.

Postremo quisquis Sacramenta administrare tenetur, habeat libros necessarios ad officium suum pertinentes, eosque præsertim, in quibus Parochialium functionum notæ ad futuram rei memoriam describuntur, ut ad finem hujus Ritualis habetur.

DE SACRAMENTO

BAPTISMI

RITE ADMINISTRANDO.

Sacrum Baptisma, Christianæ Religionis et æternæ vitæ janua, quod inter alia novæ Legis Sacramenta a Christo instituta, primum tenet locum, cunctis ad salutem necessarium esse, ipsa Veritas testatur illis verbis: Nisi quis renatus fuerit ex aqua et Spiritu Sancto, non potest introire in regnum Dei. (Jo. 8.) Itaque summa ad illud opportune, riteque administrandum ac suscipiendum diligentia adhibenda est.

Cum autem ad hoc Sacramentum conferendum alia sint de Jure divino absolute necessaria, ut materia, forma, minister; alia ad illius solemnitatem pertineant, ut Ritus, ac Cæremoniæ, quas ex Apostolica et antiquissima traditione acceptas et approbatas, nisi necessitatis caussa, omittere non licet; de iis aliqua præmonenda sunt, ut sacrum hoc ministerium rite et sancte peragatur.

DE MATERIA BAPTISMI.

A c primum intelligat Parochus, cum hujus Sacramenti materia sit aqua vera ac naturalis, nullum alium liquorem ad id adhiberi posse.

Aqua vero solemnis Baptismi sit eo anno benedicta in Sabbato Sancto Paschatis, vel Sabbato Pentecostes, quæ in fonte mundo nitida et pura diligenter conservetur; et hæc quando nova benedicenda est, in Ecclesiæ, vel potius Baptisterii sacrarium effundatur.

Si aqua benedicta tam imminuta sit, ut minus sufficere videatur, alia non benedicta admisceri potest, in minori tamen quantitate.

Si vero corrupta fuerit, aut effluxerit, aut quovis modo defecerit, Parochus in fontem bene mundatum ac nitidum, recentem aquam infundat, eamque benedicat ex formula, quæ infra præscribitur.

Sed si aqua conglaciata sit, curetur, ut liquefiat: sin autem ex parte congelata sit, aut nimium frigida, poterit parum aquæ naturalis non benedictæ calefacere, et admiscere aquæ baptismali in vasculo ad id parato, et ea tepefacta ad baptizandum uti, ne noceat infantulo.

DE FORMA BAPTISMI.

() uoniam Baptismi forma his verbis expressa: Ego te baptizo in nomine Patris, et Filii, et Spiritus Sancti, omnino necessaria est, ideo eam nullo modo licet mutare, sed eadem verba uno et eodem tempore quo fit ablutio pronuncianda sunt.

Latinus Presbyter latina forma semper utatur.

Cum Baptismum iterare nullo modo liceat, si quis sub conditione, de quo infra, sit baptizandus, ea conditio explicanda est hoc modo: Si non es baptizatus, ego te baptizo in nomine Patris, etc. Hac tamen conditionali forma non passim aut leviter uti licet, sed prudenter; et ubi, re diligenter pervestigata, probabilis subest dubitatio, infantem non fuisse baptizatum.

Baptismus licet fieri possit aut per infusionem aquæ, aut per immersionem, aut per aspersionem; primus tamen, vel secundus modus, qui magis sunt in usu, pro Ecclesiarum consuetudine retineantur; ita ut trina ablutione caput baptizandi perfundatur, vel immergatur in modum Crucis uno et eodem tempore, quo verba proferuntur, et idem sit aquam adhibeus et verba pronuntians.

Ubi vero Baptismus sit per infusionem aquæ, cavendum est, ne aqua ex infantis capite in fontem, sed in sacrarium Baptisterii prope ipsum fontem extructum desluat, aut in aliquo vase ad hunc usum parato receptam, in ipsius Baptisterii, vel in Ecclesiæ sacrarium effundatur.

DE MINISTRO BAPTISMI.

egitimus quidem Baptismi minister est Parochus, vel alius Sacerdos a Parocho, vel ab Ordinario loci delegatus; sed quoties infans, aut adultus versatur in vitæ periculo, potest sine solemnitate a quocumque baptizari in qualibet lingua, sive Clerico, sive Laico etiam excommunicato, sive Fideli, sive Infideli, sive Catholico, sive hæretico, sive viro, sive fœmina, servata tamen forma et intentione Ecclesiæ.

Sed si adsit Sacerdos, Diacono præferatur, Diaconus Subdiacono, Clericus Laico, et vir fæminæ, nisi pudoris gratia deceat fæminam potius, quam virum baptizare infantem non omnino editum, vel nisi melius fæmina sciret formam et modum baptizandi. Quapropter curare debet Parochus, ut Fideles, præsertim obstetrices, rectum baptizandi ritum probe teneant et servent.

Pater, aut mater propriam prolem baptizare non debent, præterquam in mortis periculo, quando alius non reperitur, qui baptizet neque tunc ullam contrahunt cognationem, quae matrimonii usum impediat.

DE BAPTIZANDIS PARVULIS.

Opportune Parochus hortetur eos, ad quos ea cura pertinet, ut natos infantes, sive baptizandos, sive baptizatos, quamprimum fieri poterit, ea qua decet Christiana modestia sine pompæ vanitate deferant ad Ecclesiam, ne illis Sacramentum tantopere necessarium nimium differatur cum periculo salutis, et ut iis, qui ex necessitate privatim baptizati sunt, consuetæ cæremoniæ, ritusque suppleantur, omissa forma et ablutione.

Nemo in utero matris clausus baptizari debet. Sed si infans caput emiserit, et perículum mortis immineat, baptizetur in capite, nec postea si vivus evaserit, erit iterum baptizandus. At si aliud membrum emiserit, quod vitalem indicet motum, in illo, si periculum impendeat, baptizetur; et tunc si natus vixerit, erit sub conditione baptizandus eo modo, quo supra dictum est: Si non es baptizatus, ego te baptizo in nomine Patris, etc. Si vero ita baptizatus, deinde mortuus prodierit ex utero, debet in loco sacro sepeliri.

Si mater prægnans mortua fuerit, fœtus quamprimum caute extrahatur, ac si vivus fuerit, baptizetur: si fuerit mortuus, et baptizari non potuerit, in loco sacro sepeliri non debet.

Infantes expositi et inventi, si re diligenter investigata de eorum Baptismo non constet, sub conditione baptizentur.

In monstris vero baptizandis, si casus eveniat, magna cautio adhibenda est, de quo si opus fuerit, Ordinarius loci, vel alii periti consulantur, nisi mortis periculum immineat.

Monstrum, quod humanam speciem non præseferat, baptizari non debet, de quo si dubium fuerit, baptizetur sub hac conditione: Si tu es homo, ego te baptizo, etc.

Illud vero, de quo dubium est, una ne, aut plures sint personæ, non baptizetur, donec id discernatur: discerni autem potest, si habeat unum vel plura capita, unum vel plura pectora; tunc enim totidem erunt corda et animæ, hominesque distincti, et eo casu singuli seorsum sunt baptizandi, unicuique dicendo: Ego te baptizo, etc. Si vero periculum mortis immineat, tempusque non suppetat, ut singuli separatim baptizentur, poterit minister singulorum capitibus aquam infundens omnes simul baptizare, dicendo: Ego vos baptizo in nomine Patris, et Filii, et Spiritus Sancti. Quam tamen formam in iis solum, et in aliis similibus mortis periculis ad plures simul baptizandos, et ubi tem-

pus non patitur, ut singuli separatim baptizentur, alias numquam licet adhibere.

Quando vero non est certum, in monstro esse duas personas, quia duo capita et duo pectora non habet distincta; tunc debet primum unus absolute baptizari, et postea alter sub conditione, hoc modo: Si non es baptizatus, ego te baptizo in nomine Patris, et Filii, et Spiritus Sancti.

DE PATRINIS.

Parochus, antequam ad baptizandum accedat, ab iis, ad quos spectat, exquirat diligenter, quem, vel quos Susceptores seu Patrinos elegerint, qui infantem de sacro Fonte suscipiant, ne plures quam liceat, aut indignos, aut ineptos admittat.

Patrinus unus tantum, sive vir, sive mulier, vel ad summum unus et una adhibeantur, ex Decreto Concilii Tridentini; sed simul non admittantur duo viri, aut duæ mulieres, neque baptizandi pater, aut mater.

Hos autem Patrinos saltem in ætate pubertatis, ac Sacramento Confirmationis consignatos esse, maxime convenit.

Sciant præterea Parochi, ad hoc munus non esse admittendos infideles, aut hæreticos, non publice excommunicatos, aut interdictos, non publice criminosos, aut infames, nec præterea qui sana mente non sunt, neque qui ignorant rudimenta Fidei. Hæc enim Patrini spirituales filios suos, quos de Baptismi fonte susceperint, ubi opus fuerit, opportune docere tenentur.

Præterea ad hoc etiam admitti non debent Monachi, vel Sanctimoniales, neque alii cujusvis Ordinis Regulares a saeculo segregati.

DE TEMPORE ET LOCO ADMINISTRANDI BAPTISMUM.

Quamvis Baptismus quovis tempore, etiam interdicti, et cessationis a Divinis, præsertim si urgeat necessitas, conferri possit; tamen duo potissimum ex antiquissimo Ecclesiæ ritu sacri sunt dies, in quibus solemni cæremonia hoc Sacramentum administrari maxime convenit: nempe Sabbatum Sanctum Paschæ, et Sabbatum Pentecostes, quibus diebus Baptismalis Fontis aqua rite consecratur. Quem ritum, quatenus fieri commode potest in adultis baptizandis, nisi vitæ periculum immineat, retineri decet, aut certe non omnino prætermitti, præcipue in Metropolitanis, aut Cathedralibus Ecclesiis.

Ac licet, urgente necessitate, ubique baptizare nihil impediat; tamen proprius Baptismi administrandi locus est Ecclesia, in qua sit Fons Baptismalis, vel certe Baptisterium prope Ecclesiam.

Itaque necessitate excepta, in privatis locis nemo baptizari debet, nisi forte sint Regum, aut magnorum Principum filii id ipsis ita deposcentibus, dummodo id fiat in eorum Capellis seu Oratoriis, et in aqua Baptismali de more benedicta.

Baptisterium sit decenti loco et forma, materiaque solida, et quæ aquam bene contineat, decenter ornatum, et cancellis circumseptum, sera et clave munitum, atque ita obseratum, ut pulvis, vel aliæ sordes intro non penetrent, in eoque, ubi commode fieri potest, depingatur imago Sancti Joannis Christum baptizantis.

DE SACRIS OLEIS, ET ALIIS REQUISITIS

Sacrum Chrisma, et sanctum Oleum, quod et Cathecumenorum dicitur, quorum usus est in Baptismo, eodem anno sint ab Episcopo de more benedicta Feria V. in Cœna Domini.

Curet Parochus, ut ea suo tempore quamprimum habeat, et tanc vetera in Ecclesia comburat.

Veteribus Oleis, nisi necessitas cogat, ultra annum non utatur: ac si deficere videantur, et Chrisma, aut Oleum benedictum haberi non possit, aliud Oleum de olivis non benedictum adjiciatur, sed in minori quantitate.

Chrisma, et Oleum sacrum sit in suis vasculis argenteis, aut saltem stanneis, bene obturatis: quæ vascula sint inter se distincta, et propriam unumquodque inscriptionem habeat majusculis litteris incisam, ne quis error committatur.

Ad usum vero quotidianum minora habeantur vascula ex argento, si fieri potest, aut stanno, sive separata, sive etiam conjuncta: apte tamen distincta, et bene cooperta, et cum suis inscriptionibus, ut supra, ne Parochus aberret, et unum pro altero sumat, quod cavere debet diligenter.

In ea igitur ex majoribus vasculis Chrismatis et Olei, quod sufficiat, infundatur, atque ut effusionis periculum caveatur, commodum erit, in his vasculis bombacium, seu quid aimile habere, Oleo sacro, et Chrismate separatim perfusum, in quo pollex, cum opus est, ad inungendum immittatur.

Hæe vascula ita parata in loco proprio, honesto, ac mundo, sub clave, ac tuta custodia decenter asserventur, ne ab aliquo, nisi a Sacerdote, temere tangantur, aut eis sacrilege quisquam abuti possit.

Parochus, quantum fieri potest, curet, ne per laicos, sed per se, vel alium Sacerdotem, vel saltem per alium Ecclesiæ ministrum hæc Olea deferantur: caveat item, ne de iis quicquam ulli unquam tribuat cujusvis rei prætextu.

Sal, quod in os baptizandi immitendum est, sit benedictum sua peculiari benedictione, quæ infra præscribitur; neque utatur sale exorcizato ad benedicendam aquam; sitque prius bene confractum et attritum, siccum ac mundum. Sal ita benedictum nemini tradatur, neque etiam iis, qui benedicendum attulerint, reddatur, sed ad alios baptizandos servetur, aut in sacrarium abjiciatur.

Cum igitur Baptismi Sacramentum jam administrandum est , hæc in promptu esse debent.

Vascula sacri Olei Cathecumenorum, et Chrismatis.

Vasculum cum sale benedicendo, vel jam, ut dictum est, benedicto.

Vasculum, seu cochlear ex argento, vel alio metallo nitidum, ad aquam Baptismi fundendam super caput baptizandi, quod nulli præterea alii usui deserviat.

Pelvis, seu bacile ad excipiendam aquam ex capite desluentem, nisi statim in sacrarium desluat.

Gossipium, alio nomine bombacium, seu quid simile, ad abstergenda loca sacris Oleis inuncta.

Stolæ duæ, ubi commode haberi possunt, una violacea, et altera alba, ut infra notatur, mutanda, sin minus, una saltem adhibeatur.

Medulla panis, qua inuncti Sacerdotis digiti, cum manus lavat, abstergantur; et vas pro manuum lotione post Baptismum, quod huic tantum usui deservire debet.

Alba vestis in modum pallioli, seu linteolum candidum, infantis capiti imponendum.

Cereus, seu candela cerea, baptizato ardens tradenda.

Hic denique Ritualis liber sit paratus; et item liber Baptismalis, in quo baptizati describuntur.

Omnibus igitur opportune præparatis, Sacerdos ad tanti Sacramenti administrationem, lotis manibus, superpelliceo, et stola violacea indutus, accedat: Clericum unum, seu plures, si potest, secum adhibeat superpelliceo pariter indutos, qui sibi ministret.

Ita paratus accedat ad limen Ecclesiæ, ubi foris expectant qui infantem detulerunt.

Interrogat, nisi de his bene sibi constet, an sit suæ Parochiæ, masculus, an fœmina, an sit domi baptizatus, et a quo, et quam rite, et qui sint compatres, qui infantem teneant, pro eoque respondeant; quos pie ac decenter assistere, ac prout opus fuerit, pro baptizando ad interrogationes respondere admoneat.

Et quoniam iis qui haptizantur, tamquam Dei filiis in Christo regenerandis, et in ejus militiam adscribendis, nomen imponitur, curet ne obsecena, fabulosa, aut ridicula, vel inanium deorum, vel impiorum ethnicorum hominum nomina imponantur, sed potius, quatenus fieri potest, Sanctorum, quorum exemplis Fideles ad pie vivendum excitentur, et patrociniis protegantur.

His igitur expeditis, et accepto nomine baptizandi, positi, si infans fuerit, super brachium dextrum illius, qui eum defert; Parochus ad Baptismum procedat, in hunc modum nominatim interrogans.

ORDO

BAPTISMI

PARVULORUM.

N. Quid petis ab Ecclésia Dei?

Patrinus respondet: Fidem.

Sacerdos. Fides, quid tibi præstat? Patrinus respondet: Vitam ætérnam.

Sacerdos. Si igitur vis ad vitam ingredi, serva mandáta. Diliges Dóminum Deum tuum ex toto corde tuo, et ex tota ánima tua, et ex tota mente tua, et próximum tuum sicut teípsum.

Deinde ter exsusset leniter in faciem infantis, et dicat semel: Exi ab eo (vel ab ea), immúnde spíritus, et da locum Spiritui Sancto Paráclito.

Postea pollice faciat signum Crucis in fronte, et in peetore infantis, dicens: Accipe signum Crucis tam in fronte ‡, quam in corde ‡, sume fidem cœléstium præceptórum: et talis esto móribus, ut templum Dei jam esse possis.

Orémus.

Preces nostras, quæsumus Dómine, cleménter exáudi: et hunc Electum tuum N. Crucis Domínicæ impressióne signátum perpétua virtúte custódi: ut magnitúdinis glóriæ tuæ rudiménta servans, per custódiam mandatórum tuórum ad regeneratiónis glóriam perveníre mereátur. Per Christum Dóminum nostrum. R. Amen.

Deinde imponat manum super caput infantis, ac dicat:

O rémus.

Omnípotens, sempitérne Deus, Pater Dómini nostri Jesu Christi, respícere dignáre super hunc famuluum tuum N., quem ad rudiménta fidei vocáre dignátus es; omnem cæcitátem cordis ab eo expélle: disrúmpe omnes láqueos

Sátanæ, quibus fúerat colligátus: áperi ei, Dómine, jánuam pietátis tuæ, ut signo sapiéntiæ tuæ imbútus, omnium cupiditátum fætóribus cáreat, et ad suávem odórem præceptórum tuórum lætus tibi in Ecclésia tua desérviat, et proficiat de die in diem. Per eúmdem Christum Dóminum nostrum. R. Amen.

Deinde Sacerdos benedicit sal, quod semel benedictum alias ad eumdem usum deservire potest.

¶ Benedictio Salis.

Froncézo te, creatúra salis, in nómine Dei Patris omnipoténtis &, et in charitáte Dómini nostri Jesu Christi &, et in virtúte Spíritus & Sancti. Exorcízo te per Deum vivum &, per Deum verum &, per Deum sanctum &, per Deum &, qui te ad tutélam humáni géneris procreávit, et pópulo veniénti ad credulitátem per servos suos consecrári præcépit, ut in nómine sanctæ Trinitátis efficiáris salutáre Sacraméntum ad effugándum inimícum. Próinde rogámus te, Dómine, Deus noster, ut hanc creatúram salis sanctificándo sanctífices &, et benedicéndo benedícas &, ut sit ómnibus accipiéntibus perfécta medicína, pérmanens in viscéribus eórum, in nómine ejúsdem Dómini nostri Jesu Christi, qui ventúrus est judicáre vivos et mórtuos, et sæculum per ignem. R. Amen.

Deinde immittat modicum salis benedicti in os infantis, dicens: N. Accipe sal sapiéntiæ: propitiátio sit tibi in vitam ætérnam. R. Amen.

Sacerdos. Pax tibi. R. Et cum spíritu tuo Orémus.

Deus patrum nostrórum, Deus universæ cónditor veritátis, te súpplices exorámus, ut hunc fámulum tuum N. respícere dignéris propítius, et hoc primum pábulum salis gustántem, non diútius esurire permíttas, quo minus cibo expleátur cœlésti, quátenus sit semper spíritu fervens, spe gáudens, tuo semper nómini sérviens. Perduc eum, Dómine, quæsumus, ad novæ regenerationis lavácrum, ut cum fidélibus tuis promissiónum tuárum ætérna

præmia cónsequi mereátur. Per Christum Dóminum nostrum. $\mathbb{R}^1$. Amen.

Exorcízo te, immúnde spíritus, in nómine Patris 🚓, et Fílii 🙊, et Spíritus 🙊 Sancti, ut éxeas, et recédas ab hoc fámulo Dei N.: Ipse enim tibi ímperat, maledícte damnáte, qui pédibus super mare ambulávit, et Petro mergénti déxteram porréxit.

Ergo, maledícte diábole, recognósce senténtiam tuam, et da honórem Deo vivo et vero, da honórem Jesu Christo Fílio ejus, et Spirítui Sancto, et recéde ab hoc fámulo Dei N., quia istum sibi Deus, et Dóminus noster Jesus Christus ad suam sanctam grátiam, et benedictiónem, fontémque Baptísmatis vocáre dignatus est.

Hie pollice in fronte signat infantem, dicens: Et hoe signum sanctæ Crucis 🚎, quod nos fronti ejus damus, tu, maledícte diábole, numquam áudeas violáre. Per eúmdem Christum Dóminum nostrum. 👸. Amen.

Mox imponit manum super caput infantis, et dicit: Orémus.

Lérnam, ac justíssimam pietátem tuam déprecor, Dómine sancte, Pater omnípotens, ætérne Deus, auctor lúminis et veritátis, super hunc fámulum tuum N., ut dignéris illum illumináre lúmine intelligéntiæ tuæ: munda eum, et sanctífica: da ei sciéntiam veram, ut dignus grátia Baptísmi tui efféctus, téneat firmam spem, consílium rectum, doctrínam sanctam. Per Christum Dóminum nostrum. R. Amen.

Postea Sacerdos imponit extremam partem stolæ super infantem, et introducit eum in Ecclesiam, dicens:

N. Ingrédere in templum Dei, ut hábeas partem cum Christo in vitam ætérnam. R. Amen.

Cum fuerint Ecclesiam ingressi, Sacerdos procedens ad Fontem cum Susceptoribus conjunctim clara voce dicit: redo in Deum, Patrem omnipoténtem, creatórem cœli, let terræ. Et in Jesum Christum, Fílium ejus únicum, Dóminum nostrum; qui concéptus est de Spíritu Sancto,

atus ex María Vírgine; passus sub Pontio Piláto, crucifius, mórtuus, et sepúltus; descéndit ad ínferos, tértia dic surréxit a mórtuis: ascéndit ad cœlos, sedet ad déxteram lei Patris omnipoténtis; inde ventúrus est judicáre vivos, t mórtuos. Credo in Spíritum Sanctum; sanctam Ecclémam Cathólicam, Sanctórum communiónem; remissiónem eccatórum; carnis resurrectiónem; vitam æternam. Amen. Dater noster, qui es in cœlis, sanctificétur nomen tuum: advéniat regnum tuum: fiat volúntas tua, sicut in cœlie, et dimítte nobis débita nostra, sicut et nos dimíttinus debitóribus nostris: et ne nos indúcas in tentatiónem: sed líbera nos a malo. Amen.

Ac deinde, antequam accedat ad Baptisterium, dical.

¶ Exorcismus.

Patris omnipoténtis &, et in nómine Jesu Christi Fílii jus, Dómini et Júdicis nostri &, et in virtúte Spíritus iancti &, ut discédas ab hoc plásmate Dei N., quod Dóninus noster ad templum sanctum suum vocáre dignátus st, ut fiat templum Dei vivi, et Spíritus Sanctus hábitet n eo. Per eúmdem Christum Dóminum nostrum, qui venturas est judicáre vivos, et mórtuos, et sæculum per ignem.

R). Amen.

Postea Sacerdos digito accipiat de saliva oris sui, et tangat aures et nares infantis: tangendo vero aurem dexteram, et sinistram, dicat: Ephpheta, quod est, Adaperíre: deinde tangit nares, dicens: In odórem suavitátis. Tu autem effugáre, diábole; appropinquábit enim judicium Dei.

Postea interrogat baptizandum nominatim, dicens:

N. Abrenúntias Sátanæ?

Respondet Patrinus : Abrenúntio. Sacerdos : Et ómnibus opéribus ejus?

Patrinus: Abrenúntio.

Sacerdos: Et ómnibus pompis ejus?

Patrinus: Abrenúntio.

Deinde Sacerdos intingit pollicem in oleo Cathecumenorum, et infantem ungit in pectore, et inter scapulas in modum Crucis, dicens: Ego te línio A óleo salútis in Christo Jesu Dómino nostro, ut hábeas vitam ætérnam.

R'. Amen.

Hic deponit stolam violaceam, et sumit aliam albi coloris. Subinde pollicem et inuncta loca abstergit bombacio, vel re simili : et interrogat expresso nomine baptizandum, Patrino respondente.

N. Credis in Deum Patrem omnipoténtem, Creatórem cœli et terræ? R. Credo.

Credis in Jesum Christum Filium ejus únicum, Dóminum nostrum, natum, et passum? R. Credo.

Credis et in Spíritum Sanctum, sanctam Ecclésiam Cathólicam, Sanctórum communiónem, remissiónem peccatórum, carnis resurrectiónem, et vitam ætérnam? R. Credo.

Subinde expresso nomine baptizandi, Sacerdos dicit:

N. Vis baptizári?

Respondet Patrinus: Volo.

Tunc Patrino, vel Matrina, vel utroque (si ambo admittantur) infantem tenente, Sacerdos vasculo, seu urceolo accipit aquam baptismalem, et de ea ter fundit super caput infantis in modum Crucis, et simul verba proferens, semel tantum distincte, et attente, dicit:

N. Ego te baptízo in nómine Patris A fundat primo, et Fílii A fundat secundo, et Spíritus A Sancti fundat tertio.

Ubi autem est consuetudo haptizandi per immersionem, Sacerdos accipit infantem, et advertens ne lædatur, caute immergit, et trina mersione baptizat, et semel tantum dicit:

N. Ego te baptizo in nómine Patris &, et Fílii &, et Spíritus & Sancti.

Mox Patrinus, vel Matrina, vel uterque simul infantem de sacro Fonte levant, suscipientes illum de manu Sacerdotis. Si vero dubitatur, an infans fuerit baptizatus, utatur hac forma: N. Si non es baptizatus, ego te baptizo in nómine Patris &, et Fílii &, et Spíritus & Sancti.

Deinde intingit pollicem in sacro Chrismate, et ungit infantem in summitate capitis in modum Crucis, dicens:

Deus omnípotens, Pater Dómini nostri Jesu Christi, qui te regenerávit ex aqua et Spíritu Sancto, quique dedit tibi remissiónem ómnium peccatórum, (hic inungit) ipse te líniat Chrismate salútis A in eódem Christo Jesu Dómino nostro in vitam ætérnam. R. Amen.

Sacerdos dicit: Pax tibi. R. Et cum spíritu tuo.

Tum bombacio, aut re simili abstergit pollicem suum, et locum inunctum, et imponit capiti ejus linteolum candidum loco vestis albæ, dicens: Accipe vestem cándidam, quam immaculátam pérferas ante tribúnal Dómini nostri Jesu Christi, ut hábeas vitam ætérnam. R. Amen.

Postea dat ei, vel Patrino, candelam accensam, dicens: Accipe lámpadem ardéntem, et irreprehensíbilis custódi Baptísmum tuum: serva Dei mandáta, ut cum Dóminus vénerit ad núptias, possis occúrrere ei una cum ómnibus Sanctis in áula cœlésti, habeásque vitam ætérnam, et vivas in sæcula sæculórum. Rl. Amen.

Postremo Sacerdos dicit: N. Vade in pace, et Dóminos sit tecum. R. Amen.

Si vero fuerint plures baptizandi, sive masculi, sive feminæ, in Catechismo masculi statuantur ad dexteram, fæminæ vero ad sinistram; et omnia pariter dicantur ut supra in proprio genere, et numero plurali. Verum prima nominis interrogatio, exsufflatio, Crucis impressio, seu signatio, tactus aurium et narium cum saliva, abrenuntiationis interrogatio, unctio Olci Catechumenorum, interrogatio de Fide, seu Symbolo, et ipse Baptismus, inunctio Chrismatis, candidæ vestis impositio, atque accensæ candelæ traditio, singulariter singulis, et primum masculis, deinde fæminis sieri debent.

Si infans, vel adultus ægrotus adeo graviter laboret.

ut periculum immineat, ne pereat antequam Baptismus perficiatur, Sacerdos, omissis quæ Baptismum præcedunt. eum baptizet, ter, vel etiam semel infundens aquam super caput ejus in modum Crucis, dicensi: Ego te baptizo in nómine Patris 😩, etc. ut supra, fol. 16.

Si non habeatur aqua Baptismalis, et periculum impendeat, Sacerdos utatur aqua simplici.

Deinde si habeat Chrisma, liniat eum in vertice, dicens: Deus omnípotens, etc. ut supra, fol. 17.

Postea dat ei linteolum candidum, dicens: Accipe vestem, etc. ut supra, fol. 17.

Ac demum dat ei ceream candelam accensam; dicens Accipe lámpadem ardéntem, ut supra, fol 17.

Si supervixerit, suppleantur alii ritus omissi.

Admonendi sunt Susceptores de spirituali cognatione, quam contraxerunt cum Baptizato, Baptizatique patre et matre; quæ cognatio impedit Matrimonium, ac dirimit.

Curet Parochus parentes infantis admoneri, ne in lecto secum ipsi, vel nutrices parvulum habeant, propter oppressionis periculum; sed eum diligenter custodiant, et opportune ad Christianam disciplinam instituant.

Commonendi sunt etiam parentes, et alii, si opus fuerit, ne filios Hebræis, aliisque infidelibus, vel hæreticis mulieribus ullo modo lactandos, aut nutriendos tradant.

Antequam infans ex Ecclesia asportetur, aut Susceptores discedant, eorum nomina, et alia de administrato Baptismo ad præscriptam formam in Baptismali libro Parochus accurate describat.

BAPTISMO

ADULTORUM.

· HEROTTO CHICA

Si quis adultus sit baptizandus, debet prius, secundum Apostolicam regulam, in Christiana Fide, ac sanctis moribus diligenter instrui, et per aliquot dies in operibus pietatis exerceri, ejusque voluntas et propositum seepius explorari, et nonnisi sciens et volens, probeque instructus baptizari.

At vero si quis, dum instruitur, in mortis periculum incidat, baptizarique voluerit, habita ratione periculi, vel necessitatis, bantizetur.

Adultorum Baptismus, ubi commode fleri potest, ad Episcopum deferatur, ut si illi placuerit, ab eo solemnius conferatur, alioquin Parochus ipse baptizet, stata Cæremonia.

Decet autem hujusmodi Baptismum, ex Apostolico instituto, in Sabbato Sancto Paschatis, vel Pentecostes solemniter celebrari.

Quare si circa hæc tempora Catechumeni sint baptizandi, in ipsos dies, si nihil impediat, baptismum differri convenit.

Verum si circa, seu post tempus Pentecostes aliqui conversi faerint, qui ægre ferant suum Baptismum in longum tempus differri, et ad illud festinent, instructique, ac rite parati esse noscantur, citius baptizari possunt.

Catechumenus instructus baptizetur in Ecclesia, seu Baptisterio. Patrinus ei assistat et ipse Catechumenus ad Sacerdotis interrogationes respondeat, nisi mutus fuerit, aut omnino surdus, vel ignotæ linguæ; quo casu vel per Patrinum, si illam intelligat, aut alium interpretem, vel nutu consensum explicet suum.

Pro hujus autem veneratione Sacramenti, tam Sacerdotem, qui adultos baptizabit, quam ipsos adultos, qui sani sunt, convenit esse jejunos.

Quare non post epulas, aut prandia, sed ante meridiem, nisi ex rationabili causa aliter faciendum esset, eorum Baptisma celebretur.

Admonendus est Catechumenus, ut peccatorum suorum pœniteat.

Amentes et furiosi non baptizentur, nisi tales a nativitate fue-

rint: tunc enim de iis idem judicium faciendum est, quod de infantibus, atque in Fide Ecclesiæ baptizari possunt.

Sed si dilucida habeant intervalla, dum mentis compotes sunt, baptizentur, si velint. Si vero antequam insanirent, suscipiendi Baptismi desiderium ostenderint, ac vitæ periculum immineat, etiamsi non sint compotes mentis, baptizentur.

Idemque dicendum est de eo, qui lethargo, aut phrenesi laborat, ut tantum vigilans et intelligens baptizetur; nisi periculum mortis impendeat, si in eo prius apparuerit Baptismi desiderium.

Sacerdos diligenter curet, ut certior fiat de statu et conditione eorum, qui baptizari petunt, præsertim exterorum: de quibus facta diligenti inquisitione, num alias, ac rite sint baptizati, caveat, ne quis jam baptizatus, imperitia, vel errore, aut ad quæstum, vel ob aliam causam, fraude, dolove iterum baptizari velit.

Omnes autem, de quibus, re diligenter investigata, probabilis dubitatio est, an baptizati fuerint, si nihil aliud impediat, sub conditione baptizentur.

Hæretici vero ad Catholicam Ecclesiam venientes, in quorum Baptismo debita forma, aut materia servata non est, rite baptizandi sunt; sed prius errorum suorum pravitatem agnoscant et detestentur, et in Fide Catholica diligenter instruantur: ubi vero debita forma et materia servata est, omissa tantum suppleantur, nisi rationabili de causa aliter Episcopo videatur.

Ceterum legantur, et serventur ea, quæ supra de Baptismo in communi præscripta sunt, fol. 5.

41

BAPTISMI

ADULTORUM.

Lu primis Sacerdos, paratis his, quæ supra de observandis in administratione Sacramenti Baptismi Parvulorum dicuntur, indutus superpelliceo et stola, vel etiam pluviali violacei coloris, cum suis Clericis accedit ad gradus Altaris, et genibus flexis, pia mente ad Deum preces effundit, ut tantum Sacramentum digne valcat ministrare, et ad implorandum divinum auxilium, surgens, se signat, et si temporis ratio ferat, dicit:

- . Deus, in adjutórium meum inténde.
- R). Dómine, ad adjuvándum me festína.
- Gloria Patri, etc.

Postea incipiat, prosequentibus Clericis,

Antiphonam. Effúndam super vos aquam mundam, et mundabímini ab ómnibus inquinaméntis vestris, dicit Dóminus.

Psalmus 8.

Dómine, Dominus noster, · quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra!

Quóniam eleváta est magnificéntia tua v super cœlos.

Ex ore infantium, et lacténtium perfecísti laudem propter inimícos tuos, * ut déstruas inimícum, et ultórem.

Quóniam vidébo cœlos tuos, ópera digitórum tuórum: lunam et stellas, quæ tu fundásti.

Quid est homo, quod memor es ejus? · aut filius hóminis, quóniam vísitas eum?

Minuísti eum paulo minus ab Angelis, glória et honóre coronásti eum, et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

O mnia subjecísti sub pédibus ejus, * oves, et boves univérsas, ínsuper et pécora campi.

V ólucres cœli, et pisces maris, * qui perâmbulant sémitas maris.

Dómine, Dóminus noster, * quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra!

Glória Patri, etc.

Psalmus 28.

A fférte Dómino filii Dei: * afférte Dómino filios aríetum. A fférte Dómino glóriam et honórem, afférte Dómino glóriam nómini ejus: * adoráte Dóminum in átrio sancto ejus.

V ox Dómini super aquas, Deus majestátis intónuit: *Dóminus super aquas multas.

V ox Dómini in virtúte: * vox Dómini in magnificentia.

V ox Dómini confringéntis cedros: * et confrínget Dóminus cedros Líbani.

Et comminuet eas tamquam vítulum Líbani: * et diléctus quemádmodum filius unicórnium.

Vox Dómini intercidentis flammam ignis: * vox Dómini concutientis desertum, et commovébit Dóminus desertum Cades.

V ox Dómini præpárantis cervos, et revelábit condénsa: * et in templo ejus omnes dicent glóriam.

Dóminus dilúvium inhabitare facit: * et sedebit Dóminus Rex in æternum

D óminus virtútem pópulo suo dabit: Dóminus benedícet pópulo suo in pace.

G lória Patri, etc.

Psalmus 41.

Quemádmodum desíderat cervus ad fontes aquárum: 'ita desíderat ánima mea ad te, Deus.

S itivit ánima mea ad Deum fortem, vivum: * quando véniam, et apparébo ante fáciem Dei?

Fuérunt mihi lácrymæ meæ panes die ac nocte, dum dicitur mihi quotídie: Ubi est Deus tuus?

Hæc recordátus sum, et effúdi in me ánimam meam: quóniam transíbo in locum tabernáculi admirábilis usque ad domum Dei.

l n voce exultationis, et confessionis, - sonus epulantis?

Quare tristis es, ánima mea? - et quare contúrbas me?

S pera in Deo, quóniam adhuc confitébor illi: • salutáre vultus mei, et Deus meus.

Ad meipsum ánima mea conturbáta est: proptérea memor ero tui de terra Jordánis, et Hermóniim a monte módico.

A byssus abyssum invocat, in voce cataractárum tuárum.

Omnia excélsa tua, et fluctus tui * super me transiérunt.

In die mandavit Dóminus misericordiam suam, - et nocte canticum ejus.

A pud me orátio Deo vitæ meæ , · dicam Deo : Suscéptor meus es.

Quare oblitus es mei? et quare contristatus incedo, dum affligit me inimicus?

Dum confringúntur ossa mea, exprobravérunt mihi, qui tríbulant me inimíci mei.

Dum dicunt mihi per síngulos dies: Ubi est Deus tuus? * quare tristis es, ánima mea, et quare contúrbas me?

Spera in Deo, quóniam adhuc confitébor illi: * salutáre vultus mei, et Deus meus.

Glória Patri, etc.

Et repetitur Antiphona. Effundam super vos aquam mundam, et mundabímini ab ómnibus inquinaméntis vestris, dicit Dóminus.

Deinde dicitur. Kyrie eléison. Christe eléison. Kyrie eléison.

Pater noster.

- v. Et ne nos indúcas in tentationem.
- R' Sed libera nos a malo.

- y. Dómine, exáudi oratiónem meam.
- R). Et clamor meus ad te véniat.
- . Dóminus vobíscum.
- R) Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Omnípotens, sempitérne Deus, qui dedisti fámulis tuis in confessione veræ fidei, æternæ Trimitátis glóriam agnóscere, et in poténtia majestátis adoráre unitátem: quæsumus, ut ejúsdem fidei firmitáte, ab ómnibus semper muniámur advérsis.

Oratio.

Adésto supplicationibus nostris, omnípotens Deus: et quod humilitátis nostræ geréndum est ministério, tuæ virtútis impleátur efféctu.

Oratio.

Da, quæsumus Dómine, Elécto nostro, ut sanctis edóctus mystériis, et renovétur fonte Baptísmatis, et inter Ecclésiæ tuæ membra numerétur. Per Christum Dóminum nostrum.

Si plures fuerint baptizandi, hæc tertia Oratio dicatur in numero plurali.

Deinde Sacerdos procedit ad fores Ecclesiæ, et stat in limine, catechizandus vero extra limen. Et si sunt plures, mares et fæminæ, illi ad dexteram Sacerdotis, hæ vero ad sinistram statuantur.

Sacerdos interrogat: Quo nómine vocáris?

Catechumenus respondet: N.

Sacerdos. N. quid petis ab Ecclésia Dei.

R). Fidem.

Sacerdos. Fides, quid tibi præstat?

R). Vitam ætérnam.

Sacerdos. Si vis habére vitam ætérnam, serva mandáta. Díliges Dóminum Deum tuum ex toto corde tuo, et ex tota ánima tua, et ex tota mente tua, et próximum tuum sicut te ipsum. In his duóbus mandátis tota Lex pendet, et Prophétæ. Fides autem est, ut unum Deum in Trini-

áte, et Trinitátem in unitáte veneréris, neque confunéndo persónas, neque substántiam separándo. Alia est nim persóna Patris, ália Fílii, ália Spíritus Sancti; sed orum trium una est substántia, et nonnisi una Divínitas.

Et rursus interrogat : N. Abrenúntias Sátanæ?

R). Abrenúntio.

Interrogat: Et ómnibus opéribus ejus?

R). Abrenúntio.

Interrogat: Et ómnibus pompis ejus?

R). Abrenúntio.

Deinde Sacerdos interrogat de Symbolo Fidei, dicens: Credis in Deum Patrem omnipoténtem, creatórem cœli et

R). Credo.

Interrogat: Credis in Jesum Christum Fílium ejus únicum, Dóminum nostrum, natum, et passum?

R). Credo.

Interrogat: Credis et in Spíritum Sanctum, sanctam Ecclésiam Cathólicam, Sanctórum communiónem, remissiónem peccatórum, carnis resurrectiónem, et vitam ætérnam? R!. Credo.

Tunc Sacerdos exsufflet ter in faciem ejus semel dicens: Exi ab eo, spíritus immúnde, et da locum Spirítui Sancto Paráclito.

Hic in modum Crucis halet in faciem ipsius, et dicat:

N. Accipe Spíritum bonum per istam insufflationem, et Dei benedictionem A. Pax tibi.

Deinde facit Crucem cum pollice in ejus fronte, et in pectore, dicens: N. Accipe signum Crucis tam in fronte &, quam in corde &: sume fidem cœléstium præceptórum: talis esto móribus, ut templum Dei jam esse possis: ingressúsque Ecclésiam Dei evasísse te láqueos mortis lætus agnósce:

Et si Catechumenus venit de Gentilitatis errore sive de Ethnicis, et Idololatris, dicat:

Horrésce idóla, réspue simulácra.

Si ex Hebræis, dicat:

Horrésce Judáicam perfidiam, réspue Hebraicam superstitionem.

Si ex Maumethanis, dicat:

Horrésce Mahuméticam perfidiam, réspue pravam sectam infidelitátis.

Si ex Hæreticis, et in ejus baptismo debita forma servata non sit, dicat:

Horrésce hæréticam pravitátem, réspue nefárias sectas impiórum N.

Exprimens proprio nomine sectam, de qua venit. Inde prosequatur:

Cole Deum omnipoténtem, et Jesum Christum Fílium ejus únicum, Dóminum nostrum, qui ventúrus est judicáre vivos et mórtuos, et sæculum per ignem. R. Amen.

Si plures sunt Electi, omnia supradicta dicuntur singillatim super singulos.

O rémus.

Oratio.

Deus, ut huic fámulo tuo N. qui in hujus sæculi nocte vagátur incértus ac dúbius, viam veritátis et agnitiónis tuæ júbeas demonstrári: quátenus, reserátis óculis cordis sui, te unum Deum Patrem in Fílio, et Fílium in Patre cum Spíritu Sancto recognóscat, atque hujus confessiónis fructum, et hic, et in futúro sæculo percípere mereátur. Per Christum Dóminum nostrum.

Si plures sint Electi, praecedens Oratio dicatur in numero plurali. Sequentes autem Signationes fiant cum suis yerbis singillatim super singulos.

Deinde signet Electum signo Crucis cum pollice in fronte dicens: Signo tibi frontem, A ut suscípias Crucem Dómini.

In auribus. Signo tibi áures, 🕸 ut áudias divína præcépta.

In oculis. Signo tibi óculos, w ut vídeas claritátem Dei. In naribus. Signo tibi nares, w ut odórem suavitátis Christi séntias.

In ore. Signo tibi os, 🕸 ut loquáris verba vitæ.

In pectore. Signo tibi pectus, * ut credas in Deum.

In scapulis Signo tibi scapulas, * ut suscípias jugum servitútis ejus.

In toto corpore, illud non tangens, manu producit signum Crucis, et dicit: Signo te totum in nómine Patris &, et Fílii &, et Spíritus & Sancti, ut hábeas vitam ætérnam, et vivas in sæcula sæculórum. N. Amen.

O rémus. Oratio

Preces nostras, quæsumus Dómine, cleménter exáudi, et hunc Eléctum tuum N. Crucis Domínicæ, cujus impressióne eum signámus, virtúte custódi: ut magnitúdinis glóriæ tuæ rudiménta servans, per custódiam mandatórum tuórum ad regeneratiónis glóriam perveníre mereátur. Per Christum Dóminum nostrum.

O rémus. Oratio.

eus, qui humáni géneris ita es cónditor, ut sis étiam reformátor, propitiáre pópulis adoptívis, et novo testaménto sóbolem novæ prolis adscríbe: ut filii promissiónis, quod non potuérunt ássequi per natúram, gáudeant se recepísse per grátiam. Per Christum Dóminum nostrum.

Tunc imponit manum super caput Electi, et dicit:
O rémus.

mnípotens, sempitérne Deus, Pater Dómini nostri Jesu Christi, respícere dignéris super hunc fámulum tuum N., quem ad rudiménta fidei vocáre dignátus es: omnem cœcitátem cordis ab eo expélle: disrúmpe omnes láqueos sátanæ, quibus fúerat colligátus; áperi ei, Dómine, jánuam pietátis tuæ, ut signo sapiéntiæ tuæ imbútus, ómnium cupiditátum fætóribus cáreat, et ad suávem odórem præceptórum tuórum lætus tibi in Ecclésia tua desérviat, et proficiat de die in diem, ut idóneus efficiátur accédere ad grátiam Baptísmi tui, percépta medícina. Per eúmdem Christum Dóminum nostrum.

N. Amen.

R. Amen.

Si plures sint, hæc, et præcedens Oratio, Preces nostras, etc. dicantur in numero plurali.

Deinde Sacerdos benedicit sal.

Benedictio salis dandi Catechumeno.

Exorcízo te creatúra salis, in nómine Dei Patris & omnipoténtis, et in charitáte Dómini nostri Jesu & Christi, et in virtúte Spíritus & Sancti. Exorcízo te per Deum vivum &, per Deum verum &, per Deum sanctum &, per Deum &, qui te ad tutélam humáni géneris procreávit, et pópulo veniénti ad credulitátem per servos suos consecrári præcépit, ut in nómine sanctæ Trinitátis efficiáris salutáre Sacraméntum ad effugándum inimícum. Proínde rogámus te, Dómine, Deus noster, ut hanc creatúram salis sanctificándo sanctífices &, et benedicéndo benedícas &, ut fiat ómnibus accipiéntibus perfécta medicína, pérmanens in viscéribus eórum, in nómine ejúsdem Dómini nostri Jesu Christi, qui ventúrus est judicáre vivos et mórtuos, et sæculum per ignem.

R'. Amen.

Quod si Catechumenus fuerit Gentilis, sive ex Idololatris venerit ad Fidem; benedicto sale, antequam ejus medicinam gustet, Sacerdos addat sequentem orationem, qua tamen pro venientibus ex Hebræis vel aliis, ut supra, non dicitur.

O rémus. Oratio

omine sancte, Pater omnípotens, ætérne Deus, qui es, qui eras, et qui pérmanes usque in finem, cujus orígo nescítur, nec finis comprehéndi potest: te supplices invocámus super hunc fámulum tuum N. quem liberásti de erróre gentílium, et conversatione turpíssima; dignáre exaudíre eum, qui tibi cervíces suas humíliat ad lavácri fontem, ut renátus ex aqua, et Spíritu Sancto, expoliátus véterem hóminem índuat novum, qui secúndum te creátus est; accípiat vestem incorrúptam, et immaculátam, tibíque Deo nostro servíre mereátur. Per Christum Dóminum nostrum.

Tunc pollice et indice accipit de ipso sale, et immittit i os Catechumeni, dicens: N. Accipe sal sapiéntiæ: prositiátio tibi sit in vitam ætérnam. R. Amen.

Sacerdos. Pax tibi.

R. Et cum spíritu tuo.

() rémus.

Oratio.

eus patrum nostrórum, Deus univérsæ cónditor veritátis, te súpplices exorámus, ut hunc fámulum tuum respícere dignéris propítius: et hoc primum pábulum alis gustántem, non diútius esuríre permíttas, quo minus ibo expleátur cœlésti, quátenus sit semper spíritu fervens, pe gáudens, tuo semper nómini sérviens. Perduc eum, Dómine quæsumus, ad novæ regeneratiónis lavácrum, ut rum fidélibus tuis promissiónum tuárum ætérna præmia cónsequi mereátur. Per Christum Dóminum nostrum.

R). Amen

Si plures sint, dicatur singulis: N. Accipe sal, etc. et præcedentes Orationes in numero plurali.

Si inter Catechumenos adsint fæminæ, recedant ipsæ in partem, quousque tertio dicatur masculis Ora Elécte etc. et hi signati fuerint in fronte.

Si plures sint Catechumeni hic et in sequentibus, Sacerdos dicit in numero plurali: Orate Electi, flectite genua etc.

Deinde Sacerdos dicat super masculum tantum:

Ora, Elécte, flecte génua, et dic Pater noster.

Et Electus genuslexus orat, et dicit: Pater noster.

Et cum oraverit, et dixerit Pater noster, usque ad. Sed líbera nos a malo, inclusive. Sacerdos subjungit: Leva, comple oratiónem tuam, et dic Amen.

Lt ille respondet: Amen.

Et Sacerdos dicit Patrino: Signa eum.

Deinde Electo: Accéde.

Et Patrinus pollice signat eum in fronte, dicens: In nómine Patris, et Fílii et Spíritus Sancti.

Tum quoque Sacerdos facit Crucem in fronte ejus, ita decendo: In nómine Patris, et Fílii, et Spíritus Sancti.

30

Et imponit manum super eum, et dicit:
Orémus.
Oratio.

eus Abraham, Deus Isaac, Deus Jacob, Deus, qui Móysi fámulo tuo in monte Sínai apparuísti, et filios Israel de terra Ægypti eduxísti, députans eis Angelum pietátis tuæ, qui custodíret eos die ac nocte: te quæsumus, Dómine, ut míttere dignéris sanctum Angelum tuum de cœlis, qui simíliter custódiat et hunc fámulum tuum N., et perdúcat eum ad grátiam Baptísmi tui. Per Christum Dóminum\nostrum.

R'. Amen.

Exorcismus.

Let da honórem Deo vivo et vero, da honórem Jesu Christo Fílio ejus, et Spirítui Sancto, et recéde ab hoc fámulo Dei N., quia istum sibi Deus, et Dóminus noster Jesus Christus ad suam sanctam grátiam, Fontémque Baptísmatis vocáre dignátus est: et hoc signum sanctæ Crucis 4, quod nos fronti ejus damus, tu, maledícte diábole, numquam áudeas violáre. Per eúmdem Christum Dóminum nostrum, qui ventúrus est judicáre vivos et mórtuos, et sæculum per ignem. R. Amen.

Sacerdos dicit secundo Electo:

Ora, Elécte, flecte génua, et dic Pater noster.

Et Electus genuslexus orat, et dicit: Pater noster, usque ad Sed libera nos a malo inclusive.

Sacerdos subjungit : Leva, comple orationem tuam, et dic Amen.

Electus surgens respondet: Amen.

Sacerdos dicit Patrino: Signa eum.

Deinde Electo: Accéde.

Et Patrinus pollice signat Electum in fronte, dicens: In nómine Patris, et Fílii, et Spíritus Sancti.

Et Sacerdos pariter facit signum Crucis in fronte ejus dicens: In nómine Patris et Fílii, et Spíritus Sancti.

Deinde imponit manum super eum, ac dicit.

Orémus.

Deus, immortále præsídium ómnium postulántium, liberátio súpplicum, pax rogántium, vita credéntium, surréctio mortuórum: te ínvoco super hunc fámulum mm N., qui Baptísmi tui donum petens, ætérnam cónseni grátiam spirituáli regeneratióne desíderat: áccipe eum, ómine, et quia dignátus es dícere: Pétite, et accipiétis; nærite, et inveniétis, pulsáte, et aperiétur vobis, peténti ræmium pórrige, et jánuam pande pulsánti: ut ætérnam eléstis lavácri benedictiónem consecútus, promíssa tui núneris regna percípiat. Qui cum Patre, et Spíritu Sanco vivis, et regnas Deus in sæcula sæculórum.

R! Amen.

Exorcismus.

Audi, maledícte Sátana, adjurátus per nomen ætérni Dei, et Salvatóris nostri Jesu Christi Fílii ejus, cum tua vitus invídia, tremens, geménsque discéde: nihil tibi sit ommúne cum servo Dei N., jam cæléstia cogitánte, reuntiatúro tibi, et sæculo tuo, et beátæ immortalitáti vitúro. Da ígitur honórem adveniénti Spirítui Sancto, qui x summa cæli arce descéndens, proturbátis fráudibus tuis, livíno Fonte purgátum pectus, sanctificátum Deo templum t habitáculum perficiat, ut ab ómnibus pénitus noxiis præcritórum críminum liberátus servus Dei, grátias perénnes deo réferat semper, et benedícat nomen sanctum ejus in æcula sæculórum.

R. Amen.

Sacerdos tertio dicit Electo:

Ora, Elécte, flecte génua, et dic Pater noster.

Et Electus genuslexus orat. et dicit: Pater noster, usque ad Sed libera nos a malo inclusive.

Sacerdos subjungit: Leva, comple orationem tuam, et dic Amen.

Electus surgens respondet: Amen. Sacerdos dicit Patrino: Signa eum.

Deinde dicit Electo: Accéde.

Et Patrinus cum pollice signat Electum in fronte, dicens: In nómine Patris, et Fílii, et Spíritus Sancti.

Et Sacerdos pariter facit signum Crucis in fronte ejus dicens: In nómine Patris, et Fílii, et Spíritus Sancti.

Deinde imponit manum super eum dicens:

Exorcismus.

Exorcízo, te, immúnde spíritus, in nómine Patris &, et Fílii &, et Spíritus & Sancti, ut éxeas, et recédes ab hoc fámulo Dei N: ipse enim tibi imperat, maledicte damnáte, qui pédibus super mare ambulávit, et Petro mergénti déxteram porréxit.

Exorcismus.

rgo, maledícte diábole, recognósce senténtiam tuam, et da honórem Deo vivo, et vero, da honórem Jesu Christo Filio ejus, et Spirítui Sancto: recéde ab hoc fámulo Dei N. quia istum sibi Deus et Dóminus noster Jesus Christus ad suam sanctam gratiam, Fontémque Baptísmatis vocáre dignátus est, et hoc signum sanctæ Crucis 🚜, quod nos fronti ejus damus, tu, maledícte diábole, numquam áudeas violáre. Per eumdem Christum Dóminum nostrum, qui ventúrus est judicáre vivos, et mórtuos, et sæculum per ignem. R. Amen.

Si, ut supra, adsint fæminæ, retrahunt se masculi in partem, et accedunt fæminæ ante Sacerdotem, et stant.

Si plures fuerint fæminæ Catechumenæ, hic et in sequentibus, Sacerdos dicat in numero plurali: Oráte eléctæ fléctite génua etc.

Sacerdos dicit Catechumenæ:

Ora, Elécta, flecte génua, et dic Pater noster.

Et Electa genu flexo orat, et dicit: Pater noster etc. et cum dixerit usque ad Sed líbera nos a malo inclusive.

Sacerdos dicit: Leva, comple orationem tuam, et dic, Amen.

Electa surgens respondet: Amen.

Sacerdos dicit Patrino: Signa eam.

Deinde dicit Electæ: Accéde.

Et Patrinus pollice signat Electam in fronte, dicens:
1 nomine Patris, et Fshi, et Spiritus Sancti.

Et Sacerdos pariter facit signum Crucis in fronte ejus t dicit: In nomine Patris, et Fílii, et Spíritus Sancti.

Deinde imponit manum super cam, et dicit:
Orémus. Oratio.

changelórum, Deus terræ, Deus Angelórum, Deus Archangelórum, Deus Patriarchárum, Deus Prophetámm, Deus Apostolórum, Deus Mártyrum, Deus Confestrum, Deus Vírginum, Deus ómnium bene vivéntium, leus, cui omnis lingua confitétur, et omne genufléctitur eléstium, terréstrium, et infernórum, te ínvoco, Dóine, super hanc fámulam tuam N., ut eam custodíre, perdúcere dignéris ad grátiam Baptísmi tui. Per Christum léminum nostrum. R. Amen.

Deinde dicitur:

Exorcismus.

rgo, maledícte diabole, recognósce sententiam tuam, let da honórem Deo vivo, et vero; da honórem Jesu hristo, Fílio ejus, et Spíritui Sancto: recéde ab hac fámla Dei N., quia istam sibi Deus et Dominus noster Jeus Christus ad suam sanctam gratiam, fontémque Baptísatis vocáre dignátus est: et hoc signum sanctæ Crucis , nod nos fronti ejus damus, tu, maledícte diábole, nunmam ándeas violáre. Per eumdem Christum Dóminum notrum, qui ventúrus est judicáre vivos, et mortuos, et seculum per ignem. R. Amen.

Sacerdos dicit secundo Electæ:

Ora, Elécta, flecte génua, et dic: Pater noster.

Et Electa, genu flexo, orat et dicit: Pater noster. Et um dixerit usque ad Sed libera nos a malo inclusive.

Sacerdos dicit: Leva, comple orationem tuam, et dic:

Electa surgens, respondet: Amen. Sacerdos dicit Patrino: Signa eam.

Deinde dicit Electæ: Accéde.

Et Patrinus cum pollice signat Electam in fronte dicens: In nómine Patris, et Filii, et Spíritus Sancti.

Et Sacerdos facit pariter signum Crucis in fronte ejus dicens: In nómine Patris, et Filii, et Spíritus Sancti.

Deinde Sacerdos imponit manum super caput Electæ, et dicit:

Orémus.

Oratio.

Dens Abraham, Deus Isaac, Deus Jacob, Deus, qui Moysi fámulo tuo in monte Sínai apparuísti, et filios Israel de terra Ægypti eduxísti, deputans eis Angelum pietátis tuæ, qui custodíret eos die, ac nocte: te, quæsumus, Domine, ut mittere dignéris sanctum Angelum tuum de cœlis, qui simíliter custódiat et hanc fámulam tuam N., et perdúcat eam ad gratiam Baptísmi tui. Per Christum Dóminum nostrum. R. Amen.

Sacerdos tertio dicit Electæ:

Ora, Elécta, flecte génua, et dic: Pater noster.

Electa genu flexo orat, et dicit: Pater noster. Et cum dixerit usque ad Sed libera nos a malo, inclusive,

Sacerdos dicit: Leva, comple orationem tuam, et dic: Amen.

Electa surgens respondet: Amen.

Sacerdos dicit Patrino: Signa eam.

Deinde dicit Electæ: Accéde.

Et Patrinus signat cum pollice Electam in fronte, dicens: In nómine Patris, et Filii, et Spíritus Sancti.

Et Sacerdos pariter facit signum Crucis in fronte ejus dicens: In nómine Patris, et Filii, et Spíritus Sancti.

Deinde imponit manum super caput Electæ, et dicit:

Exorcismus.

Exorcízo te, immúnde spíritus, per Patrem &, et Filium &, et Spíritum & Sanctum, ut exeas, et recédas ab hac fámula Dei N. Ipse enim tibi imperat, maledicte damnáte, qui cœco nato óculos apéruit, et quatriduánum Lázarum de monuménto suscitávit.

Exorcismus.

rgo, maledícte diábole, recognósce senténtiam tuam, et da honórem Deo vivo, et vero; da honórem Jesu Christo, Filio ejus, et Spirítui Sancto; recéde ab hac fámula Dei N. quia istam sibi Deus et Dóminus noster Jesus Christus ad suam sanctam gratiam, fontémque Baptísmatis vocáre dignátus est: et hoc signum sanctæ Crucis A, quod nos fronti ejus damus, tu, maledícte diábole, nunquam audeas violáre. Per eumdem Christum Dóminum nostrum, qui ventúrus est judicáre vivos, et mortuos, et sæculum per ignem.

R!. Amen.

Postmodum accedunt iterum masculi, qui se retraxerant, et ipsi ad dexteram, fœminæ vero ad sinistram Sacerdotis, ut in principio, disponuntur.

Sacerdos imponit manum super Electum, vel si sint plures super singulos tam masculos, quam fœminas, et dicit: Orémus.

térnam ac justíssimam pietátem tuam déprecor, Dómine sancte, Pater omnípotens, ætérne Deus, auctor lúminis et veritátis, super hunc fámulum tuum N., ut dignéris eum illumináre lúmine intelligéntiæ tuæ: munda eum, et sanctífica: da ei sciéntiam veram, ut dignus efficiátur accédere ad grátiam Baptísmi tui, téneat firmam spem, consílium rectum, doctrínam sanctam, ut aptus sit ad percipiéndam grátiam tuam. Per Christum Dóminum nostrum. R. Amen.

Si plures fuerint Electi, sive mares, sive feeminæ, præcedens Oratio dicatur in numero plurali, et in genere proprio, ut superius dictum est.

His peractis, Sacerdos sinistra manu apprehendens dexteram Electi prope brachium, vel ei porrigens extremam partem stolæ, introducit cum in Ecclesiam dicens: N. Ingrédere in sanctam Ecclésiam Dei, ut accípias benediciónem coléstem a Dómino Jesu Christo, et hábeas partem cum illo, et Sanctis ejus.

r'. Amen.

Si plures fuerint, dicat in numero plurali: Ingredímini in sanctam Ecclésiam Dei, etc. et introducat eos, ut supra.

Et ingressus Electus, procumbit, seu prosternit se in pavimento, et adorat.

Deinde surgit, et Sacerdos imponit manum super caput ejus, et Electus cum eo recitat Symbolum Apostolorum, et Orationem Dominicam.

Ita etiam si plures fuerint, omnes surgunt, et simul recitant:

Credo in Deum, Patrem omnipoténtem, creatórem cœli, Let terræ. Et in Jesum Christum, Fílium ejus únicum, Dóminum nostrum: qui concéptus est de Spíritu Sancto, natus ex María Vírgine, passus sub Póntio Piláto, crucifixus, mórtuus, et sepúltus: descéndit ad ínferos, tértia die resurréxit a mórtuis: ascéndit ad cœlos, sedet ad déxteram Dei Patris omnipoténtis: inde ventúrus est judicáre vivos, et mórtuos. Credo in Spíritum Sanctum: sanctam Ecclésiam Cathólicam, Sanctórum communiónem, remissiónem peccatórum, carnis resurrectiónem, vitam setérnam. Amen.

Pater noster, qui es in cœlis, sanctificétur nomen tuum: advéniat regnum tuum: fiat volúntas tua sicut in cœlo, et in terra. Panem nostrum quotidiánum da nobis hódie, et dimítte nobis débita nostra, sicut et nos dimíttimus debitóribus nostris: et ne nos indúcas in tentatiónem: sed líbera nos a malo. Amen.

Tunc rursus Sacerdos imponat manum super caput Electi, et dicat:

Exorcismus.

Nec te latet, Sátana, imminére tibi pœnas, imminére tibi torménta, imminére tibi diem judícii, diem supplícii sempitérni; diem, qui ventúrus est velut clíbanus ardens, in quo tibi, atque univérsis ángelis tuis præparátus sempitérnus erit intéritus. Proínde, damnáte, atque damnánde, da honórem Deo vivo et vero, da honórem Jesu Christo Filio ejus, da honórem Spirítui Sancto Pa-

ráclito, in cujus nómine, atque virtúte præcípio tibi, quicúmque es spíritus immúnde, ut éxeas, et recédas ab hoc fámulo Dei N., quem hódie idem Deus et Dóminus noster Jesus Christus ad suam sanctam grátiam et benedictiónem, Fontémque Baptísmatis dono vocáre dignátus est: ut fiat ejus templum per aquam regeneratiónis in remissiónem ómnium peccatórum. In nómine ejúsdem Dómini nostri Jesu Christi, qui ventúrus est judicáre vivos et mórtuos, et sæculum per ignem. R. Amen.

Similiter si plures fuerint, imponit manum super capita singulorum, et dicit eumdem Exorcismum in numero multitudinis, et genere suo.

Postea Sacerdos pollice accipit de saliva oris sui, et tangit aures, et nares Electi; tangendo vero aurem dexteram et sinistram, dicat: Ephpheta, quod est, adaperíre; deinde tangendo nares, dicat: In odórem suavitátis; et subdit: Tu autem effugáre, diábole, appropinquábit enim judícium Dei.

Deinde interrogat Electum: Quis vocáris?

Et ipse respondet: N.

Interroget: N. Abrenúntias Sátanæ?

R). Abrenúntio.

Interroget: Et ómnibus opéribus ejus?

R). Abrenúntio.

Interroget: Et ómnibus pompis ejus?

R). Abrenúntio.

Tunc Sacerdos intingit pollicem dexteræ manus in Oleo sancto Catechumenorum, et inungit Electum primum in pectore, deinde inter scapulas, in modum Crucis, dicens: Ego te línio Oleo salútis 🛪 in Christo Jesu Dómino nostro in vitam ætérnam. R. Amen.

y. Pax tibi.

R. Et cum spíritu tuo.

Mox bombacio, vel re simili tergit pollicem, et loca inuncta, et subjungit, dicens:

Exi, immunde spíritus, et da honórem Deo vivo et

vero. Fuge, immúnde spíritus, et da locum Jesu Christo Fílio ejus. Recéde, immúnde spíritus, et da locum Spirítui Sancto Paráclito.

Hic Sacerdos deponat stolam, et pluviale violaceum, et sumat aliud albi coloris. Quando plures sunt Electi, idem fit circa singulos eorum. Et ducitur Electus ad Baptisterium: ubi si ob aliquam causam non habeatur, sive præparata non fuerit aqua Baptismalis, fiat benedictio Fontis, ut infra ponitur. Et cum fuerit prope Fontem, Sacerdos interrogat: Quis vocáris?

Respondet: N.

Interrogat: N. credis in Deum Patrem omnipoténtem, creatorem cœli et terræ?

Rl. Credo.

Interrogat: Credis in Jesum Christum Filium ejus únicum, Dóminum nostrum, natum, et passum?

R). Credo.

Interrogat: Credis et in Spíritum Sanctum, sanctam Ecclésiam Cathólicam, Sanctórum communiónem, remissiónem peccatórum, carnis resurrectiónem, et vitam ætérnam?

R). Credo.

Iterum interrogat, dicens: N. quid petis?

Respondet : Baptísmum. Interrogat : Vis baptizári?

Respondet: Volo

Tunc Patrino, vel Matrina, vel utroque, si ambo admittantur, admota manu, tenente, seu tangente Electum, vel Electam, aperto capite, et laxatis a collo vestibus, inclinatum, Sacerdos vasculo vel urceolo hauriat aquam Baptismalem de Fonte, et cum ea sub trina supra caput in modum Crucis infusione baptizet Electum, seu Electam, in nomine Ss. Trinitatis, sic dicens: N. Ego te baptízo in nómine Pátris, & fundat primo: et Fílii, & fundat secundo: et Spíritus & Sancti, fundat tertio.

Si aqua, quæ ex capite baptizati defluit, non dilabitur i sacrarium Baptisterii, recipiatur in subjecta aliqua pelvi, t in illud postmodum projiciatur.

Cum plures sunt Electi, singillatim singuli interroganur, et baptizantur, ut supra.

Si sunt mares, et fæminæ, primum mares, deinde æminæ.

Verum si probabiliter dubitetur, an Electus fuerit alias aptizatus, dicat Sacerdos: Si non es baptizatus, ego te baptizo in nómine Patris &, et Fílii &, et Spíritus & sancti.

Deinde Sacerdos intingat pollicem dexterum in sacrum hrisma, et perungat verticem Electi in modum Crucis, licens:

Deus omnípotens, Pater Dómini nostri Jesu Christi, qui te regenerávit ex aqua et Spíritu Sancto, quique ledit tibi remissiónem ómnium peccatórum, ipse te líniat Chrismate salútis o in eódem Christo Jesu Dómino nostro n vitam ætérnam. R. Amen.

- y. Pax tecum.
- R). Et cum spíritu tuo.

Tunc bombacio, vel re simili pollicem tergit, et imonit capiti Electi Chrismale, seu candidum linteolum, t dat illi vestem candidam, dicens: Accipe vestem cándilam, et immaculátam, quam pérferas ante tribúnal Dómini nostri Jesu Christi, ut hábeas vitam ætérnam.

R). Amen.

Et Electus deponit priores vestes, et induitur novis lbi coloris, vel saltem exteriore candida, quam a Saerdote accepit.

Postea dat ei Sacerdos cereum, seu candelam accenam in manu dextera, dicens: Accipe lámpadem ardéntem, et irreprehensíbilis custódi Baptísmum tuum: serva Dei mandáta, ut cum Dóminus vénerit ad núptias, possis occárrere ei in aula cœlésti in vitam ætérnam.

r. Amen.

Ipse vero Neophytus cumdem cereum accensum manibus teneat usque in finem, præterquam dum confirmatur.

In Ecclesiis autem ubi Baptismus fit per immersionem, sive totius corporis, sive capitis tantum, Sacerdos accipiat Electum per brachia prope humeros, et superiore parte corporis nudatum, reliqua honeste contectum, ter illum, vel caput ejus mergendo, et toties elevando, baptizet sub trina immersione, Ss. Trinitatem semel tantum sic invocando: Ego te baptízo in nómine Patris, A mergat semel: et Fshi, A mergat iterum: et Spáritus Sancti, mergat tertio: Patrino, vel Matrina, vel utroque eum tenente, vel tangente.

Et cum Electus surrexerit de Fonte, Patrinus vel Matrina cum linteo in manibus suscipit eum de manu Sacerdotis: et Sacerdos intincto pollice dextero in sacro Chrismate, illum in vertice in modum Crucis perungit, dicens: Deus omnípotens, Pater Dómini nostri Jesu Christi, etc. fol. 39.

Deinde Sacerdos imponit capiti ejus linteolum, seu Chrismale, et dat ei vestem candidam, dicens: Accipe vestem candidam, etc. fol 39.

Et statim prædicto linteo abstergitur, et in loco semoto vestitur novis et albis vestibus, et exteriore candida, quam accepit.

Postea dat ei Sacerdos candelam accensam in manu dextera, dicens: Accipe lámpadem, etc. fol. 39. Eodem modo, si plures fuerint, sit pro singulis. Postea dicat: N. Vade in pace, et Dóminus sit tecum. R. Amen.

Si adsit Episcopus, qui id legitime præstare possit, ab co Neophyti Sacramento Confirmationis initiantur. Deinde si hora congruens fuerit, celebratur Missa, cui Neophyti intersunt, et Sanctissimam Eucharistiam devote suscipiunt.

Si vero ob baptizandorum multitudinem, ut in India et novo Orbe quandoque contingit, in singulorum Baptismo præscripti ritus adhiberi non possunt, tunc vel pluribus simul adhibeantur, vel si urget necessitas, omittantur.

ORDO

SUPPLENDI OMISSA

SUPER

FANTEM BAPTIZATUM

0>MD0(\$00000

gente mortis periculo, vel alia cogente necesulus, sacris precibus, ac cæremoniis præterærit baptizatus, ubi convaluerit, vel cessaverit, et ad Ecclesiam delatus fuerit, omissa omnia

os itaque, lotis manibus, superpelliceo, et stola idutus, accedat: Clericum unum, seu plures, secum adhibeat, superpelliceo pariter indutos, inistrent.

ratus accedat ad limen Ecclesiae, extra quam, qui Infantem, vel Infantes detulerunt, illum omine eidem imposito appellando, et dicens:

id petis ab Ecclésia Dei?

as Catechesis respondet: Fidem.

os: Fides quid tibi præstat?
as respondet: Vitam ætérnam.

os: Si ígitur vis ad vitam íngredi, serva maniges Dóminum Deum tuum ex toto corde tuo, ánima tua, et ex tota mente tua, et próximum t te ipsum.

3 ter exsusset leniter in saciem infantis, et dicat

> eo, immunde spíritus, et da locum Spíritui ráclito.

pollice faciat signum Crucis in fronte, et in pentis dicens:

Accipe signum Crucis tam in fronte &, quam in corde &: sume fidem cœléstium præceptórum, et talis esto móribus, ut templum Dei jam esse possis.

O rémus. Oratio.

Preces nostras, quæsumus Dómine, cleménter exáudi, et hunc eléctum N. Crucis Domínicæ impressione signátum perpétua virtúte custódi: ut magnitúdinis gloriæ tuæ rudiménta servans, per custódiam mandatórum tuórum ad regenerationis gloriam perveníre mereátur. Per Christum Dóminum nostrum.

R). Amen.

Deinde imponat manum super caput infantis, et dicat:
Orémus.
Oratio.

Omnipotens sempitérne Deus, Pater Dómini nostri Jesu Christi, respícere dignáre super hunc fámulum tuum N., quem dudum ad rudiménta fidei vocáre dignátus es, omnem cæcitátem cordis ab eo expélle: disrúmpe omnes láqueos sátanæ, quibus fúerat colligátus: áperi ei, Domine, jánuam pietátis tuæ, ut, signo sapiéntiæ tuæ imbútus, omnium cupiditátum fætóribus careat, et ad suávem odórem præceptórum tuórum lætus tibi in Ecclésia tua desérviat, et proficiat de die in diem, ut idóneus sit frui gratia Baptísmi tui, quem suscépit, salis percépta medicína. Per Christum Dóminum nostrum.

N. Amen.

Deinde Sacerdos benedicat salem, qui, semel benedictus, alias ad eumdem usum deservire potest.

Benedictio salis.

Exorcízo te, creatúra salis, in nómine Dei Patris omnipoténtis 景, et in charitáte Dómini nostri Jesu Christi 景, et in virtúte Spíritus Sancti 景, exorcízo te per Deum vivum 景, per Deum verum 景, per Deum sanctum 景, per Deum 景, qui te ad tutélam humáni géneris procreávit, et pópulo veniénti ad credulitátem per servos suos consecrári præcépit; ut in nómine sanctæ Trinitátis efficiáris salutáre Sacraméntum ad effugándum inimícum. Pro-

inde rogámus te, Dómine Deus noster, ut hanc creatúram salis sanctificándo sanctifices A, et benedicéndo benedicas A, ut fiat ómnibus accipiéntibus perfécta medicína, pérmanens in viscéribus eórum, in nómine ejúsdem Dómini nostri Jesu Christi, qui ventúrus est judicáre vivos, et mórtuos, et sæculum per ignem.

R). Amen.

Deinde immittat modicum salis benedicti in os infantis, dicens:

- N. Accipe sal sapiéntiæ; propitiátio sit tibi in vitam ætérnam.
  - R!. Amen.

Sacerdos. Pax tecum.

R!. Et cum spiritu tuo.

O rémus

Oratio.

Deus Patrum nostrórum, Deus univérsæ cónditor veritátis, te súpplices exóramus, ut hunc fámulum tuum N. respícere dignéris propítius, et hoc pábulum salis gustántem, non diútius esuríre permíttas quo minus cibo repleátur cœlésti; quátenus sit semper spíritu fervens, spe gáudens, tuo semper nómini serviens, et quem ad novæ regeneratiónis lavácrum perduxísti, quæsumus, Dómine, ut cum fidélibus tuis promissiónum tuárum ætérna præmia cónsequi mereátur. Per Christum Dóminum nostrum.

R). Amen.

L'acreizo te immunde spiritus, in nómine Patris 本, et Filii 士, et Spíritus Sancti 士, ut éxeas, et recédas ab hoc fámulo Dei N. Ipse enim tibi ímperat, maledícte damnáte, qui pédibus super mare ambulávit, et Petro mergénti déxteram porréxit.

Ergo, maledícte diábole, recognósce senténtiam tuam, et da honórem Deo vivo, et vero, da honórem Jesu Christo Filio ejus, et Spíritui Sancto: et recéde ab hoc fámulo Dei N. quia istum sibi Deus, et Dóminus noster Jesus Christus ad suam sanctam gratiam, et benedictiónem, fontémque Baptísmatis vocáre dignátus est.

Hic pollice in fronte signat infantem, dicens: Et hoc signum sanctæ Crucis 🖟, quod nos fronti ejus damus, tu, maledícte diábole, nunquam áudeas violáre. Per eumdem Christum Dóminum nostrum.

R). Amen.

Mox, imponit manum super caput infantis, et dicit:
Orémus
Oratio.

Etérnam ac justíssimam pietátem tuam déprecor, Dómine sancte, Pater omnípotens, ætérne Deus, auctor lúminis, et veritátis, super hunc fámulum tuum N. ut dignéris illum illumináre lúmine intelligentiæ tuæ: munda eum et sanctífica: da ei scientiam veram, ut dignus sit frui gratia Baptísmi tui, quem suscépit: téneat firmam spem, consílium rectum, doctrínam sanctam, ut aptus sit ad retinéndam gratiam Baptísmi tui. Per Christum Dóminum nostrum. R. Amen.

Postea Sacerdos imponit extremam partem Stolæ super infantem, et introducit eum in Ecclesiam, dicens:

N. Ingrédere in templum Dei, ut hábeas partem cum Christo in vitam ætérnam.

R. Amen.

Cum fuerint Ecclesiam ingressi, Sacerdos procedens ad Fontem, clara voce dicit:

Credo in Deum, Patrem omnipoténtem, Creatórem cœli, et terræ. Et in Jesum Christum Filium ejus únicum, Dóminum nostrum. Qui concéptus est de Spíritu Sancto, natus ex María Vírgine. Passus sub Pontio Piláto, crucifixus, mórtuus, et sepúltus. Descéndit ad ínferos, tertia die resurréxit a mortuis. Ascéndit ad cœlos, sedet ad déxteram Dei Patris omnipoténtis. Inde ventúrus est judicáre vivos, et mórtuos. Credo in Spirítum Sanctum: sanctam Ecclésiam Catholicam: Sanctorum communiónem: remissiónem peccatórum: carnis resurrectiónem: vitam ætérnam.

R). Amen.

Pater noster, qui es in cœlis, sanctificétur nomen tuum: advéniat regnum tuum: fiat volúntas tua, sicut in cœlo,

et in terra. Panem nostrum quotidiánum da nobis hodie; et dimítte nobis débita nostra, sicut et nos dimíttimus debitóribus nostris: Et ne nos indúcas in tentatiónem; sed líbera nos a malo.

R). Amen.

Ac deinde antequam accedat ad Baptisterium dicat : Exorcismus.

Exorcízo te, omnis spíritus immúnde, in nómine Dei Patris omnipoténtis &, et in nómine Jesu Christi, Fílii ejus, Domini, et judicis nostri &, et in virtúte Spíritus Sancti &, ut discédas ab hoc plásmate Dei N. quod Dóminus noster ad templum sanctum suum vocáre dignátus est, ut fieret templum Dei vivi, et Spíritus Sanctus hábitet in eo. Per eumdem Christum, Dominum nostrum, qui ventúrus est judicáre vivos, et mórtuos, et sæculum per ignem.

R. Amen.

Postea Sacerdos digito accipiat de saliva oris sui, et tangat aures, et nares infantis. Tangendo vero aurem dexteram, et sinistram dicat:

Ephpheta, quod est adaperíre Deinde tangat nares, dicens:

In odórem suavitátis. Tu autem effugáre, diábole, appropinquábit enim judícium Dei.

Postea interrogat baptizatum nominatim dicens:

N. Abrenúncias satanæ?

Respondet Patrinus: Abrenúncio.

Sacerdos: Et ómnibus opéribus ejus?

Abrenúncio.

Sacerdos: Et ómnibus pompis ejus?

Abrenúncio.

· 1

Deinde Sacerdos intingit pollicem in oleo Catechumenorum, et infantem ungit in pectore, et inter scapulas, in modum Crucis, dicens semel:

Ego te línio 🛠 óleo salútis in Christo Jesu Dómino postro, ut háheas vitam ætérnam. 🔥 Amen.

Hie deponit stolam violaceam, et
sumit aliam albi coloris.

Subinde pollicem, et inuncta loca
abstergit bombacio, vel re simili, et
interrogat, expresso nomine, baptizatum, Patrino respondente.

N. Credis in Deum Patrem omnipoténtem, creatórem cœli, et terræ?

R'. Credo.

Credis in Jesum Christum Filium ejus únicum Dóminum nostrum, natum, et passum?

R). Credo.

Credis in Spíritum Sanctum, sanctam Ecclesiam Catholicam, Sanctórum communiónem, remissiónem peccatórum, carnis resurrectiónem, vitam ætérnam?

R. Credo.

Sacerdos intingit pollicem in sacro Chrismate, et ungit infantem (quem Patrinus vel Matrina, vel uterque simul tenent) in summitate capitis in modum Crucis, dicens:

Deus omnípotens, Pater Dómini nostri Jesu Christi, qui te regenerávit ex aqua, et Spíritu Sancto, quique dedit tibi remissiónem omnium peccatórum: (hic ungit) ipse te líniat Chrísmate salútis 🕸 in eódem Christo Jesu Dómino nostro, in vitam ætérnam.

R. Amen.

Tum bombacio, vel re simili, abstergit pollicem, et locum inunctum, et imponit capiti infantis linteolum candidum, loco vestis albæ, dicens:

Accipe vestem cándidam, quam immaculátam pérferas ante tribúnal Dómini nostri Jesu Christi, ut hábeas vitam ætérnam.

R. Amen.

Postea dat ei, vel Patrino, candelam accensam, dicens:

Accipe lámpadem ardéntem, et irreprehensíbilis custódi Baptísmum tuum: serva Dei mandáta, ut cum Dóminus vénerit ad nuptias, possis occúrrere ei, una cum ómnibus Sanctis in aula cœlésti; habeásque vitam ætérnam, et vivas in sæcula sæculórum. R. Amen. Postremo dicit:

N. Vade in pace, et Dominus sit tecum.

R. Amen.

Si vero fuerint plures infantes, masculi seu fœminæ, in Catechismo, masculi statuantur ad dexteram, fœminæ vero ad sinistram; et omnia pariter dicantur, ut supra, in proprio genere, et in numero plurali. Verum prima nominis interrogatio, exsufflatio, crucis impressio seu signatio, tactus aurium et narium cum saliva, abrenuntiationis interrogatio, unctio Olei Catechumenorum, interrogatio de Fide seu Symbolo, inunctio Chrismatis, candidæ vestis impositio, atque candelæ accensæ traditio singulariter singulis, et primum masculis deinde fœminis fieri debent.

ORDO

SUPPLENDI OMISSA

SUPER

RAPTIZATUM ADULTUM

·· (100)(2)(100)···

In primis Sacerdos indutus superpelliceo et stola, vel etiam pluviali violacei coloris cum suis Clericis accedit ad gradus Altaris; et genibus flexis, pias mente ad Deum preces effundit ut sacram actionem digne valeat explere; et ad implorandum divinum auxilium surgens se signat, et si temporis ratio ferat dicit . Deus in adjutórium etc. cum Ant. Psal. . . et orationibus, ut supra in Baptismo adultorum notatur fol. 21.

Deinde Sacerdos procedit ad fores Ecclesiæ, et stat in limine, catechizandus vero extra limen. Et si sunt plures, mares, et fæminæ, illi ad dexteram Sacerdotis, hæ vero ad sinistram statuantur; et Sacerdos interrogat.

Quo nómine vocáris?

Electus respondet: N.

Sacerdos: N. quid petis ab Ecclésia Dei?

R. Fidem.

Sacerdos. Fides, quid tibi præstat?

R. Vitam ætérnam.

Sacerdos. Si vis habére vitam ætérnam, serva mandáta. Díliges Dóminum Deum tuum ex toto corde tuo, et ex tota anima tua, et ex tota mente tua, et próximum tuum sicut teípsum: in his duóbus mandátis tota Lex pendet, et Prophétæ. Fides autem est, ut unum Deum in Trinitáte, et Trinitátem in Unitáte veneréris, neque confundéndo persónas neque substántiam separándo. Alia est enim persóna Patris,

alia Filii, alia Spíritus Sancti, sed horum trium una est substántia, et nonnísi una Divínitas.

Et rursus interrogat. N. Abrenúncias satanæ?

Resp. Electus. Abrenúncio.

Interrogat. Et omnibus opéribus ejus?

Resp. Abrenúncio.

Interr. Et omnibus pompis ejus?

Resp. Abrenúncio.

Deinde Sacerdos interrogat de Symbolo Fidei, dicens: Credis in Deum, Patrem omnipoténtem creatorem cœli, et terræ?

Resp. Credo.

Interrog. Credis in Jesum Christum Filium ejus únicum, Dóminum nostrum, natum, et passum?

Resp. Credo.

Interrog. Credis in Spíritum Sanctum, sanctam Ecclésiam Cathólicam, Sanctórum communiónem, remissiónem peccatórum, carnis resurrectiónem, et vitam ætérnam?

Respondet. Credo.

Tunc Sacerdos exsufflat ter in faciem ejus, semel dicens: Exi ab eo, spíritus immúnde, et da locum Spiritui Sancto Paráclito.

Hic in modum Crucis halet in faciem ipsius, et dicat:

N. Accipe Spíritum bonum per istam insufflationem, et Dei benedictionem # Pax tibi.

R. Et cum spiritu tuo.

Deinde facit Crucem cum pollice in fronte, et in pectore, dicens: N. Accipe signum Crucis tam in fronte \$\frac{1}{2}\$, quam in corde \$\frac{1}{2}\$: sume fidem coeléstium præcéptorum. Talis esto móribus, ut templum Dei jam esse possis; ingressásque Ecclésiam Dei, evasísse te láqueos mortis, lætus emásce:

Et si Electus venit de Gentilitatis errore, sive de Ethnicis, et Idololatris, dicat:

Horrésce idóla, réspue simulácra.

Si ex Hæbreis, dicat:

Horrésce Judáicam perfidiam, réspue Hebraicam superstitiónem.

Si ex Mahumetanis dicat:

Horrésce Mauméthicam perfidiam, réspue pravam sectam infidelitátis.

Si ex Hæreticis, et in ejus baptismo debita forma servata non sit, dicat:

Horrésce hæréticam pravitatem, réspue nefarias sectas impiorum. N. exprimens proprio nomine sectam de qua venit. Inde prosequatur:

Cole Deum omnipoténtem, et Jesum Christum Filium ejus únicum, Dóminum nostrum, qui ventúrus est judicáre vivos, et mortuos, et sæculum per ignem.

R. Amen.

Si plures sunt Electi, omnia supradicta dicuntur singillatim super singulos:

Oremus. Oratio.

Deus, ut huic fámulo tuo N. qui in hujus seculi nocte vagátur incértus, ac dubius, viam veritátis et agnitiónis tuz júbeas demonstrári: quátenus, reserátis oculis cordis sui, te unum Deum Patrem in Filio, et Filium in Patre cum Spíritu Sancto recognóscat, atque hujus confessiónis fructum, et hic, et in futúro sæculo percípere mereátur. Per Christum Dóminum nostrum.

Si plures sunt Electi præcedens Oratio dicatur in numero plurali. Sequentes autem signationes fiant cum suis verbis singillatim super singulos.

Deinde signet Electum signo Crucis cum pollice in fronte, dicens:

Signo tibi frontem 😣, ut suscípias Crucem Dómini.

In auribus. Signo tibi aures ♣, ut audias divína præcepta.

In oculis. Signo tibi óculos 🚎, ut vídeas claritátem Dei. In naribus. Signo tibi nares 🚎, ut odórem suavitátis Christi sentias. In ore. Signo tibi os 🛧, ut loquáris verba vitæ.

In pectore. Signo tibi pectus A, ut credas in Deum. In scapulis. Signo tibi scapulas A, ut suscipias jugum

servitútis ejus.
In toto corpore, illud non tangens, manu producit

signum Crucis, et dicit:

Signo te totum, in nómine Patris 14, et Filii 14, et Spiritus Sancti 14, ut hábeas vitam ætérnam, et vivas in sæcula sæculórum.

R'. Amen.

Orémus.

Oratio.

Preces nostras, quæsumus Dómine, cleménter exáudi, et hunc eléctum N. Crucis Domínicæ, cujus impressióne eum signámus, virtúte custódi, ut magnitúdinis gloriæ tuæ rudiménta servans, per custódiam mandatórum tuórum ad regeneratiónis gloriam perveníre mereátur. Per Christum Dóminum nostrum.

R. Amen.

Orémus.

Oratio.

Deus, qui humáni géneris ita es cónditor, ut sis etiam reformátor, propitiáre, pópulis adoptívis et novo testaménto sóbolem novæ prolis adscríbe, ut filii promissiónis, quod non potuérunt ássequi per natúram, gáudeant se récepisse per gratiam. Per Christum Dóminum nostrum.

R. Amen.

Tunc imponit manum super caput Electi, et dicit:
Orémus. Oratio.

mnípotens sempitérne Deus, Pater Dómini nostri Jesu Christi, respícere dignáre super hunc fámulum tuum N., quem dudum ad rudiménta fidei vocáre dignátus es; omnem cæcitátem cordis ab eo expélle: disrúmpe omnes láqueos sátanæ, quibus fuerat colligátus: áperi ei Domine januam pietátis tuæ, ut, signo sapientiæ tuæ imbátus, omnium cupiditátum fætóribus careat, et ad suávem odórem præceptórum tuórum lætus tibi in Ecclesia tua deserviat, et proficiat de die in diem, ut idóneus sit

frui gratia Baptísmi tui, quem suscépit, salis percépta medicina. Per eumdem Christum Dóminum nostrum.

R'. Amen.

Si plures sint hæc et præcedens Oratio: Preces nostras dicantur in numero plurali.

Deinde Sacerdos benedicit sal.

Benedictio salis.

Exorcízo te, creatúra salis, in nómine Dei Patris omnipoténtis &, et in charitáte Dómini nostri Jesu Christi &, et in virtúte Spíritus Sancti &: exorcízo te per Deum vivum &, per Deum verum &, per Deum sanctum &, per Deum &, qui te ad tutélam humáni géneris procreávit, et pópulo veniénti ad credulitátem per servos suos consecrári præcépit, ut in nomine sanctæ Trinitátis efficiáris salutáre Sacramentum ad effugándum inimícum. Proínde rogámus te, Domine Deus noster, ut hanc creatúram salis sanctificándo sanctífices &, et benedicéndo benedícas &, ut fiat omnibus accipiéntibus perfécta medicína pérmanens in viscéribus eórum, in nomine ejúsdem Domini nostri Jesu Christi, qui ventúrus est judicáre vivos, et mortuos, et sæculum per ignem.

R). Amen.

Quod si Electus fuerit Gentilis, sen ex Idololatris venerit ad fidem, benedicto sale, antequam ejus medicinam gustet, Sacerdos addat sequentem Orationem, quæ tamen pro venientibus ex Hæbreis, vel aliis ut supra, non dicitur.

O rémus. Oratio

Domine sancte, Pater omnípotens, ætérne Deus, qui es, et qui eras, et qui pérmanes usque in finem, cnjus orígo nescítur, nec finis comprehéndi potest: te súpplices invocámus super hunc fámulum tuum N. quem liberásti de erróre gentilium, et conversatione turpissima; dignáre exaudíre eum, qui sibi cervíces suas humíliat ad lavácri fontem, ut renátus ex aqua, et Spiritu Sancto, expoliátus véterem hominem, induat novum, qui secúndum te creátus est; accipiat vestem incorrúptam, et immacu-

tam, tibíque Deo nostro servíre mereátur. Per Christum ominum nostrum.

R!. Amen.

Si plures sint, præcedens Oratio dicatur in numero lurali.

Tunc Sacerdos pollice, et indice accipit de ipso sale enedicto, et immittit in os Electi, dicens: N. Accipe sal pientiæ: propitiatio sit tibi in vitam ætérnam.

R!. Amen.

Sacerdos. Pax tibi

R). Et cum spiritu tuo.

O rémus.

Oratio.

Deus Patrum nostrórum, Deus universæ cónditor veritatis, te súpplices exorámus, ut hunc fámulum tuum. respícere dignéris propitius, et hoc pábulum salis guintem, non diutius esuríre permíttas, quo minus cibo pleatur cœlésti; quatenus sit semper spiritu fervens, spe madens, tuo semper nomini serviens, et quem ad novæ generatiónis lavácrum perduxísti, quæsumus, Domine, cum fidelibus tuis promissiónum tuárum ætérna præmia insequi mereátur. Per Christum Dominum nostrum.

R!. Amen.

Si plures sint dicatur singulis N. Accipe sal etc. et prædens Oratio Deus Patrum nostrorum in numero plurali.

Si inter Electos adsint Fæminæ, recedant ipsæ in parm, quousque tertio dicatur Masculis: Ora Elécte etc. hi signati fuerint in fronte.

Si plures sint Electi, hic et in sequentibus Sacerdos cat in numero plurali: Oráte Elécti, fléctite genua etc.

Deinde Sacerdos dicat super masculum tantum.

Ora, Elécte, flecte genua, et dic: Pater noster.

Et Electus genuslexus orat, et dicit Pater noster etc.

Et cum dixerit usque ad Sed libera nos a malo inclusive.

Sacerdos dicit: Leva, comple orationem tuam, et dic:

Electus, surgens, respondet: Amen.

Sacerdos dicit Patrino: Signa eum

Deinde Electo: Accéde.

Et Patrinus pollice signat Electum in fronte, dicens: In nómine Patris, et Filii, et Spíritus Sancti.

Et Sacerdos pariter facit signum Crucis in fronte ejus, dicens:

In nómine Patris, et Filii, et Spíritus Sancti.

Et imponit manum super eum et dicit:

O rémus. Oratio.

Deus Abraham, Deus Isaac, Deus Jacob, Deus, qui Moysi famulo tuo in Monte Sinai apparuisti, et filios Israel de terra Ægypti eduxisti, députans eis Angelum pietátis tuæ, qui custodiret eos die, ac nocte: te quæsumus, Domine, ut mittere dignéris sanctum Angelum tuum de cœlis, qui similiter custodiat et hunc famulum tuum N., et perdúcat eum ad gratiam Baptismi tui. Per Christum Dominum nostrum

R) Amen.

Exorcismus.

rgo, maledícte diabole, recognósce sententiam tuam, et da honórem Deo vivo, et vero; da honórem Jesu Christo Filio ejus, et Spiritui Sancto: recéde ab hoc fámulo Dei N. quia istum sibi Deus, et Dominus noster Jesus Christus ad suam sanctam gratiam, fontémque Baptíamatis vocáre dignátus est; et hoc signum Sanctæ Crucis A quod nos fronti ejus damus, tu maledícte diabole, nuaquam audeas violáre. Per eumdem Christum Dóminum nostrum, qui ventúrus est judicáre vivos, et mortuos, et sæculum per ignem.

R'. Amen.

Sacerdos dicit secundo Electo.

Ora elécte, flecte génua, et dic: Pater noster.

Electus, genu flexo, orat, et dicit: Pater noster usque ad Sed libera nos a malo inclusive.

Sacerdos subjungit: Leva, comple orationem tuam, et dic: Amen.

Electus, surgens, respondet: Amen.

Sacerdos dicit Patrino: Signa eum.

Deinde dicit Electo: Accéde.

Et Patrinus cum pollice signat Electum in fronte, dicens: In nómine Patris, et Filii, et Spíritus Sancti.

Et Sacerdos pariter facit signum Crucis in fronte ejus, dicens:

In nómine Patris, et Filii, et Spíritus Sancti.

Deinde imponit manum super eum et dicit : Orémus. Orațio.

Deus, immortále præsídium omnium postulantium, liberátio súpplicum, pax rogántium, vita crédentium, resurrectio mortuórum, te invoco super hunc fámulum tuum N. qui, baptísmi tui donum petens, ætérnam cónsequi gratiam spirituáli regenerátióne desíderat: áccipe eum, Dómine, et quia dignátus es dicere: Pétite, et accipiétis, quærite, et inveniétis, pulsáte et aperiétur vobis: peténti præmium pórrige, et januam pande pulsánti, ut ætérnam cœléstis lavácri benedictiónem consecútus, promíssa tui múneris regna percípiat. Qui cum Patre, et Spíritu Sancto vivis, et regnas Deus in sæcula sæculórum.

Exorcismus.

A udi maledícte sátana, adjurátus per nomen ætérní Dei, et Salvatóris nostri Jesu Christi, Filii ejus, cum tua victus invídia, treménsque discéde; nihil tibi sit commúne cam servo Dei N. jam cœléstia cogitánte, renunciatúro tibi, et sæculo tuo, et beátæ immortalitáti victúro. Da igitur honórem adveniénti Spiritui Sancto, qui ex summa cœli arce descéndens, proturbátis fráudibus tuis, divíno fonte purgátum pectus, sanctificátum Deo templum, et habitáculum perfécit, ut ab omnibus pénitus noxiis præteritórum críminum liberátus servus Dei, gratias perénni Deo réferat semper, et benedícat nomen sanctum ejus in sæcula sæculórum.

R. Amen.

R' Amen.

Sacerdos tertio dicit Electo.

Ora, Elécte, flécte genua, et dic: Pater noster.

Electus, flexo genu, orat, et dicit: Pater noster usque ad Sed libera nos a malo inclusive.

Sacerdos subjungit : Leva comple orationem tuam, et dic : Amen.

Electus, surgens, respondet: Amen.

Sacerdos dicit Patrino: Signa eum.

Deinde dicit Electo: Accéde.

Et Patrinus cum pollice signat Electum in fronte, dicens: In nómine Patris, et Filii, et Spiritus Sancti.

Et Sacerdos pariter facit signum Crucis in fronte ejus, dicens: In nómine Patris, et Filii, et Spiritus Sancti.

Denide imponit manum super Electum, dicens:

Exorcismus.

L'acreizo te, immunde spiritus, in nómine Patris &, et Filii &, et Spiritus Sancti &, ut exeas, et recédes ab hoc fámulo Dei N. Ipse enim tibi imperat, maledicte, damnáte, qui pédibus super mare ambulávit, et Petro mergénti déxteram porréxit.

Exorcismus.

L'igo maledícte diábole recognósce sententiam tuam, et da honórem Deo vivo, et vero; da honórem Jesu Christo Filio ejus, et Spiritui Sancto: recéde ab hoc fámulo Dei N. quia istum sibi Deus, et Dominus noster Jesus Christus ad suam sanctam gratiam, fontémque Baptísmatis vocáre dignatus est: et hoc signum sanctæ Crucis &, quod nos fronti ejus damus, tu, maledícte diabole, nunquam audeas violáre. Per eumdem Christum Dominum nostrum, qui ventúrus est judicáre vivos, et mortuos, et sæculum per ignem. R. Amen.

Si, ut supra, adsint fæminæ, retrahunt se Masculi in partem, et accedunt Fæminæ

Sacerdos dicit Electæ.

Ora, Elécta, flecte genua, et dic: Pater noster.

Et Electa, genu flexo, orat, et dicit: Pater noster etc.

Et cum dixerit usque ad Sed libera nos a malo inclusive. Sacerdos dicit: Leva, comple orationem tuam, et dic: Amen.

Electa, surgens, respondet: Amen.

Sacerdos dicit Patrino: Signa eam.

Deinde dicit Electæ: Accéde.

Et Patrinus pollice signat Electam in fronte, dicens: In nómine Patris, et Filii, et Spíritus Sancti.

Et Sacerdos pariter facit signum Crucis in fronte ejus, et dicit: In nómine Patris, et Filii, et Spíritus Sancti.

Oratio.

Deinde imponit manum super Electam et dicit:

Orémus.

Deus cœli, Deus terræ, Deus Angélorum, Deus Archangelórum, Deus Prophetárum, Deus Apostolórum, Deus Mártyrum, Deus Confessórum, Deus Virginum, Deus omnium bene viventium; Deus, cui omnis lingua confitétur, et omne genufléctitur, cœlestium, terrestrium, et infernórum: te, invoco, Domine, super hanc fámulam tuam N. ut eam custodíre, et perdúcere dignéris ad gratiam Baptísmi tui. Per Christum Dominum nostrum.

R'. Amen.

Exorcismus.

Propo, maledícte diábole recognósce sententiam tuam, et da honórem Deo vivo et vero; da honórem Jesu Christo Filio ejus, et Spiritui Sancto; recéde ab hac famula Dei N. quia istam sibi Deus, et Dominus noster Jesus Christus ad suam sanctam gratiam, fontémque Baptísmatis vocáre dignátus est: et hoc signum sanctæ Crucis 🚎, quod nos fronti ejus damus, tu maledícte diábole nunquam áudeas violáre. Per eúmdem Christum Dominum nostrum, qui ventúrus est judicáre vivos, et mortuos, et sæculum per ignem. R. Amen.

Deinde Sacerdos iterum dicit Electæ.

Ora, Elécta, flecte genua, et dic: Pater noster.

Et Electa, genu flexo, orat, et dicit: Pater noster.

Et cum dixerit usque ad Sed libera nos a malo inclusive,

Sacerdos dicit : Leva, comple orationem tuam, et dic: Amen.

Electa surgens respondet : Amen. Sacerdos dicit Patrino : Signa eam. Deinde dicit Electæ : Accéde.

Et Patrinus pollice signat Electam in fronte, dicens: In nómine Patris, et Filii, et Spíritus Sancti.

Et Sacerdos pariter facit signum Crucis in fronte ejus, dicens: In nómine Patris, et Filii, et Spíritus Sancti.

Postea imponit manum super caput Electæ, et dicit:
Orémus. Oratio.

eus Abraham, Deus Isaac, Deus Jacob, Deus, qui Moysi fámulo tuo in monte Sinai apparuísti, et filios Israel de terra Ægypti eduxísti, députans eis Angelum pietátis tuæ, qui custodíret eos die, ac nocte: te quæsumus, Domine, ut míttere dignéris sanctum Angelum tuum de cœlis, qui similiter custodiat et hanc fámulam tuam N, et perdúcat eam ad gratiam Baptísmi tui. Per Christum Dominum nostrum.

Postea Sacerdos dicit tertio Electæ.

Ora, Elécta, flecte genua, et dic: Pater noster.

Et Electa, genu flexo orat, et dicit: Pater noster.

Et cum dixerit usque ad Sed libera nos a malo inclusive, Sacerdos dicit: Leva, comple orationem tuam, et dic:

Amen.

Electa, surgens, respondet: Amen. Sacerdos dicit Patrino: Signa eam.

Deinde dicit Electæ: Accéde.

Et Patrinus cum pollice signat Electam in fronte, dicens: In nómine Patris, et Filii, et Spíritus Sancti.

Et Sacerdos pariter facit signum Crucis in fronte ejus, dicens: In nómine Patris, et Filii, et Spíritus Sancti.

Postea imponit manum super caput Electæ, et dicit: Exorcismus.

L xorcízo te , immúnde spiritus per Patrem $\oplus$, et Filium $\oplus$, et Spiritum Sanctum $\oplus$, ut éxeas , et recédas

ab hac fámula Dei N. Ipse enim tibi imperat, maledicte damnáte, qui cœco nato oculos apéruit, et quatriduánum Lázarum de monuménto suscitávit.

Exorcismus.

rgo, maledícte diabole, recognósce sententiam tuam, et da honórem Deo vivo, et vero; da honórem Jesu Christo Filio ejus, et Spiritui Sancto: recéde ab hac fámula Dei N. quia istam sibi Deus, et Dominus noster Jesus Christus ad suam sanctam gratiam, fontémque Baptísmatis vocáre dignatus est; et hoc signum sanctæ Crucis , quod nos fronti ejus damus, tu maledícte diábole, nunquam audeas violáre. Per eúmdem Christum Dóminum nostrum, qui ventúrus est judicáre vivos, et mortuos, et sæculum per ignem. R. Amen.

Postmodum accedunt iterum Masculi, qui se retraxerant, et ipsi ad dexteram, Fæminæ vero ad sinistram Sacerdotis, ut in principio, disponuntur.

Sacerdos imponit manum super Electum, vel, si sint plures, super singulos, tam Masculos, quam Fæminas, et dicit:

O rémus. Oratio.

térnam, ac justissimam pietátem tuam déprecor, Démine sancte, Pater omnípotens, ætérne Deus auctor lúminis, et veritátis, super hunc fámulum tuum N. ut dignéris illum illumináre lumine intelligentiæ tuæ: munda eum et sanctífica: da ei scientiam veram, ut dignus efficiátur frui gratia Baptísmi tui, quem suscépit: teneat firmam spem, consilium rectum, doctrínam sanctam, ut aptus sit ad retinéndam gratiam Baptísmi tui. Per Christum Dóminum nostrum.

R'. Amen.

Si plures fuerint Electi sive mares sive fæminæ, præcedens oratio dicatur in numero plurali et in genere proprio, ut superius dictum est.

His peractis, Sacerdos sinistra manu apprehendens dexteram Electi prope brachium, vel ei porrigens extremam partem Stolæ, ex humero sinistro pendentis, introducit eum in Ecclesiam, dicens:

N. Ingrédere in sanctam Ecclesiam Dei, ut accípias benedictiónem cœléstem a Domino Jesu Christo, et habeas partem cum illo, et Sanctis ejus. R. Amen.

Si plures fuerint, dicat in numero plurali: Ingredimini in sanctam Ecclesiam Dei etc. et introducat eos, ut supra.

Et ingressus Electus procumbit, seu prosternit se in pavimento, et adorat.

Deinde surgit, et Sacerdos imponit manum super caput ejus, et cum eo recitat Symbolum Apostolorum, et Orationem Dominicam.

Ita ctiam si plures fuerint, omnes surgunt, et simul recitant.

Creatórem cœli, Creatórem cœli, Cet terræ. Et in Jesum Christum Filium ejus únicum, Dóminum nostrum. Qui concéptus est de Spíritu Sancto, natus ex María Vírgine. Passus sub Pontio Piláto, crucifixus, mortuus, et sepúltus. Descéndit ad ínferos, tertia die resurréxit a mortuis. Ascéndit ad cœlos, sedet ad dexteram Dei Patris omnipoténtis. Inde ventúrus est judicáre vivos, et mortuos. Credo in Spiritum Sanctum, sanctam Ecclesiam Cathólicam: Sanctórum communiónem: remissiónem peccatórum: carnis resurrectiónem: vitam ætérnam. Amen.

Pater noster, qui es in cœlis, sanctificétur nomen tuum: adveniat regnum tuum: fiat volúntas tua sicut in cœlo, et in terra. Panem nostrum quotidiánum da nobis hodie, et dimítte nobis débita nostra, sicut et nos dimíttimus debitóribus nostris. Et ne nos indúcas in tentationem. Sed libera nos a malo. Amen.

Tunc rursus Sacerdos imponat manum super caput Electi, et dicat:

Exorcismus.

Nec te latet, satana, imminére tibi pœnas, imminére tibi torménta, imminére tibi diem judicii, diem sup-

icii sempitérni, diem, qui ventúrus est velut clíbanus dens, in quo tibi, atque univérsis angelis tuis præpatus sempitérnus erit intéritus. Proínde, damnáte, atque amnánde, da honórem Deo vivo, et vero, da honórem esu Christo Filio ejus, da honórem Spiritui Sancto Paralito, in cujus nomine, atque virtúte præcipio tibi, quiámque es, spiritus immúnde, ut éxeas, et recédas ab hoc mulo Dei N. quem idem Deus, et Dóminus noster Jesus hristus ad suam sanctam gratiam, et benedictiónem, fonámque Baptísmatis dono vocáre dignátus est, ut fieret jus templum per aquam regeneratiónis, in remissiónem mnium peccatórum. In nómine ejúsdem Domini nostri esu Christi, qui ventúrus est judicáre vivos, et mortuos, t sæculum per ignem. R. Amen.

Similiter, si plures fuerint, imponit manum super caita singulorum, et dicit eumdem Exorcismum in numero sultitudinis, et in genere suo.

Postea Sacerdos pollice accipit de saliva oris sui, et angit aures, et nares Electi; tangendo vero aurem dexteam, et sinistram, dicat: Ephpheta, quod est adaperíre; leinde tangendo nares, dicat: In odórem suavitátis; Et ubdit: Tu antem effugáre, diabole, appropinquábit enim adicium Dei.

Deinde interrogat Electum: Quis vocáris?

Et ipse respondet: N.

Interroget: N. Abrenúncias satanæ?

R. Abrenúncio.

Interroget: Et omnibus opéribus ejus?

R. Abrenúncio.

Interroget: Et omnibus pompis ejus?

R. Abrenúncio.

Tunc Sacerdos intingit pollicem dexteræ manus in Oleo Sancto Catechumenorum, et inungit Electum primum in pectore, deinde inter scapulas in modum Crucis, dicens:

Ego te límio Oleo salútis 🕸 in Christo Jesu Dómino postro, in vitam ætérnam. R. Amen.

- y. Pax tibi.
- R. Et cum spíritu tuo.

Mox bombacio, vel re simili, tergit pollicem, et loca inuncta et subjungit, dicens:

Exi, immunde spíritus, et da honórem Deo vivo, et vero. Fuge, immunde spíritus, et da locum Jesu Christo Filio ejus. Recéde, immunde spíritus, et da locum Spiritui Sancto Paráclito.

Hic Sacerdos deponat stolam et pluviale coloris violacei, et sumat aliud albi coloris.

Quando plures sunt Electi idem fit circa singulos corum. Et ducitur Electus ad Baptisterium, ubi Sacerdos interrogat:

Quis vocáris? Respondet: N.

Interrogat: Credis in Deum Patrem omnipoténtem, Creatórem cœli, et terræ?

R. Credo.

Interrogat: Credis et in Jesum Christum Filium ejus unicum, Dóminum nostrum, natum, et passum?

R' Credo.

Interrogat: Credis et in Spíritum Sanctum, sanctam Ecclesiam Cathólicam, Sanctórum communiónem, remissiónem peccatórum, carnis résurrectiónem, et vitam ætérnam?

R' Credo.

Sacerdos intingat pollicem dexterum in Sanctum Chrisma, et perungat verticem Electi in modum Crucis, dicens:

Deus omnipotens, Pater Dómini nostri Jesu Christi, qui te regenerávit ex aqua, et Spiritu Sancto, quique dedit tibi remissiónem omnium peccatórum (hic inungit) ipse te líniat Chrismate salútis in eódem Christo Jesu Domino nostro, in vitam ætérnam.

y. Pax tecum. R' Et cum spíritu tuo.

Tune bombacio, vel re simili, pollicem tergit, et imponit capiti Electi Chrismale, seu candidum linteolum, et dat illi vestem candidam, dicens:

Accipe vestem cándidam, quam immaculátam pérferas ante tribúnal Domini nostri Jesu Christi, ut habeas vitam ætérnam. R. Amen.

Et Electus deponit priores vestes, et induitur novis albi coloris, vel saltem exteriore candida, quam a Saccrdote accepit.

Postea dat ei Sacerdos cereum, seu candelam accensam in manu dextera, dicens:

Accipe lámpadem ardéntem, et irreprehensíbilis custódi Baptísmum tuum: serva Dei mandáta, ut, cum Dóminus vénerit ad nuptias, possis occúrrere ei in aula ecelésti in vitam setérnam.

Ipse vero Neophytus Cereum accensum in manibus teneat usque in finem, præterquam dum confirmatur.

Postea dicat:

N. Vade in pace, et Dóminus sit tecum.

... Amen.

Si adsit Episcopus, qui id legitime præstare possit, ab eo Acophyti, si sint confirmandi, præmissa, si opus fucrit, Sacramentali Confessione, Sacramento Confirmationis initiantur.

Deinde si hora congruens fuerit celebratur Missa, cui Neophyti intersunt, et Sanctissimam Eucharistiam devote suscipiunt.

RITUS SERVANDUS

CUM EPISCOPUS BAPTIZAT.

Si Episcopus, vel S. R. E. Cardinalis parvulos, vel adultos baptizare voluerit, parantur, et servantur omnia, ut superius de ordine Baptismi dictum est, atque hæc, prater ea quæ infra notantur.

Adsint Cappellani, vel alii Presbyteri, et Clerici superpelliceis induti, qui ei assistant ac ministrent.

Ipse vero super rochetum, sive superpelliceum, si est Regularis, accipiat amictum, albam, et cingulum, et stolam, et pluviale violacei coloris, ac mitram: atque ita paratus, cum ministris procedat ad Baptismi ministerium. Et dum interrogat: N. Quid petis ab Ecclésia Dei? ac dum facit reliquas interrogationes, sedet cum mitra: cum vero exsufilal, dicendo: Exi ab eo, immúnde spíritus, surgit cum mitra-Rursus sedet, cum signat Catechumenum signo Crucis in fronte, et in pectore, vel dicit: Aceipe signum Crucis, etc. et cum dicit Orationes, quæ præcedunt, vel sequentur henedictionem salis, surgit, deposita mitra, similiter cum ipsum salem benedicit. Cum autem sal benedictum immittit in os baptizandi, mitram accipit, et sedet. Cum vero legit Exorcismos, et dum saliva aures et narcs Catechumeni tangens, dicit, Ephpheta, ac dum introducit eum in Ecclesiam, stat cum mitra. Cum autem dicit, Credo in Deum Patrem, etc. et Pater noster, super Catechumenum, stat sine mitra. Sed cum nomen quærit, et interrogat: N. abrenúntias Sátanæ, etc. et baptizandum Oleo sacro in pectore, et inter scapulas inungit, sedet cum mitra; quo facto accipit stolam et pluviale album. Et cum rursus interrogat de fide, Credis in Deum Patrem, etc. Vis baptizári, etc. et cum baptizat per infusionem, sedet cum mitra. Si vero baptizat per immersionem, mitram retinens stare debet.

Lum demum Chrismate verticem baptizati linit, et dat ei restem candidam, et candelam accensam, ac dicit: Vade in pace, etc. sedet cum mitra.

Si autem Pontifex quempiam a Presbytero jam catechizatum, tantum baptizare voluerit, sic paratus vestibus albis incipiat, postquam ad Baptisterium deventum fuerit, dicens: Quo nómine vocáris? N. Episcopus interrogat: N. Credis in Deum Patrem omnipoténtem, etc. et prosequitur usque in finem juxta ordinem Baptismi, ut supra.

BENEDICTIO

FONTIS BAPTISMI

EXTRA SABBATUM PASCHÆ ET PENTECOSTES, CUM AQUA CONSECRATA NON HABETUR.

の本語の説の日本の

Primum lavatur, et mundatur vas Baptisterii, deinde limpida aqua repletur. Tunc Sacerdos cum suis Clericis, vel etiam aliis Presbyteris, Cruce et duobus cereis præcedentibus, ac thuribulo et incenso, et cum vasculis Chrismatis, et Olei Catechumenorum descendit ad Fontem, et ibi, vel ante Altare Baptisterii dicit Litaniam ordinariam, prout habetur infra post septem Psalmos Pænitentiales. Et ante ý. Ut nos exaudíre dignéris, dicat et secundo repetat sequentem

y Ut Fontem istum ad regenerándam tibi novam prolem benedícere ⅓, et consecráre ⅙ dignéris, Te rogámus áudi nos.

Potest etiam dici Litania brevior, ut in Missali in Sabbato Sancto.

Et dicto ultimo, Kyrie eléison, Sacerdos dicat: Pater noster, et Credo in Deum, etc. omnia clara voce: quibus finitis dicat:

- y. Apud te, Dómine, est fons vitæ.
- R. Et in lúmine tuo vidébimus lumen.
- Dómine, exáudi oratiónem meam.
- R. Et clamor meus ad te véniat.
- y. Dóminus vobíscum. N. Et cum spíritu tuo O rémus.

O mnípotens, sempitérne Deus, adésto magnæ pietátis tuæ mystériis, adésto Sacraméntis, et ad recreándos novos pópulos, quos tibi Fons Baptísmatis párturit, spíritum adoptiónis emítte: ut quod nostræ humilitátis geréndum est ministério, virtutis tuæ impléatur efféctu. Per

inum nostrum Jesum Christum Filium tuum, qui tecum, et regnat in unitate Spíritus Sancti Deus, per ómnia la sæculorum. 6^{1} . Amen.

Exorcismus aquæ.

corcízo te, creatúra aquæ, per Deum 🙊 vivum, per Deum 🙊 verum, per Deum 🙊 sanctum, per Deum, e in princípio, verbo separávit ab árida, cujus super íritus ferebátur, qui te de Paradíso manáre jussit.

lic manu aquam dividat, et deinde de ca effundat marginem Fontis, versus quatuor Orbis partes, proens:

it in quatuor fluminibus totam terram rigare præcépit: e in desérto amáram, per lignum dulcem fecit, atque bilem: qui te de petra prodúxit, ut pópulum, quem gypto liberáverat, siti fatigátum recreáret. Exorcízo er Jesum Christum Fslium ejus únicum, Dóminum rum, qui te in Cana Galilææ signo admirábili sua poa convértit in vinum : qui super te pédibus ambu-, et a Joánne in Jordáne in te baptizátus est : qui na cum Sánguine de látere suo prodúxit : et discípulis jussit, ut credéntes baptizarent in te, dicens: Ite, te omnes gentes, baptizantes eos in nómine Patris, ilii, et Spíritus Sancti; ut efficiáris aqua sancta, aqua dícta, aqua, quæ lavat sordes, et mundat peccáta. ígitur præcípio, omnis spíritus immunde, omne phana, omne mendácium, eradicáre, et effugáre ab hac túra aquæ, ut qui in ipsa baptizándi erunt, fiat eis aquæ saliéntis in vitam ætérnam, regénerans eos Deo i, et Fílio, et Spirítui Sancto, in nómine ejúsdem ini nostri Jesu Christi, qui ventúrus est judicáre vivos iórtuos, et sæculum per ignem. R'. Amen.

O rémus. Oratio.

ómine sancte, Pater omnípotens, ætérne Deus, aquárum spirituálium sanctificator, te supplíciter depreur, ut ad hoc ministérium humilitátis nostræ respícere tris, et super has aquas abluéndis et purificándis ho-

mínibus præparátas, Angelum sanctitátis emíttas, quo peccátis vitæ prióris ablútis, reatúque detérso, purum Sancto Spirítui habitáculum regeneráti éffici mereántur. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum: qui tecum vivit, et regnat in unitáte ejúsdem Spíritus Sancti Deus, per ómnia sæcula sæculórum. R. Amen.

Tunc suffict ter in aquam versus tres partes secundum hanc figuram (ψ); deinde imponit incensum in thuribulo, et fontem incensat. Postea infundens de Oleo Catechumenorum in aquam in modum Crucis, clara voce dicit:

Sanctificétur, et fœcundétur Fons iste Oleo salútis renascéntibus ex eo in vitam ætérnam in nómine Patris ¥, et Fílii ♣, et Spíritus ♣ Sancti. R. Amen.

Deinde infundit de Chrismate, modo quo supra, dicens: Infúsio Chrismatis Dómini Jesu Christi, et Spíritus Sancti Parácliti, fiat in nómine sanctæ Trinitátis.

ky. Amen.

Postea accipit ambas ampullas dicti Olei sancti et Chrismatis, et de utroque simul in modum Crucis infundendo, dicit: Commíxtio Chrismatis sanctificationis, et Olei unctionis, et aquæ Baptísmatis pariter fiat in nomine Patris **, et Filii **, et Spíritus ** Sancti.

R. Amen.

Tum deposita ampulla, dextera manu Oleum sanctum. et Chrisma infusum miscet cum aqua, et spargit per totum Fontem. Deinde medulla panis manum tergit; et si quis baptizandus est, cum baptizat, ut supra. Quod si neminem baptizat, statim manus abluat, et ablutio effundatur in Sacrarium.

DE SACRAMENTO

PENITENTIÆ

OND COM

Sanctum Poznitentiæ Sacramentum, ad eos, qui post Baptismum lansi sunt, in gratiam Dei restituendos a Christo Domino institutam, eo diligentius administrandum est, quo frequentior est ejus usus, et quo plura requiruntur ad illud recte, digneque tractandum, ac suscipiendum. Cum autem ad illud constituendum tria concurrant, materia, forma, et minister: illius quidem remota materia sunt peccata, proxima vero sunt actus pœnitentis, nempe contritio, confessio, et satisfactio. Forma autem, illa absolutionis verba: Ego te absolvo, etc. Minister denique est Sacerdos, habens potestatem absolvendi vel ordinariam, vel delegatam. Sed si pericuham mortis immineat, approbatusque desit Confessarius, quilibet Sacerdos potest a quibuscumque censuris et peccatis absolvere. In ejus ministro requiritur etiam bonitas, scientia, atque prudentia, cum sigillo secretæ confessionis sub exacto, perpetuoque silentio. Quibus et aliis ad id opportunis, ut optime sint instructi, omni studio curare debent Confessarii.

In primis neminerit Confessarius, se judicis pariter et medici personam sustinere, ac divinæ justitiæ simul et misericordiæ ministrum a Deo constitutum esse, ut tamquam arbiter inter Deum et homines, honori divino, et animarum saluti consulat.

Ut ergo recte judicare queat, discernens inter lepram et lepram, et tamquam peritus medicus animarum morbos prudenter curare, et apta cuique remedia applicare sciat, quantam potest maximam ad id scientiam atque prudentiam, tum assiduis ad Deum precibus, tum ex probatis Auctoribus, præsertim e Catechismo Romano, et prudenti consilio peritorum studeat sibi comparare.

Sciat casus et censuras Sedi Apostolicæ, et Ordinario suo reservatas, et suæ cujusque Ecclesiæ constitutiones, easque diligenter observet.

Deinde hujus Sacramenti doctrinam omnem recte nosse studehit, et alia ad ejus rectam administrationem necessaria. Atque in hoc ministerio ita procedat, ut infra præscribitur.

OHEN COM

ORDO MINISTRANDI

SACRAMENTUM PŒNITENTIÆ

·· **CONTE**

Sacerdos ad audiendam Confessionem vocatus, promptum, facilemque se præbeat, ac priusquam ad audiendum accedat, si tempus suppetat, ad hoc ministerium recte sancteque obeundum, divinum auxilium piis precibus implorabit.

In Ecclesia, non autem in privatis ædibus, Confessiones audist, nisi ex causa rationabili, quæ cum inciderit, studeat tamen id decenti ac patenti loco præstare.

Habeat in Ecclesia sedem confessionalem, in qua sacras Confessiones excipiat, quae sedes patenti, conspicuo, et apto Ecclesia loco posita, crate perforata inter pomitentem et Sacerdotem sit instructs.

Superpelliceo, et stola violacei coloris utatur, prout tempus, vel locorum feret consuetudo.

Poenitens, si opus fuerit, admoneatur ut qua decet humilitate mentis et habitus accedat, et flexis genibus signo Crucis se munist.

Mox Confessarius inquirat de illius statu, nisi aliter notus fuerit, et quampridem sit confessus, et an impositam poenitentiam adispleverit; num rite atque integre alias confessus fuerit; num conscientiam suam, ut debet, prius diligenter discusserit.

Quod si poenitens aliqua censura, vel casu reservato sit ligatus, a quo ipse non possit absolvere, non absolvat, nisi prius obtenta facultate a Superiore.

Si vero Confessarius, pro personarum qualitate, cognoverit ponitentem ignorare Christianæ fidei rudimenta, si tempus suppetat, eum breviter instruat de articulis Fidei, et aliis ad salutem cognitu necessariis, et ignorantiam ejus corripiat, illumque admoneat, ut ea postmodum diligentius addiscat.

Tum pœnitens Confessionem generalem latina, vel vulgari lingua dicat: scilicet Confiteor, etc. vel saltem utatur his verbis: Confiteor Deo omnipotenti, et tibi, pater. Peccata sua exinda confiteatur, adjuvante, quotiescumque opus fuerit, Sacerdote, qui confitentem non reprehendet, nisi finita, ut dicetur, Confessione; neque interpellabit, nisi opus fuerit aliquid melius intelligere: proinde fiduciam ei præbeat, et humaniter suggerat, ut omnia peccata sua rite et integre confiteatur, remota stulta illa quorumdam verecundia, qua præpediti, suadente diabolo, peccata confiteri non audent.

Si pœnitens numerum, et species, et circumstantias peccatorum explicatu necessarias non expresserit, eum Sacerdos prudenter interroget.

Sed caveat, ne curiosis, aut inutilibus interrogationibus quemquam detineat, praesertim juniores utriusque sexus, vel alios, de eo, quod ignorant, imprudenter interrogans, ne scandalum patiantur, indeque peccare discant.

Demum, audita Confessione, perpendens peccatorum, quæ ille admisit, magnitudinem, ac multitudinem, pro eorum gravitate, ac pœnitentis conditione, opportunas correptiones ac monitiones, prout opus esse viderit, paterna charitate adhibebit, et ad dolorem et contritionem efficacibus verbis adducere conabitur, atque ad vitam emendandam ac melius instituendam inducet remediaque peccatorum tradet.

Postremo salutarem et convenientem satisfactionem, quantum spiritus et prudentia suggesserint, injungat, habita ratione status, conditionis, sexus, et ætatis, et item dispositionis pœnitentium. Videatque, ne pro peccatis gravibus levissimas pœnitentias imponat, ne si forte peccatis conniveat, alienorum peccatorum particeps efficiatur. Id vero ante oculos habeat, ut satisfactio non sit tantum ad novæ vitæ remedium, et infirmitatis medicamentum, sed etiam ad præteritorum peccatorum castigationem.

Quare curet, quantum fleri potest, ut contrarias peccatis posnitentias injungat, veluti avaris eleemosynas, libidinosis jejunia, vel alias carnis afflictiones, superbis humilitatis officia, desidiosis devotionis studia. Rarius autem vel serius confitentibus, vel in peccata facile recidentibus, utilissimum fuerit consulere, ut sæpe, puta semel in mense, vel certis diebus solemnibus, confiteantur, et si expediat, communicent.

Poenitentias pecuniarias sibi ipsis Confessarii non applicent, neque a poenitentibus quidquam tamquam ministerii sui præmium petant, vel accipiant.

Pro peccatis occultis, quantumvis gravibus, manifestam poenitentiam non imponat.

Videat autem diligenter Sacerdos, quando, et quibus conferenda, vel deneganda, vel differenda sit absolutio, ne absolvat ess, qui talis beneficii sunt incapaces: quales sunt qui nulla dant signa doloris, qui odia et inimicitias deponere, aut aliena, si possunt, restituere, aut proximam peccandi occasionem deserere aut alio modo peccata derelinquere, et vitam in melius emendare nolunt: aut qui publicum scandalum dederunt, nisi publice satisficiant, et scandalum tollant: neque etiam eos absolvat, quorum peccata sunt Superioribus reservata.

Si vero quis confiteatur in periculo mortis constitutus, absolvendus est ab omnibus peccatis et censuris quantumvis reservatis (cessat enim tune omnis reservatio): sed prius si potest, cui dobet, satisfaciat: ac si periculum evaserit, et aliqua ratione Superiori, a quo alias esset absolvendus, se sistere teneatur; cum primum poterit, coram eo se sistat, quidquid debet præstiturus.

Quod si inter confitendum, vel etiam antequam incipiat confiteri, vox et loquela ægro deficiat, mutibus et signis conetur, quoad ejus fieri poterit, peccata pomitentis cognoscere: quibus utcumque vel in genere, vel in specie cognitis, vel etiam si confitendi desiderium sive per se, sive per alios ostenderit, absolvendus est.

Meminerit porre Sacerdes, ægris non esse injungendam gravem, aut laboriosam poenitentiam; sed indicendam tantum illam, quam, si convaluerint, opportuno tempore peragant. Interim juxta gravitatem morbi, aliqua oratione, aut levi satisfactione imposita, et acceptata, absolvantur, prout opus fuerit.

ABSOLUTIONIS FORMA

Cum igitur pænitentem absolvere voluerit, injuncta ei prius, et ab eo acceptata salutari pænitentia, primo dicit: Misereatur tui omnípotens Deus, et dimíssis peccatis tuis, perdúcat te ad vitam ætérnam. Amen.

Deinde dextera versus pænitentem elevata, dicit: Indulgéntiam, absolutiónem, et remissiónem peccatórum tuórum tríbuat tibi omnípotens, et miséricors Dóminus. Amen.

Dóminus noster Jesus Christus te absólvat; et ego auctoritáte ipsíus te absólvo ab omni vínculo excommunicatiónis, suspensiónis, et interdícti, in quantum possum, et tu índiges. Deinde. Ego te absólvo a peccátis tuis, in nómine Patris, A et Fílii, et Spíritus Sancti. Amen.

Si pænitens sit laicus, omittitur verbum, suspensiónis. Pássio Dómini nostri Jesu Christi, mérita beátæ Maríæ Vírginis, et ómnium Sanctórum, quidquid boni féceris, et mali sustinúeris, sint tibi in remissiónem peccatórum, augméntum grátiæ, et præmium vitæ ætérnæ. Amen.

In confessionibus autem frequentioribus, et brevioribus omitti potest. Misereatur, etc. et saus erit dicere: Dó-

minus noster Jesus Christus, etc. at supra usque ad illude Pássio Dómini nostri, etc.

Urgente vero aliqua gravi necessitate in periculo mortis, breviter dicere poterit: Ego te absólvo ab ómnibus censúris, et peccátis, in nómine Patris &, et Fílii, et Spíritus Sancti. Amen.

DE ABSOLUTIONE

AB EXCOMMUNICATIONE IN FORO EXTERIORI

Si potestas absolvendi ab excommunicationis sententia Sacerdoti commissa fuerit a Superiore, et in mandato certa forma sit præscripta, illa omnino servanda est: si vero in mandato seu commissione dicitur: In forma Ecclesiae consueta absolvat; haec servanda sunt.

Primo, ut excommunicatus ei, ob cujus offensam in excommunicationem incurrit, prius, si potest, satisfaciat. Quod si tunc non possit, sufficientem cautionem præbeat, aut saltem, si eam præstare non potest, juret se, ut primum poterit, satisfacturum.

Secundo, si crimen, ob quod in excommunicationem incidit, sit grave, juramentum ab eo exigatur de parendo mandatis Ecclesiæ, que illi fient pro tali causa: ac præcipue ne deinceps delinquat contra illum Canonem, vel Decretum, contra quod faciendo censuram incurrit.

Denique hunc absolvendi ritum observabit.

Pœnitentem coram se utroque genu flexo, in humero, si vir fuerit, usque ad camisiam exclusive denudato, virga aut funiculis sedens leviter percutit, dicendo totum Psalm.

Misérere cum Gloria Patri.

Deinde surgit, et aperto capite dicit, K yrie eléison. Christe eléison. K yrie eléison. P ater noster.

- y. Et ne nos indúcas in tentatiónem.
- R'. Sed libera nos a malo.
- R. Salvum fac servum tuum (vel ancillam tuam), Dómine.
  - R. Deus meus, sperántem in te.

- 5. Nihil proficiat inimícus in eo (vel in ea).
- R'. Et filius iniquitatis non apponat nocére ei.
- y. Esto ei, Dómine, turris fortitúdinis.
- R'. A fácie inimíci.
- v. Dómine, exáudi oratiónem meam.
- R. Et clamor meus ad te véniat.
- v. Dóminus vobíscum.
- R. Et cum spíritu tuo.

() rémus.

Deus, cui próprium est miseréri semper, et párcere: súscipe deprecationem nostram, ut hunc fámulum tuum, quem excommunicationis senténtia constríngit, miserátio tuæ pietátis cleménter absolvat. Per Christum Dominum nostrum.

R'. Amen.

Mox sedet, et cooperto capite dicit. Dóminus noster Jesus Christus te absólvat: et ego auctoritáte ipsíus, et sanctíssimi Dómini nostri Papæ (vel Reverendíssimi Epíscopi N., vel talis Superióris) mihi commíssa, absólvo te a vínculo excommunicatiónis, in quam incurrísti (vel incurrísse declarátus es), propter tale factum (vel causam, etc.); et restítuo te communióni et unitáti fidélium, et sanctis Sacraméntis Ecclésiæ, in nómine Patris 🛧, et Fílii, et Spíritus Sancti.

Quod si Sacerdoti nulla sit a Superiore præscripta forma, nec sibi mandatum, ut in forma Ecclesiæ communi, vel consueta absolvat; tune nihilominus pro rei gravitate prædictam cæremoniam et Preces adhibeat; at vero si res non fuerit adeo gravis, absolvere poterit, dicens:

Dóminus noster Jesus Christus te absólvat: et ego auctoritáte ipsíus, et sanctíssimi Dómini nostri Papæ (si a Papa fucrit delegatus), (vel Reverendíssimi Epíscopi N. vel talis Superióris) mihi concéssa, absólvo te, etc. ut supra.

In foro autem interiori, Confessarius habens facultatem absolvendi excommunicatum, absolvat juxta formam communem supra præscriptam in absolutione Sacramentali.

RITUS ABSOLVENDI

EXCOMMUNICATUM JAM MORTUUM.

Si quis excommunicatus ex hac vita decedens dederit signum contritionis, Ecclesiastica ne careat sepultura, sed Ecclesiæ suffragiis, quatenus fieri potest, adjuvetur, absolvi potest hoc modo.

Si corpus nondum sepultum fuerit, verberetur, et absolvatur, ut infra; deinde absolutum, in loco sacro sepeliatur.

Si vero fuerit sepultum in loco profano, si commode fieri poterit, exhumabitur, et eodem modo verberabitur, et post absolutionem in loco sacro sepelietur; sed si commode exhumari non potest, locus sepulturæ verberetur, postea absolvatur.

Quod si in loco sacro sit sepultus, non exhumabitur, sed verberabitur sepulchrum. Dum autem corpus, sive sepulturam verberat, Sacerdos dicat Antiphonam: Exultibunt Dómino ossa humiliáta. Psal. Miserére, etc. Quo facto, absolvatur, dicendo: Auctoritáte mihi concéssa, ego te absólvo a vínculo excommunicatiónis, quam incurrísti (vel incurrísse declarátus es) propter tale factum, et restítuo te communióni Fidélium, in nómine Patris, **
et Fílii, et Spíritus Sancti. Amen.

Deinde dicatur Psalm. De profundis, etc. et in fine

- . Réquiem ætérnam dona ei, Dómine.
- E. Et lux perpétua lúceat ei.

Kyrie eléison. Christe eléison. Kyrie eléison. Pater

- y. Et ne nos indúcas in tentatiónem.
- k. Sed libera nos a malo.
- 😘 A porta inferi.
- K. Erue, Dómine, ánimam ejus.
- y. Requiéscat in pace.
- K. Amen.

- . Dómine exáudi oratiónem meam.
- Ri. Et clamor meus ad te véniat.
- Dóminus vobíscum.
- R!. Et cum spíritu tuo.

() rémus.

Oratio.

a, quæsumus Dómine, ánimæ fámuli tui, quem excommunicationis senténtia constrínxerat, refrigérii sedem, quiétis beatitúdinem, et supérni lúminis claritátem. Per Christum Dóminum nostrum.

R. Amen.

DE MODO ABSOLVENDI

A SUSPENSIONE VEL AB INTERDICTO EXTRA VEL INTRA SACRAMENTALEM CONFESSIONEM.

Si Sacerdoti sit commissa facultas absolvendi aliquem a suspensione, vel interdicto, quamvis nulla verba sint præcipue determinata, uti poterit hac formula:

Pœnitens dicat : Confiteor Deo omnipoténti, etc. Sacerdos: Misereatur tui, etc. Indulgéntiam, etc.

Auctoritate mihi ab N. trádita, ego absólvo te a vínculo suspensiónis (vel interdícti), quam (vel quod) propter tale factum (vel cáusam) incurrísti (seu incurrísse declarátus es) In nómine Patris, re et Fílii, et Spíritus Sancti Amen.

Si vero Confessario, sive in foro conscientiæ, sive extra, data est potestas dispensandi super irregularitate, tune postquam absolverit a peccatis, addat consequenter: Et eádem auctoritáte dispénso tecum super irregularitáte (vel irregularitátibus, si sint plures), in quam (vel in quas) ob talem cáusam (vel tales cáusas, cas exprimendo) incurrísti: et hábilem reddo, et restítuo te executióni Ordinum, et officiórum tuórum. In nómine Patris, re et Fílii, et Spíritus Sancti. Amen.

Si nullum habet Ordinem, dicatur: Hábilem reddo te

ad omnes Ordines suscipiéndos, vel etiam ad alia, juxta tenorem mandati.

Quod si necesse sit titulum beneficii restituere, et fructus male perceptos condonare, subjungat: Et restítuo tibi títulum (seu títulos) Beneficii (seu Beneficiórum), et condóno tibi fructus male percéptos. In nómine Patris, & et Fílii, et Spíritus Sancti. Amen.

Advertat autem Sacerdos, ne ullo modo in iis facultatis sua terminos excedat.

DE SANCTISSIMO

EUCHARISTIÆ SACRAMENTO

·HD i Chi

() mnibus quidem Ecclesiæ Catholicæ Sacramentis religiose, sancteque tractandis, magna, ac diligens cura adhibenda est; sed præcipue in administrando, ac suscipiendo sanctissimo Eucharistiæ Sacramento, quo nihil dignius, nihil sanctius et admirabilius habet Ecclesia Dei; cum in eo contineatur præcipuum et maximum Dei donum, et ipsemet omnis gratiæ et sanctitatis fons, auctorque Christus Dominus.

Parochus igitur summum studium in eo ponat, ut cum ipse venerabile hoc Sacramentum, qua decet reverentia, debitoque culta tractet, custodiat, et administret; tum etiam populus sibi commissus religiose colat, sancte, frequenterque suscipiat, præsertim in majoribus anni solemnitatibus.

Ideo populum sæpius admonebit, qua præparatione, et quanta animi religione ac pietate, et humili etiam corporis habitu ad tam divinum Sacramentum debeat accedere, ut præmissa Sacramentali Confessione, omnes saltem a media nocte jejuni, et utroque genu flexo Sacramentum humiliter adorent, ac reverenter suscipiant: viris quantum fieri potest a mulieribus separatis.

Moneantur præterea communicantes, ut sumpto Sacramento non statim ab Ecclesia discedant, aut colloquantur, ne statim vagis oculis circumspiciant, aut expuant, neque de libro statim orationes recitent, ne Sacramenti species de ore decidant, sed, qua par est devotione, aliquantisper in oratione permaneant, gratias agentes Deo de tam singulari beneficio, atque etiam de sanctissima Passione Dominica, in cujus memoriam hoc mysterium celebratur et sumitur.

Curare porro debet, ut perpetuo aliquot Particulæ consecratæ eo numero, qui usui infirmorum et aliorum fidelium communioni batis esse possit, conserventur in pyxide ex solida, decentique materia, eaque munda, et suo operculo bene clausa, albo vele cooperta, et quantum res feret, ornato in tabernaculo clave obserato-

Hoc autem tabernaculum conopeo decenter opertum, atque ab omni alia re vacuum, in Altari majori vel in alio, quod venerationi et cultui tanti Sacramenti commodius ac decentius videatur, sit collocatum; itaut nullum aliis sacris functionibus, aut Ecclesiasticis officiis impedimentum afferatur. Lampades coram eo plures, vel saltem una, die, noctuque perpetuo colluceat; curabitque Parochus, ut omnia ad ipsius Sacramenti cultum ordinata, integra, mundaque sint, et conserventur.

Sanctissimæ Eucharistiæ particulas frequenter renovabit. Hostiæ vero, seu particulæ consecrandæ sint recentes; et ubi eas consecraverit, veteres primo distribuat, vel sumat.

Fideles omnes ad sacram Communionem admittendi sunt, exceptis iis, qui justa ratione prohibentur. Arcendi autem sunt publice indigni; quales sunt excommunicati, interdicti, manifestique infames, ut meretrices, concubinarii, fœneratores, magi, sortilegi, blasphemi, et alii ejus generis publici peccatores, nisi de corum pœnitentia et emendatione constet, et publico scandalo prius satisfecerint.

Occultos vero peccatores, si occulte petant, et non eos emendatos agnoverit, repellat, non autem si publice petant, et sine scandalo ipsos præterire nequeat.

Amentibus præterea, seu phreneticis communicare non licet: licebit tamen, si quando habeant lucida intervalla, et devotionem estendant, dum in eo statu manent, si nullum indignitatis periculum adsit.

Ita etiam iis, qui propter ætatis imbecillitatem nondum hujus Sacramenti cognitionem et gustum habent, administrari non debet.

ORDO ADMINISTRANDI

SACRAM COMMUNIONEM.

Jacerdos igitur sanctissimam Eucharistiam ministraturus, Hostiis, seu Particulis pro populi multitudine consecratis, vasculoque uno vel pluribus, decenti, et commodo loco expositis, cum vino et aqua ad purificationem eorum, qui Communionem sumpserint, et ante cos linteo mundo extenso, lotis prius manibus, et superpelliceo indutus, ac desuper stola coloris Officio illius dici convenientis, pracedente Clerico, seu alio ministro, procedit ad Altare manibus junctis, et accensis cereis, facta prius et postea genuflexione extrahit pyxidem, et illam super corporale depositam, discooperit.

· Minister genibus flexis nomine populi ad cornu Epistola facit Confessionem generalem, dicens: Confiteor Deo, etc.

111111

Tum Sacerdos iterum genusiectit, et manibus junctis ante pectus vertit se ad populum, advertens, ne terga vertat Sacramento, et in cornu Evangelii dicit:

Misereátur vestri, omnípotens Deus, et dimíssis peccátis vestris, perdúcat vos ad vitam ætérnam. R. Amen. Et addit: Indulgéntiam, absolutiónem Æ, et remissiónem. peccatórum vestrórum tríbuat vobis omnípotens, et miséricors Dóminus. R. Amen. Dicens: Indulgéntiam, etc. manu dextera in formam Crucis signat communicandos.

Deinde ad Altare se convertit, genussett, manu sinistra pyxidem prehendit; et duobus digitis, pollice et indice, Sacramentum accipit, et elevat: conversusque ad populum in medio Altaris dicit clara voce: Ecce Agnus Dei, ecce qui tollit peccata mundi. Mox subdit: Dómine, non sum dignus, ut intres sub tectum meum, sed tantum dic verbo, et sanábitur ánima mea; quod iterum, ac tertio repetit: qua formula etiam utendum est, cum fœminæ Communio administratur.

Postea ad communicandum accedit, incipiens ab iis qui sunt ad partem Epistolæ; sed primo, si Sacerdotibus, vel aliis ex Clero danda sit Communio, iis ad gradus Altaris genuflexis præbeatur, vel si commode fieri potest, intra sepimentum Altaris sint a laicis distincti. Sacerdotes vero cum stola communicent.

Sacerdos unicuique porrigens Sacramentum, et faciens cum co signum Crucis super pyxidem, simul dicit:

Corpus Dómini nostri Jesu Christi custódiat ánimæt tuam in vitam ætérnam. Amen.

Ubi vero omnes communicaverint, Sacerdos reversus ad Altare, dicere poterit: O sacrum convívium, in quo Christus sumitur, recólitur memória passiónis ejus, memo implétur grátia, et futúræ glóriæ nobis pignus datur.

ý. Panem de cœlo præstitísti eis.

Minister R. Omne delectamentum in se habentem, tempore Paschali additur. Allelúja.

Mox Sacerdos dicit:

- y. Dómine, exáudi oratiónem meam.
- R'. Et clamor meus ad te véniat.
- y. Dóminus vobíscum.
- R. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Deus qui nobis sub Sacraménto mirábili, passiónis tuæ memóriam reliquísti: tribue, quæsumus, ita nos Córoris et Sánguinis tui sacra mystéria venerári, ut redemtiónis tuæ fructum in nobis júgiter sentiámus. Qui vivis reguas cum Deo Patre in unitáte Spíritus Sancti Deus er omnia sæcula sæculórum.

Tempore Paschali dicitur Oratio:

Spíritum nobis, Dómine, tuæ charitatis infunde: ut quos Sacramentis Paschalibus satiasti, tua facias pietate consides. Per Christum Dóminum nostrum.

R. Amen.

Antequam reponat Sacramentum, diligenter advertat, ut si aliquod fragmentum digitis adhæserit, illud in pyxidem deponat, et eosdem digitos, quibus tetigit Sacramentum, abluat, et abstergat purificatorio: ablutionem vero sumat, si celebraverit, aut iis, qui tunc communicarunt, sumendam tradat, aut saltem in sacrarium injiciat. Postea genuflectens reponit Sacramentum in tabernaculo, et clave obserat.

Deinde extenta manu dextera, benedicit iis qui comnunicarunt, dicens: Benedictio Dei omnipoténtis, Paris, re et Filii, et Spiritus Sancti, descéndat super vos, t maneat semper. R. Amen.

Communio autem populi intra Missam statim post comunionem Sacerdotis celebrantis fieri debet (nisi quandoue ex rationabili causa post Missam sit facienda), cum rationes, quæ in Missa post Communionem dicuntur, non lum ad Sacerdotem, sed etiam ad alios communicantes ectent.

Itaque Sacerdos, sumpto sacratissimo Sanguine, anteam se purificet, ponat Particulas consecratas in pyxide: vel si pauci sint communicandi, super patenam, nisi in principio positæ fuerint in pyxide, et genuflectit, ministro interim faciente confessionem, ut supra. Postea vertens se ad populum, in cornu Evangelii dicit: Miscreatur vestri, etc. et eo, quo supra dictum est, modo, porrigit communicandis Eucharistiam, incipiens a ministris Altaris, si velint communicare. Finita Communione, revertitur ad Altare, nihil dicens: non dat cis benedictionem, quia illam dabit in fine Missæ. Deinde dicit secreto: Quod ore súnpeimus, etc. ut in Missali, se purificat, et Missam absolvit. Quod si contingat, absoluta Missa, statim aliquos interdum communicare, tune Sacerdos adhuc Planeta indutus, sacram Communionem co modo, quo supra dictum est, ministrabit.

DE COMMUNIONE PASCHALI.

Carret autem Parochus, ut in Quadragesima per se, vel per alies concionatores populo opportune denuntietur Constitutio Concilii Lateranensis sub Innocentio III. quæ sic habet.

Omnis utriusque sexus Fidelis, postquam ad annos discretionis pervenerit, omnia sua peccata confiteatur fideliter, saltem semel in anno, proprio Sacerdoti, et injunctam sibi panitentiam studeat pro viribus adimplere, suscipiens reverenter, ad minus in Pascha, Eucharistiæ Sacramentum, nist forte de consilio proprii Sacerdotis, ob aliquam rationabilem causam ad tempus ab ejus perceptione duxerit abstinendum, alioquin et vivens ab ingressu Ecclesiæ arceatur, et moriens Christiana careat sepultura.

Ut igitur hoc salutare Concilii decretum inviolabiliter servetur, descripta Parochus habeat nomina suorum Parochianorum; et qui dicto tempore non communicaverint, et post Octavam Pasche cos, qui propriæ salutis immemores sæpius admoniti non obtemperaverint, Ordinario suo denuntiet.

Dabit quoque operam Parochus, quoad fieri potest, ut in ipse die sanctissimo Paschæ communicent; quo die ipse per se, nisi legitime impediatur, parochiæ suæ Fidelibus hoc Sacramentus ministrabit.

Alienæ vero parochiæ Fideles ad proprium Parochum remittet, præter peregrinos et advenas, et qui certum domicilium non habent, quibus ipse sacram præbebit Communionem, si accesseriat rite parati; vel ubi est ea consuetudo, eos ad Cathedralis Ecclesia: Parochos remittet. In ceteris vero servabit ea, quæ in libro de statu animarum, ut infra, præscribuntur.

Ægrotis quoque parochialibus, etiamsi Communionem extra presecriptos Paschales dies sumpserint, in Paschalibus diebus illam isseret, ac ministrabit.

DE COMMUNIONE INFIRMORUM.

V iaticum sacratissimi Corporis Domini nostri Jesu Christi summo studio ac diligentia segrotantibus, opportuno tempore, procurandum set, ne forte contingat illos tanto bono, Parochi incuria, privatos decedere.

Cavendum autem in primis est, ne ad indignos cum aliorum seandalo deferatur, quales sunt publici usurarii, concubinarii, motorie criminosi, nominatim excommunicati, aut denuntiati, nisi sese prius sacra Confessione purgaverint, et publice offensioni, prout de jure, satisfecerint.

Hortetur Parochus infirmum, ut sacram Communionem sumat, etiam si graviter non ægrotet, aut mortis periculum non immisent, maxime si Festi alicujus celebritas id suadeat, neque ipse illem ministrare recusabit.

Pro Viatico autem ministrabit, cum probabile est, quod eam amplius sumere non poterit. Quod si æger, sumpto Viatico, dies aliquot vixerit, vel periculum mortis evaserit, et communicare valuerit, ejus pio desiderio Parochus non deerit.

Potest quidem Viaticum brevi morituris dari non jejunis; id tensen diligenter curandum est, ne iis tribuatur, a quibus ob phrenesim, sive ob assiduam tussim, aliumve similem morbum, sligna indecentia cum injuria tanti Sacramenti timeri potest. Cotesis seatem infirmis, qui ob devotionem in ægritudinem commuticant, danda est Eucharistia ante omnem cibum et potum, non sliter ac esteris Fidelibus, quibus nec etiam per modum medicinæ ante aliquid sumere licet.

Sed alicui ad adorandum solum, seu devotionis, seu cujusvis

Deferri autem debet hoc sanctum Sacramentum ab Ecclesia ad privatas segrotantium domos decenti habitu, superposito mundo relamine, manifeste atque honorifice, ante pectus cum omni reverentia et timore, semper lumine præcedente.

Parochus igitur processurus ad communicandum infirmum, alipust campana: ictibus jubcat convocari Parochianos, seu Confraternitatem Ss. Sacramenti, ubi fuerit instituta, seu alios pios Christi fideles, qui sacram Eucharistiam cum cereis, seu intorticiis comitentur, et umbellam, seu baldachinum, ubi haberi potest, deferant.

Præmoneat, ut ægri cubiculum mundetur, et in eo paretur mensa linteo mundo cooperta, in quo Ss. Sacramentum decenter deponatur. Parentur luminaria, ac duo vascula, alterum cum vino, alterum cum aqua. Præterea linteum mundum ante pectus communicandi ponatur, atque alia ad ornatum loci, pro cujusque facultate.

Ubi vero convenerint, qui Eucharistiam comitaturi sunt; Sacerdos indutus superpelliceo et stola, et, si haberi potest, pluviali albi coloris, Acolythis, seu Clericis, aut etiam Presbyteris, si locus feret, superpelliceo pariter indutis comitatus, decenter, et de more acceptas aliquot Particulas consecratas, vel unam tantum, si longius, aut difficilius iter sit faciendum, ponat in pyxide, seu parva custodia, quam proprio suo operculo cooperit; et velum sericum superimponit: ipse vero Sacerdos, imposito sibi prius ab utroque humero oblongo velo decenti, utraque manu accipiat vas cum Sacramento, et deinde umbellam, seu baldachinum subeat, nudo capite processurus.

Præcedat semper Acolythus, vel alius minister deferens laternam (noctu autem hoc Sacramentum deferri non debet, nisi necessits urgeat); sequantur duo Clerici, vel qui illorum vices suppleant, quorum alter aquam benedictam cum aspersorio, et bursam cum corporali, quod supponendum erit vasculo Ss. Sacramenti super mensa in cubiculo infirmi, et cum linteolo purificatorio ad digitus Sacerdotis abstergendos; alter hunc librum Ritualem deferat, et campanulam jugiter pulset. Succedant deinde deferentes intorticis. Postremo Sacerdos Sacramentum gestans elevatum ante pectus sub umbella, dicens Psalmum Miserere, et alios Psalmos, et Cantica.

Quod si longius, aut difficilius iter obeundum sit, et fortasse etiam equitandum, necesse erit vas, in quo Sacramentum defertur, bursa decenter ornata, et ad collum appensa, apte includere, si ita ad pectus alligare, atque adstringere, ut neque decidere, seque pyxide excuti Sacramentum queat.

Ingrediens vero locum, ubi jacct infirmus dicat:

- y. Pax huic dómui.
- R. Et ómnibus habitántibus in ea.

Tum depositum Sacramentum super mensa, supposito corporali, genusiexus adorat, omnibus in genua procumbentibus: et mox accepta aqua benedicta, aspergit infirmum, et cubiculum, dicens:

Antiphonam: Aspérges me, Dómine, hyssópo, et muníbor: lavábis me, et super nivem dealbábor: et primum rsum Psalmi, Miserére, cum Glória Patri, etc. Sicut at, etc.

Deinde repetitur Antiphona. Aspérges me, etc.

Postea y. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.

- R). Qui fecit cœlum et terram.
- y. Dómine, exáudi oratiónem meam.
- R'. Et clamor meus ad te véniat.
- y. Dóminus vobíscum.
- R. Et cum spíritu tuo.

() rémus.

záudi nos, Dómine sancte, Pater omnípotens, ætérne Deus: et míttere dignéris sanctum Angelum tuum de relis, qui custódiat, fóveat, prótegat, vísitet, atque de-indat omnes habitántes in hoc habitáculo. Per Christum téminum nostrum.

Rl. Amen.

His dictis, accedat ad infirmum, ut cognoscat, num t bene dispositus ad accipiendum sacrum Viaticum, et trum velit aliqua peccata confiteri; et illum audiat, atque bsolvat: quamvis prius deberet esse rite confessus, nisi eccessitas aliter urgeat.

Postea facta de more Confessione generali, sive ab inrmo, sive ejus nomine ab alio, Sacerdos dicit: Misereár, etc. Indulgéntiam, etc.

Deinde facta genuflexione, accipit Sacramentum de vasculo, atque illud elevans ostendit infirmo dicens: Ecce Agnus Dei, ecce qui tollit peccáta mundi, et more solito ter dicat: Dómine, non sum dignus ut intres sub tectum neum; sed tantum dic verbo, et sanábitur ánima mea.

Et infirmus simul cum Sacerdote dicat eadem verba, saltem semel, submissa voce. Tum Sacerdos dans infirmo Eucharistiam, dicat: Accipe, frater (vel soror) Viáticum Córporis Dómini nostri Jesu Christi, qui te custódiat ab hoste malígno, et perdúcat in vitam ætérnam. Amen.

Si vero Communio non datur per modum Viatici, dicat more ordinario: Corpus Dómini nostri Jesu Christi custódiat ánimam tuam in vitam ætérnam. Amen.

Quod si mors immineat, et periculum sit in mora, tunc dicto Misereatur, etc., prædictis precibus omnibus vel ex parte omissis, ei statim Viaticum præbeatur.

Postea Sacerdos abluat digitos, nihil dicens: et infirmo detur ablutio. Deinde dicat:

- ↓ Dóminus vobíscum.
- R. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

omine sancte, Pater omnípotens, ætérne Deus, te fidéliter deprecámur, ut accipiénti fratri nostro (vel soróri nostræ) sacrosánctum Corpus Dómini nostri Jesu Christi Fílii tui, tam córpori, quam ánimæ prosit ad remédium sempitérnum: Qui tecum vivit et regnat in unitáte Spíritus Sancti Deus, per ómnia sæcula sæculórum.

R. Amen.

His expletis, si altera particula Sacramenti superfuerit (superesse autem semper debet, præterquam in casu jam dicto), genuslectit, surgit, et accipiens vas cum Sacramento, facit cum eo signum Crucis super infirmum, nibil dicens, et reverenter illud deferens, ordine quo veneral, revertitur ad Ecclesiam dicendo Psalm. Laudáte Dóminum de cœlis, etc. et alios Psalmos, et Hymnos, prout tempus feret.

Cum pervenerit ad Ecclesiam, ponit Sacramentum super Altare, adorat, deinde dicit:

- y. Panem de cælo præstitísti ei.
- R!. Omne delectaméntum in se habéntem.
- y. Dóminus vobíscum.
- R1. Et cum spíritu tuo.

() rémus.

Deus, qui nobis sub Sacraménto mirábili passiónis tuz memóriam reliquísti; tríbue, quæsumus, ita nos Córporis et Sánguinis tui sacra mystéria venerári, ut redemptionis tuæ fructum in nobis júgiter sentiamus: Qui vivis et regnas cum Deo Patre in unitate Spíritus Sancti Deus, per omnia sæcula, etc.

Deinde annuntiat Indulgentias a Summis Pontificibus concessas Sanctissimum Sacramentum comitantibus.

Postea cum Sacramento in pyxide velo cooperta faciat signum Crucis super populum, nihil dicens. Postremo illud in loco suo reponat.

Quod si ob difficultatem, aut longitudinem itineris, vel quis ea qua decet veneratione, Sacramento ad Ecclesiam commode reportari non potest, sumpta fuerit una tantum Particula consecrata, ut dictum est, tunc ea infirmo administrata, Sacerdos, prædictis precibus recitatis, cum manu benedicit, et una cum aliis privato habitu, extinctis luminibus, umbella demissa, latente pyxide, ad Ecclesiam, vel domum quisque suam revertatur.

DE SACRAMENTO

EXTREMÆ UNCTIONIS

··BOE(S))99**

Extremæ Unctionis Sacramentum a Christo Domino institutum, tamquam coelestis medicina, non animæ solum, sed etiam corpori salutaris, omni studio ac diligentia, periculose ægrotantibus adhibendum est, et ee quidem tempore, si fieri possit, cum illis adhuc integra mens et ratio viget, ut ad uberiorem Sacramenti gratiam percipiendam, ipsi etiam suam fidem, ac piam animi voluntatem conferre possint, dum sacro liniuntur Oleo.

In quo illud in primis ex generali Ecclesiæ consuetudine observandum est, ut si tempus, et infirmi conditio permittat, ante Extremam Unctionem, Pœnitentiæ, et Eucharistiæ Sacramenta infirmis praebeantur.

Habeat igitur Parochus loco nitido et decenter ornato, in vase argenteo, sen stanneo diligenter custoditum sacrum Oleum infirmorum, quod in singulis annis Feria V. in Coena Domini ab Episcopo benedictum, veteri combusto, renovandum est. Id tamen, si forte infra annum aliquo modo ita deficiat, ut sufficere non posse videatur, neque aliud benedictum haberi queat, modico oleo non benedicto in minori quantitate superinfuso, reparari potest.

Oleum porro ipsum vel per se solum, vel in bombacio seu re simili servari potest; sed ad evitandum effusionis periculum multe commodius ad infirmos defertur in bombacio.

Debet autem hoc Sacramentum infirmis præberi, qui cum ad usum rationis pervenerint, tam graviter laborant, ut mortis periculum imminere videatur; et iis, qui præ senio deficiunt, et in diem videntur morituri etiam sine alia infirmitate.

Infirmis autem, qui, dum sana mente, et integris sensibus essent, illud petierint, seu verisimiliter petiissent, seu dederint signa contritionis, etiamsi deinde loquelam amiserint, vel amentes effecti sint, vel delirent, aut non sentiant, nihilominus præbeatur.

Sed si infirmus, dum phrenesi, aut amentia laborat, verisimiliter posset quidquam facere contra reverentiam Sacramenti, non inungatur, nisi periculum tollatur omnino.

Impœnitentibus vero, et qui in manifesto peccato mortali moriuntur, et excommunicatis, et nondum baptizatis, penitus denegetur.

Non ministretur etiam prælium inituris, aut navigationem, aut peregrinationem, aut alia pericula subituris, aut reis ultimo sup-

dicio mox afficiendis, aut pueris rationis usum non habentibus.

Si quis autem laborat in extremis, et periculum immineat ne lecedat antequam finiantur Unctiones, cito ungatur, incipiendo b eo loco: Per istam sanctam Unctionem, etc. ut infra: deinde, i adhuc supervivat, dicantur Orationes prætermissæ suo loco positæ.

Si vero dum inungitur, infirmus decedat, Presbyter ultra non rocedat, et prædictas orationes omittat.

Quod si dubitet an vivat adhuc, Unctionem prosequatur, sub onditione pronunciando formam, dicens: Si vivis, per istam san-tam Unctionem, etc. ut infra.

Si autem acciderit, infirmum post peccatorum suorum confessiotem ad exitum vitæ properare, tunc cum sacro Viatico poterit et
Meum infirmorum ad eum deferri per ipsum Sacerdotem, qui deiert sacram Eucharistiam. Si tamen alius Presbyter, vel Diaconus,
pai Oleum sanctum deferat, haberi possit, per ipsum deferatur,
pai superpelliceo indutus, cum Oleo sacro occulte delato sequatur
hesrdotem Viaticum portantem; et postquam infirmus Viaticum
hemperit; inungatur a Sacerdote.

In eadem infirmitate hoc Sacramentum iterari non debet, nisi latterna sit, ut si cum infirmus convaluerit, iterum in periculum lattis inciderit.

Quinque vero corporis partes præcipue ungi debent, quas veluti rensuum instrumenta homini natura tribuit, nempe oculi, aures, rares, os, et manus: attamen pedes etiam et renes ungendi sunt; red renum unctio in mulieribus, honestatis gratia, semper omittur; atque etiam in viris, quando infirmus commode moveri non potest. Sed sive in mulieribus, sive in viris, alia corporis pars pro renibus ungi non debet.

Manus vero, quæ reliquis infirmis interius ungi debent, Presbybris exterius ungantur.

Dum oculos, aures, et alia corporis membra, quæ paria sunt, Sacerdos ungit, caveat, ne alterum ipsorum inungendo, Sacramenti formam prius absolvat, quam ambo hujusmodi paria membra perunxerit.

Si quis autem sit aliquo membro mutilatus, pars loco illi proxima inungatur, eadem verborum forma.

Hujus autem Sacramenti forma, qua Sancta Romana Ecclesia ntitur, solemnis illa precatio est, quam Sacerdos ad singulas unctiones adhibet, cum ait:

Per istam sanctam Unctionem, et suam piissimam misericorliam, indulgeat tibi Dominus quidquid per visum, sive per aulitum, etc. deliquisti.

ORDO MINISTRANDI

SACRAMENTUM

EXTREMÆ UNCTIONIS

****

Sacerdos igitur Sacramentum ministraturus, quatenus tieri poterit, parari curet apud infirmum mensam mappa candida coopertam, itemque vas, in quo sit bombacium, seu quid simile in septem globulos distinctum, ad abstergendas partes inunctas; medullam panis ad detergendos digitos; et aquam ad abluendas Sacerdotis manus; ceream item candelam, quæ deinde accensa ipsi ungenti lumen præbeat. Denique operam dabit, ut quanta poterit munditia ac nitore hoc Sacramentum ministretur.

Deinde convocatis Clericis seu ministris, vel saltem uno Clerico, qui Crucem sine hasta, Aquam benedictam cum aspersorio, et librum Ritualem deferat, ipse Parochus decenter accipit vas sacri Olci infirmorum sacculo serico violacei coloris inclusum, illudque caute deferat, ne effundi possit. Quod si longius iter peragendum, aut etiam equitandum sit, vel alias adsit periculum effusionis, vas olei sacculo, aut bursa inclusum, ut dictum est, ad collum appendat, ut commodius et securius perferat. Procedat autem sine sonitu campanulæ.

Cum perventum fuerit ad locum, ubi jacet infirmus, Sacerdos intrans cubiculum, dicit: Pax huie dómui.

R. Et ómnibus habitántibus in ea.

Deinde deposito Oleo super mensam, superpelliceo, stolaque violacea indutus, ægroto Crucem pie deosculandam porrigit; mox in modum crucis eum aqua benedicta, et cubiculum, et circumstantes aspergit, dicens Antiphonam: Aspérges me, Dómine, etc. Quod si ægrotus voluerit confileri, audiat illum, et absolvat. Deinde piis verbis illum consoletur, et de hujus Sacramenti vi, atque efficacia, si pus ferat, breviter admoncat; et quantum opus sit, ejus nam confirmet, et in spem erigat vitæ æternæ.

Postea dicat y. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.

- R). Qui fecit cœlum et terram.
- . Dóminus vobíscum.
- R). Et cum spíritu tuo.

()rémus.

trócat. Dómine Jesu Christe. domum hanc sub nostræ umilitatis ingréssu, ætérna fælicitas, divína prospéritas, na lætitia, cháritas fructuósa, sánitas sempitérna: effúex hoc loco accéssus dæmonum: ádsint Angeli pacis, númque hanc déserat omnis malígna discórdia. Magní-. Dómine, super nos nomen sanctum tuum; et béne-A nostræ conversatióni: sanctífica nostræ humilitátis éssum, qui sanctus et qui pius es, et pérmanes cum e et Spíritu Sancto in sæcula sæculórum. Amen. Orémus, et deprecémur Dóminum nostrum Jesum Chria, ut benedicéndo benedicat M hoc tabernáculum, et ses habitantes in eo, et det eis Angelum bonum custóet faciat eos sibi servíre ad considerándum mirabíde lege sua: avértat ab eis omnes contrárias potestáerípiat eos ab omni formídine, et ab omni perturbae. ac sanos in hoc tabernáculo custodíre dignétur. Qui 1 Patre et Spíritu Sancto vivit et regnat Deus in sæcula nlórum. Amen.

O rémus.

xaudi nos, Dómine sancte, Pater omnípotens ætérne Deus: et míttere dignéris sanctum Angelum tuum de s, qui custódiat, fóveat, prótegat, vísitet, atque delat omnes habitántes in hoc habitáculo. Per Christum ninum nostrum. Amen.

Quæ Orationes, si tempus non patiatur, ex parte, vel totum poterunt omitti. Tum de more facta Confessione erali, latino, vel vulgari sermone, Sacerdos dicat: Mittur, etc. Indulgentiam, etc.

Antequam Parochus incipiat ungere infirmum, moneat

adstantes, ut pro illo orent, et ubi commodum fuerit, pro loco et tempore, et adstantium numero, vel qualitate, recitent Septem Psalmos Pœnitentiales cum Litaniis, vel alias Preces, dum ipse Unctionis Sacramentum administrat. Mox dicat:

In nómine Patris & , et Fílii & , et Spíritus & Sancti, extinguátur in te omnis virtus diáboli per impositiónem mánuum nostrárum , et per invocatiónem ómnium Sanctórum Angelórum , Archangelórum , Patriarchárum , Prophetárum , Apostolórum , Mártyrum , Confessórum , Vírginum , atque ómnium simul Sanctórum . Amen.

Deinde intincto pollice in Oleo sancto, in modum Crucis ungit infirmum in partibus hie subscriptis, aptando proprio loco verba formæ in hune modum:

AD OCULOS.

Per istam sanctam Unctionem 🙊, et suam pissimam misericordiam, indúlgeat tibi Dominus quidquid per visum deliquisti. Amen.

Minister vero, si est in Sacris, vel ipsemet Sacerdos, post quamlibet Unctionem, tergat loca inuncta novo globulo bombacii, vel rei similis, eumque in vase mundo reponat, et ad Ecclesiam postea deferat, comburat, cineresque projiciat in Sacrarium.

AD AURES.

Per istam sanctam Unctionem A, et suam pissimam misericordiam, indulgeat tibi Dominus quidquid per auditum deliquisti. Amen.

AD NARES.

Per istam sanctam Unctionem &, et suam pissimam misericordiam, indulgeat tibi Dominus quidquid per odoratum deliquisti. Amen.

AD OS, COMPRESSIS LABIIS.

Per istam sanctam Unctionem 🕏, et suam pissimam misericordiam, indulgeat tibi Dominus quidquid per gustum et locutionem deliquisti. Amen.

AD MANUS.

Per istam sanctam Unctiónem 🕁, et suam pissimam misericórdiam, indúlgeat tibi Dóminus quidquid per tactum deliquísti. Amen:

Et adverte, quod Sacerdotibus, ut dictum est, manus non inunguntur interius, sed exterius.

AD PEDES.

Per istam sanctam Unctionem &, et suam pissimam misericordiam indulgeat tibi Dominus quidquid per gressum deliquisti. Amen.

AD LUMBOS, SIVE RENES.

Per istam sanctam Unctionem 🕏, et suam pissimam misericordiam, indulgeat tibi Dominus quidquid per lumborum delectationem deliquisti. Amen.

Hæc autem unctio ad lumbos, ut dictum est, omittitur semper in fæminis, et etjam in viris, qui ob infirmilatem vix, aut sine periculo moveri non possunt.

· Quibus omnibus peractis, Sacerdos dicit:

Kyrie eléison. Christe eléison. Kyrie eléison. Pater aoster.

- y. Et ne nos indúcas in tentatiónem.
- R). Sed líbera nos a malo.
- y. Salvum fac servum tuum.
- R'. Deus meus, sperántem in te.
- v. Mitte ei, Dómine, auxílium de sancto.
- R. Et de Sion tuére eum.
- v. Esto ei, Dómine, turris fortitúdinis.
- A fácie inimíci.

- y. Nihil proficiat inimicus in co.
- R. Et filius iniquitatis non apponat nocére ei.
- y. Dómine, exáudi oratiónem meam.
- R. Et clamor meus ad te véniat.
- y. Dóminus vobíscum.
- r. Et cum spíritu tuo.

()rémns.

Dómine Deus, qui per Apóstolum tuum Jacóbum locútus es: Infirmátur quis in vobis? Indúcat Presbyteros Ecclésiæ, et orent super eum, ungéntes eum Olee in nómine Dómini: et orátio fidei salvábit infirmum, dalleviábit eum Dóminus: et si in peccátis sit, remitténtar ei: cura, quæsumus, Redémptor noster, grátia Sancti Spiritus languóres istíus infirmi, ejúsque sana vúlnera, et dimítte peccáta, atque dolóres cunctos mentis et córporis ab eo expélle, plenámque intérius et extérius sanitátem misericórditer redde, ut ope misericórdiæ tuæ restitútus, ad prístina reparétur officia. Qui cum Patre et Spíritu Sancto vivis, et regnas Deus in sæcula sæculórum.

Orémus.

éspice, quæsumus, Dómine, fámulum tuum in infirmitate sui corporis fatiscentem, et ánimam refove, quam creasti: ut castigatiónibus emendatus, se tua sentist medicina salvatum. Per Christum Dóminum nostrum. Amen.

Orémus.

omine sancte, Pater omnípotens, æterne Deus, qui benedictionis tuæ grátiam ægris infundéndo corporibus, facturam tuam multíplici pietáte custodis: ad invocationem tui Nominis benígnus assiste, ut fámulum tuum ab ægritúdine liberátum, et sanitáte donátum, déxtera tua érigas, virtúte confirmes, potestáte tueáris, atque Ecclésiæ tuæ sanctæ, cum omni desideráta prosperitáte, restituas. Per Christum Dominum nostrum.

R. Amen.

Ad extremum, pro persone qualitate, salutaria monita breviter præbere poterit, quibus infirmus ad morieuDe Sacramento Extremæ Unctionis.

um in Domino confirmetur, et ad fugandas dæmonum ntationes roboretur.

Denique Aquam benedictam, et Crucem, nisi aliam haeat, coram eo relinquat, ut illam frequenter aspiciat, t pro sua devotione osculetur et amplectatur.

Admoneat etiam domesticos, et ministros infirmi, ut imorbus ingravescat, vel infirmus incipiat agonizare, stamipsum Parochum accersant, ut morientem adjuvet, jusque animam Deo commendet: sed si mors immineat, riusquam discedat, Sacerdos animam Deo rite commenabit.

Quae autem pertinent ad visitationem, curamque infirorum, et ad juvandos morientes, ad Commendationem aimæ, et ad Exequias, infra suis locis præscribuntur

SEPTEM PSALMI

PENITENTIALES

CUM LITANIIS.

PRO INFIRMIS, DUM SACRO LINIUNTUR OLEO, SEU PRO ALIA NECESSITATE, DICUNTUR FLEXIS GENIBUS.

Antiphona. Ne reminiscáris.

Psalmus 6.

Dómine, ne in furóre tuo árguas me: * neque in ira tua corrípias me.

Miserère mei, Dómine, quóniam infirmus sum: * sana me, Dómine, quóniam conturbáta sunt ossa mea.

Et ánima mea turbáta est valde: * sed tu, Dómine, úsquequo?

Convértere, Dómine, et éripe ánimam meam: * salvum me fac propter misericordiam tuam.

Quóniam non est in morte qui memor sit tui: in inférno autem quis confitébitur tibi?

Laborávi in gémitu meo, lavábo per singulas noctes lectum meum: lácrymis meis stratum meum rigábo.

Turbátus est a furóre óculus meus: * inveterávi interomnes inimícos meos.

Discédite a me omnes qui operámini iniquitátem: * quóniam exaudívit Dóminus vocem fletus mei.

Exaudívit Dóminus deprecationem meam: * Dóminus orationem meam suscépit.

Erubéscant, et conturbéntur veheménter omnes inimíci mei: * convertántur, et erubéscant valde velóciter.

Glória Patri, etc.

Psalmus 31.

Peati quorum remisse sunt iniquitates: : et quorum tecta sunt peccata.

Beátus vir, cui non imputávit Dóminus peccátum, * sec est in spíritu ejus dolus.

()uóniam tácui, inveteravérunt ossa mea, dum clanarem tota die.

Quóniam die ac nocte graváta est super me manus tua: *
convérsus sum in ærúmna mea, dum configitur spina.

Delíctum meum cógnitum tibi feci, * et injustítiam neam non abscóndi.

Dixi: Confitébor advérsum me injustitiam meam Dónino: * et tu remisisti impietatem peccati mei.

Pro hac orábit ad te omnis sanctus: * in témpore opportúno.

Verúmtamen in dilúvio aquárum multárum, * ad eum non approximábunt.

Tu es refúgium meum a tribulatione, que circúmdedit me: * exultátio mea érue me a circumdántibus me.

Intelléctum tibi dabo, et instruam te in via hac, qua ;radiéris: 'firmábo super te óculos meos.

Nolite fieri sicut equus et mulus: * quibus non est inelléctus.

In camo et fræno maxíllas eórum constrínge, 'qui non appróximant ad te.

Multa flagélla peccatóris: * sperántem autem in Dómi-10 misericordia circúmdabit.

Lætámini in Dómino, et exultate justi: * et gloriamini manes recti corde.

Glória Patri, etc.

Psalmus 37.

Dómine, ne in furóre tuo árguas me, ' neque in ira tua corrípias me.

Quóniam sagíttæ tuæ infixæ sunt mihi: * et confirmásti super me manum tuam.

Non est sánitas in carne mea a fácie iræ tuæ: ' non st pax óssibus meis a fácie peccatórum meórum.

Quóniam iniquitates meze supergrésses sunt caput meum: et sicut onus grave gravatze sunt super me.

Putruérunt, et corruptæ sunt cicatrices meæ, * a fácie insipiéntiæ meæ.

Miser factus sum, et curvatus sum usque in finem, tota die contristatus ingrediébar.

Quóniam lumbi mei impléti sunt illusiónibus: * et non est sánitas in carne mea.

Afflíctus sum, et humiliátus sum nimis: * rugiébam a gémitu cordis mei.

Dómine, ante te omne desidérium meum: * et gémitus meus a te non est abscónditus.

Cor meum conturbatum est, dereliquit me virtus mea: et lumen oculorum meorum et ipsum non est mecum.

Amíci mei, et próximi mei: * advérsum me appropinquavérunt, et stetérunt.

Et qui juxta me erant, de longe stetérunt: * et vin faciébant qui quærébant ánimam meam.

Et qui inquirébant mala mihi, locúti sunt vanitates: 'et dolos tota die meditabántur.

Ego autem tamquam surdus non andiébam: * et sicut mutus non apériens os suum.

Et factus sum sicut homo non áudiens: * et non habens in ore suo redargutiónes.

Quóniam in te, Dómine, sperávi: * tu exáudies me, Dómine Deus meus.

Quia dixi: Nequando supergaudeant mihi inimici mei: 'et dum commovéntur pedes mei, super me magna locáti sunt.

Quóniam ego in flagélla parátus sum: * et dolor mess in conspéctu meo semper.

Quóniam iniquitatem meam annuntiabo: * et cogitabo pro peccato meo.

Inimíci autem mei vivunt, et confirmáti sunt super me: * et multiplicáti sunt qui odérunt me iníque.

Qui retribuunt mala pro bonis, detrahébant mihi: * noniam sequébar bonitatem.

Ne derelínquas me, Dómine Deus meus: * ne discéseris a me.

Inténde in adjutórium meum, * Dómine, Deus salúis meæ.

Glória Patri, etc.

Psalmus 50.

Miserére mei , Deus , * secúndum magnam misericórdiam tuam.

Et secundum multitudinem miserationum tuarum: * lele iniquitatem meam.

Amplius lava me ab iniquitate mea: * et a peccato meo aunda me.

Quóniam iniquitatem meam ego cognósco: * et peccaum meum contra me est semper.

Tibi soli peccávi, et malum coram te feci: * ut justiicéris in sermónibus tuis, et vincas, cum judicáris.

Ecce enim in iniquitatibus concéptus sum : ' et in pecatis concépit me mater mea.

Ecce enim veritátem dilexísti: * incérta, et occúlta miéntiæ tuæ manifestásti mihi.

A spérges me hyssópo, et mundábor: * lavábis me, et uper nivem dealbábor.

Audítui meo dabis gáudium et lætitiam: * et exultábunt

A vérte fáciem tuam a peccátis meis: * et omnes iniquiátes meas dele.

C or mundum crea in me, Deus: et spíritum rectum mova in viscéribus meis.

Ne projicias me a fácie tua: * et spíritum sanctum tuum te áuferas a me.

Redde mihi lætítiam salutáris tui: et spíritu principáli

D océbo iníquos vias tuas: * et ímpii ad te converténtur.

Líbera me de sanguínibus, Deus, Deus salútis mese: et exultábit lingua mea justítiam tuam.

Dómine, lábia mea apéries, * et os meum annuntiábit láudem tuam.

Quóniam si voluísses sacrificium, dedíssem útique: holocáustis non delectáberis.

Sacrificium Deo spíritus contribulátus: * cor contritum et humiliátum, Deus, non despícies.

Benigne fac, Dómine, in bona voluntate tua, Sion: ut ædificéntur muri Jerúsalem.

Tunc acceptábis sacrificium justítiæ, oblationes, et holocáusta: * tunc imponent super altare tuum vitulos.

Glória Patri, etc.

Psalmus 101.

Démine, exáudi oratiónem meam, * et clamor mens ad te véniat.

Non avértas fáciem tuam a me: * in quacúmque die tríbulor, inclína ad me áurem tuam.

In quacúmque die invocávero te, * velóciter exáudi me.

Quia defecérunt sicut fumus dies mei: * et ossa mea sicut crémium aruérunt.

Percússus sum ut fænum, et áruit cor meum: * quia oblitus sum comédere panem meum.

A voce gémitus mei: * adhæsit os meum carni meæ. Símilis factus sum pellicáno solitúdinis: * factus sum sicut nyctícorax in domicílio.

Vigilavi, et factus sum sicut passer solitarius in tecto.

Tota die exprobrábant mihi inimíci mei: et qui laudábant me, advérsum me jurábant.

Quia cinerem tamquam panem manducabam, * et potum meum cum fletu miscébam.

A facie iræ et indignationis tuæ: * quia élevans allisísti me.

Dies mei sicut umbra declinavérunt: * et ego sicut fœnum árui.

Tu autem, Dómine, in ætérnum pérmanes: et memoriále tuum in generationem et generationem.

Tu exúrgens miseréberis Sion: * quia tempus miseréndi ejus, quia venit tempus.

Quóniam placuérunt servis tuis lápides ejus: * et terræ ejus miserebúntur.

Et timébunt gentes nomen tuum, Dómine, 'et omnes reges terræ glóriam tuam.

Quia ædificavit Dóminus Sion: 'et vidébitur in glória sua.

Respéxit in orationem humílium: * et non sprevit precem eorum.

Scribántur hæc in generatione áltera: * et populus qui creábitur, laudábit Dominum.

Quia prospéxit de excelso sancto suo: * Dóminus de cœlo in terram aspéxit.

Ut audiret gémitus compeditorum: 'ut solveret filios interemptorum.

Ut annúntient in Sion nomen Dómini: et laudem ejus in Jerúsalem.

In conveniéndo pópulos in unum, et reges ut sérviant Dómino.

Respondit ei in via virtútis suæ: 'paucitatem diérum meorum núntia mihi.

Ne révoces me in dimídio diérum meórum: * in generationem, et generationem anni tui.

Inítio tu, Dómine, terram fundásti, 'et ópera mánum tuárum sunt cœli.

I psi persbunt, tu autem pérmanes : et omnes sicut vestiméntum veteráscent.

Et sicut opertórium mutábis eos, et mutabúntúr: 'tu antem idem ipse es, et anni tui non deficient.

Fílii servórum tuórum habitábunt: et semen eórum in sæculum dirigétur.

Glória Patri, etc.

Psalmus 129.

De profúndis clamávi ad te, Dómine: * Dómine, exáudi vocem meam.

Fiant aures tuæ intendentes, * in vocem deprecationis meæ.

Si iniquitates observaveris, Dómine: * Dómine, quis sustinébit?

Quia apud te propitiátio est: * et propter legem tuam sustínui te, Dómine.

Sustínuit ánima mea in verbo ejus: * sperávit ánima mea in Dómino.

A custódia matutína usque ad noctem, * speret Israel in Dómino.

Quia apud Dóminum misericórdia: * et copiósa apud eum redémptio.

Et ipse rédimet Israel, * ex ómnibus iniquitatibus ejus. Glória Patri, etc.

Psalmus 142.

Domine, exaudi orationem meam, auribus pércipe obsecrationem meam in veritate tua: * exaudi me in tua justitia.

Et non intres in judícium cum servo tuo: * quia non justificabitur in conspectu tuo omnis vivens.

Quia persecútus est inimícus ánimam meam: * humiliávit in terra vitam meam.

Collocávit me in obscúris sicut mórtuos sæculi: * et anxiátus est super me spíritus meus, in me turbátum est cor meum.

Memor fui diérum antiquórum, meditátus sum in ómnibus opéribus tuis: * in factis mánuum tuárum meditábar.

Expándi manus meas ad te: * ánima mea sicut terra sine aqua tibi.

Velóciter exáudi me, Dómine: * defécit spíritus meus-

Non avértas faciem tuam a me : * et símilis ero decendéntibus in lacum.

A uditam fac mihi mane misericordiam tuam: quia in e speravi.

Notam fac mihi viam, in qua ámbulem: ' quia ad te evávi ánimam meam.

E ripe me de inimícis meis, Dómine ad te confúgi: * loce me fácere voluntátem tuam, quia Deus meus es tu.

S píritus tuus bonus dedúcet me in terram rectam: '
ropter nomen tuum, Dómine, vivificabis me in æquitte tua.

Edúces de tribulatione animam meam: et in miseritordia tua dispérdes inimícos meos.

Et perdes omnes qui tribulant ánimam meam: quótiam ego servus tuus sum.

Glória Patri etc.

Antiphona. Ne reminiscáris, Dómine, delícta nostra, vel paréntum nostrórum, neque vindíctam sumas de peccátis nostris.

LITANIÆ

·· tott \$2 mot··

Nyrie eléison. Christe eléison. Kyrie eléison. Christe audi nos. Christe exaudi nos. Pater de cœlis Deus, Miserén Fili Redémptor mundi Deus, Miserén Spíritus Sancte Deus, Miserén Sancta Trinitas unus Deus, Miserén Sancta María, ora pre Sancta Dei Génitrix, Sancta Virgo Vírginum, Sancte Michael, Sancte Gábriel, Sancte Ráphael. Omnes Sancti Angeli, et Archángeli, oráte pro Omnes Sancti Beatórum Spirítuum ordines, Sancte Joánnes Baptista, Sancte Joseph, Omnes Sancti Patriárchæ, et Prophétæ, Sancte Petre, Sancte Paule. Sancte Andréa, Sancte Jacobe, Sancte Joánnes, Sancte Thoma, Sancte Jacobe, Sancte Philippe. Sancte Bartholomæe, Sancte Matthæe. Sancte Simon.

Litaniæ.	105
Thaddæe,	· ora.
Mathía ,	ora.
Bárnaba ,	ora.
Luca ,	ora.
Marce,	ora.
Sancti Apóstoli, et Evangelístæ,	oráte.
Sancti Discípuli Dómini,	oráte.
Sancti Innocéntes,	or áte.
Stéphane ,	ora.
Laurénti ,	ora.
Vincénti ,	ora.
Fabiáne, et Sebastiáne,	oráte.
Joánnes, et Paule,	oráte.
Cosma, et Damiáne,	oráte.
Gervási, et Protási,	oráte.
Sancti Mártyres,	oráte.
Silvéster ,	ora.
Gregóri,	ora.
Ambrósi,	ora.
Augustine,	ora.
Hierónyme,	ora.
Martine,	ora.
Nicoláe,	ora.
Sancti Pontífices, et Confessores,	oráte.
Sancti Doctóres,	oráte.
Antóni,	ora.
Benedicte,	ora.
Bernárde ,	ora.
Domínice,	ora.
Francisce,	ora.
Sancti Sacerdótes, et Levítæ,	oráte.
Sancti Mónachi, et Eremítæ,	oráte.
María Magdaléna,	ora.
Agatha,	ora.
Lúcia,	ora.
Agnes,	ora.

.

.

: ancia Carollia .	OFA.	
sancta Catherina .	OT2.	
Sancta Anastásia	60.	
Ownes Sancte Virgines, et Vidue,	ocite.	
	édite pro nohis.	
	nobis, Dómine.	
	i nos , Dómine.	
	nos, Dómine.	
Ab omni peccito,	libera.	
Ab ira tua,	libera.	
A flagello terramótus,	. libera.	
A peste, fame, et bello,	libera.	
A subitânea, et improvisa morte,	libera.	
Ab insídiis diáboli,	libera.	
Ab ira, et ódio, et omni mala voluntate	. libera.	
A spíritu fornicatiónis,	libera.	
A fúlgure, et tempestáte,	libera.	
A morte perpétua.	libera.	
Per mystérium sanctæ Incarnationis tuæ,	libera.	
l'er Advéntum tuum,	libera.	
Per Nativitatem tuam,	libera.	
l'er Baptismum, et sanctum Jejúnium tuu	ım', lîbera.	
J'er Crucem, et Passionem tuam,	libera.	
l'er Mortem, et Sepultúram tuam,	libera.	
l'er sanctam Resurrectionem tuam,	libera.	
l'er admirábilem Ascensiónem tuam,	líbera.	
Per advéntum Spíritus Sancti Parácliti,	líbera.	
I n die judícii,	líbera.	
l'eccatóres, Te rog	gámus audi nos.	
l't nobis parcas,	te rogámus.	
l't nobis indúlgeas,	te rogámus.	
I t ad veram pœniténtiam nos perdúcere dignéris, te roga-		
mus audi nos.		
l t Ecclésiam tuam sanctam régere, et conservare digné-		
ris, te rogámus audi nos.		
it Domnum Apostólicum, et omnes Eccles	iásticos órdines .	

- in sancta religióne conservare dignéris, te rogámus andi nos.
- it inimicos sanctæ Ecclésiæ humiliáre dignéris, te rogámus andi nos.
- it Régibus et Princípibus Christiánis pacem et veram concórdiam donáre dignéris, te rogámus.
- It cuncto pópulo Christiáno pacem et unitátem largíri digdéris, te rogámus.
- It nosmetipsos in tuo sancto servitio confortare et conserváre dignéris. te rogámus.
- It mentes nostras ad cœléstia desidéria érigas, te rogámus andi nos.
- It ómnibus benefactóribus nostris sempiterna bona retríte rogámus.
- Ut ánimas nostras, fratrum, propinquórum, et benefactórum nostrórum ab ætérna damnatióne erípias, te rogámus áudi nos.
- it fructus terræ dare, et conservare dignéris te rogamus.
- t omnibus fidélibus defanctis réquiem ætérnam donáre dignéris. te rogámus.
- It nos exaudire dignéris, te rogámus.

'ili Dei . te rogámus audi nos.

gnus Dei, qui tollis peccáta mundi, Parce nobis, Dómine. gnus Dei, qui tollis peccáta mundi, Exáudi nos, Dómine.

gnus Dei, qui tollis peccata mundi. Miserère nobis. Christe exáudi nos.

hriste audi nos.

Christe eléison.

yrie eléison. yrie eléison.

'ater noster. secreto.

- * Et ne nos indúcas in tentatiónem.
- N. Sed libera nos a malo.

Psalmus 69.

eus, in adjutórium meum inténde: * Dómine, ad adjuvándum me festína.

108

Rituale Romanum.

Confundántur, et revereántur, a qui quarunt ánimam meam.

Avertantur retrorsum, et erubéscant, 'qui volunt mihi mala.

Avertantur statim erubescentes : * qui dicunt mihi : Euge , euge.

Exúltent, et læténtur in te omnes qui quærunt te: et dicant semper: Magnificétur Dóminus: qui diligunt salutére tuum.

Fgo vero egénus et pauper sum: Deus, ádjuva me. Adjutor meus, et liberátor meus es tu: Dómine, me moréris. Glória Patri etc.

- y. Salvos fac servos tuos.
- R). Deus meus sperántes in te.
- . Esto nobis, Dómine, turris fortitúdinis.
- R'. A fácie inimíci.
- . Nihil proficiat inimícus in nobis.
- R). Et filius iniquitatis non apponat nocére nobis.
- r. Dómine, non secundum peccáta nostra facias nobis.
- R). Neque secundum iniquitates nostras retribuas nobis.
- →. Oremus pro Pontífice nostro N.
- N. Dóminus consérvet eum, et vivíficet eum, et beátum fáciat eum in terra, et non tradat eum in animam inimicórum ejus.
  - y. Orémus pro benefactóribus nostris.
- R. Retribúere dignáre, Dómine, ómnibus nobis bona facientibus propter nomen tuum in vitam ætérnam. Amen.
  - y. Orémus pro fidélibus defúnctis.
- N. Réquiem ætérnam dona eis Dómine, et lux perpétua lúceat eis.
  - › Requiéscant in pace.
  - R'. Amen.
  - . Pro frátribus nostris abséntibus.
  - R). Salvos fac servos tuos, Deus meus, spérantes in te.
  - y. Mitte eis, Dómine, auxílium de sancto.
  - R). Et de Sion tuére eos.

- . Dómine, exáudi oratiónem meam.
- RI. Et clamor meus ad te véniat.
- . Dóminus vobíscum.
- R). Et cum spíritu tuo.

O rémus.

Oratio.

Deus, cui próprium est miseréri semper et párcere; súscipe deprecationem nostram: ut nos, et omnes fámulos tuos, quos delictorum caténa constringit, miserátio tuæ pietátis cleménter absolvat.

Exáudi, quæsumus Dómine, súpplicum preces, et confiténtium tibi parce peccátis: ut páriter nobis indulgéntiam tríbuas benígnus et pacem.

Ineffábilem nóbis, Dómine, misericordiam tuam clementer ostende: ut simul nos et a peccátis ómnibus éxuas, et a pænis, quas pro his merémur, erípias.

Deus, qui culpa offénderis, pœniténtia placáris, preces pópuli, tui supplicántis propítius réspice: et flagélla tuæ iracúndiæ, quæ pro peccátis nostris merémur, avérte. Omnípotens, sempitérne Deus, miserére famulo tuo Pontífici nostro N. et dírige eum secúndum tuam cleméntiam in viam salútis ætérnæ: ut te donánte tibi plácita cupiat, et tota virtúte perficiat.

Deus a quo sancta desidéria, recta consília, et justa sunt ópera, da servis tuis illam, quam mundus dare non potest, pacem, ut et corda nostra mandátis tuis dédita, et hóstium subláta formídine, témpora sint tua protectione tranquilla.

Ure igne Sancti Spíritus renes nostros, et cor nostrum, Dómine, ut tibi casto córpore serviámus, et mundo corde placeámus.

Fidélium, Deus, ómnium Cónditor et Redémptor, animábus famulórum, famularúmque tuárum remissiónem cunctórum tríbue peccatórum: ut indulgéntiam, quam semper optavérunt, piis supplicatiónibus consequántur.

A ctiónes nostras, quæsumus Dómine, aspirándo præveni, et adjuvándo proséquere: ut cuncta nostra ora-

Rituale Romanum.

tio, et operatio a te semper incipiat, et per te cœpta finiatur.

Omnípotens, sempitérne Deus, qui vivórum domináris simul et mortuórum, omniúmque miseréris, quos tuos fide et ópere futúros esse prænóscis: te súpplices exorámus, ut pro quibus effúndere preces decrévimus, quosque vel præsens sæculum adhuc in carne rétinet, vel futúrum jam exútos córpore suscépit, intercedéntibus ómnibus Sanctis tuis, pietátis tuæ cleméntia, omnium delictórum suórum véniam consequántur. Per Dóminum nostrum Jesum Christúm Fílium tuum: qui tecum vivit et regnat in unitáte Spíritus Sancti Deus, per ómnia sæcula sæculórum.

R). Amen.

110

- y. Dóminus vobíscum,
- R). Et cum spíritu tuo.
- y. Exáudiat nos omnípotens et miséricors Dóminus.
- R). Amen.
- † Et Fidélium animæ per misericordiam Dei requiescant in pace.
  - R). Amen.

DE VISITATIONE ET CURA

INFIRMORUM

ON THE PROPERTY.

echus in primis meminisse debet, non postremas esse musui partes, ægrotantium curam habere. Quare cum primum rit, quempiam ex Fidelibus curæ suæ commissis ægrotare, non stabit ut ad eum vocetur, sed ultro ad illum accedat; idque semel tantum, sed sæpius, quatenus opus fuerit; horteturque chiales suos, ut ipsum admoneant, cum aliquem in Parochia ægrotare contigerit, præcipue si morbus gravior fuerit.

d hoe juvabit , præsertim in amplis Parochiis , ægrotorum m , seu catalogum habere , ut cujusque statum et conditionem oscat , eorumque memoriam facilius retinere , et illis opporsubvenire possit.

Mod si Parochus legitime impeditus, infirmorum, ut quando sunt, visitationi interdum vacare non potest: id praestancurabit per alios Sacerdotes, si quos habet in Parochia sua, saltem per laicos homines pios, et christiana charitate præditos. Egrotos visitans, ea, qua Sacerdotes Domini decet, honestate ravitate se habeat, ut non ægris solum, sed sibi et domesticis p et exemplo prosit ad salutem.

corum vero præcipuam curam geret, qui humanis auxiliis deti, benigni ac providi Pastoris charitatem et operam requirunt. Sus si non potest ipse succurrere de suo, et eleemosynas illis, t debet, si facultas suppetit, erogare, quantum fieri potest, per charitatis, vel alterius nominis Confraternitatem, si in ea ate, vel loco fuerit, sive per privatas, sive per publicas colset eleemosynas, illorum necessitatibus succurrendum curabit. n primis autem spiritualem ægrotantium curam suscipiat, emque diligentiam in eo ponat, ut in viam salutis eos dirigat, e a diabolicis insidius salutarium adjumentorum præsidio deat, ac tueatur.

Accedat autem ad ægrotum ita paratus, ut in promptu haargumenta ad persuadendum apta, ac praesertim Sanctorum apla, quæ plurimum valent: quibus eum in Domino consor, excitet, ac recreet. Horteturque, ut omnem spem suam in ponat, peccatorum suorum pœniteat, divinam misericordiam loret, et infirmitatis pœnas, tamquam paternam Dei visitatio, patienter ferat, et ad salutem suam provenisse credat, ut vi, moresque suos melius instituat.

Deinde qua par est prudentia et charitate, hominem ad sacram confessionem inducat, et confitentem audiat, etiamsi velit totiss vitæ peccata confiteri; ac si opus fuerit, tam infirmo, quam ejus familiaribus vel propinquis in memoriam revocet, quod Lateranensis Concilii, ac plurium Summorum Pontificum decretis cavetur sub gravibus poenis, ne Medici ultra tertiam vicem ægrotos visitent, nisi prius ipsis certo constet, illos Confessionis Sacramento rite expistos fuisse.

Illud præterea diligenter servari curabit, ne quis pro corporali salute aliquid ægroto suadeat, vel adhibeat, quod in detrimentum animæ convertatur.

Ubi vero periculum immineat, Parochus monebit ægrotum, se dæmonum astutia, neque medicorum pollicitationibus, neque propinquorum, aut amicorum blanditiis se ullo modo decipi sinat; quo minus ea, quæ ad animæ salutem pertinent, opportune procuret, et qua par est devotione et celeritate, sancta Sacramenta, dum sana mens est, integrique sensus, religiose suscipiat, citra fallacem illam, ac perniciosam procrastinationem, quæ plurimos ad æterna supplicia perduxit, in diesque, fallente diabolo, perducit.

Quod si æger aliquis hortationibus ac monitis Sacerdotum vel amicorum et domesticorum consiliis adduci non potest, ut velit peccata sua confiteri, tunc non omnino desperanda res est, sed quamdiu ille vivit, repetendæ sunt frequenter variæ et efficaces Sacerdotum, et aliorum piorum hominum exhortationes; proponendaque æternæ salutis damna, et sempiternæ mortis supplicia; ostendendaque immensa Dei misericordia, eum ad pœnitentiam provocantis, ad ignoscendum paratissimi. Adhibendæ sunt etiam tum privatæ, tum publicæ ad Deum preces, ad divinam gratiam impetrandam pro salute miseri decumbentis.

Videbit denique Sacerdos, quibus potissimum tentationibus, aut pravis opinionibus æger sit subjectus, eique, prout opus fuerit, apta remedia prudenter adhibebit.

Sacras imagines Christi Domini crucifixi, Beatæ Mariæ Virginis, et Sancti, quem æger præcipue veneratur, ob oculos ejus appoui curabit. Vasculum item adsit Aquæ benedictæ, qua frequenter aspergatur.

Proponet etiam ægrotanti, prout ejus conditio feret, aliquas Orationes, et pias mentis ad Deum excitationes; præsertim versiculos e Psalmorum libro, vel Orationem Dominicam, et salutationem Angelicam, Symbolum Fidei, vel Passionis Domini nostri meditationem, et Sanctorum martyria et exempla, ac coelestis gloriæ beatitudinem. Hæc tamen opportune et discrete suggerantur ne ægroto molestia, sed levamen afferatur.

Consoletur infirmum, dicens, se pro eo in Missæ sacrificio, et aliis precibus oraturum, curaturumque ut alii itidem pro eo faciant, idque re ipsa præstabit.

Si morbus gravior, vel cum periculo fuerit, ægroto suadeat, ut dum integra mente est, rem suam omnem recte constituat, et testamentum faciat; si quid habeat alienum, restituat, et ad remedium animæ suæ pro facultatibus, quod in Domino ei placuerit, disponat: sed hæc suggerendo, omnis avaritiæ nota caveatur.

Hortetur denique, ut si convaluerit, ante omnia ad Ecclesiam veniat, ubi Deo gratias agat de restituta valetudine, et sacram Communionem pie suscipiat; ac deinceps meliorem vitæ discipliment teneat.

Sequentes preces omnes, vel ex parte prout tempus, et ægrotorum conditio feret, pro arbitrio Sacerdotis dici, vel omitti possunt.

Sacerdos igitur infirmi cubiculum ingressus, primum dicat:

- ỳ. Pax huic dómui.
- R. Et ómnibus habitántibus in ea.

Mox infirmum, et lectum ejus, et cubiculum aspergat Aqua benedicta, dicens Antiphonam: Aspérges, etc.

Deinde erga infirmum officium suum præstet, ut supra dictum est. Quo præstito, vel antequam discedat, dicere poterit supra infirmum aliquem Psalmum ex quatuor prioribus Pænitentialibus, vel Psalmum Qui hábitat, etc. cum Glória Patri. in fine; postea dicat: Kyrie eléison, Christe eléison. Kyrie eléison. Pater noster.

- > Et ne nos indúcas in tentatiónem.
- R. Sed líbera nos a malo.
- y. Salvum fac servum tuum.
- R'. Deus meus, sperántem in te.
- y. Mitte ei, Dómine, auxílium de sancto.
- R' Et de Sion tuére eum.
- y. Nihil proficiat inimicus in eo.
- R. Et filius iniquitatis non apponat nocére ei.
- y. Esto ei, Dómine, turris fortitúdinis.
- A fácie inimíci.

- . y. Dóminus opem ferat illi.
  - R. Super lectum dolóris ejus.
  - y. Dómine, exáudi oratiónem meam.
  - RI Et clamor meus ad te véniat.
  - . Dóminus vobíscum.
  - R'. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Deus, cui próprium est miseréri semper et párcere, súscipe deprecationem nostram: ut nos, et hunc fámulum tuum, quos delictorum caténa constringit, miserátio tuæ pietátis cleménter absólvat.

Deus, infirmitátis humánæ singuláre præsídium, auxílii tui super infirmum fámulum tuum osténde virtútem: ut ope misericórdiæ tuæ adjútus, Ecclésiæ tuæ sanctæ incólumis repræsentári mereátur.

Concéde hunc fámulum tuum, quæsumus Dómine Deus, perpétua mentis et córporis sanitáte gaudére: et gloriósa beátæ Maríæ semper Vírginis intercessióne, a præsénti liberári tristítia, et ætérna pérfrui lætítia. Per Christum Dóminum nostrum. R. Amen.

Benedictio Dei omnipoténtis, Patris, A et Filii, et Spiritus Sancti, descéndat super te, et maneat semper.

R. Amen.

Deinde aspergat eum Aqua benedicta.

Qui sequuntur Psalmi, et Evangelia, cum Precibus, pro temporis etiam opportunitate, et pro ægrotantium desiderio, Sacerdotis arbitrio dici poterunt. Psalm. 6. Dómine, ne in furóre tuo, etc. fol. 96. in fine Glória Patri.

- y. Dóminus vobíscum.
- R. Et cum spíritu tuo.

Sequéntia sancti Evangélii secúndum Matthæum.

R. Glória tibi, Dómine.

Dum Sacerdos dicit Sequentia, etc. facit signum Crucis de more super se in fronte, ore, et in pectore, similiter super infirmum, si fuerit masculus, et is ob infirmitatem non potest se signare.

Si autem fuerit fæmina, dum Sacerdos se signat, illa per semetipsam in locis prædictis se signet, si potest: si vero non potest, alia mulier eam signet: et hoc idem in sequentibus Evangeliis servetur.

Matth. 8.

In illo témpore: Cum introisset Jesus Capharnaum, ac-Leéssit ad eum Centúrio rogans eum, et dicens: Domine, puer meus jacet in domo paralyticus, et male torquétur. Et ait illi Jesus: Ego veniam, et curábo eum. Et respóndens Centúrio, ait: Dómine, non sum dignus, ut intres sub tectum meum: sed tantum dic verbo, et sanábitur puer meus. Nam et ego homo sum sub potestáte constitátus, habens sub me mílites et dico huic: Vade, et vadit; et álii: Veni, et venit; et servo meo: Fac hoc, et facit. Audiens autem Jesus, mirátus est, et sequéntibus se dixit: Amen dico vobis, non invéni tantam fidem in Israel. Dico antem vobis, quod multi ab Oriénte et Occidénte vénient, et recumbent cum Abraham, et Isaac, et Jacob in regno cœlórum : filii autem regni ejiciéntur in ténebras exteriores; ibi erit sletus, et strídor déntium. Et dixit Jesus Centurióni: Vade, et sicut credidísti siat tibi. Et sanátus est puer in illa hora.

Orémus.

mnípotens, sempitérne Deus, salus ætérna credéntium, exáudi nos pro infirmo fámulo tuo N., pro quo miseneórdiæ tuæ implorámus auxílium: ut réddita sibi sanite, gratiárum tibi in Ecclésia tua réferat actiones. Per Christum Dóminum nostrum.

R. Amen.

Psalmus 15.

Consérva me, Dómine, quóniam sperávi in te. Dixi Dómino: Deus meus cs tụ; quóniam bonórum meórum non eges.

Sanctis, qui sunt in terra ejus, mirificavit omnes voluntates meas in eis. Multiplicatæ sunt infirmitates eorum: * postea acceleravérunt.

Non congregábo conventícula eórum de sanguínibus: * nec memor ero nóminum eórum per lábia mea.

Dóminus pars hæreditátis meæ, et cálicis mei: * tu es, qui restítues hæreditátem meam mihi.

Funes cecidérant mihi in præcláris: *étenim hærédits mea præclára est mihi.

Benedicam Dóminum, qui tribuit mihi intelléctum: insuper et usque ad noctem increpuérunt me renes mei.

Providébam Dóminum in conspéctu meo semper; quóniam a dextris est mihi, ne commóvear.

l'ropter hoc lætátum est cor meum, et exultávit lingua mea: "ínsuper et caro mea requiéscet in spe.

Quoniam non derelínques ánimam meam in inférno: ne dabis sanctum tuum vidére corruptionem.

Notas mihi fecísti vias vitæ, adimplébis me lætítia cum vultu tuo: * delectatiónes in déxtera tua usque in sinem.

Glória Patri, etc.

- v. Dóminus vobíscum.
- R'. Et cum spíritu tuo.
- v. Sequéntia sancti Evangélii secúndum Marcum.
- 吟 Glória tibi, Dómine.

Marc. 16. c.

páruit illis Jesus, et exprobrávit incredulitátem eórum, et durítiem cordis; quia iis, qui víderant eum resurrexísse, non credidérunt. Et dixit eis: Eúntes in mundum univérsum, prædicáte Evangélium omni creatúræ. Qui crediderit, et baptizátus fúerit, salvus erit: qui vero non crediderit, condemnábitur. Signa autem eos, qui crediderint, hæc sequéntur: In nómine meo dæmónia ejícient: linguis loquéntur novis: serpéntes tollent: et si mortíferum quid bíberint, non eis nocébit: super ægros manus impónent, et bene habébunt.

O rémus.

Oratio.

Virtútum cœléstium Deus, qui ab humánis corpóribus omnem languórem, et omnem infirmitátem præcépti ni potestáte depéllis: adésto propítius huic fámulo tuo N., t fugátis infirmitátibus, et viribus recéptis, Nomen santum tuum, instauráta prótinus sanitáte, benedícat. Per Christum Dóminum nostrum.

R. Amen.

Psalmus 19.

Exáudiat te Dóminus in die tribulationis: * protegat te nomen Dei Jacob.

Mittat tibi auxílium de sancto: * et de Sion tueátur te. Memor sit omnis sacrificii tui, * et holocáustum tuum pingue fiat.

Tribuat tibi secundum cor tuum: * et omne consilium uum confirmet.

Lætábimur in salutári tuo; * et in nómine Dei nostri nagnificábimur.

I mpleat Dóminus omnes petitiónes tuas: 'nunc cognói quóniam salvum fecit Dóminus Christum suum.

Exáudiet illum de cœlo sancto suo; in potentátibus alus déxteræ ejus.

Hi in curribus, et hi in equis: * nos autem in nóminc **Manini** Dei nostri invocabimus.

I psi obligati sunt, et cecidérunt: nos autem surréximes, et erécti sumus.

Dómine, salvum fac regem: et exáudi nos in die, qua invocavérimus te.

Glória Patri, etc.

- Dóminus vobíscum.
- R. Et cum spíritu tuo.
- 🕯 Sequéntia sancti Evangélii secundum Lucam.
- R Glória tibi, Dómine.

Luc. 4. g.

In illo témpore: surgens Jesus de synagóga, introívit in Idomum Simónis. Socrus autem Simónis tenebátur magnis fébribus: et rogavérunt illum pro ea. Et stans super illam, imperávit febri: et dimísit illam. Et contínuo surgens ministrábat illis. Cum autem sol occidísset, omnes, qui habébant infirmos variis languóribus, ducébant illos al cum. At ille singulis manus impónens, curábat eos.

Oratio.

Dómine sancte. Pater omnípotens, ætérne Deus, qui fragilitátem humánæ conditiónis, infúsa virtútis tuæ dignatione, confirmas, ut salutáribus remédiis pietátis tuæ corpora nostra et mentes vegeténtur: super hunc fámulum tuum propitius inténde, ut omni necessitáte corpóreæ infirmitátis exclúsa, grátia in co pristinæ sanitátis perfécte reparétur. Per Christum Dóminum nostrum.

R'. Amen.

Palmus 85.

Inclina, Domine, aurem tuam, et exáudi me: * quóniam inops et pauper sum ego.

Custódi ánimam meam, quóniam sanctus sum: *salvum fac servum tuum, Deus meus, sperántem in te.

Miserére mei, Domine, quóniam ad te clamávi tota die: 'lætífica ánimam servi tui, quóniam ad te, Dómine, ánimam meam levávi.

Quóniam tu, Dómine, suávis et mitis, et multæ misericórdiæ ómnibus invocántibus te.

Auribus pércipe, Dómine, orationem meam: et inténde voci deprecationis meæ.

In die tribulationis meæ clamávi ad te: * quia exaudisti me.

Non est símilis tui in diis, Dómine: * et non est secúndum ópera tua.

Omnes gentes quascúmque fecísti, vénient, et adorébunt coram te, Dómine: et glorificabunt nomen tuum.

Quóniam magnus es tu, et faciens mirabilia: * tu es eus solus.

Deduc me, Dómine, in via tua, et ingrédiar in veritate m: lætétur cor meum, ut timeat nomen tuum.

Confitébor tibi, Domine, Deus meus, in toto corde 100, et glorificabo nomen tuum in ætérnum.

Quia misericórdia tua magna est super me: ' et eruísti nimam meam ex inférno inferióri.

Deus, iníqui insurrexérunt super me, et synagóga pointium quæsiérunt ánimam meam: et non proposuérunt in conspéctu suo.

Et tu, Domine, Deus miserator et miséricors: * páiens, et multæ misericordiæ, et verax.

Réspice in me, et miserère mei : da impérium tuum suero tuo, et salvum fac filium ancillæ tuæ.

Fac mecum signum in bonum, ut vídeant qui odérunt ne, et confundántur: quóniam tu, Dómine, adjuvísti ne, et consolátus es me.

Glória Patri, etc.

- y. Dóminus vobiscum.
- № Et cum spíritu tuo.
- 🔥 🖖 Sequéntia sansti Evangélii secúndum Joánnem.
  - R. Glória tibi, Dómine.

Joan. 5.

In illo témpore: Erat dies festus Judæórum, et ascéndít Jesus Jerosolymam. Est autem Jerosólymis Probática picína, quæ cognominátur Hebráice Bethsáida, quinque pórticus habens. In his jacébat multitúdo magna languéntium, œcórum, claudórum, aridórum, expectántium aquæ momm. Angelus autem Dómini descendébat secúndum temms in piscínam, et movebátur aqua. Et qui prior descentíment in piscínam post motiónem aquæ, sanus fiébat a quatímque detinebátur infirmitáte. Erat autem quidam homo in, trigínta et octo annos habens in infirmitáte sua. Hunc widísset Jesus jacéntem, et cognovísset quia multum

jam tempus habéret , dicit ei : Vis sanus fieri ? Respóndit ei lánguidus: Dómine, hóminem non habeo, ut cum turbáta fúerit agua, mittat me in piscínam: dum vénio enim ego, alius ante me descéndit. Dicit ei Jesus: Surge, tolle grabatum tuum, et ámbula. Et statim sanus factus est homo ille, et sústulit grabátum suum, et ambulábat. Erat auten Sábbatum in die illo. Dicebant ergo Judei illi, qui sanáus fúerat : Sabbatum est, non licet tibi tóllere grabátum tuum. Respondit eis: Qui me sanum fecit; ille mihi dixit: Tolle grabátum tuum, et ámbula. Interrogavérunt ergo eum: Quis est ille homo, qui dixit tibi: Tolle grabatum tuum, et ámbula? Is autem qui sanus fuerat efféctus, nesciebat quis esset; Jesus enim declinávit a túrba constituta in loco. Postea invénit eum Jesus in templo, et dixit illi: Rece sanus factus es: jam noli peccáre, ne detérius tibi áliquid contingat.

Orémus.

Oratio.

Péspice. Dómine, fámulum tuum in infirmitâte sui córporis laborántem, et ánimam réfove, quam creásti: ut castigatiónibus emendátus, contínuo se séntiat tua medicína salvátum. Per Christum Dóminum nostrum.

R. Amen.

Psalmus 90.

Qui hábitat in adjutório Altíssimi: 'in protectione Dei cœli commorábitur.

Dicet Domino: Suscéptor meus es tu, et refúgium meum: Deus meus, sperábo in eum.

Quóniam ipse liberávit me de láqueo venántium, et a verbo áspero.

Scápulis suis obumbrábit tibi: * et sub pennis ejus sperábis.

Scuto circúmdabit te véritas ejus: * non timébis a tímóre noctúrno.

A sagítta volánte in die, a negótio perambulánte inténebris: ab incúrsu, et dæmónio meridiáno.

Cadent a látere tuo mille, et decem millia a dextris tuis: * ad te autem non appropinquábit.

Verúmtamen óculis tuis considerábis: * et retributiónem peccatórum vidébis.

Quóniam tu es, Dómine, spes mea: * altíssimum posaistí refúgium tuum.

Non accédet ad te malum: * et flagéllum non appropinquábit tabernáculo tuo.

Quóniam Angelis suis mandávit de te: 'ut custódiant te in ómnibus viis tuis.

in manibus portábunt te, 'ne forte offéndas ad lápidem pedem tuum.

Super áspidem et basilíscum ambulábis: * et conculcábis leónem et dracónem.

Quóniam in me sperávit, liberabo eum: 'prótegam eum, quóniam cognóvit nomen meum.

Clamabit ad me, et ego exáudiam eum: * cum ipso sam in tribulatione: erípiam eum, et glorificabo eum.

longitúdine diérum replébo eum: et osténdam illi salutáre meum.

Glória Patri, et Fílio, et Spirítui Sancto.

Sicut erat in princípio, et nunc, et semper, et in sæcula sæculórum. Amen.

Orémus. Oratio.

Omnípotens, sempitérne Deus, infirmitatem famuli tui propítius réspice: atque ad protegéndum eum déxteram um majestatis exténde. Per Christum Dóminum nostrum.

R). Amen.

Completa Oratione ultima, Sacerdos imponat dexteram manum super caput infirmi, et dicat:

Super ægros manus impónent, et bene habébunt. Jesus Maríæ Fílius, mundi sálus, et Dóminus, méritis et intercessione Sanctórum Apostolórum suórum Petri et Pauli, et ómnium Sanctórum, sit tibi clemens et propítius. Amen.

Postea dicat y Dóminus vobíscum.

R. Et cum spíritu tuo.

- y. Inítium sancti Evangélii secundum Joánnem.
- R'. Glória tibi, Dómine.

Joann. 1.

In princípio erat Verbum; et Verbum erat apud Deum, Let Deus erat Verbum. Hoc erat in princípio apud Deum. Omnia per ipsum facta sunt: et sine ipso factum est nihil, quod factum est: in ipso vita erat, et vita erat lux hóminum: et lux in ténebris lucet, et ténebræ eam non comprehendérunt. Fuit homo missus a Deo, cui nomen erat Joánnes. Hic venit in testimónium, ut testimónium perhibéret de lúmine, ut omnes créderent per illum. Non erat ille lux, sed ut testimónium perhibéret de lúmine. Erat lux vera, quæ illúminat omnem hóminem veniéntem in hunc mundum. In mundo erat, et mundus per ipsum factus est, et mundus eum non cognóvit. In própria venit, et sui eum non recepérant. Quotquot autem recepérant eum, dedit eis potestatem filios Dei fieri, his, qui credunt in nomine ejus: qui non ex sanguínibus, neque ex voluntate carnis, neque ex voluntate viri, sed ex Deo nati sunt. Et Verbun CARO FACTUM EST, et habitavit in nobis: et vídimus glóriam ejus, glóriam quasi Unigéniti a Patre, plenum gratiæ, et veritátis.

R. Deo gratias.

Postea benedicens infirmum subjungat, dicens:

Benedictio Dei omnipoténtis, Patris, * et Filii, et Spiritus Sancti, descéndat super te, et maneat semper.

R). Amen.

Deinde aspergat eum Aqua benedicta.

Si fuerint plures infirmi in eodem cubiculo, vel loco, Preces et Orationes prædictæ dicuntur super eos in numero plurali. Quæ omnia etiam poterunt, arbitrio Sacerdotis, breviora fieri.

MODUS

JUVANDI MORIENTES

OPENING TO SERVICE OF THE PERSON OF THE PERS

avescente morbo, Parochus infirmum frequentius vit, et ad salutem diligenter juvare non desinet, moque instante periculo se confestim vocari, ut in tempræsto sit morienti, sumptoque sanctissimo Viatico, ta Unctione adhibita, si periculum immineat, statim iendationis animæ officium præstabit, de quo infrai tempus suppetat, sequentia pietatis officia præstare it, si ita expedire judicaverit, pro conditione personæ. e primo, si ægrotus Indulgentiam legitima auctoritate ssam consequi possit; eam illi reducat ad mentem, natque, quid ad eam consequendam agi debeat: præa, ut contrito corde sanctissimum nomen JESU semel, æpius invocet.

einde hortetur infirmum, et excitet, ut dum mente, eliciat actus fidei, spei, et charitatis, aliarumque tum, nempe:

firmiter credat omnes articulos Fidei, et quidquid Sancta na Ecclesia Catholica et Apostolica credit, et docet.

speret, Christum Dominum nostrum pro sua immensa clesibi fore propitium; et merito ejus sanctissimæ Passionis, intercessionem B. Mariæ, et omnium Sanctorum, se vitam um consecuturum.

toto corde diligat et maxime diligere cupiat Dominum Deum ectione, qua illum diligunt Beati, Sanctique omnes.

ob amorem Dei doleat ex corde de omni offensa qualiterle contra Dominum Deum, et proximum commissa.

ex corde ob amorem Dei parcat omnibus, qui sibi quoquo fuerint molesti, aut inimici.

ab iis veniam postulet, quos aliquando dictis, aut factis it.

quem patitur dolorem et morbi molestiam, propter Deum nitentiam peccatorum suorum patienter toleret.

Ut si Dominus sibi salutem corporis præstare dignabitur, proponat de cætero pro viribus suis a peccatis cavere, et ejus mandata servare.

Hortetur præterea, ut eo modo quo potest saltem ex corde ita per intervalla precetur.

Miserère mei, Deus, secundum magnam misericórdiam tuam.

In te, Dómine, sperávi, non confúndar in ætérnum. In manus tuas, Dómine, comméndo spíritum meum, redemísti me, Dómine, Deus veritátis.

Deus, in adjutórium meum inténde: Dómine, ad adjuvándum me festína.

Esto mihi, Dómine, in Deum protectórem.

Deus, propítius esto mihi peccatóri.

Dulcíssime Dómine Jesu Christe, per virtútem sanctíssimæ Passiónis tuæ, récipe me in númerum electórum tuórum.

Dómine Jesu Christe, súscipe spíritum meum.

María mater gratiæ mater misericórdiæ, tu me ab hoste prótege, et hora mortis súscipe.

Sancte Angele Dei, mihi custos assíste.

Omnes Sancti Angeli, et omnes Sancti intercédite pro me, et mihi succúrrite.

. Hæc, et his similia poterit prudens Sacerdos vulgari, vel latino sermone, pro personæ captu, morienti suggerere.

Deinde sequentes preces quanta poterit majori devotione dicat, admoneatque domesticos, et circumstantes, ut simul orent pro moriente.

Ora pro eo.

ORDO

COMMENDATIONIS ANIMÆ

-- ROOK Z 1909-

Parochus ad decedentis animæ commendationem accedens, Clericum saltem unum, si potest, secum habeat, qui deferat vasculum Aquæ benedictæ, superpelliceum, et stolam violaceam, quibus ipse Sacerdos ante infirmi cubiculum indutus, locum ingrediens, dicat: Pax huic dómui, et ómnibus habitántibus in ea. Deinde aspergat ægrotum, lectum, et circumstantes Aqua benedicta, dicens: Aspérges me, Dómine, hyssópo, et mundábor, etc.

Postea Salvatoris nostri Crucifixi imaginem ægroto osculandam præbeat, verbis efficacibus eum ad spem æternæ salutis erigens, ipsamque imaginem coram eo ponat, ut illam aspiciens, salutis suæ spem sumat.

Deinde accensa candela, genibus flexis cum omnibus circumstantibus breves Litanias devote recitet, in hunc modum.

Nyrie eléison.
Christe eléison.
Kyrie eléison.
Sancta María.
Omnes Sancti Angeli, et Archángeli,
Sancte Abel,

0mnes	Sancti Angeli, et Archángeli,	oráte	pro eo.
ancte	Abel,		ora.
Omnis	chorus Justórum,		ora.
	Abraham,		ora.
	Joánnes Baptista,		ora.
	Joseph.		ora.
	Sancti Patriárchæ, et Prophétæ,		orátc.
	Petre,		ora.
	Paule,		ora.
	Andréa,		ora.
	Joánnes.		ora.

Omnes Sancti Apóstoli, et Evangelistæ	, oráte.
Omnes Sancti Discipuli Dómini,	oráte.
()mnes Sancti Innocéntes,	oráte.
Sancte Stéphane,	ora.
Sancte Laurénti,	ora.
Omnes Sancti Mártyres,	oráte.
Sancte Silvéster,	ora.
Sancte Gregóri,	ora.
Sancte Augustine,	ora.
()mnes Sancti Pontífices, et Confessore	es. oráie.
Sancte Benedicte,	ora.
Sancte Francisce,	ora.
Omnes Sancti Mónachi, et Eremítæ,	oráte.
Sancta María Magdaléna,	ora.
Sancta Lúcia,	ora.
Omnes Sanctæ Vírgines, et Víduæ,	oráte.
	ntercédite pro eo.
Propítius esto,	Parce ei, Dómine.
Propítius esto, Líbe	era eum , Dómine.
Propítius esto, Libe	era eum, Dómine.
Ab ira tua,	líbera.
A perículo mortis,	libera.
A mala morte,	líbera.
A pœnis inférni.	líber a .
Ab omni malo,	libera.
A potestáte diáboli,	líbera.
Per Nativitátem tuam,	líbera.
Per Crucem, et Passiónem tuam,	líbera.
Per Mortem, et Sepultúram tuam,	libera.
Per gloriósam Resurrectiónem tuam,	líbere.
Per admirábilem Ascensiónem tuam,	líbera.
Per gratiam Spíritus Sancti Parácliti,	líbera.
In die Judícii,	líbera.
Peccatóres, Te	rogámus audi nos.
Ut ei parcas, Te	rogámus audi nos.

Deinde cum in agone sui exitus anima anxiatur, dicantur sequentes Orationes.

Oratio.

Proficiscere, anima Christiana, de hoc mundo, in nómine Dei Patris omnipoténtis, qui te creávit: in nómine Jesu Christi Filii Dei vivi, qui pro te passus est: in nómine Spíritus Sancti, qui in te effúsus est; in nómine Angelórum et Archangelórum: in nómine Thronórum et Dominatiónum: in nómine Principátuum et Potestátum: in nómine Chérubim et Séraphim: in nomine Patriarchárum et Prophetárum: in nómine Sanctórum Apostolórum et Evangelistárum: in nómine Sanctórum Martyrum et Confessórum: in nómine Sanctórum Monachórum et Eremitárum: in nómine Sanctárum Vírginum, et omnium Sanctórum et Sanctárum Dei. Hodie sit in pace locus tuus, et habitátio tua in sancta Sion. Per eúmdem Christum Dóminum nostrum.

R). Amen.

Oralio.

Deus miséricors, Deus clemens, Deus, qui secúndum multitúdinem miseratiónum tuárum peccáta pœniténtiam deles, et præteritórum críminum culpas vénia remissiónis evácuas: réspice propítius super hunc fámulum tuum N., et remissiónem omnium peccatórum suórum tota cordis confessióne poscéntem deprecátus exáudi. Rénova in eo, piíssime Pater, quidquid terréna fragilitáte corrúptum, vel quidquid diabólica fráude violátum est: et unitáti corporis Ecclésiæ membrum redemptiónis annécte. Miserére, Dómine, gemítuum, miserére lacrymárum ejus: et non habéntem fidúciam, nisi in tua misericórdia, ad tuæ sacraméntum reconciliatiónis admítte. Per Christum Dóminum nostrum.

R). Amen.

Comméndo te omnipoténti Deo, charíssime frater, et ei, cujus es creatúra, commítto: ut cum humanitátis débium morte interveniénte persólveris, ad Auctórem tuum,

qui te de limo terræ formáverat, revertáris. Egrediénti ítaque animæ tuæ de córpore, spléndidus Angelórum cœtus occurrat: judex Apostolórum tibi senátus advéniat: candidatórum tibi Mártvrum triumphátor exércitus óbviet: liliáta rutilántium te Confessórum turba circúmdet: jubilántium te Vírginum chorus excipiat, et beatæ quiétis in sinu Patriarchárum te compléxus astríngat: mitis, atque festívus Christi Jesu tibi aspéctus appareat, qui te inter assisténtes sibi júgiter interesse decernat. Ignores omne quod horret in ténebris, quod stridet in flámmis, quod crúciat in torméntis. Cedat tibi tetérrimus Sátanas cum satellítibus suis: in advéntu tuo te comitántibus Angelis contremiscat, atque in ætérnæ noctis chaos immáne effúgiat. Exúrgat Deus, et dissipéntur inimíci ejus; et fúgiant qui odérunt eum, a fácie ejus. Sicut déficit fumus, deficiant: sicut fluit cen a fácie ignis, sic péreant peccatóres a fácie Dei: et justi epuléntur, et exúltent in conspectu Dei. Confundántur igitur et erubéscant omnes tartareæ legiónes, et ministri Sátanæ iter tuum impedire non audeant. Liberet te a cruciatu Christus, qui pro te crucifixus est. Liberet te ab ætérna morte Christus, qui pro te mori dignatus est. Constituat te Christus Fílius Dei vivi intra Paradísi sui semper amœm viréntia, et inter oves suas te verus ille Pastor agnóscat. Ille ab omnibus peccátis tuis te absólvat : atque ad déxteram suam in electórum suórum te sorte constituat. Redemptórem tuum fácie ad fáciem videas, et præsens semper assístens, manifestíssimam beátis óculis aspícias veritátem. Constitutus igitur inter agmina beatorum, contemplationis divínæ dulcédine potiáris in sæcula sæculórum.

K. Amen.

Oratio.

Suscipe, Dómine, servum tuum in locum sperándæ sibi salvatiónis a misericórdia tua. B. Amen.

Libera, Dómine, ánimam servi tui ex ómnibus periculis inférni, et de láqueis pænárum, et ex ómnibus tribulationibus. Líbera, Dómine, ánimam servi tui, sícut liberásti Hetoch et Elíam de commúni morte mundi.

R. Amen.

Libera, Dómine, ánimam servi tui, sicut liberásti Noe de dilúvio.

R. Amen.

Líbera, Dómine, ánimam servi tui, sicut liberásti Abraham de Ur Chaldæórum.

Rl. Amen.

Líbera, Dómine, ánimam servi tui, sicut liberásti Job de passiónibus suis.

R. Amen.

Líbera, Dómine, ánimam servi tui, sicut liberásti Isaac de hóstia, et de manu patris sui Abrahæ.

R). Amen.

Libera, Dómine, ánimam servi tui, sicut liberásti Loth de Sódomis, et de flámma ignis.

R. Amen.

Líbera, Dómine, ánimam servi tui, sicut liberásti Moysen de manu Pharaónis regis Ægyptiórum.

R). Amen.

Líbera, Dómine, ánimam servi tui, sicut liberásti Daniclem de lacu leónum.

R). Amen.

Líbera, Dómine, ánimam servi tui, sicut liberásti tres pueros de camíno ignis ardéntis, et de manu regis iníqui.

Rl. Amen.

Libera, Dómine, ánimam servi tui, sicut liberásti Susánnam de falso crímine.

Rl. Amen.

Libera, Dómine, ánimam servi tui, sicut liberásti David de manu regis Saul, et de manu Golíæ.

r. Amen.

Libera, Dómine, ánimam servi tui, sicut liberásti Petrum, et Paulum de carcéribus.

R. Amen.

Et sicut beatíssimam Theclam Vírginem et Mártyrem tuam de tribus atrocíssimis torméntis liberásti, sic liberáre dignéris ánimam hujus servi tui, et tecum fácias in bonis congaudére cœléstibus.

R). Amen.

Oratio.

Commendámus tibi, Dómine, ánimam fámuli tui N., precámurque te, Dómine Jesu Christe Salvatór mundi, ut propter quam ad terram misericórditer descéndisti, Patriarchárum tuórum sínibus insínuáre non rénuas. Agnósce, Dómine, creatúram tuam, non a diis aliénis creátam; sed a te solo Deo vivo et vero: quia non est álius Deus præter te, et non est secúndum ópera tua. Lætífica, Dómine, ánimam ejus in conspéctu tuo, et ne memíneris iniquitátum ejus antiquárum, et ebrietátum, quas suscitávit furor, sive fervor mali desidérii. Licet enim peccáverit, tamen Patrem, et Fílium, et Spíritum Sanctum non negávit, sed crédidit, et zelum Dei in se hábuit, et Deum, qui fecit omnia, fidéliter adorávit.

Oratio.

elícta juventútis, et ignorántias ejus, quæsumus ne memíneris, Dómine: sed secúndum magnam misericórdiam tuam memor esto illíus in glória claritátis tuæ. Aperiántur ei cœli, collæténtur illi Angeli. In regnum tuum, Dómine, servum tuum súscipe. Suscipiat eum Sanctus Michael Archángelus Dei, qui militiæ cœléstis meruit principátum. Veniant illi obviam Sancti Angeli Dei, et perdúcant eum in civitátem cœléstem Jerúsalem. Suscípiat eum Beátus Petrus Apóstolus, cui a Deo claves regni cœléstis traditæ sunt. Adjuvet eum Sanctus Paulus Apostolus, qui dignus fuit esse vas electionis. Intercédat pro eo Sanctus Joannes eléctus Dei Apóstolus, cui reveláta sunt secréta cœléstia: Orent pro eo omnes Sancti Apóstoli, quibus a Dómino data est potéstas ligándi, atque solvéndi. Intercédant pro eo omnes Sancti et Elécti Dei, qui pro Christi nómine tormenta in hoc sæculo sustinuerunt: ut vinculis carnis exútus, perveníre mercátur ad gloriam regni cœléstis, præstánte Dómino nostro Jesu Christo: Qui cum Patre et Spíritu Sancto vivit et regnat in sæcula sæculórum.

R. Amen.

Si vero diutius laboret anima, poterit legi super eum hoc Evangelium S. Joannis.

Jo. 17.

C ublevátis oculis in cœlum Jesus, dixit: Pater, venit hora, clarifica Filium tuum, ut Filius tuus clarificet te: Sicut dedísti ei potestatem omnis carnis, ut omne quod dedisti ei, det eis vitam ætérnam. Hæc est autem vita ætérna, ut cognóscant te solum Deum verum, et quem misísti Jesum Christum. Ego te clarificávi super terram: opus consummávi, quod dedísti mihi ut fáciam: et nunc clarifica me tu, Pater, apud temetipsum, claritate, quam habui, priúsquam mundus esset, apud te. Manifestávi nomen tuum homínibus, quos dedísti mihi de mundo: Tui erant, et mihi eos dedísti: et sermónem tuum servavérunt. Nunc cognovérunt, quia omnia, quæ dedísti mihi, abs te sunt: quia verba, que dedísti mihi, dedi eis: et ipsi accepérunt, et cognovérunt vere, quia a te exívi, et credidérunt, quia tu me misísti. Ego pro eis rogo: non pro mundo rogo, sed pro his, quos dedísti mihi: quia tui sunt : et mea omnia tua sunt , et tua mea sunt : et clarisicátus sum in eis. Et jam non sum in mundo, et hi in mundo sunt, et ego ad te vénio. Pater sancte, serva eos in nómine tuo, quos dedísti míhi: ut sint unum, sicut et nos. Cum essem cum eis, ego servábam eos in nomine tuo. Quos dedisti mihi, custodivi: et nemo ex eis périit, nisi filius perditiónis ut Scriptúra impleátur. Nunc autem ad te venio: et hæc loquor in mundo, ut hábeant gáudium meum implétum in semetípsis. Ego dedi eis sermónem tuum, et mundus eos odio habuit, quia non sunt de mundo, sicut et ego non sum de mundo. Non rogo, ut tollas eos de mundo, sed ut serves eos a malo. De mundo non sunt, sicut et ego

non sum de mundo. Sanctífica eos in veritate. Sermo tuns véritas est. Sicut me misísti in mundum, et ego misi eos in mundum. Et pro eis sanctífico meipsum: ut sint et ipsi sanctificati in veritate. Non pro eis autem rogo tantum, sed pro eis, qui creditúri sunt per verbum eórum in me: ut omnes unum sint, sicut tu, Pater, in me, et ego in te, ut et ipsi in nobis unum sint: ut credat mundus, quia tu me misísti. Et ego claritátem, quam dedísti mihi, dedi eis: ut sint unum, sicut et nos unum sumus. Ego in eis, et ta in me: ut sint consummáti in unum: et cognóscat mundus, quia tu me misísti, et dilexísti eos, sicut et me dilexísti. Pater, quos dedísti mihi, volo, ut ubi sum ego, et illi sint mecum: ut vídeant claritátem meam, quam dedísti mihi: quia dilexísti me ante constitutionem mundi. Pater juste, mundus te non cognóvit: ego autem te cognóvi: et hi cognovérunt, quia tu me misísti. Et notum feci eis nomen tuum, et notum faciam: ut diléctio, qua dilexísti me, in ipsis sit, et ego in ipsis.

Passio Domini nostri Jesu Chrísti secúndum Joánnem.

Joan. 18.

Itrans torréntem Cedron, ubi erat hortus, in quem introívit ipse, et discípuli ejus. Sciébat autem et Judas, qui tradébat cum, locum: quia frequénter Jesus convénerat illuc cum discípulis suis. Judas ergo cum accepísset cohórtem, et a Pontificibus, et Pharisæis minístros, venit illuc cum lantérnis, et fácibus, et armis. Jesus itaque sciens omnia, quæ ventúra crant super eum, procéssit, et dixit eis: Quem quæritis? Respondérunt ei: Jesum Nazarénum. Dicit eis Jesus: Ego sum. Stabat autem et Judas, qui tradébat eum, cum ipsis. Ut ergo dixit eis: Ego sum: abiérunt retrórsum, et cecidérunt in terram. Iterum ergo interrogávit eos: Quem quæritis? Illi autem dixérunt: Jesum Nazarénum. Respóndit Jesus: Dixi vobis, quia ego sum: si ergo me quæritis, sinite hos abíre. Ut implerétur sermo,

quem dixit: Quia quos dedísti mihi, non pérdidi ex eis quemquam. Simon ergo Petrus habens gládium edúxit eum: et percussit Pontíficis servum, et abscídit aurículam ejus déxteram. Erat autem nomen servo Malchus. Dixit ergo Jesus Petro: Mitte gladium tuum in vaginam. Calicem, quem dedit mihi Pater, non vis ut bibam illum? Cohors ergo. et tribúnus, et minístri Judæórum comprehendérant Jesum, et ligavérunt eum: et adduxérunt eum ad Annam primum; erat enim socer Cáiphæ, qui erat Póntifex anni illíus. Erat autem Cáiphas, qui consílium déderat Judæis: Quia éxpedit unum hóminem mori pro populo. Sequebátur autem Jesum Simon Petrus, et alius discípulus. Discípulus autem ille erat notus Pontifici, et introívit cum Jesu in atrium Pontificis. Petrus autem stabat ad ostium foris. Exívit ergo discípulus alius, qui erat notus Pontifici, et dixit ostiáriæ, et introdúxit Petrum. Dicit ergo Petro ancilla ostiária: Numquid et tu ex discipulis es hominis istíus? Dicit ille: Non sum. Stabant autem scrvi et minístri ad prunas, quia frigus erat, et calefaciébant se: erat autem cum eis et Petrus stans, et calefáciens se. Pontifex ergo interrogávit Jesum de discípulis suis, et de doctrína ejus. Respóndit ei Jesus: Ego palam locútus sum mundo: ego semper docui in Synagóga, et in templo, quo omnes Judæi conveniunt: et in occúlto locútus sum nihil. Quid me intérrogas? Intérroga eos, qui audiérunt quid locútus sim ipsis: ecce hi sciunt, quæ dixerim ego. Hæc autem cum dixísset. unus assístens ministrórum dedit álapam Jesu, dicens: Sic respóndes Pontifici? Respóndit ei Jesus: Si male locútus sum, testimónium pérhibe de malo: si autem bene, quid me cædis? Et misit eum Annas ligátum ad Caipham Pontificem. Erat autem Simon Petrus stans, et calefáciens se. Dixérunt ergo ei : Numquid et tu ex discípulis ejus es? Negávit ille, et dixit: Non sum. Dicit ei unus ex servis Pontificis cognátus ejus, cujus abscídit Petrus aurículam: Nonne ego te vidi in horto cum illo? Iterum ergo negávit Petrus: et statim gallus cantávit. Addúcunt ergo Jesum a

Caipha in prætórium. Erat autem mane: et ipsi non introiérunt in prætórium, ut non contaminaréntur, sed ut manducárent Pascha. Exívit ergo Pilátus ad eos foras, et dixit: Quam accusationem affértis advérsus hominem hunc? Respondérunt, et dixérunt ei : Si non esset hic malefáctor, non tibi tradidissémus eum. Dixit ergo eis Pilátus: Accípite eum vos, et secundum legem vestram judicate eum. Dixérunt ergo ei Judæi. Nobis non licet interficere quemquam. Ut sermo Jesu implerétur, quem dixit, significans qua morte esset moritúrus. Introívit ergo iterum in prætórium Pilátus, et vocávit Jesum, et dixit ei: Tu es Rex Judæórum? Respóndit Jesus: A temetípso hoc dicis, an alii dixérunt tibi de me? Respondit Pilátus: Numquid ego Judæus sum? Gens tua, et Pontifices tradidérunt te mihi: quid fecísti? Respóndit Jesus: Regnum meum non est de hoc mundo: si ex hoc mundo esset regnum meum, minístri mei utique decertarent, ut non traderer Judæis: nunc autem regnum meum non est hinc. Dixit itaque ei Pilatus: Ergo Rex es tu? Respóndit Jesus: Tu dicis, quia Rex sum ego. Ego in hoc natus sum, et ad hoc veni in mundum, ut testimónium perhíbeam veritáti: omnis, qui est ex veritate, audit vocem meam. Dicit ei Pilatus: Quid est véritas? Et cum hoc dixísset, iterum exívit ad Judæos, et dixit eis: Ego nullam invenio in eo causam. Est autem consuetúdo vobis, ut unum dimíttam vobis in Pascha: vultis ergo dimíttam vobís Regem Judæórum? Clamavérunt ergo rursum omnes, dicentes: Non hunc, sed Barábbam. Erat autem Barábbas latro. Tunc ergo apprehéndit Pilátus Jesum, et flagellávit. Et mílites plecténtes corónam de spinis, imposuérunt cápiti ejus, et veste purpúrea circumdedérunt eum. Et veniébant ad eum, et dicébant: Ave Rex Judæórum: et dabant ei álapas. Exívit ergo iterum Pilátus foras, et dicit eis: Ecce addúco vobis eum foras, ut cognoscátis, quia nullam invénio in eo causam. (Exívit ergo Jesus portans corónam spíneam, et purpúreum vestiméntum). Et dicit eis: Ecce homo. Cum ergo vidíssent eum Pontifices,

unistri, clamabant, dicentes: Crucifige, crucifige eum. t eis Pilátus: Accípite eum vos, et crucifigite: ego enim invenio in eo causam. Respondérunt ei Judæi: Nos m habémus, et secundum legem debet mori, quia Fia Dei se fecit. Cum ergo audísset Pilátus hunc sermó-1. magis tímuit. Et ingréssus est prætórium iterum, et t ad Jesum: Unde es tu? Jesus autem respónsum non it ei. Dicit ergo ei Pilátus: Mihi non lóqueris? Nescis, a potestátem habeo crucifigere te, et potestátem habeo áttere te? Respóndit Jesus: Non habéres potestátem adsum me ullam, nisi tibi datum esset désuper. Propterea me trádidit tibi, majus peccátum habet. Et exínde quæat Pilatus dimíttere eum. Judæi autem clamábant, dites: Si hunc dimíttis, non es amícus Cæsaris: omnis a qui se regem facit, contradícit Cæsari. Pilátus autem a audisset hos sermones, adduxit foras Jesum: et sedit tribunáli in loco, qui dicitur Lithostrotos, Hebráice em Gabbatha. Erat autem Parascéve Paschæ, hora quasi h, et dicit Judæis: Ecce Rex vester. Illi autem clamát: tólle, tólle, crucifige eum. Dicit eis Pilátus: Regem trum crucifigam? Respondérunt Pontifices: Non habés regem, nisi Cæsarem. Tunc ergo trádidit eis illum, ut cifigerétur. Suscepérunt autem Jesum, et eduxérunt. Et ulans sibi crucem, exívit in eum, qui dicitur Calvariæ, am, Hebraice autem Golgotha: ubi crucifixérunt eum, cum eo alios duos, hinc et hinc, medium autem Jesum. ipsit autem et titulum Pilátus, et posuit super crucem. it autem scriptum: Jesus Nazarénus, Rex Judæórum. ne ergo títulum multi Judæórum legérunt: quia prope itatem erat locus, ubi crucifixus est Jesus. Erat scriptum bráice, Græce, et Latíne. Dicébant ergo Pilato Ponti-🕦 Judæórum: Noli scríbere: Rex Judæórum: sed quia e dixit: Rex sum Judæórum. Respóndit Pilatus: Quod tipsi, scripsi. Milites ergo cum crucifixíssent eum, accerunt vestimenta ejus (et fecerunt quatuor partes: unicuimiliti partem) et tunicam. Erat autem tunica inconsútilis, désuper contéxta per totum. Dixérunt ergo ad invicem: Non scindámus eam, sed sortiámur de illa cujus sit. Ut Scriptúra implerétur, dicens: Partiti sunt vestiménta mea sibi: et in vestem meam misérunt sortem. Et mílites quidem hæc fecérunt. Stabant autem juxta crucen Jesu Mater ejus, et soror Matris ejus, María Cléophe, et María Magdaléne. Cum vidísset ergo Jesus Matrem, et discipulum stantem, quem diligébat, dicit Matri suæ. Mulier, ecce filius trus. Deinde dicit discipulo: Ecce Mater tru. Et ex illa hora accépit eam discipulus in sua. Postea sciens Jesus, quia omnia consummáta sunt, ut consummarétar Scriptúra, dixit: Sitio. Vas ergo erat pósitum acéto plenum. Illi autem spongiam plenam acéto, hyssópo circumponéntes, obtulérunt ori ejus. Cum ergo accepísset Jesus acétum, dixit: Consummátum est. Et inclináto cápite trádidit spíritum. Judæi ergo (quoniam Parascéve erat) ut non remanérent in cruce corpora Sabbato, (erat enim magun dies ille Sabbati) rogavérunt Pilátum, ut frangeréntur córum crura, et tolleréntur. Venérunt ergo mílites: et primi quidem fregérunt crura, et altérius, qui crucifixus est cum eo. Ad Jesum autem cum venissent, ut vidérunt eum jam mortuum, non fregérunt ejus crura: sed unus militum lancea latus ejus aperuit, et continuo exívit sanguis, et aqua. Et qui vidit, testimónium perhibuit: et verum est testimónium ejus. Et ille scit, quia vera dicit, ut et vos credátis. Facta sunt enim hæc, ut Scriptúra implerétur: Os non comminuétis ex eo. Et iterum alia Scriptúra dicit: Vidébunt, in quem transfixérunt. Post hæc autem rogávit Pilátum Joseph ab Arimathæa (eo quod esset discipulus Jesu, occúltus autem propter metum Judæórum), ut tólleret corpus Jesu. Et permisit Pilátus. Venít ergo, et tulit corpus Jesu. Venit autem et Nicodémus, qui véncrat ad Jesum nocte primum, ferens mixturam myrrhæ, et aloes, quasi libras centum. Accepérunt ergo corpus Jesu, et ligavérunt illud linteis cum aromátibus, sicut mos est Judæis sepelire: Erat autem in loco, ubi crucifixus est, hortus:

et in horto monuméntum novum, in quo nondum quísquam positus erat. Ibi ergo propter Parascéven Judæórum, quia juxta erat monuméntum, posuérunt Jesum.

Oratio ad Dominum Jesum Christum de singulis articulis Passionis ejus, dicenda a moriente, vel ab alio pro co.

y. Adorámus te, Christe, et benedícimus tibi.

R). Quia per sanctam Crucem tuam redemísti mundum. eus, qui pro redemptióne mundi voluísti nasci, circumcidi, a Judæis reprobári, a Juda traditóre ósculo tradi, vinculis alligári, sicut agnus innocens ad víctimam duci, atque conspéctibus Annæ, Caiphæ, Piláti, et Heródis indecénter offérri, a falsis testibus accusári, flagéllis et oppróbriis vexári, sputis conspui, spinis coronári, cólaphis cædi, arúndine pércuti, facie velári, vestibus exui, cruci clavis affigi, in cruce levári, inter latrónes deputári, felle et acéto potári, et lancea vulnerári. Tu, Domine, per has sanctissimas pænas tuas, quas ego indignus recolo, et per sanctam crucem et mortem tuam, libera me, (vel, si alius dicit pro co, libera famulum tuum N.) a pœnis inférni, et perducere dignéris, quo perduxísti latróném tecum crucifixum. Qui cum Patre et Spíritu Sancto vivis et regnas in sæcula sæculórum. Amen.

Dici præterea possunt sequentes Psalmi.
Psalmus 117.

Confitémini Dómino, quóniam bonus: * quóniam in sæculum misericórdia ejus.

Dicat nunc Israel, quóniam bonus: * quóniam in sæculum misericórdia ejus.

Dicat nunc domus Aaron: * quóniam in sæculum misericórdia ejus.

Dicant nunc qui timent Dóminum: quoniam in sæculum misericordia ejus.

De tribulatione invocávi Dominum: et exaudívit me in latitudine Dominus.

Dóminus mihi adjútor: * non timého quid fáciat mihi homo.

Dóminus mihi adjútor: * et ego despíciam inimícos meos.

Bonum est confidere in Dómino, * quam confidere in hómine.

Bonum est speráre in Dómino, * quam speráre in princípibus.

Omnes gentes circuivérunt me: * et in nómine Dómini, quia ultus sum in eos.

Circumdedérunt me sicut apes, et exarsérunt sicut ignis in spinis: * et in nómine Dómini, quia ultus sum in ecs.

Impúlsus evérsus sum ut cáderem: * et Dóminus sascépit me.

Fortitudo mea, et laus mea Dominus: * et factus est mihi in salutem.

Vox exultatiónis et salútis * in tabernáculis justórum.

Déxtera Dómini fecit virtútem, déxtera Dómini exaltavit me: * déxtera Dómini fecit virtútem.

Non móriar, sed vivam: * et narrábo ópera Dómini.

Castígans castigávit me Dóminus: * et morti non trádidit me.

Aperite mihi portas justitiæ; ingréssus in eas confitébor Dómino: 'hæc porta Dómini, justi intrábunt in eam

Consitébor tibi, quóniam exaudísti me: * et factus es mihi in salútem.

Lápidem, quem reprobavérunt ædificantes, * hic factus est in caput ánguli.

A Dómino factum est istud, * et est mirábile in óculis nostris.

Hæc est dies, quam fecit Dóminus: *exultémus, et lætémur in ea.

O Dómine, salvum me fac, o Dómine, bene prosperáre: benedíctus qui venit in nómine Dómini.

Benedíximus vobis de domo Dómini: *Deus Dóminus, et illúxit nobis.

Constituite diem solémnem in condénsis, * usque ad rnu altáris.

Deus meus es tu, et consitéhor tibi: Deus meus es , et exaltabo te.

Confitébor tibi, quóniam exaudísti me: * et factus es ihi in salútem.

Confitémini Dómino, quóniam bonus: 'quóniam in eculum misericórdia ejus.

Glória Patri, etc.

Psalmus 118.

Beáti immaculáti in via, * qui ámbulant in lege Dó-

Beáti qui scrutántur testimónia ejus: * in toto corde xquírunt eum.

Non enim qui operantur iniquitatem, * in viis ejus amulavérunt.

Tu mandásti, * mandáta tua custodíri nimis.

Utinam dirigántur viæ meæ, * ad custodiéndas justiicationes tuas.

Tunc non confúndar, * cum perspéxero in ómnibus nandátis · tuis.

Confitébor tibi in directione cordis: * in eo quod dídici judícia justítiæ tuæ.

Justificationes tuas custodiam: * non me derelínquas usquequaque.

In quo córrigit adolescéntior viam suam? * in custodiéndo sermónes tuos.

In toto corde meo exquisívi te: * ne repéllas me a mandátis tuis.

In corde meo abscóndi elóquia tua, * ut non peccem tibi. Benedíctus es, Dómine: * doce me justificationes tuas.

In lábiis meis * pronuntiávi ómnia judícia oris tui.

In via testimoniórum tuórum delectátus sum, * sicut in ómnibus divítiis.

In mandatis tuis exercébor: * et considerabo vias tuas.

In justificationibus tuis meditábor: *non oblivíscar samónes tuos.

Glória Patri, etc.

Petribue servo tuo, vivifica me: et custódiam sermónes tuos.

Revela óculos meos, et considerábo mirabília de lege tua.

Incola ego sum in terra: 'non abscóndas a me mandáta tua.

Concupívit ánima mea desideráre justificationes tuas in omni témpore.

Increpásti supérbos: 'maledícti, qui declinant a mandátis tuis.

Aufer a me oppróbrium, et contémptum: quia testimónia tua exquisívi.

Etenim sedérunt príncipes, et advérsum me loquebántur: *servus autem tuus exercebátur in justificatiónibus tuis.

Nam et testimónia tua meditátio mea est: * et conssium meum justificationes tuæ.

Adhæsit paviménto ánima mca: *vivífica me secúndum verbum tuum.

Vias meas enuntiávi, et exaudísti me; doce me justificationes tuas.

Viam justificationum tuarum instrue me: et exercebor in mirabilibus tuis.

Dormitávit ánima mea præ tædio: 'confirma me in verbis tuis.

Viam iniquitatis amove a me: et de lege tua miserére mei.

Viam veritatis elégi: 'judícia tua non sum oblitus.

Adhæsi testimóniis tuis, Dómine: 'noli me confúndere.

Viam mandatórum tuórum cucúrri, * cum dilatásti cor meum.

Glória Patri, etc.

Tres piæ et utiles morientibus Orationes, eum tribus

Pater noster, et tribus Ave María, in agone mortis recitandæ.

Primo dicitur, K yrie eléison.

Christe eléison.

K yrie eléison.

l'ater noster.

A ve María.

Oratio.

Démine Jesu Christe, per tuam sanctíssimam agoníam, et oratiónem, qua orásti pro nobis in monte Olivéti, quando factus est sudor tuus sicut gnttæ sánguinis decurréntis in terram: óbsecro te, ut multitúdinem sudóris tui sanguínei, quem præ timóris angústia copiosíssime pro nobis esfudísti, offérre et osténdere dignéris Deo Patri omnipotenti contra multitúdinem ómnium peccatórum hujus fámuli tui N., et líbera eum in hac hora mortis suæ ab ómnibus pænis et angústiis, quas pro peccátis suis se timet meruísse. Qui cum Patre et Spíritu Sancto vivis et regnas Deus in sæcula sæculórum.

Rl. Amen.

Secundo dicitur, K yrie eléison.

Christe eléison.

K vrie eléison.

l'ater noster.

A ve María.

Oratio.

Dómine Jesu Christe, qui pro nobis mori dignátus es in Cruce, óbsecro te, ut omnes amaritúdines passiónum, et pænárum tuárum, quas pro nobis míseris peccatóribus sustinuísti in Cruce, maxime in illa hora, quando sanctíssima ánima tua égréssa est de sanctíssimo córpore tuo, offérre et osténdere dignéris Deo Patri omnipoténti pro ánima hujus fámuli tui N., et líbera eum in hac hora mortis ab ómnibus pænis et passiónibus, quas pro peccátis

suis se timet meruísse. Qui cum Patres, et Spíritu Sancto vivis et regnas Deus in sæcula sæculórum.

R. Amen.

Tertio dicitur, Kyrie eleison.

Christe eléison.

Kyrie eléison.

Pater noster.

Ave María.

Oratio.

ómine Jesu Christe, qui per os Prophétæ dixisti: In Charitate perpétua diléxi te, ideo attráxi te míserans: óbsecro te, ut eámdem charitatem tuam, quæ te de cœis in terram ad tolerándas ómnium passiónum tuárum amaritúdines attráxit; offérre et osténdere dignéris Deo Patri omnipoténti pro ánima hujus fámuli tui N., et líbera eun ab ómnibus passiónibus et pœnis, quas pro peccátis suis timet se meruísse. Et salva ánimam ejus in hac hora éxitus sui. Aperi ei jánuam vitæ, et fac eum gaudére cum Sanctis tuis in glória ætérna. Et tu, piíssime Dómine Jesu Christe, qui redemisti nos pretiosissimo Sánguine tuo, miserére animæ hujus fámuli tui, et eam introdúcere dignéris ad semper viréntia et amœna loca Paradísi, ut vivat tibi amóre indivisíbili, qui a te, et ab eléctis tuis numquam separári potest. Qui cum Patre et Spiritu Sancto vivis et reguas Deus in sæcula sæculorum.

R. Amen.

IN EXPIRATIONE

a, onestari (Meteo

Jum vero tempus expirandi institerit, tunc maxime ab Jomnibus circumstantibus, flexis genibus vehementer orationi instandum est. Ipse vero moriens, si potest, dicat, el si non potest, assistens, sive Sacerdos pro eo clara oce pronuntiet: JESU, JESU, JESU, Quod, et ea, quæ sequuntur, ad illius aures, si videbitur, etiam sæpius repetat. n manus tuas, Dómine, comméndo spíritum meum. Dómine Jesu Christe, súscipe spíritum meum. Sancta María, ra pro me. María mater grátiæ, mater misericórdiæ, tu ne ab hoste prótege, et hora mortis súscipe.

Tune ubi viget pia consuetudo, pulsetur campana Paochialis Ecclesiæ aliquibus ictibus, ad significandum fideibus in urbe, vel loco, aut extra in suburbanis existentibus, nstantem mortem expirantis ægroti, ut pro co Deum rogare possint.

Egressa anima de corpore, statim dicatur hoc R. Subvenite Sancti Dei, occurrite Angeli Dómini, * Suscipiéntes inimam ejus, * Offeréntes eam in conspéctu Altíssimi.

- y. Suscípiat te Christus, qui vocávit te, et in sinum Abrahæ Angeli dedúcant te.
- R. Suscipiéntes ánimam ejus, Offeréntes eam in conpéctu Altíssimi.
- y Réquiem ætérnam dona ei, Dómine, et lux perpétua úceat ei. Offeréntes eam in conspéctu Altíssimi.

Kyrie eléison.

Christe eléison.

kyrie eléison.

Pater noster.

- y. Et ne nos indúcas in tentatiónem.
- R' Sed libera nos a malo.
- y Réquiem ætérnam dona ei, Dómine.
- R. Et lux perpétua lúceat ci.

- y. A porta inferi.
- R. Erue, Dómine, animam ejus.
- y. Requiéscat in pace.
- R. Amen.
- y. Dómine, exáudi oratiónem meam.
- R. Et clámor meus ad te véniat.
- v. Dóminus vobíscum.
- R. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

I ibi, Dómine, commendamus animam famuli tui N., ut defunctus seculo tibi vivat: et que per fragilitatem humane conversationis peccata commisit, tu vénia misericordíssime pietatis abstérge. Per Christum Dóminum nostrum.

R. Amen.

Interim detur campana signum transitus defuncti pro loci consuetudine, ut audientes pro ejus anima Deum precentur. Deinde corpus de more honeste compositum, loco decenti cum lumine collocetur: ac parva Crux super pectus inter manus defuncti ponatur, aut ubi Crux desit, manus in modum Crucis componantur, interdumque aspergatur Aqua benedicta, et interim donec efferatur, qui adsunt, sive Sacerdotes, sive alii, orabunt pro defuncto.

DE EXEQUIIS

OPEN CONTROL

Sacras Cæremonias ac ritus, quibus ex antiquissima traditione, et Summorum Pontificum institutis sancta mater Ecclesia Catholica in filiorum suorum exequiis uti solet, tamquam vera religionis mysteria, Christianæque pietatis signa, et fidelium mortuorum saluberrima suffragia, Parochi summo studio servare debent, atque usu retinere.

His itaque præstandis, qua par est modestia ac devotione ita se habebunt, ut ad defunctorum salutem, simulque ad vivorum pietatem, quemadmodum vere sunt, non ad quæstum ejusmodi ritus sancti instituti esse videantur.

Nullum corpus sepeliatur, præsertim si mors repentina fuerit, nisi post debitum temporis intervallum, ut nullus omnino de morte relinquatur dubitandi locus.

Quod antiquissimi est instituti, illud, quantum fieri poterit, retineatur, ut Missa, præsente corpore defuncti, pro eo celebretur, antequam sepulturæ tradatur.

Si quis die festo sit sepeliendus, Missa propria pro defunctis præsente corpore celebrari poterit; dum tamen Conventualis Missa, et Officia divina non impediantur, magnaque diei celebritas non obstet.

Caveant omnino Parochi, aliique Sacerdotes, ne sepulturæ, vel exequiarum, seu anniversarii Mortuorum officii causa quidquam paciscantur, aut tamquam pretium exigant; sed iis eleemosynis contenti sint, quæ aut probata consuetudine dari solent, aut Ordinarius constituerit. Neque permittant, ut pallia, aut alia Altaris ornamenta ad ornatum feretri, vel tumbæ adhibeantur.

Cum autem antiquissimi ritus Ecclesiastici sit, cereos accensos in exequiis et funeribus deferre, caveant item, ne ejusmodi ritus omittatur, ac ne quid avare, aut indigne in eo committatur.

Pauperes vero, quibus mortuis nihil, aut ita parum superest, ut propriis impensis humari non possint, gratis omnino sepeliantur; ac debita lumina suis impensis, si opus fuerit, adhibeant Sacerdotes, ad quos defuncti cura pertinet, vel aliqua pia Confraternitas, si fuerit, juxta loci consuetudinem.

Ubi viget antiqua consuetudo sepeliendi mortuos in Cœmeteriis, retineatur; et ubi fieri potest, restituatur: at vero cui locus sepulturæ dabitur in Ecclesia, humi tantum detur. Cadavera autem prope altaria non sepeliantur.

Rituale Romanum.

Sepulchra Sacerdotum, et Clericorum cujuscumque Ordinis, ubi fleri potest, a sepulchris laicorum separata sint, ac decentiori leco sita; atque ita, ubi commodum fuerit, ut alia pro Sacerdotibus, alia pro inferioris Ordinis Ecclesise ministris parata sint.

Sacerdos, aut cujusvis Ordinis Clericus defunctus, vestibus suis quotidianis communibus usque ad talarem vestem inclusive, tum desuper sacro vestitu Sacerdotali, vel Clericali, quem Ordinis sui ratio deposcit, indui debet. Sacerdos quidem super talana vestem, amictu, alba, cingulo, manipulo, stola, et casula, seu planeta violacea sit indutus.

Diaconus vero induatur amictu, alba, cingulo, manipulo, stola super humerum sinistrum, quæ sub axilla dextera annectatur, et dalmatica violecea.

Subdiaconus autem amictu, alba, cingulo, manipulo, et tunicella.

Alii præterea inferiorum Ordinum Clerici superpelliceo supra
vestem talarem ornari debent, singuli prædicti cum tonsura, ac
biretis suis.

Nullum porro cadaver perpetuæ sepulturæ traditum, ex ulla cajusvis Ordinis Ecclesia asportari liceat, nisi de licentia Ordinarii.

Laici cadaver, quolibet generis, aut dignitatis titulo præditus ille fuerit, Clerici ne deferant, sed laici.

Corpora defunctorum in Ecclesia ponenda sunt pedibus versus altare majus; vel si conduntur in Oratoriis, aut Capellis, ponantur cum pedibus versis ad illarum altaria: quod etiam pro situ et loco fiat in sepulchro. Presbyteri vero habeant caput versus altare.

Ceterum nemo Christianus in communione fidelium defunctus, extra Ecclesiam, aut cœmeterium rite benedictum sepeliri debet; sed si necessitas cogat ex aliquo eventu aliquando ad tempus aliter fieri, curetur, ut quatenus fieri poterit, corpus in locum sacrum quamprimum transferatur; et interim semper Crux capiti illius apponi debet, ad significandum illum in Christo quievisse.

QUIBUS NON LICET DARE ECCLESIASTICAM SEPULTURAM.

Ignorare non debet Parochus, qui ab Ecclesiastica sepultura ipso jure sunt excludendi, ne quemquam ad illam contra sacrorum Canonum decreta unquam admittat.

Negatur igitur Ecclesiastica sepultura paganis, judzeis, et omnibus infidelibus; hæreticis, et eorum fautoribus; apostatis a Christiana fide; schismaticis, et publicis excommunicatis majori excommunicatione; interdictis nominatim, et iis, qui sunt in loco interdicto, eo durante.

Seipsos occidentibus ob desperationem, vel iracundiam, non amon si ex insania id accidat, nisi ante mortem dederint signa cenitentise.

Morientibus in duello, etiamsi ante obitum dederint pœnitentiæ igna.

Manifestis, et publicis peccatoribus, qui sine pœnitentia perierunt. Iis de quibus publice constat, quod semel in anno non succeperunt Sacramenta Confessionis, et Communionis in Pascha, et laque ullo signo contritionis obierunt.

Infantibus mortuis absque Baptismo.

Ubi vero in prædictis casibus dubium occurrerit, Ordinarius

EXEQUIARUM ORDO

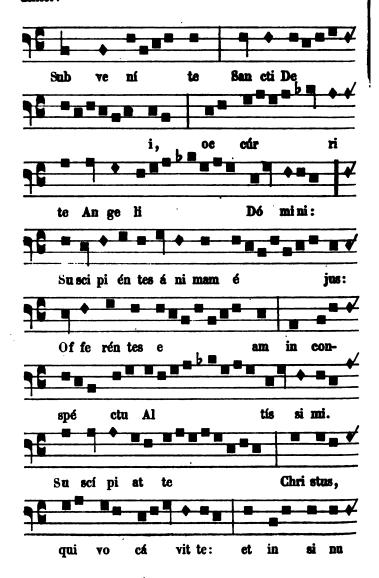
Constituto tempore, quo corpus ad Ecclesiam deferendum est, envocetur Clerus, et alii, qui funeri interesse debent, et in Pacchialem, vel in aliam Ecclesiam, juxta loci consuetudinem, rdine conveniant; ac datis certis campanæ signis, eo modo et itu, quo in eo loco fieri solet, Parochus induto superpelliceo, t stola nigra, vel etiam pluviali ejusdem coloris, Clerico præfetente Crucem, et alio aquam benedictam, ad domum defuncti ma cum aliis procedit. Distribuuntur cerei, et accenduntur inorticia. Mox ordinatur Processio, præcedentibus laicorum Coninternitatibus, si adsint; tum sequitur Clerus regularis, et sæcuris per ordinem; binique procedunt, prælata Cruce, devote ralmos, ut infra, decantantes, Parocho præcedente feretrum cum uminibus; inde sequuntur alii funus comitantes, et pro defuncto deum rite deprecantes sub silentio.

Parochus vero, antequam cadaver efferatur, illud aspergit Aqua enedicta, mox dicit Antiphonam: Si iniquitates, cum Psalm. De refundis clamavi, etc. in fine: Requiem zternam dona ei, Donine, et lux perpetua, luceat ei, repetit Antiphonam totam, il iniquitates, etc.

Deinde cadaver effertur, Parochusque de domo procedens, staim gravi voce intonat Antiphonam: Exultabunt Domino, et Canores inchoant Psalm. Miserere, etc. Clero alternatim prosequente; it si longitudo itineris postulaverit, dicuntur Psalmi Graduales, ad Dominum cum tribularer, etc. vel alii Psalmi ex Officio Mormorum, et in fine cujulibet Psalmi dicitur: Requiem æternam dona 1, Domine, etc. qui Psalmi devote, distincte, gravique voce recitari lebent usque ad Ecclesiam.

Rituale Romanum.

Ad ingressum Ecclesiæ repetitur Antiphona: Exultabunt Demino ossa humiliata. Deinde Ecclesiam ingressi, cantant Respensorium, Cantore incipiente, et Clero alternatim respondente, videlicet:

Deposito feretro in medio Ecclesiæ, ita ut defuncti pedes, si fuerit laicus, sint versus Altare majus: si vero fuerit Sacerdos, ut dictum est, caput sit versus ipsum Altare; et cereis accensis circa corpus, statim, nisi quid impediat, ut infra monebitur, dicatur Officium Mortuorum, cum tribus Nocturnis, et Laudibus, ut infra ponitur; et duo ex Clero incipiant absolute Invitatorium: Regem, cui ómnia vivunt, Veníte, adorémus; et repetitur a Clero: Regem, cui ómnia vivunt, Veníte adorémus.

Psalmus. Venite, exultémus, etc. et duplicantur Antiphonæ.

Ad finem Officii post Antiphonam Cantici Benedictus, etc. Ego sum resurréctio, etc. dicitur Pater noster. secreto

- v. Et ne nos indúcas in tentatiónem.
- R. Sed libera nos a malo.
- A porta inferi.
- R. Erue, Dómine, ánimam ejus.
- > Requiéscat in pace.
- R. Amen.
- y Dómine, exáudi oratiónem meam.
- R'. Et clamor meus ad te véniat.
- y Dóminus vobíscum.
- R). Et cum spíritu tuo: O rémus.

Oratio.

A bsólve, quæsumus Dómine, animam fámuli tui ab omni vínculo delictórum: ut in resurrectiónis glória inter Sanctos et Eléctos tuos resuscitátus respíret. Per Christum Dóminum nostrum.

id Amen.

Dum in Officio dicuntur Laudes, Sacerdos cum ministris paratur ad celebrandam Missam solemnem pro defuncto, si tempus congruens fuerit, ut in die depositionis in Missali Romano.

Finita Missa, Sacerdos, deposita casula, seu planeta, et manipulo, accipit pluviale nigri coloris: et Subdiaconus accipit Crucem, et accedit ad feretrum, et se sistit ad caput defuncti cum Cruce, medius inter duos Acolythos, seu ceroferarios cum candelabris et candelis accensis: et omnes alii de Clero veniunt ordinatim in gradu suo cum candelis accensis, et stant in circuitu feretri: tum sequitur Sacerdos cum Diacono, et assistente, aliisque ministris, et facta reverentia Altari, sistit se contra Crucem ad pedes defuncti, retro adstantibus ei a sinistris duobus Acolythis, uno cum thuribulo et navicula incensi, altero cum vase Aquæ benedictæ et aspersorio, et Acolytho, seu Clerico tenente librum, absolute dicit sequentem Orationem:

on intres in judícium cum servo tuo, Dómine, quia sullus apud te justificábitur homo, nisi per te ómnium peccatórum ei tribuátur remíssio. Non ergo eum, quæsumus, tua judiciális senténtia premat, quem tibi vera supplicátio fidei Christiánæ comméndat; sed grátia tua illi succurrénte, mereátur evádere judícium ultiónis, qui dum víveret, insignítus est signáculo Sanctæ Trinitátis: qui vivis et regnas in sæcula sæculórum.

R. Amen.

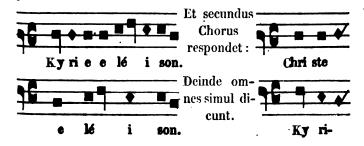
Deinde Cantore incipiente, Clerus circumstans cantat equens Responsorium:

Dum cantatur prædictum Responsorium, Sacerdos, Acolytho, et Diacono ministrante, accipit incensum de navicula, et ponit in thuribulum; et finito R. Cantor, cum primo Choro dicit:

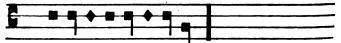
7

Mox Sacerdos dicit alta voce: Pater noster; et secreto dicitur ab omnibus; et ipse interim accipit a Diacono vel Acolytho aspersorium Aquæ benedictæ, et facta profunda inclinatione Cruci, quæ est ex adverso, Diacono, seu ministro genuflectente, et fimbrias pluvialis sublevante, circumiens feretrum (si transit ante Sacramentum, genuflectit), aspergit corpus defuncti; deinde reversus ad locum suum, Diacono ministrante, accipit thuribulum, et eodem modo circuit feretrum, et corpus incensat, ut asperserat: postea reddito thuribulo ci, a quo acceperat, stans in loco suo, Acolytho, seu alio ministro tenente librum apertum ante se, dicit:

y. Et ne pos in dú cas in ten ta ti ónem.

R). Sed lí be ra nos a ma lo.

y. A por ta in fe ri.

R). E ru e, Dó mi ne, á nimam e jus.

y. Re qui és cat in pa ce. R. A men.

. Et cum spíri tu tu o.

Orémus.

Oratio.

cus, cui próprium est miseréri semper, et párcere: te súpplices exorámus pro anima fámuli tui N., quam e de hoc sæculo migráre jussísti, ut non tradas cam amus inimíci, neque obliviscáris in finem, sed júbeas a sanctis Angelis súscipi, et ad pátriam Paradísi per: ut quia in te sperávit, et crédidit, non pænas insustíneat, sed gáudia ætérna possídeat. Per Christum isum nostrum.

i defunctus fuerit Sacerdos, in Oratione dicatur: pro a fámuli tui Sacerdótis, quam, etc.

nita Oratione, corpus defertur ad sepulchrum, si deferendum sit: et dum portatur, Clerici cantant phonam:

In Pa ra dí sum de dú cant te An

ge li: i

Cum autem pervenerit ad sepulchrum, si non est benedictum, Sacerdos illud benedicit, dicens hanc Orationem.

Orémus.

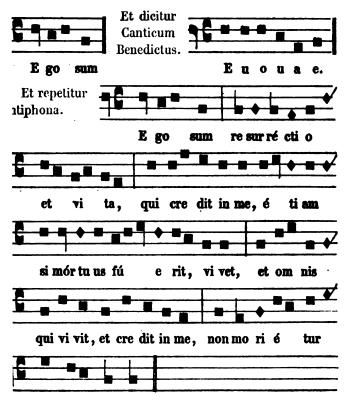
Deus, cujus miseratione ánimæ fidelium requiescunt, hunc túmulum benedicere dignáre, eíque Angelum tuum sanctum députa custodem: et quorum, quarumque corpora hic sepeliuntur, animas eorum ab omnibus absolve vínculis delictorum, ut in te semper cum Sanctis tuis sine fine læténtur. Per Christum Dominum nostrum.

R. Amen.

Dicta Oratione, Sacerdos aqua benedicta aspergat, deinde incenset corpus defuncti, et tumulum.

Quod si corpus tunc ad sepulturam.non deferatur, omisso Responsorio: In Paradisum, etc. et benedictione

ulchri, si jam est benedictum, prosequatur Officium, infra: quod numquam omittitur; et intonet Antiphonam.

in æ tér num.

Postea Sacerdos dicit,

Kyrie eléison.

Christe eléison.

Kyrie eléison.

Pater noster. Interim corpus aspergit.

- y. Et ne nos indúcas in tentatiónem.
- R'. Sed libera nos a malo.
- y A porta inferi.
- R!. Erue, Dómine, ánimam ejus.

- y. Requiéscat in pace.
- R). Amen.
- v. Dómine, exáudi oratiónem meam.
- R). Et clamor meus ad te véniat.
- → Dóminus vobíscum.
- r). Et cum spíritu tuo.

Orémus.

L'ac, quesumus Dómine, hanc cum servo tuo defunct (vel fámula tua defuncta) misericórdiam, ut factórus suórum in pœnis non recípiat vicem, qui (vel quæ) tuas in votis ténuit voluntátem: ut sicut hic eum (vel eam vera fides junxit fidélium turmis; ita illic eum (vel eam tua miserátio sóciet Angélicis choris. Per Christum Dóminum nostrum.

- R. Amen.
- y. Réquiem ætérnam dona ei, Dómine.
- R. Et lux perpétua lúceat ei.
- y. Requiéscat in pace.
- R. Amen.
- ¬ Anima ejus, et animæ ómnium fidélium desuncte
  rum per misericordiam Dei requiéscant in pace.
  - R. Amen.

Deinde a Sepultura in Ecclesiam, vel in Sacristiam r vertentes, dicant sine cantu Antiphonam: Si iniquitate cum Psalmo: De profúndis, etc. Réquiem ætérnam, etc.

Si vero ob rationabilem causam, videlicet ob tempor angustiam, vel aliorum funerum instantem necessitaten prædictum Officium Mortuorum cum tribus Nocturnis, Laudibus dici non potest; deposito in Ecclesia feretro cu corpore, dicatur saltem primum Nocturnum cum Laud bus, vel etiam sine Laudibus, maxime ubi ejusmodi vig consuetudo, incipiendo ab Invitatorio: Regem, cui ómn vivunt, Venite adorémus. Et postea omnia alia dicantu quæ supra præscripta sunt dicenda post Officium Morturum, ct Missam.

Quod si etiam ea fuerit temporis angustia, vel alia urgens necessitas, ut unum Nocturnum cum Laudibus dici non possit, aliæ prædictæ Preces et suffragia numquam omittantur.

Missa vero, si hora fuerit congruens, ritu pro defunctis, ut in die obitus, præsente corpore, non omittatur, nisi obstet magna diei solemnitas, aut aliqua necessitas aliter suadeat: et post Missam fiat, ut supra.

OFFICIUM

DEFUNCTORUM

Dicitur in choro in die depositionis, et aliis diebus, pro temporis opportunitate, et Ecclesiarum consuetudine, ut supra dictum est. In die vero depositionis, et tertio, septimo, trigesimo, et anniversario, duplicantur Antiphonæ, et in fine Psalmorum dicitur: Réquiem setérnam dons eis, Dómine. Et lux perpétua lúceat eis; etiam si pro uno tantum fiat Officium.

AD VESPERAS

Absolute incipitur ab Antiphona.

Psalmus 114.

Diléxi, quóniam exáudiet Dóminus 'vocem oratiónis

Quia inclinávit áurem suam mihi: ' et in diébus meis invocábo.

(ircumdedérunt me dolores mortis: * et perícula inférni invenérunt me.

Tribulationem et dolorem invéni: et nomen Domini invocávi.

() Dómine, líbera ánimam meam: * miséricors Dóminus, et justus, et Deus noster miserétur.

Custódiens párvulos Dóminus: * humiliátus sum et liberávit mc. Convertere anima mea in réquiem tuam: * quia Domi-

Quia erípuit ánimam meam de morte: * óculos meos a lácrymis, pedes meos a lapsu.

Placébo Dómino in regióne vivórum.

Réquiem ætérnam, etc.

Psalmus 119.

 $\boldsymbol{A}$ d Dóminum , cum tribulárer , clamávi : * et exaudítit me.

Dómine, líbera ánimam meam a lábiis iníquis, * et a lagua dolósa.

Quid detur tibi, aut quid apponatur tibi ad línguam dolósam?

Sagíttæ poténtis acútæ, * cum carbónibus desolatóriis.

Heu mihi, quia incolátus meus prolongátus est! habitávi cum habitántibus Cedar: * multum íncola fuit animea.

Cum his, qui odérunt pacem, eram pacíficus: * cum loquébar illis, impugnábant me gratis.

Réquiem ætérnam, etc.

Psalmus 120.

evávi óculos meos in montes, " unde véniet auxílium mihi.

Auxílium meum a Dómino, 'qui fécit cœlum et terram.

Non det in commotionem pedem tuum: * neque dormitet qui custodit te.

Ecce non dormitabit, neque dormiet, qui custodit Israel.

Dóminus custódit te, Dóminus protéctio tua, * super manum déxteram tuam.

Per diem sol non uret te, * neque luna per noctem.

Dóminus custódit te ab omni malo: * custódiat ánimam
tuam Dóminus.

Dominus custodiat introitum tuum, et éxitum tuum: ex hoc nunc, et usque in sæculum.

Réquiem ætérnam, etc.

Antiphona. Si i ni qui tá tes. E u o u a e.

Psalmus 129.

e profúndis clamávi ad te, Dómine: * Dómine, exáudi vocem meam.

Fiant aures tuæ intendentes, in vocan deprecationee.

Si iniquitátes observáveris, Dómine: * Dómine, quis tinébit?

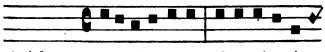
Quia apud te propitiátio est: * et propter legem tuam tínui te , Dómine.

Sustinuit ánima mea in verbo ejus: * sperávit ánima a in Dómino.

A custódia matutina usque ad noctem, * speret Israel Dómino,

Quia apud Dóminum misericórdia, * et copiósa apud m redémptio.

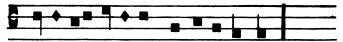
Et ipse rédimet Israel, * ex ómnibus iniquitatibus ejus. Réquiem ætérnam, etc.

Antiphona. Si i ni qui tá tes ob ser vá ve ris

164

Rituale Romanum.

Dó mi ne: Dó mi ne, quis su sti né bit?

Antiphona.

O pe ra.

Euouae.

Psalmus 137.

Confitébor tibi, Dómine, in toto corde meo: * quóniam audísti verba oris mei.

In conspectu Angelorum psallam tibi: * adorabo ad templum sanctum tuum, et confitébor nomini tuo.

Super misericordia tua, et veritate tua: * quoniam magnificasti super omne, Nomen sanctum tuum.

In quacúmque die invocávero te, exáudi me: * multiplicábis in ánima mea virtútem.

Confiteántur tibi, Dómine, omnes reges terræ: * quia audiérunt ómnia verba oris tui.

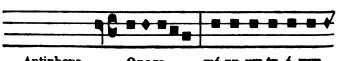
Et cantent in viis Dómini: * quóniam magna est glória Dómini.

Quóniam excelsus Dóminus, et humília réspicit: * et alta a longe cognóscit.

Si ambulávero in médio tribulationis, vivificabis me: et super iram inimicorum meorum extendísti manum tuam, et salvum me fecit déxtera tua.

Dóminus retribuet pro me: * Dómine, misericórdia tus in suculum: opéra mánuum tuárum ne despícias.

Réquiem ætérnam, etc.

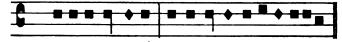
Antiphona.

Ope ra

má nu um tu á rum

y. Au dí vi vo cem de cœ lo, di cén tem mi hi.

R. Be á ti mór tu i, qui in Dó mi no mo ri ún tur.

Ad Magnificat.

Antiphona.

Om ne. E u o u a e. Canticum B. Mariæ Virginis.

Luc. Cap. J. v. 47.

Lagnificat * ánima mea Dóminum:

Et exultávit spíritus meus in Deo salutári meo.

Quia respéxit humilitatem ancillæ suæ: * ecce enim ex be atam me dicent omnes generationes.

Quia fecit mihi magna qui potens est: * et sanctum Noen ejus.

Et misericordia ejus a progénie in progénies * timénbus eum.

Fecit poténtiam in bráchio suo: dispérsit supérbos ente cordis sui.

Depósuit poténtes de sede, * et exaltávit húmiles.

E suriéntes implévit bonis: * et divites dimísit inánes.

S uscépit Israel púerum suum, * recordátus misericóriæ suæ.

S icut locútus est ad patres nostros, Abraham, et séini ejus in sæcula.

e um qui ve nit ad me, non e jí ciam foras. Preces infrascriptæ dicuntur flexis genibus, similiter et ad Laudes.

Pater noster. secreto.

- y. Et ne nos indúcas in tentatiónem.
- R. Sed líbera nos a malo.

Psalmus 145.

Lauda, ánima mea, Dóminum, laudábo Dóminum in vita mea: psallam Deo meo quámdiu fúero.

Nolite confidere in principibus: * in filiis hóminum, in quibus non est salus.

Exîbit spíritus ejus, et revertétur in terram suam: in illa die períbunt omnes cogitationes eorum.

Beatus cujus Deus Jacob adjútor ejus, spes ejus in Dómino Deo ipsíus: * qui fecit cœlum et térram, mare, et omnia, quæ in eis sunt.

Qui custodit veritatem in sæculum, facit judicium injúriam patientibus: * dat escam esurientibus.

Dóminus solvit compedítos: * Dóminus illúminat cæcos.

Dóminus érigit elísos: * Dóminus díligit justos.

Dóminus custódit ádvenas, pupillum et víduam suscipiet: * et vias peccatórum dispérdet.

Regnábit Dóminus in sæcula, Deus tuus Sion, * in generatiónem, et generatiónem.

- . A porta inferi.
- r). Erue, Dómine, ánimam ejus.
- y. Requiéscat in pace.
- Rl. Amen.
- . Dómine, exáudi oratiónem meam.
- R). Et clamor meus ad te véniat.
- y. Dóminus vobíscum.
- R!. Et cum spíritu tuo.

In die depositionis Defuncti.

Oratio.

Absólve, quæsumus Dómine, ánimam fámuli tui N. (vel fámulæ tuæ), ut defúnctus (vel defúncta) sæculo tibi vivat: et quæ per fragilitátem carnis humána conversatione commísit, tu vénia misericordíssimæ pietátis abstérge. Per Christum Dóminum nostrum.

R. Amen.

Vel

if. ,

2

Deus, cui próprium est miseréri semper et párcere, te súpplices exorámus pro ánima fámuli tui N. (vel fámulæ tuæ), quam hódie de hoc sæculo migráre jussísti: ut non tradas eam in manus inimíci, neque obliviscáris in finem; sed júbeas eam a sanctis Angelis súscipi, et ad pátriam Paradísi perdúci: ut qui in te sperávit et crédidit, non pænas inférni sustíneat, sed gáudia ætérna possídeat. Per Christum Dóminum nostrum.

R'. Amen.

In die tertio, septimo, et trigesimo depositionis Defuncti.

Oratio.

Quæsumus Dómine, ut ánima fámuli tui N. (vel fámulæ tuæ), cujus depositiónis diem tértium (vel séptimum, vel trigésimum) commemorámus, Sanctórum, atque Electórum tuórum largíri dignéris consórtium; et rorem miæricórdiæ tuæ perénnem infúndas. Per Christum Dóminum vostrum.

Rl. Amen.

168

Rituale Romanum.

In Anniversario.

Oratio.

Deus indulgentiárum Dómine, da ánime fámuli tai N. (vel fámulæ tuæ), (vel animábus famulórum, famularúmque tuárum), cujus (vel quórum) anniversárium depositiónis diem commemorámus, refrigérii sedem, quiétis beatitúdinem, et lúminis claritátem. Per Christum Dóminum nostrum.

R'. Amen.

Aliæ diversæ pro Defunctis. Pro Summo Pontifice defuncto. Oratio.

Deus qui inter summos Sacerdótes fámulum tuum N. ineffábili tua dispositióne connumerári voluísti: presta, quæsumus, ut qui unigéniti Fílii tui vices in terris gerébat, Sanctórum tuórum Pontíficum consórtio perpétuo aggregétur. Per eúmdem Christum Dóminum nostrum.

Pro defuncto Episcopo. Oratio.

Deus, qui inter Apostólicos Sacerdótes fámulum tuum N. Pontificáli fecísti dignitáte vigére: præsta, quæsumus, ut eórum quoque perpétuo aggregétur consórtio. Per Christum Dóminum nostrum.

R). Amen.

Si fuerint plures, dicitur in numero plurali.

Pro Episcopo Cardinali defuncto, dicatur: famulum tuum N. Episcopum Cardinalem pontificali fecisti dignitate, etc.

Pro Presbytero Cardinali, dicatur: fámulum tuum N. Presbyterum Cardinálem sacerdotali, etc.

Pro Diacono autem Cardinali, dicatur Oratio. Inclina, Dómine, etc. quæ habetur paulo infra, hoc modo: ut ánimam fámuli tui N. Diáconi Cardinális, quam de hoc sæculo, etc.

Pro defuncto Sacerdote.

Oratio.

Peus, qui inter Apostólicos Sacerdótes, fámulum tuum N. Sacerdotáli fecisti dignitáte vigére: præsta, quæsum, ut córum quoque perpétuo aggregétur consórtio.

Thistum Dóminum nostrum.

Vel Oratio.

præsta, quæsumus Dómine, ut ánima fámuli tui N. Sacerdótis, quem in hoc sæculo commorántem, sacris unéribus decorásti, in cœlésti sede gloriósa semper exúlta. Per Christum Dóminum nostrum.

R'. Amen.

Pro uno defuncto, Oratio.

melína, Dómine, aurem tuam ad preces nostras, quibus imisericórdiam tuam súpplices deprecámur: ut ánimam imuli tui N., quam de hoc sæculo migráre jussísti, in acis, ac lucis regióne constítuas, et Sanctórum tuórum ibeas esse consórtem. Per Christum Dóminum nostrum.

Rl. Amen.

Pro una defuncta, Oratio.

puæsumus, Dómine, pro tua pietate miserère animæ fámulæ tuæ N., et a contagiis mortalitatis exútam, in ternæ salvatiónis partem restítue. Per Christum Dóminm nostrum.

R. Amen.

Pro defunctis fratribus, propinquis, et benefactoribus.

Oratio.

Deus, véniæ largítor, et humánæ salútis amátor, quæsumus cleméntiam tuam, ut nostræ Congregatiónis ratres, propínquos, et benefactóres, qui ex hoc sæculo ransiérunt, beáta María semper Vírgine intercedénte, um ómnibus Sanctis tuis, ad perpétuæ beatitúdinis consórium perveníre concédas. Per Christum Dóminum nostrum.

R). Amen.

Rituale Romanum.

Pro Fidelibus defunctis, generalis Oratio.

Pidélium Deus ómnium Cónditor et Redémptor, mimábus famulórum, famularámque tuárum remissiónen cunctórum tríbue peccatórum: ut indelgéntiam, quan semper optavérunt, piis supplicatiónibus consequéntur: Qui vivis et regnas in secula seculórum.

- R'. Amen.
- y. Réquiem ætérnam dona eis, Dómine.
- R!. Et lux perpétua lúcest eis:
- y. Requiéscant in pace.
- R). Amen.

AD MATUTINUM.

Psalmus 94.

V erba mea áuribus pércipe , Dómine , * intéllige clamórem meum.

Inténde voci oratiónis meæ, * Rex meus, et Deus meus. Quóniam ad te orábo: * Dómine, mane exáudies vo-

Mane astábo tibi, et vidébo; * quóniam non Deus voens iniquitátem tu es.

Neque habitábit juxta te malígnus: * neque permanéunt injústi ante óculos tuos.

Odísti omnes, qui operántur iniquitátem: * perdes mnes, qui loquúntur mendácium.

Virum sánguinum, et dolósum abominábitur Dómims: * ego autem in multitúdine misericórdiæ tuæ.

Introíbo in domum tuam: * adorábo ad templum santum tuum in timóre tuo.

Dómine, deduc me in justítia tua: * propter inimícos seos, dírige in conspéctu tuo viam meam.

Quóniam non est in ore corum véritas: *cor corum

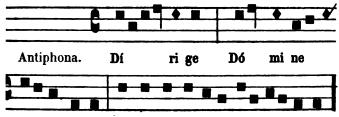
Sepúlcrum patens est guttur eorum, linguis suis dolóse gébant: † júdica illos, Deus.

Décidant a cogitationibus suis, secundum multitudinem mpietatum eorum expélle eos: * quoniam irritaverunt te, homine.

Et leténtur omnes, qui sperant in te: 'in etérnum xultábunt, et habitábis in eis.

Et gloriabúntur in te omnes, qui díligunt Nomen tum: quóniam tu benedices justo.

Dómine, ut scuto bonæ voluntátis tuæ "coronásti nos. Réquiem ætérnam, etc.

De us meus in con spéctu tu o vi am me am.

Psalmus 6.

Dómine, ne in furóre tuo árguas me: * neque ia ira tua corrípias me.

Miserère mei, Dómíne, quóniam infirmus sum: * sana me, Dómine, quóniam conturbáta sunt ossa mea.

Et ánima mea turbáta est valde: * sed tu, Domine úsquequo?

C onvértere, Dómine, et éripe ánimam meam: * salvam me fac propter misericordiam tuam.

Quóniam non est in morte, qui memor sit tui: * in inférno autem quis confitébitur tibi?

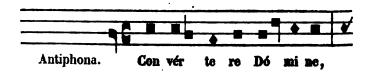
Laborávi in gémitu meo, lavábo per síngulas noctes lectum meum: * lácrymis meis stratum meum rigábo.

Turbátus est a furóre óculus meus: * inveterávi inter omnes inimícos meos.

Discédite a me omnes, qui operamini iniquitatem: quoniam exaudivit Dominus vocem fietus mei.

E xaudívit Dóminus deprecationem meam: * Dóminus orationem meam suscépit:

E rubéscant, et conturbéntur veheménter omnes inimíci mei : * convertántur, et erubéscant valde velóciter.

ómine, Deus meus, in te sperávi: 'salvum me fac ex ómnibus persequéntibus me, et líbera me.

- e quando rápiat, ut leo, ánimam meam: * dum non pui rédimat, neque qui salvum fáciat.
-) ómine, Deus meus, si feci istud, * si est iníquitas símibus meis.
- i réddidi retribuéntibus mihi mala, décidam mérito
- persequatur inimícus animam meam, et comprehendat, suculcet in terra vitam meam, et glóriam meam in arem dedúcat.
- ¿xúrge, Dómine, in ira tua: * et exaltare in finibus icorum meorum.
- ¿t exúrge, Dómine, Deus meus, in præcépto, quod lásti: * et synagóga populórum circúmdabit te.
- it propter hanc in altum regrédere: * Dóminus júdipópulos.
- údica me, Dómine, secúndum justitiam meam, * et adum innocéntiam meam super me.
- ; onsumétur nequitia peccatórum, et díriges justum: '
  lans corda et renes, Deus.
- ustum adjutórium meum a Dómino, qui salvos facit se corde.

Deus judex justus, fortis, et patiens: * numquid iráscitur per síngulos dies.

Nisi convérsi fuéritis, gládium suum vibrábit: * arcum suum teténdit, et parávit illum.

Et in eo parávit vasa mortis; * sagíttas suas ardéntibus effécit.

Ecce parturiit injustitiam: * concépit dolorem, et péperit iniquitatem.

Lacum apéruit, et effédit eum: * et incidit in féveam, quam fecit.

Convertétur dolor ejus in caput ejus, * et in vértices ipsius iníquitas ejus descéndet.

(confitébor Dómino secúndum justítiam ejus: * et peallam nomini Dómini altíssimi.

Pater noster. totum secreto.

Lectiones leguntur sine Absolutione, Benedictione, et italo.

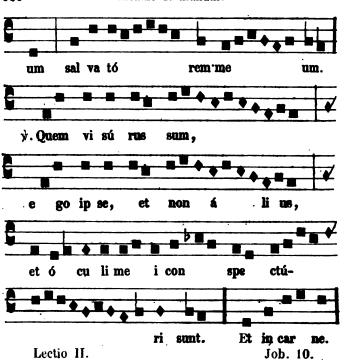
Lectio I.

Job. 7. b

parce mihi, Dómine: nihil enim sunt dies mei. Quid est homo, quia magnificas eum? Aut quid appónis rga eum cor tuum? Visitas eum dilúculo, et súbito proses illum. Usquequo non parcis mihi, nec dimíttis me, t glútiam salívam meam? Peccávi: quid fáciam tibi, eustos hominum? Quare posuísti me contrárium tibi, t factus sum mihimetípsi gravis? Cur non tollis peccátum seum, et quare non aufers iniquitátem meam? Ecce nunc in tilvere dórmiam, et si mane me quæsíeris, non subsístam.

Lectiones terminantur sine Tu autem, vel alia conlusione.

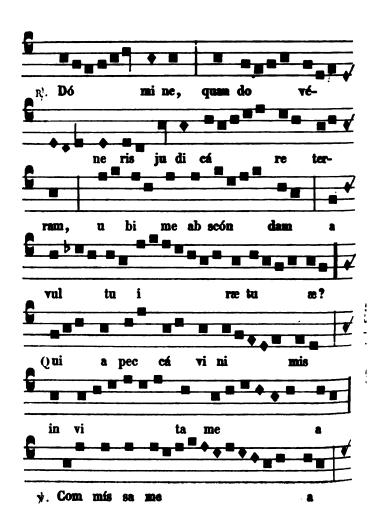
Twelet ánimam meam vitæ meæ, dimíttam advérsum me elóquium meum, loquar in amaritúdine animæ meæ. Dicam Deo: Noli me condemnáre. Indica mihi cur me ita júdices? Numquid bonum tibi vidétur, si calumniéris me, et ópprimas me opus mánuum tuárum, et consilium impiórum ádjuves? Numquid óculi cárnei tibi sunt: aut sicut videt homo, et tu vidébis? Numquid sicut dies hóminis dies tui, et anni tui sicut humána sunt tempora, ut quæras iniquitátem meam, et peccátum meum scrutéris? Et scias, quia nihil ímpium fécerim, cum sit nemo, qui de manu tua possit erúere

I anus tuæ fecérunt me, et plasmavérunt me totum in circúitu, et sic repénte præcipitas me? Meménto,

queso, quod sicut lutum féceris me, et in púlverem redúces me. Nonne sicut lac mulaisti me, et sicut cáscum me coagulásti? Pelle et cárnibus vestísti me: óssibus et nervis compegísti me. Vitam et misericórdism tribusti mihi, et visitátio tua custodívit spíritum meum.

IN SECUNDO NOCTURNO

Psalmus 22.

Dominus regit me, et nihil mihi décrit: 'in loco péseux ibi me collocavit.

Super aquam refectionis educivit me: * ánimam mem convértit.

Dedúxit me super sémitas justities, " propter nomen suum.

Nam et si ambulávero in médio umbræ mortis, non timého mala: quómiam tu mecam es.

Virga tua et báculus tuus, ipsa me consoláta sunt. Parásti in conspéctu meo mensam, advérsus cos, qui tribulant me.

Impinguásti in óleo caput meum: et calix meus inébrians, quam præclárus est!

let misericordia tua subsequetur me omnibus diebus vitæ meæ.

Lt ut inhábitem in domo Dómini, in longitádinem diérum.

Psalmus 24.

A d te, Dómine, levávi ánimam meam: Deus meus, in te confido, non erubéscam.

Neque irrideant me inimici mei: * étenim univérsi qui istinent te, non confundéntur.

Confundántur omnes iníqua agéntes * supervácue.

Vias tuas, Dómine, demónstra mihi: 'et sémitas tuas doce me.

Dirige me in veritate tua, et doce me: quia tu es leus salvator meus, et te sustinui tota die.

Reminiscere miserationum tuárum Domine, et miseleordiárum tuárum, quæ a sæculo sunt.

Delícta juventútis meze, et ignorántias meas ne menineris.

Secundum misericordiam tuam memento mei tu, ropter bonitatem tuam, Domine.

Dulcis et rectus Dóminus: 'propter hoc legem dabit slinquéntibus in via.

Díriget mansuétos in judício: docébit mites vias suas.

Universæ viæ Dómini, misericordia et véritas, remiréntibus testaméntum ejus, et testimonia ejus.

Propter nomen tuum, Dómine, propitiáberis peccáto teo: multum est enim.

Quis est homo, qui timet Dóminum? 'legem státuit i in via, quam elégit.

Anima ejus in bonis demorábitur: et semen ejus hæreitábit terram.

Firmaméntum est Dóminus timéntibus eum: 'et testaténtum ipsius, ut manifestétur illis.

Oculi mei semper ad Dóminum: quóniam ipse evéllet e láqueo pedes meos.

Réspice in me, et miserère mei : quia unicus, et éuper sum ego.

Tribulationes cordis mei multiplicatæ sunt : de ne-

186

Rituale Romanum.

Vide humilitatem meam, et laborem meum: * et dimitte universa delicta mea.

Respice inimícos meos, quoniam multiplicáti sunt, * et ódio iníquo odérunt me.

Custódi ánimam meam, et érue me: * non erubéscam, quoniam sperávi in te.

Innocéntes, et recti adhesérunt mihi: * quia sustinui te. Líbera, Deus, Israel, * ex ómnibus tribulationibus suis. Réquiem setérnam, etc.

Dominus illuminátio mea, et salus mea, * quem timébo?

Dóminus protéctor vitæ meæ, * a quo trepidábo?

Dum apprópiant super me nocéntes, * ut edant carnes meas.

Qui tribulant me inimici mei, * ipsi infirmati sunt, et cecidérunt.

Si consistant advérsum me castra, * non timébit cor meum.

Si exúrgat advérsum me prælium, in hoc ego spe-

U nam pétii a Dómino, hanc requiram, ut inhábitem in omo Dómini ómnibus diébus vitæ meæ.

Ut videam voluptatem Domini, et visitem tem-

Q uóniam abscóndit me in tabernáculo suo: " in die mlórum protéxit me in abscóndito tabernáculi sui.

In petra exaltávit me: * et nunc exaltávit caput meum sper inimícos meos.

Circuívi, et immolávi in tabernáculo ejus hóstiam voiferatiónis: * cantábo, et psalmum dicam Dómino.

Exáudi, Dómine, vocem meam, qua clamávi ad te: * interére mei, et exáudi me.

Tibi dixit cor meum, exquisivit te fácies mea: 'fáciem sam, Dómine, requiram.

Ne avértas fáciem tuam a me: " ne declínes in ira a myo tao.

Adjátor meus esto: 'ne derelínquas me, neque depicias me, Deus salutáris meus.

Quóniam pater meus, et mater mea dereliquérunt me: *
Meminus autem assúmpait me.

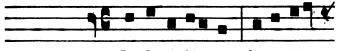
Legem pone mihi, Dómine, in via tua: ' et dírige se in sémitam rectam propter inimícos meos.

Ne tradideris me in ánimas tribulántium me: * quoiam insurrexérunt in me testes iníqui, et mentita est iníuitas sibi.

Credo vidére bona Dómini in terra vivéntium.

Expécta Dóminum, viríliter age: * et confortétur cor sum, et sústine Dóminum.

Réquiem ætérnam, etc.

Antiphona.

Cre do vi dé re bo na Dó-

R) Cum prin cí pi bus pó pu li su i. Pater noster, totum secreto.

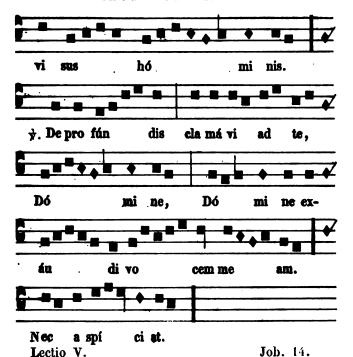
Lectio 1V.

188

Job. 13. d.

espónde mihi: Quantas hábeo iniquitátes, et peccáta, scélera mea, et delícta osténde mihi. Cur fáciem tuam abscóndis, et arbitráris me inimícum tuum? Contra fólium, quod vento rápitur, osténdis poténtiam tuam, et stípulam siccam perséqueris. Scribis enim contra me amaritudines, et consumere me vis peccátis adolescéntiæ meæ. Posuísti in nervo pedem meum, et observásti omnes sémitas meas, et vestígia pedum meórum considerásti: qui quasi putrédo consuméndus sum, et quasi vestiméntum, quod coméditur a tínea.

I omo natus de muliere, brevi vivens témpore, replétur I multis misériis. Qui quasi flos egréditur, et contéritur, fugit velut umbra, et numquam in eódem statu pérmet. Et dignum ducis super hujuscémodi aperíre óculos os, et addúcere eum tecum in judícium? Quis potest cere mundum de immúndo concéptum sémine? Nonne, qui solus es? Breves dies hóminis sunt, númerus énsium ejus apud te est: constituísti términos ejus, qui seteríri non póterunt. Recéde páululum ab eo, ut quié-

at, donec optata véniat, sicut mercenárii dies ejus.

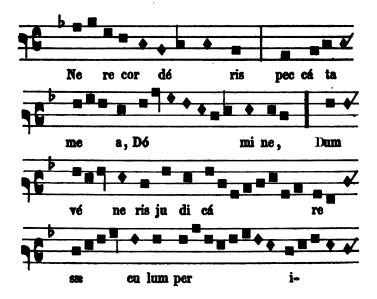

Lectio VI.

Job. 14. c.

uis mihi hoc tríbuat, ut in inférno prótegas me, et abscóndas me, donec pertránseat furor tuus, et constituas mihi tempus, in quo recordéris mei? Pútasne mórtuns homo rursum vivat? Cunctis diébus, quibus nunc mílito, expécto, donec véniat immutátio mea. Vocábis me, et ego respondébo tibi: óperi mánuum tuárum pórriges déxteram. Tu quidem gressus meos dinumerásti, sed parce peccátis meis.

IN TERTIO NOCTURNO.

Psalmus 39.

Expéctans expectávi Dóminum, et inténdit mihi.

Lt exaudivit preces meas: et eduxit me de lacu misériæ, et de luto fæcis.

l'.t statuit super petram pedes meos: * et diréxit gressus meos.

Et immísit in os meum cánticum novum, * carmen Deo nostro.

Vidébunt multi, et timébunt: `et sperábunt in Dómino.

Beatus vir, cujus est nomen Dómini spes ejus: et non respéxit in vanitates, et insanias falsas.

Multa fecisti tu, Dómine Deus meus, mirabília tua: * et cogitatiónibus tuis non est qui símilis sit tibi.

A nnuntiávi, et locútus sum: multiplicáti sunt super númerum.

Sacrificium, et oblationem noluísti: * aures autem perfecísti mihi.

Holocáustum et pro peccáto non postulásti: tunc dixi: Ecce vénio.

In cápite libri scriptum est de me, ut fácerem voluntátem tuam: Deus meus vólui, et legem tuam in médio cordis mei.

A nnuntiávi justitiam tuam in Ecclésia magna: * ecce lábia mea non prohibébo: Dómine, tu scisti.

Justitiam tuam non abscóndi in corde meo: veritátem tuam, et salutáre tuum dixi.

y on abscondi misericordiam tuam, et veritatem tuam a concilio multo.

Tu autem, Dómine, ne longe fácias miserationes tuas a me: 'misericordia tua, et véritas tua semper suscepérunt me.

Quóniam circumdedérunt me mala, quorum non est númerus: comprehendérunt me iniquitates mese, et non pótui, ut vidérem.

Multiplicatæ sunt super capillos capitis mei: et cor meum dereliquit me.

Complaceat tibi, Dómine, et éruas me: Dómine, ad adjuvandum me réspice.

Confundantur, et revereantur simul, qui querunt inmam meam, 'ut auferant eam.

Convertantur retrorsum, et revereantur, qui volusi mihi mala.

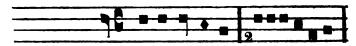
F erant conféstim confusionem suam, qui dicunt mihi: Euge, euge.

Exúltent, et leténtur super te omnes queréntes te: et dicant semper: Magnificétur Dóminus, qui diligunt salutáre tuum.

le go autem mendicus sum, et pauper: * Dóminus sollicitus est mei.

A djútor meus, et protéctor meus tu es: * Deus meus, ne tardáveris.

Antiphona.

Sa na Dó mine. E u o u a e.

Psalmus 10.

Déatus, qui intélligit super egénum et pauperem: * in die mala liberabit eum Dóminus.

Dóminus consérvet eum, et vivificet eum, et beatum faciat eum in terra: * et non tradat eum in animam inimicorum ejus.

Dóminus opem ferat illi super lectum dolóris ejus: * univérsum stratum ejus versásti in infirmitáte ejus.

E go dixi: Dómine, miserére mei: * sana ánimam meam, quia peccávi tibi.

Inimíci mei dixérunt mala mihi: * Quando moriétur, et persbit nomen ejus?

Et si ingrediebatur ut vidéret, vana loquebatur: cor ejus congregavit iniquitatem sibi.

Egrediebátur foras, * et loquebátur in idípsum.

A dvérsum me susurrábant omnes inimíci mei: * advérsum me cogitábant mala mihi.

Verbum iníquum constituérunt advérsum me: * Numquid qui dormit, non adjíciet ut resúrgat?

E tenim homo pacis meæ, in quo sperávi: * qui edébat panes meos, magnificavit super me supplantationem.

Tu autem, Dómine, miserère mei, et resúscita me: * et retribuam eis.

In hoc cognóvi, quóniam voluísti me: quoniam non gaudébit inimícus meus super me.

Me autem propter innocéntism suscepísti: * et confirmásti me in conspéctu tuo in ætérnum.

Benedíctus Dóminus Deus Israel a seculo , et usque in seculum : * fiat , fiat .

Psalmus 41.

uemádmodum desiderat cervus ad fontes aquárum: ^ ita desíderat ánima mea ad te , Deus.

sitivit ánima mea ad Deum fortem, vivum: quando véniam, et apparébo ante fáciem Dei?

Fuérunt mihi lácrymæ meæ panes die ac nocte, * dum dícitur mihi quotídie: Ubi est Deus tuus?

🖰 æc recordátus sum, et effúdi in me ánimam meam: * quóniam transíbo in locum tabernáculi admirábilis, usque ad domum Dei.

i n voce exultationis, et confessionis, sonus epulantis.

() uare tristis es, ánima mea? et quare contúrbas me?

pera in Deo, quóniam adhue confitébor illi: salutare vultus mei, et Deus meus.

d meipsum ánima mea conturbáta est: proptérea memor ero tui de terra Jordánis, et Hermónim a monte módico.

4 byssus abyssum invocat, in voce cataractarum tuárum.

O mnia excélsa tua, et fluctus tui ' super me transiérunt.

n die mandavit Dóminus misericordiam suam, et nocte cánticum ejus.

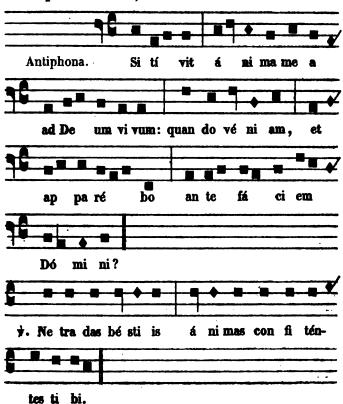
Apud me oratio Deo vitæ meæ, * dicam Deo: Suscéptor meus es.

Quare oblitus es mei? et quare contristatus incédo, dum affligit me inimícus?

Dum confringúntur ossa mea, * exprobravérunt mihi, qui tríbulant me inimíci mei.

Dum dicunt mihi per síngulos dies: Ubi est Deus tuus? quare tristis es, ánima mea, et quare contúrbas me?

S pera in Deo, quóniam adhuc confitébor illi: * salutáre vultus mei, et Deus meus.

ob li vi scá ris in fi nem.

Pater noster. secreto.

Lectio VII.

Job. 17.

Spíritus meus attenúabitur, dies mei breviabúntur, et solum mihi súperest sepúlchrum. Non peccávi, et in amaritudínibus morátur óculus meus. Líbera me, Dómine, et pone me juxta te, et cujúsvis manus pugnet contra me. Dies mei transiérunt, cogitatiónes meæ dissipátæ sunt, torquéntes cor meum. Noctem vertérunt in diem, et rursum post ténebras spero lucem. Si sustinúero, inférnus domus mea est, et in ténebris stravi léctulum meum. Putrédini dixi: pater meus es, mater mea, et soror mea, vérmibus. Ubi est ergo nunc præstolátio mea, et patiéntiam meam quis consíderat?

Delli mese, consúmptis cárnibus, adhæsit os meum, et derelícta sunt tantúmmodo lábia circa dentes meos. Miserémini mei, miserémini mei, saltem vos, amíci mei, quia manus Dómini tétigit me. Quare persequímini me sicut Deus, et cárnibus meis saturámini? Quis mihi tríbust, ut scribántur sermónes mei? Quis mihi det, ut quaréntur in libro stylo ferreo, et plumbi lámina, vel celte sculpántur in sílice? Scio enim, quod Redémptor meus vivit, et in novíssimo die de terra surrectúrus sum: et rursum circúmdabor pelle mea, et in carne mea vidébo

Deum meum. Quem visúrus sum ego ipse, et óculi mei conspectúri sunt, et non álius: repósita est hæc spes men in sinu meo.

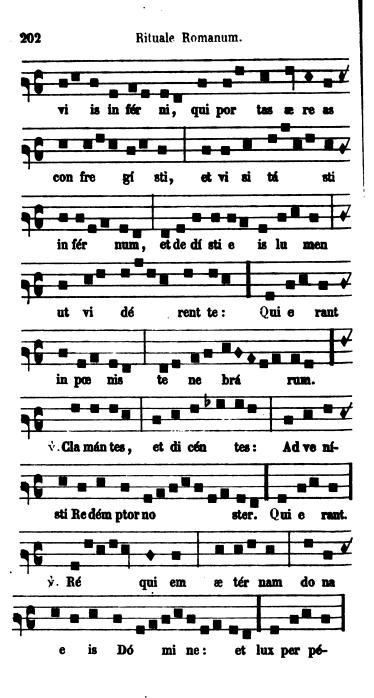

Lectio IX.

Job. 10. d.

paare de vulva eduxísti me? qui útinam consúmptus essem, ne óculus me vidéret. Fuíssem, quasi non esti, de útero translátus ad túmulum. Numquid non páus diérum meórum finiétur brevi? Dimítte ergo me, ut agam páululum dolórem meum: ántequam vadam, et revértar ad terram tenebrósam, et opértam mortis case: terram misériæ et tenebrárum, ubi umbra mortis, mallus ordo, sed sempitérnus horror inhábitat.

Aliud Responsorium, videlicet: Libera me Dómine, quod dicitur in die Commemorationis omnium Defunctorum, et quandocumque pro Defunctis dicuntur novem Lectiones, require fol. 151.

ADLAUDES

Absolute incipitur.

Psalmus 64.

Te decet hymnus, Deus, in Sion: * et tibi reddétur votum in Jerúsalem.

Exáudi orationem meam: ad te omnis caro véniet.

Verba iniquórum prævaluérunt super nos: et impiotátibus nostris tu propitiáberis.

Beátus, quem elegísti, et assumpsísti: inhabitábit in átriis tuis.

Replébimur in bonis domus tuæ: 'sanctum est templum tuum, mirábile in æquítáte.

Exáudi nos, Deus, salutáris noster, * spes omnium finium terræ, et in mari longe.

Præparans montes in virtúte tua, accínctus poténtia: qui contúrbas profúndum maris, sonum fluctuum ejus.

Turbabúntur gentes, et timébunt qui hábitant términos a signis tuis: * éxitus matutíni, et véspere delectábis.

Visitásti terram, et inebriásti eam: * multiplicásti locupletáre eam.

Flumen Dei replétum est aquis, párasti cibum illórum: quóniam ita est præparátio ejus.

Rivos ejus inébria, multíplica genímina ejus: * in stillicídiis ejus lætábitur gérminans.

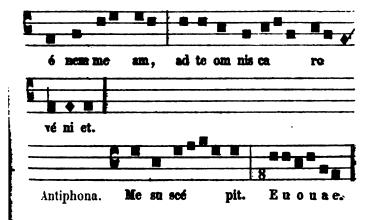
B enedices corónze anni benignitátis tuze: et campi tui replebúntur ubertáte.

 $\label{eq:problem} \begin{picture}(20,20) \put(0,0){\line(1,0){100}} \put$

Indúti sunt arietes óvium, et valles abundabunt frumento: clamabunt, étenim hymnum dicent.

Réquiem ætérnam, etc.

Psalmus 62.

Dens, Deus mens, ' ad te de luce vígilo.

Sitivit in te ánima mea, ' quam multiplíciter tibi ca-ro mea.

In terra desérta, et ínvia, et inaquósa: * sic in sancto appárui tibi, ut vidérem virtútem tuam, et glóriam tuam.

Ouóniam mélior est misericordia tua super vitas, 'lábia mea landábunt te

Sic benedicam te in vita mea: 'et in nómine tue levábo manus meas.

-Sieut ádipe et pinguédine repleatur anima mea, ' et lábiis exultationis laudabit os meum.

Si memor fui tui super strátum meum, in matutínis meditábor in te: ' quia fuísti adjútor meus.

I t in velamento alarum tuarum exultabo, adhæsit anima mea post te: me suscépit dextera tua.

I psi vero in vanum quæsiérunt ánimam meam, introfbunt in inferiora terræ: * tradéntur in manus gládii, partes vúlpium erunt.

Rex vero lætábitur in Deo, laudabúntur omnes qui jurant in eo: quia obstrúctum est os loquéntium iníqua.

Psalmus 66.

Dens misereatur nostri, et benedicat nobis: * illuminet vultum suum super nos, et misereatur nostri.

- (1 t cognoscámus in terra viam tuam: in ómnibus géntibus salutáre tuum.
- (confiteantur tibi pópuli, Deus: confiteantur tibi pópuli omnes.
- 1. seténtur, et exúltent gentes: * quóniam júdicas pópulos in æquitáte, et gentes in terra dírigis.
- Confiteántur tibi pópuli, Deus, confiteántur tibi pópuli omnes: * terra dedit fructum suum.

B enedicat nos Deus, Deus noster, benedicat nos Deus:¹ et métuant eum omnes fines terres.

Réquiem ætérnam, etc.

Canticum Ezechiæ.

Antiphona.

Euouae. Isaiæ 38.

E go dixi: In dimídio diérum meórum, * vadam ad portas inferi.

A por ta in fe ri.

- Quæsívi resíduum annórum meórum; dixi: Non vidébo Dóminum Deum in terra vivéntium.
  - Non aspíciam hóminem ultra, et habitatórem quiétis.
- ci enerátio mea abláta est; et convolúta est a me, quasi tabernáculum pastórum.

l' ræcisa est, velut a texénte, vita mea: dum adhuc ordier, succidit me: ' de mane usque ad vésperam finies me.

s perábam usque ad mane, ' quasi leo sic contrívit mania ossa mea.

i) e mane usque ad vésperam finies me: * sicut pullus irúndinis sic clamábo, meditábor ut colúmba.

A ttenuáti sunt óculi mei, suspiciéntes in excélsum.

Dómine, vim pátior, responde pro me. "Quid dicam, ut quid respondébit mihi, cum ipse fécerit?

Recogitábo tibi omnes annos meos, in amaritádine nime mese.

Dómine, si sic vívitur, et in tálibus vita spíritus mei, orrípies me, et vivificábis me. * Ecce in pace amaritudo sea amaríssima.

Tu autem eruísti ánimam meam, ut non períret, rojecísti post tergum tuum omnia peccáta mea.

Quia non inférnus confitébitur tibi, neque mors lauabit te: non expectabunt, qui descéndant in lacum, eritatem tuam.

Vivens, vivens ipse confitébitur tibi, sicut et ego héie: pater filius notam fáciet veritátem tuam.

Dómine, salvum me fac, et psalmos nostros cantáimus cunctis diébus vitæ nostræ in domo Dómini.

Réquiem ætérnam, etc.

Antiphona. Om nis spi ri tus. Eu o u a c.

Rituale Romanum.

Psalmus 148.

Landate Dóminum de cœlis: * landate cum in excelsis.

Landate eum omnes Angeli ejus: * landate cum omnes
Virtutes ejus.

Laudate eum sol et luna: Laudate eum omnes stelle et lumen.

Laudáte eum cœli cœlórum: et aque ommes, que super cœlos sunt, láudent nomen Dómini.

Quia ipse dixit, et facta sunt: ipse mandávit, et creáta sunt.

Státuit ea in ætérnum, et in sæculum sæculi: * præcéptum pósuit, et non prætersbit.

Laudate Dóminum de terra: dracones, et omnes abyesi.

gnis, grando, nix, glácies, spíritus procellárum: que faciunt verbum ejus.

Montes, et omnes colles: ligna fructifera, et omnes cedri.

l'éstiæ, et univérsa pécora, serpéntes, et vólucres pennatæ.

Reges terræ, et omnes pópuli: príncipes, et emnes júdices terræ.

júvenes et vírgines, senes cum junióribus láudent nomen Dómini: quia exaltátum est nomen ejus solíus.

Conféssio ejus super cœlum et terram : et exaltávit cornu pópuli sui.

11 ymnus ómnibus Sanctis ejus: filiis Israel, pópulo appropínquánti sibi.

Psalmus 149.

antate Dómino canticum novum: laus ejus in Ecclé-

etétur Israel in eo, qui fecit eum: et filii Sion exúltent in rege suo.

L'audent nomen ejus in choro: in tympano, et psaltério psallant ei.

Quia beneplácitum est Dómino in pópulo suo: et exaltabit mansuétos in salútem.

Exultábunt Sancti in glória: 'lætabúntur in cubílibus suis.

Exaltationes Dei in gutture eorum: et gladii ancipites in manibus eorum.

Ad faciéndam vindíctam in nationibus, 'increpationes in pópulis.

Ad alligándos reges eórum in compédibus: 'et nóbiles eórum in mánicis férreis.

l't fáciant in eis judícium conscríptum: * gloria hæc est ómnibus Sanctis ejus.

Psalmus 150.

audate Dominum in Sanctis ejus: 'laudate eum in firmaménto virtútis ejus.

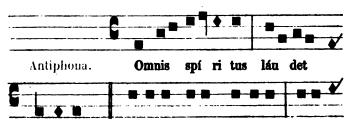
Laudáte eum in virtútibus ejus: * laudáte eum secúndum multitúdinem magnitúdinis ejus.

Laudate eum in sono tubæ: 'laudate eum in psaltério et cithara.

Laudáte eum in tympano et choro: laudáte eum in chordis et órgano.

I. audáte eum in cymbalis bene sonántibus, laudáte eum in cymbalis jubilatiónis: 'ómnis spíritus láudet Dóminum.

Réquiem ætérnam, etc.

Dó mi num. y. Au dí vi vo cem de cœ lo di cén-

Canticum Zachariæ.

Luc. 1. g.

Penedictus Dóminus Deus Israel, quia visitávit, et fecit redemptiónem plebis suæ.

E t eréxit cornu salútis nobis, ' in domo David púeri sui. Sicut locátus est per os Sanctórum, ' qui a seculo sunt, Prophetárum ejus.

Salútem ex inimícis nostris, ' et de manu ómnium qui odérunt nos.

Ad faciéndam misericordiam cum patribus nostris: et memorári testamenti sui sancti.

Jusjurándum, quod jurávit ad Abraham patrem nostrum, datúrum se nobis.

Ut sine timóre de manu inimicórum nostrórum liberáti, * serviámus illi.

In sanctitate et justitia coram ipso, ' ómnibus diébus nostris.

Et tu, puer, Prophéta Altíssimi vocábéris: * præsbis enim ante fáciem Dómini paráre vias ejus.

Ad dandam sciéntiam salútis plebi ejus, in remissiónem peccatórum eórum.

l'er víscera misericórdiæ Dei nostri: in quibus visitavit nos, óriens ex alto.

Illuminare his, qui in ténebris, et in umbra mortis mt: ad dirigéndos pedes nostros in viam pacis. Réquiem ætérnam, etc.

æ tér num.

Deinde, Pater noster.

Psalm. De profundis 163, cum Precibus et Orationibus io congruentibus, ut supra in Vesperis, fol. 167.

DE OFFICIO FACIENDO

In Exequis. absente corpore defuncti, et in die tertio, septimo, trigesimo, et anniversario.

faciendæ sint Exequiæ absente corpore, co die, quo visum fuerit, in Ecclesia dicatur Officium Mortuo-, cum tribus Nocturnis, et Laudibus, et Antiphonis duplicatis, vel saltem unum Nocturnum cum tribus Lectionibus, et Laudibus et Missa. Post Missam, Celebrans deponit manipulum et planetam, accipit pluviale nigri coloris, et præcedentibus Subdiacono cum Cruce, et Clero, et duobus Ceroferariis cum luminaribus accensis, et duobus Acolythis, uno cum navicula incensi et thuribulo, et altero cum vasculo Aquæ benedictæ et aspersorio, et hoc libro Rituali, accedit cum Diacono a sinistris ad locum tumuli, et ibi a circumstante Clero cantatur n. Libera me, Dómine, etc. 151. Interim ministratur incensum, benedicitur, et imponitur in thuribulum.

Postea dicitur: Kyrie eléison, Christe eléison, Kyrie eléison. Sacerdos dicit Pater noster, et dum secreto dicitur, accipit aspersorium, circuit tumbam, aspergens, deinde incensat codem modo, ut dictum est.

Postea dicit:

- y. Et ne nos indúcas in tentationem.
- Ri. Sed libera nos a malo.
- 🖈 A porta înferi.
- R' Erue, Dómine, ánimam ejus.
- Requiéscat in pace.
- Ri. Amen.
- ¿ Dómine, exáudi oratiónem meam.
- Ri. Et clamor meus ad te véniat.
- Dóminus vobíscum.
- R. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

A bsolve, quæsumus Dómine, ánimam famuli tui N. (vei fámulæ tuæ), ut defúnctus (vei defúncta) sæculo tibi vivat: et quæ per fragilitátem carnis humána conversatione commísit, tu vénia misericordíssimæ pietátis abstérge. Per Christum Dóminum nostrum.

R'. Amen.

Vel dicatur Oratio , que dicta est in Missa , vel alia conveniens.

i Le: Pars Teri

١ũ

ŧ

€.

×

lP

2

- y. Réquiem ætérnam dona ei, Dómine.
- R. Et lux perpétua lúceat ei.
- y. Requiéscat in pace.
- R. Amen.

Si Officium fuerit pro pluribus defunctis, Oratio et y. dicantur in plurali numero: si fuerit mulier, in genere fæminino: si fuerit Sacerdos, vel Episcopus, in Oratione exprimitur nomen dignitatis, etc.

Prædictus autem Officii ritus pro defunctis adultis tam Sacerdotibus et Clericis, quam sæcularibus et laicis, servari debet in Officio sepulturæ in die depositionis, sive in die tertio, septimo, trigesimo, et anniversario.

DŁ

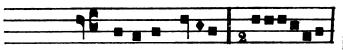
EXEQUIS PARVULORUM

n primis admonendi sunt Parochi, ut juxta vetustam et laudabilem Ecclesiarum consuetudinem, Parvulorum corpuscula non sepeliantur in communibus et promiscuis cœmeteriorum et Ecclesiarum sepulturis; sed ut pro illis in Parochialibus Ecclesiis, et illarum cœmeteriis, quatenus commode fieri potest, speciales et separatos ab aliis loculos et sepulturas habeant, seu fieri curent, in quibus non sepeliantur, nisi qui baptizati fuerint infantes, vel pueri, qui ante annos discretionis ohierunt.

In funere Parvulorum ut plurimum non pulsantur campanæ; quod si pulsentur, non sono lugubri, sed potius festivo pulsari debent.

ORDO SEPELIENDI PARVULOS.

C um igitur infans, vel puer baptizatus defunctus fuerit ante usum rationis, induitur juxta ætatem, et imponitur ei corona de floribus, seu de herbis aromaticis et odoriferis, in signum integritatis carnis et virginitatis; et Parochus superpelliceo et stola alba indutus, et alii de Clero, si adsint, præcedente Cruce, quæ sine hasta defertur, accedunt ad domum defuncti, cum Clerico aspersorium deferente. Sacerdos aspergit corpus, deinde dicit:

Antiphona.

Sit nomen Dómini.
Psalmus 112.

Euouae.

Laudáte púeri Dóminum: * laudáte nomen Dómini.

Sit nomen Domini benedictum, * ex hoc nunc, et usque in sæculum.

A solis ortu usque ad occasum, * laudabile nomen Dómini.

Excélsus super omnes gentes Dóminus, * et super cœlos glória ejus.

Quis sicut Dóminus Deus noster, qui in altis hábitat, et humília réspicit in cœlo et in terra?

Súscitans a terra inopem, * et de stércore érigens parperem.

Ut cóllocet eum cum princípibus, * cum princípibus pópuli sui.

Qui habitare facit stérilem in domo, * matrem filiórum lætantem.

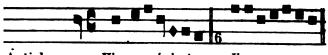
Glória Patri, etc.

hoc nunc, et us que in sæ cu lum.

Dum portatur ad Ecclesiam, dicatur Psalm. Beáti immaculáti, etc. et si tempus superest dici potest Psalm. Laudáte Dóminum de cœlis 208. cum aliis duobus sequentibus, et in fine Glória Patri etc.

Cum autem pervenerit ad Ecclesiam, dicatur:

Antiphona.

Hic ac cí pi et.

Euo uae.

Psalmus 23.

) ómini est terra, et plenitúdo ejus: orbis terrárum, et univérsi qui hábitant in eo.

Quia ipse super mária fundávit eum : * et super flúna praeparávit eum.

Quis ascéndet in montem Dómini? aut quis stabit in so sancto ejus?

Innocens mánibus, et mundo corde, * qui non accépit vano ánimam suam, nec jurávit in dolo próximo suo. Hic accípiet benedictiónem a Dómino, * et misericórm a Deo salutári suo.

Hec est generatio quæréntium eum, quæréntium fam Dei Jacob.

A ttollite portas, príncipes, vestras, et elevámini portæ rnáles: et introsbit Rex glóriæ.

Quis est iste Rex glóriæ? Dóminus fortis et potens, minus potens in prælio.

A ttóllite portas, príncipes, vestras, et elevámini, portæ ználes, et introíbit Rex glóriæ.

Quis est iste Rex glóriæ? Dóminus virtútum, ipse Rex glóriæ.

Glória Patri, etc.

a Dómino, et mise ri cor di am a Deo.

quærén ti um Dó mi num.

Postea dicitur:

Kyrie eléison. Christe eléison. Kyrie eléison. Pater noster. secreto. Interim corpus aspergit.

- y. Et ne nos indúcas in tentatiónem.
- R). Sed libera nos a malo.
- y Me autem propter innocéntiam suscepísti.
- R'. Et confirmásti me in conspéctu tuo in ætérnum.
- Dóminus vobíscum.
- R. Et cum spíritu tuo.

()rémus.

mnipotens, et mitssime Deus, qui ómnibus párvulis renátis fonte Baptísmatis, dum migrant a sæculo, size ullis eórum méritis, vitam illico largíris ætérnam, sicut ánimæ hujus párvuli hodie crédimus te fecisse: fac nos, quæsumus Dómine, per intercessiónem beátæ Maríæ semper Vírginis, et ómnium Sanctórum tuórum, hic purificátis tibi méntibus famulári, et in Paradíso cum beátis parvulis perénniter sociári. Per Christum Dóminum nostrum.

R Amen.

Dum portatur ad tumulum, et etiamsi tunc non portetur, dicitur:

Psaimus. Laudáte Dóminum de cœlis, etc. 208. et in fine Clória Patri.

Kyrie eléison. Christe eléison. k yrie eléison. Pater noster. secreto.

- y. Et ne nos indúcas in tentatiónem.
- R'. Sed libera nos a malo.
- s. Sínite párvulos veníre ad me.
- R. Tálium est enim regnum cœlórum.
- y. Dóminus vobíscum.
- R). Et cum spíritu tuo.

() rémus.

mnípotens, sempitérne Deus, sanctæ puritátis amátor, qui ánimam hujus párvuli ad cælórum regnum hódie ericórditer vocáre dignátus es: dignéris etiam, Dómine, nobíscum misericórditer ágere, ut méritis tuæ sanctísæ Passiónis, et intercessióne beátæ Maríæ semper Víris, et omnium Sanctórum tuórum, in eódem regno nos n ómnibus Sanctis et Eléctis tuis semper fácias congaute. Qui vivis et regnas cum Deo Patre, in unitáte Spíssancti Deus, per ómnia sæcula sæculórum.

R). Amen.

Deinde Sacerdos corpus aspergat aqua benedicta, et rificet, similiter et tumulum: postea sepeliatur. Cum tem a sepultura revertuntur in Ecclesiam, dicatur:

Canticum trium puerorum.

Dan. 13.

Denedicite ómnia ópera Dómini Dómino: * laudate et superexaltate eum in secula.

Benedícite Angeli Dómini Dómino: * benedícite celi Dómino.

Renedicite aquæ omnes, quæ super cœlos sunt, Dómino: * benedicite omnes Virtútes Dómini Dómino.

Benedícite sol et luna Dómino: benedícite stellæ celi Domino.

Benedícite omnis imber et ros Dómino: * benedícite omnes spíritus Dei Dómino.

Renedicite ignis et æstus Dómino: benedicite frigus et æstus Dómino.

Benedicite rores et pruína Dómino: * benedicite gela et frigus Dómino.

Benedicite glácies et nives Dómino: benedicite noctes et dies Dómino.

Benedicite lux et ténebræ Dómino: benedicite fúlgura et nubes Dómino.

Benedicat terra Dóminum: laudet, et superexáltet eum in sæcula.

Benedícite montes et colles Dómino: * benedícite univérsa germinántia in terra Dómino.

Benedicite fontes Dómino: benedicite mária et flumina Dómino.

Benedicite cete et omnia, que moventur in aquis, D6-mino: benedicite omnes volucres cœli Domino.

Benedícite omnes bestiæ et pecora Dómino: * benedícite filii hóminum Dómino.

Benedicat Israel Dóminum: `láudet et superexáltet eum in sæcula.

Benedicite sacerdotes Dómini Dómino: benedicite rvi Dómini Dómino.

Renedicite spiritus, et ánimæ justórum Dómino: *be-edicite sancti et húmiles corde Dómino.

Benedícite Ananía, Azaría, Misael Dómino: *laudáte # superexaltáte eum in sæcula.

Benedicámus Patrem, et Filium, cum Sancto Spíritu: * landémus, et superexaltémus enm in sæcula.

Benedictus es, Dómine, in firmamento cœli: et laulábilis, et gloriósus, et superexaltatus in sæcula.

et con si té mi ni il li.

Deinde aute altare dicit Sacerdos: Dóminus vobíscum. R. Et cum spíritu tuo.

Urémus

Deus, qui miro órdine Angelórum ministéria, hominúmque dispénsas: concéde propítius, ut a quibus bi ministrántibus in cœlo semper assistitur, ab his in terra ta nostra muniátur. Per Christum Dóminum nostrum.

以 Amen.

DE SACRAMENTO

MATRIMONII

0+EBBE 23803+0

l'arochus admonitus de aliquo Matrimonio in sua Parochia contrahendo, primum cognoscat ex his ad quos spectat, qui et quales sint, qui Matrimonium contrahere volunt: An inter eos sit aliquod canonicum impedimentum: Utrum sponte, libere, et secundum honestatem Sacramenti velint contrahere: Utrum sint in state legitima, ut vir saltem quatuordecim, mulier duodecim annos expleverit; et uterque sclat rudimenta Fidei, cum ea deinde filios suos docere debeant.

Noverit ex probatis Auctoribus, quæ sint canonica impedimenta Matrimonii contrahendi, et quæ contractum dirimant; et qui sint gradus consanguinitatis et affinitatis, et item cognationis spiritualis ex Baptismi, vel Confirmationis Sacramento contractæ.

Habeat in primis ipse bene cognita præcepta illa omnia, que in Matrimoniis rite conficiendis servari oportere, sacri Canones, præcipue Sancta Synodus Tridentina jussit; dabitque operam, ut illa in Parochia sua accurate, exacteque serventur.

Præsertim vero meminerit, Matrimonia inter raptorem et raptam, dum ipsa in raptoris potestate manserit, inita, nec non clandestina, et quælibet Matrimonia, quæ aliter quam præsente Parocho, vel alio Sacerdote de ipsius Parochi, vel Ordinarii licentia, et duobus, vel tribus testibus contrahuntur, ex ipsius Concilii decretis, irrita omnino, ac nulla esse.

Est autem proprius Parochus, qui adesse debet, is, in cujus Parochia Matrimonium celebratur, sive viri, sive mulieris.

Caveat præterea Parochus, ne facile ad contrahendum Matrimonium admittat vagos ac peregrinos, et qui incertas habent sedes = neque item eos, qui antea conjugati fuerunt, ut sunt uxores mi—litum, vel captivorum, vel aliorum qui peregrinantur; nisi diligente = de iis omnibus facta inquisitione, et re ad Ordinarium delata, a eoque habita de ejusmodi Matrimonii celebrandi licentia, quæ graticoncedatur.

Antequam Matrimonium contrahatur, ter a proprio contraheratium Parocho continuis diebus festis in Ecclesia intra Missarur solemnia, ad ipsius Concilii præscriptum, publice denuntietur, inter quos Matrimonium sit contrahendum.

Si vero vir, et mulier Parochiæ sint diversæ, in utraque Parochia fiant denuntiationes: quibus denuntiationibus factis, si nullum legitimum apponatur impedimentum, ad celebrationem Matrimonii procedatur. Sed si quid obstat, ultra Parochus non procedat.

Quod si aliquando probabilis fuerit suspicio, vel alia rationabilis causa subsit, arbitrio Episcopi, Matrimonium malitiose impediri posse, si tot præcesserint denuntiationes tunc de licentia Ordinarii, vel una tantum fiat denuntiatio, vel saltem Parocho, et duobus, vel tribus testibus præsentibus, Matrimonium celebretur. Deinde ante illius consummationem denuntiationes in Ecclesia fiant: ut si aliqua subsunt impedimenta facilius detegantur, nisi aliter Ordinarius ipse expedire judicaverit.

Has autem denuntiationes Parochus facere non aggrediatur, nisi prius de utriusque contrahentis libero consensu sibi bene constet.

Si vero infra duos menses post factas denuntiationes Matrimonium non contrahatur, denuntiationes repetantur, nisi aliter Episcopo videatur.

Denuntiationes autem fiant hoc modo. Inter Missarum solemnia Parochus populum admoneat in hanc sententiam vulgari sermone.

Notum sit omnibus hic præsentibus, quod N. vir, et N. mulier; ex tali, vel tali familia, et Parochia, Deo adjuvante, intendunt inter se contrahere Matrimonium. Proinde admonemus omnes et singulos, ut si quis noverit aliquod consanguinitatis, vel affinitatis, aut cognationis spiritualis, vel quodvis aliud impedimentum inter eos esse, quod Matrimonium contrahendum invicem impediat, illud quamprimum nobis denuntiare debeat; et hoc admonemus primo, si fuerit prima; vel secundo, si fuerit secunda; vel tertio, si fuerit tertia denuntiatio.

Moneat Parochus conjuges, ut ante benedictionem Sacerdotalem in templo suscipiendam, in eadem domo non cohabitent, neque Matrimonium consumment, nec etiam simul maneant, nisi aliquibus propinquis, vel aliis præsentibus; quæ benedictio a nullo alio, quam ab ipso Parocho, seu ab alio Sacerdote de ipsius Parochi, vel Ordinarii licentia, fieri debet.

Caveat etiam Parochus, ne quando conjuges in primis nuptiis benedictionem acceperint, eos in secundis benedicat, sive mulier, sive etiam vir ad secundas nuptias transeat. Sed ubi ea viget consuetudo, ut si mulier nemini umquam nupserit, etiamsi vir aliam uxorem habuerit, nuptiæ benedicantur, ea servanda est. Sed viduæ nuptias non benedicat, etiamsi ejus vir numquam uxorem duxerit.

Matrimonium in Ecclesia maxime celebrari decet: sed si domi celebratum fuerit præsente Parocho et testibus, sponsi veniant ad

Ecclesiam benedictionem accepturi, et tunc caveat Sacerdos, ne iterum a contrahentibus consensum exigat; sed tantum benedictionem illis conferat, celebrata Missa, ut infra dicetur.

Admoneantur præterea conjuges, ut antequam contrahant, sua peccata diligenter confiteantur, et ad Ss. Eucharistiam, atque ad Matrimonii Sacramentum suscipiendum pie accedant, et quomodo in eo recte et christiane conversari debeant, diligenter instruantur ex divina Scriptura, exemplo Tobiæ et Saræ verbisque Angeli Raphaelis eos edocentis, quam sancte conjuges debeant convivere.

Postremo meminerint Parochi, a Dominica I. Adventus, usque ad diem Epiphaniæ, et a Feria IV. Cinerum, usque ad Octavam Paschæ inclusive, solemnitates nuptiarum prohibitas esse, ut nuptias benedicere, sponsam traducere, nuptialia celebrare convivia. Matrimonium autem omni tempore contrahi potest. Nuptiæ vero qua decet modestia et honestate fiant: sancta enim res est Matrimonium, sancteque tractandum.

Quæ omnia fere ex sacri Concilii Tridentini decretis desumpta, et item alia, quæ ibi de Matrimonio rite contrahendo præcipiuntur, sunt diligenter servanda.

RITUS CELEBRANDI

MATRIMONII SACRAMENTUM

Parochus igitur Matrimonium celebraturus, publicationibus factis tribus diebus Festis, ut dictum est, si nullum obstet legitimum impedimentum, in Ecclesia superpelliceo et alba stola indutus, adhibito uno saltem Clerico superpelliceo pariter induto, qui librum et vas Aquæ benedictæ cum aspersorio deferat, coram tribus, aut duobus testibus, virum, et mulicrem, quos parentum, vel propinquorum suorum præsentia cohonestari decet, de consensu in Matrimonium interroget utrumque singillatim in hunc modum vulgari sermone.

N. vis accípere N. hic præséntem in tuam legitimam uxórem juxta ritum sanctæ Matris Ecclésiæ?

Respondeat Sponsus: Volo.

Mox Sacerdos Sponsam interroget: N. vis accipere N. hic præséntem in tuum legitimum maritum juxta ritum sanctæ Matris. Ecclésiæ?

Respondeat Sponsa: Volo.

Nec sufficit consensus unius, sed debet esse amborum, et expressus aliquo signo sensibili, sive fiat per se, sive per procuratorem.

Mutuo igitur contrahentium consensu intellecto, Sacerdos jubeat eos invicem jungere dexteras: dicens: Ego conjúngo vos in matrimónium, In nómine Patris, &, et Fílii, et Spíritus Sancti. Amen. Vel aliis utatur verbis juxta receptum uniuscujusque Provinciæ ritum: postea eos aspergat Aqua benedicta.

Mox benedicit annulum

- v. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.
- R Qui fecit cœlum et terram.
- v. Dómine, exáudi oratiónem meam.
- R. Et clamor meus ad te véniat.
- y Dóminus vobíscum.
- R. Et cum spíritu tuo.

()rémus.

Penedic ..., Dómine, ánnulum hunc, quem nos in tuo nómine benedícimus ..., ut quæ eum gestáverit, fidelitátem íntegram suo sponso tenens, in pace, et voluntáte tua permáneat, atque in mútua charitáte semper vivat. Per Christum etc.

Deinde Sacerdos aspergat annulum aqua benedicta in modum Crucis; et sponsus acceptum annulum de manu Sacerdots, imponit in digito annulari sinistræ manus sponsæ, Sacerdote dicente: In nómine Patris, # et Fílii, et Spiritus Sancti. Amen.

Mox subjungat. S. Confirma hoc Deus, quod operátus es in nobis.

- A templo sancto tuo, quod est in Jerúsalem K yrie eléison. Christe eléison. K yrie eléison.
- Pater noster, secreto.
- v. Et ne nos indúcas in tentatiónem.
- Sed libera nos a malo.
- V. Salvos fac servos tuos.
- R. Deus meus, sperantes in te.
- v. Mitte eis, Dómine, auxílium de sancto.
- al. Et de Sion tuére eos.
- v. Esto eis, Dómine, turris fortitúdinis.
- R'. A facie inimíci.
- y. Dómine, exáudi oratiónem meam.
- R. Et clamor meus ad te véniat.
- Dóminus vobíscum.
- 1. Et cum spíritu tuo.

() rémus.

Pespice, quæsumus Dómine, super hos fámulos tuos, et institútis tuis, quibus propagatiónem humáni géneris ordinásti, benígnus assíste, ut qui te auctóre jungúntur, te auxiliánte servéntur: Per Christum Dóminum nostrum. R. Amen.

His expletis, si benedicendæ sint nuptiæ Parochus Misam pro Sponso et Sponsa, ut in Missali Romano, celebret ervatis omnibus, quæ ibi præscribuntur.

Cæterum, si que Provincie aliis, ultra prædictas, lauabilibus consuetudinibus et cæremoniis in celebrando Marimonii Sacramento utantur, cas sancta Tridentina Synous optat retineri.

Peractis omnibus, Parochus manu sua describat in libro latrimoniorum nomina conjugum, et testium, et alia juxta ormulam præscriptam; idque, licet alius Sacerdos, vel a e, vel ab Ordinario delegatus, Matrimonium celebraverit.

DE BENEDICTIONE

MULIERIS POST PARTUM

onsuetudinem, ad Ecclesiam venire voluerit, pro incoumitate sua Deo gratias actura, petieritque a Sacerdote enedictionem, ipse superpelliceo et stola alba indatus, um ministro aspergillum deferente, ad fores Ecclesia acedat, ubi illam foris ad limina genusicetentem, et candeam accensam in manu tenentem, Aqua benedicta aspergat, einde dicat:

- ý. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.
- R). Qui fecit cœlum et terram.

Antiphona. Hæc accipiet.

Psalmus. Dómini est terra 215, et totus cum Glória Patri etc.

Rituale Romanum.

Et repetitur Antiphona: Hæc accípiet benedictionem a Domino, et misericordiam a Deo salutári suo: quia hæc est generatio quærentium Dominum.

Deinde porrigens ad manum mulieris extremam partem stolæ. eam introducit in Ecclesiam, dicens:

Ingrédere in templum Dei, adóra Fílium beatæ Mariæ Vírginis, qui tibi fœcunditátem tríbuit prolis.

Et ipsa ingressa, genuslectit coram Altari, et orat, gratias agens Deo de beneficiis sibi collatis; et Sacerdos dicit:

K yrie eléison. Christe eléison. K yrie eléison.

Pater noster secreto.

- y. Et ne nos indúcas in tentatiónem.
- R. Sed líbera nos a malo.
- y. Salvam fac ancillam tuam, Dómine.
- R. Deus meus, sperántem in te.
- y. Mitte ei, Dómine, auxílium de Sancto.
- R'. Et de Sion tuére eam.
- i. Nihil proficiat inimícus in ea.
- R'. Et filius iniquitatis non apponat nocére ei.
- y. Dómine, exáudi oratiónem meam.
- R. Et clamor meus ad te véniat.
- 🖫 Dóminus vobíscum.
- Et cum spíritu tuo.

O rémus.

mnipotens, sempitérne Deus, qui per beátæ Maríæ Vírginis partum fidélium pariéntium dolóres in gáudium vertísti: réspice propítius super hanc fámulam tuam, ad templum sanctum tuum pro gratiárum actione lætam accedéntem, et præsta, ut post hanc vitam ejúsdem beátæ Maríæ méritis, et intercessione, ad ætérnæ beatitúdinis gáudia cum prole sua superveníre mereátur. Per Christum Dóminum nostrum, R. Amen.

Deinde illam aspergit iterum Aqua benedicta in modum erucis, dicens: Pax, et benedictio Dei omnipoténtis, Patris, Fe et Filii, et Spiritus Sancti, descéndat super te, et maneat semper. Amen.

BENEDICTIONIBUS

REGULÆ GENERALES

多数多の変の変

overit Sacerdos, quarum rerum benedictiones ad n, et quæ ad Episcopum suo jure pertineant ne madignitatis munera temere, aut imperite unquam usurpropria auctoritate.

n omni benedictione extra Missam, Sacerdos saltem rpelliceo, et stola pro ratione temporis utatur, nisi : in Missali notetur.

tando semper benedicat, et aperto capite.

- n principio cujusque benedictionis dicat:
- . Adjutórium nostrum in nómine Dómini.
- . Qui fecit cœlum et terram.
- . Dóminus vobíscum.
- . Et cum spíritu tuo.

con notatum fuerit. Postea rem aspergat Aqua bene-, et ubi notatum fuerit, pariter incenset, nihil dicendo. hum Sacerdos aliquid benedicturus est, habeat minia cum vase Aquæ benedictæ et aspergillo, et cum hoc di libro, seu Missali.

aveat, ne benedictionis causa ponat aliquid indecens Altare, veluti esculenta; sed quod ejusmodi est. bur super mensam, commodo loco paratam.

ORDO AD FACIENDAM

AQUAM BENEDICTAM

→\$30€!•☆•30€\$+•

Diebus Dominicis, et quandocumque opus fuerit, praparato sale et aqua munda benedicenda in Ecclesia, vel Sacristia, Sacerdos superpelliceo et stola violacea indutus, primo dicit:

- y. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.
- R. Qui fecit cœlum et terram.

  Deinde absolute incipit Exorcismum salis.

L'acreizo te creatura salis, per Deum & vivum, per Deum & verum, per Deum & sanctum, per Deum, qui te per Eliséum Prophétam in aquam mitti jussit, ut sanarétur stersitas aquæ: ut efficiáris sal exorcizátum in salutem credéntium: et sis omnibus sumentibus te sánitas ánimæ et córporis; et effúgiat, atque discédat a loco, in quo aspérsum fúeris, omnis phantasía, et nequítia, vel versútia diabólicæ fraudis, omnisque spíritus immundus, adjurátus per eum, qui ventúrus est judicáre vivos et mórtuos, et sæculum per ignem.

R. Amen.

()rémus.

Imménsam cleméntiam tuam, omnípotens ætérne Deus, humíliter implorámus, ut hanc creatúram salis, quam in usum géneris humáni tribuísti, bene in dícere, et sancti in ficare tua pietáte dignéris: ut sit omnibus suméntibus, salus mentis et córporis: et quidquid ex eo tactum, vel respérsum fuerit, cáreat omni immundítia, omníque impugnatione spirituális nequítiæ. Per Dóminum.

Exorcismus aquæ, et dicitur absolute.

poténtis, in nómine Jesu de Christi Fílii ejus Dómini nostri, et in virtúte Spíritus de Sancti, ut sias aqua exor-

izáta ad effugándam omnem potestátem inimíci; et ipsum nimícum eradicáre et explantáre váleas cum ángelis suis postáticis: per virtútem ejusdem Dómini nostri Jesu Chriti, qui ventúrus est judicáre vivos et mórtuos, et sæcum per ignem.

n'. Amen.

()rémus.

eus qui ad salútem humáni géneris, máxima quæque Sacraménta in aquárum substántia condidísti: adésto ropítius invocatiónibus nostris, et elemento huic multíaodis purificatiónibus præparáto, virtútem tuæ bene in dictiónis infúnde: ut creatúra tua mystériis tuis sérviens, ad bigéndos dæmones, morbósque pelléndos divínæ grátiæ umat effectum, ut quidquid in dómibus, vel in locis Fidelium, hæc unda respérserit, cáreat omni immundítia, iberétur a noxa: non illic resídeat spíritus péstilens, non ura corrúmpens: discédant omnes insídiæ laténtis ininíci; et si quid est, quod aut incolumitáti habitántium nvidet, aut quiéti, aspersióne hujus aquæ effúgiat, atque liscédat: ut salúbritas per invocatiónem sancti tui nóminis expetíta, ab ómnibus sit impugnatiónibus defénsa. Per hóminum.

Hic ter mittit sal in aquam in modum Crucis, diceno semel: Commíxtio salis et aquæ páriter fiat in nómine la H tris, et Fí H lii, et Spíritus F Sancti. Amen.

- v. Dóminus vobíscum.
- R). Et cum spíritu tuo.

Oremus.

Deus invíctæ virtútis áuctor, et insuperábilis impérii Rex, ac semper magníficus triumphátor: qui advérsæ lominatiónis vires réprimis, qui inimíci rugiéntis sævítiam úperas; qui hostíles nequítias poténter expúgnas: te, Dónine, treméntes et súpplices deprecámur, ac pétimus, ut anc creatúram salis et aquæ dignánter aspícias, benígnus lústres, pietátis tuæ rore sanctífices, ut ubicúmque fúerit spérsa, per invocatiónem sancti tui Nóminis, omnis infe-

státio immundi spíritus abigátur, terrórque venenósi serpéntis procul pellátur, et præséntia Sancti Spíritus nobis misericordiam tuam poscéntibus, ubíque adésse dignétur. Per Dominum. in unitáte ejúsdem Spíritus. etc.

Post benedictionem Aquæ, Sacerdos Dominicis diebus antequam incipiat Missam, aspergit Altare, deinde se, et ministros, ac populum, prout in Missali præscribitur.

Postea Christifideles possunt de ista Aqua benedicta in vasculis suis accipere, et secum deferre ad aspergendos ægros, domos, agros, vineas, et alia, et ad eam habendam in cubiculis suis, ut ea quotidie et sæpius aspergi possint.

BENEDICTIO CANDELARUM

Extra diem Purificationis B. Mariæ Virginis.

- . Adjutórium nostrum in nómine Dómini.
- RI. Qui fecit cœlum et terram.
- Dóminus vobíscum.
- R). Et cum spíritu tuo.

()remus.

Dómine Jésu Christe, Fili Dei vivi, bene & dic candélas istas supplicationibus nostris: infúnde eis, Dómine, per virtútem sanctæ Cru & cis, benedictionem cœléstem, qui eas ad repellendas ténebras humáno géneri tribuísti; talémque benedíctionem signáculo sanctæ Cru & cis accípiant, ut quibuscúmque locis accénsæ, sive positæ fuerint, discédant príncipes tenebrarum, et contremíscant, et fúgiant pávidi cum ómnibus minístris suis ab habitationibus illis, nec præsúmant ámplius inquietare, aut molestare servientes tibi omnipotenti Deo. Qui vivis, et regnas in sæcula sæculorum.

BENEDICTIO DOMORUM

In Sabbato Sancto Paschæ.

Parochus, seu alius Sacerdos, superpelliceo et stola alba indutus, cum ministro deferente vas aquæ ex benedi-

ctione Fontium ante perfusionem Chrismatis acceptæ, visitat domos suæ Parochiæ, aspergens eas eadem Aqua benedicta.

Ingrediens domum dicit: Pax huic dómni, et ómnibus habitántibus in ea.

Deinde aspergens loca præcipua domus, et eos qui habitant in ea, dicit Antiphonam: Vidi aquam egrediéntem de templo a látere dextro, allelúja: et omnes ad quos pervénit aqua ista, salvi facti sunt, et dicent, allelúja, allelúja.

Psalm. Confitémini Dómino, quóniam bonus: quóniam in sæculum misericórdia ejus.

v Glória Patri, etc.

Repetitur Antiphona. Vidi aquam, etc.

Deinde dicit, y. Osténde nobis, Dómine, misericórdiam tuam, allelúja.

- N. Et salutáre tuum da nobis, allelúja.
- y. Dómine, exáudi oratiónem meam.
- R. Et clamor meus ad te véniat.
- y. Dóminus vobíscum.
- R. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Exáudi nos, Dómine sancte, Pater omnípotens, ætérne Deus: et sicut domos Hebræórum in éxitu de Ægypto, agni sánguine linítas (quod Pascha nostrum, in quo immolátus est Christus, figurábat) ab Angelo percutiénte custodísti: ita míttere dignéris sanctum Angelum tuum de cœlis, qui custódiat, fóveat, prótegat, vísitet, atque deféndat omnes habitántes in hoc habitáculo. Per súmdem Christum Dóminum nostrum.

R. Amen.

ALIA BENEDICTIO DOMORUM.

Alio tempore facienda cum aspersione aquæ benedictæ.

Parochus, seu alii Sacerdotes volentes aliquam particularem domum, vel generaliter domos Fidelium alio tempore infra annum aspergere Aqua benedicta, ingredientes domum, dicant: Pax huic dómui, et ómnibes habitántibus in ca.

Deinde loca aspergendo, dicant Antiphonam: Aspérges me, Dómine, hyssópo, et mundábor: lavábis me, et super nivem dealbábor.

Psalmus. Miserére mei, Deus, secúndum magnam misericórdiam tuam.

- y. Gloria Patri, etc.
- Et repetitur Antiphona. Aspérges me, etc.
- y. Dómine, exáudi orationem meam.
- R' Et clamor meus ad te véniat.
- v. Dóminus vobíscum.
- R). Et cum spíritu tuo.

()remus.

L'acudi nos, Dómine sancte, Pater omnípotens, ætérne Deus: et míttere dignéris sanctum Angelum tuum de cælis, qui custódiat, fóveat, prótegat, vísitet, atque defendat omnes habitántes in hoc habitáculo. Per Christum Dóminum nostrum.

R). Amen.

Deinde aspergat Aqua benedicta.

BENEDICTIO LOCI.

- è. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.
- R). Qui fecit cœlum et terram.
- y. Dómine, exáudi oratiónem meam.
- R. Et clamor meus ad te véniat.
- y. Dominus vobíscum.
- R. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Dénedic & Dómine, Deus omnípotens, locum istum (vel domum istam): ut sit in eo (vel in ea) sánitas, cástitas, victória, virtus, humílitas, bónitas, et mansuetúdo, plenitúdo legis, et gratiárum áctio Deo Patri, et Fílio, et Spirítui Sancto; et hæc benedíctio máneat

mer hunc locum (vel super hanc domum) et super haitantes in eo (vel in ea) nunc et semper.

Et aspergat Aqua benedicta.

ALIA BENEDICTIO DOMUS NOVÆ.

- Adjutórium nostrum in nómine Dómini.
- N. Qui fecit cœlum et terram.
- v. Dóminus vobíscum.
- R'. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Te Deum Patrem omnipoténtem supplíciter exorámus pro hac domo, et habitatóribus ejus, ac rebus: ut um bene ¾ dícere, et sancti ¾ ficáre, ac bonis ómniss ampliáre dignéris: tríbue eis, Dómine, de rore cœli mundántiam, et de pinguédine terræ vitæ substántiam, desidéria voti eórum ad efféctum tuæ miseratiónis pericas. Ad intróitum ergo nostrum bene ¾ dícere, et sani ¾ ficáre dignéris hanc domum, sicut benedícere dimétus es domum Abraham, Isaac, et Jacob: et intra aríetes domus istíus, Angeli tuæ lucis inhábitent; eámue, et ejus habitatóres custódiant. Per Christum Dómium nostrum. R. Amen.

Deinde aspergat Aqua benedicta.

BENEDICTIO THALAMI.

- y. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.
- R'. Qui fecit cœlum et terram.
- y. Dóminus vobiscum.
- R). Et cum spíritu tuo.

()rémus

Pénedic A, Dómine, thálamum hunc: ut omnes habitantes in eo, in tua pace consistant, et in tua vontáte permáneant, et senéscant, et multiplicéntur in lontúdine diérum, et ad regna cœlórum pervéniant. Per pristum etc.

Postea aspergat Thalamum Aqua benedicta.

BENEDICTIO NOVÆ NAVIS.

11

- . Adjutórium nostrum in nómine Dómini.
- R'. Qui fecit cœlum et terram.
- Dóminus vobiscum.
- RI. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Propitiáre, Dómine, supplicatiónibus nostris, et béne et dic navem istam déxtera tua sancta, et omnes qui in ea vehéntur, sícut dignátus es benedícere arcam Noe ambulántem in dilúvio: pórrige eis, Dómine, dexteram tuam, sicut porrexísti beáto Petro ambulánti super mare; et mitte sanctum Angelum tuum de cœlis, qui liberet, et custódiat eam semper a perículis univérsis, cum ómnibus quæ in ea erunt: et fámulos tuos, repúlsis adversitátibus, portu semper optábili, cursúque tranquíllo tueáris, transactísque, ac recte perféctis negótiis ómnibus, iteráto témpore ad própria cum omni gaudio revocáre dignéris. Qui vivis, et regnas etc.

R'. Amen.

Aspergat navim Aqua benedicta.

BENEDICTIO COMMUNIS.

Super fruges, et vineas.

- y. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.
- R'. Qui fecit cœlum et terram.
- y. Dómine, exáudi oratiónem meam.
- R). Et clamor meus ad te véniat.
- y. Dóminus vobíscum.
- n!. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Prámus pietátem tuam, omnípotens Deus, qui has primítias creatúræ tuæ, quas áeris et plúviæ temperaménto nutríre dignátus es, benedictiónis tuæ imbre perfúndas, et fructus terræ tuæ usque ad maturitátem perdúcas. Tríbue quoque pópulo tuo de tuis munéribus tibi

semper grátias ágere; ut a fertilitáte terræ esuriéntium animas bonis omnibus affluéntibus répleas, et egénus et páuper laudent nomen gloriæ tuæ. Per Christum Dóminum nostrum.

R'. Amen.

Aspergat illas Aqua benedicta.

BENEDICTIO PEREGRINORUM.

Ad loca sancta prodeuntium.

Peregrini, ad loca sancta profecturi, antequam discedant, juxta veteris Ecclesiæ institutum, debent accipere patentes, seu commendatitias litteras a suo Ordinario, seu Parocho. Quibus obtentis, et rebus suis dispositis, facta peccatorum suorum confessione, et audita Missa, in qua dicitur Oratio pro Peregrinantibus, ss. Eucharistiam devote suscipiant. Expleta Missa, Sacerdos super eos genuslexos dicit sequentes preces.

Antiphona. In viam pacis.

Canticum. Benedictus 210. in fine Gloria Patri.

Repetitur Antiphona. In viam pacis et prosperitatis dirigat vos omnípotens et miséricors Dóminus; et Angelus Ráphael comitétur vobíscum in via, ut cum pace, salúto, et gaudio revertámini ad propria.

Kyrie eléison. Kyrie eléison.

Pater noster, secreto.

- y. Et ne nos indúcas in tentationem.
- R. Sed libera nos a malo.
- y Salvos fac servos tuos.
- R' Deus meus, sperántes in te.
- y. Mitte eis, Dómine, auxílium de sancto.
- R'. Et de Sion tuére eos.
- y. Esto eis, Dómine, turris fortitudinis.
- Rl. A facie inimíci.
- y. Nihil proficiat inimícus in eis.
- R!. Et filius iniquitatis non apponat nocere eis.

- y. Benedictus Dóminus die quotidie.
- ${\rm R}^{\prime}_{\rm c}.$ Prósperum iter faciat vobis Deus salutárium nostrórum.
  - y. Vias tuas, Dómine, demónstra nobis.
  - R. Et sémitas tuas édoce nos.
  - y. Utinam dirigántur víæ nostræ.
  - R!. Ad custodiéndas justificationes tuas.
  - y. Erunt prava in dirécta.
  - R'. Et áspera in vias planas.
  - y. Angelis suis Deus mandávit de te.
  - n). Ut custodiant te in omnibus viis tuis.
  - y Dómine, exáudi oratiónem meam.
  - R'. Et clamor meus ad te véniat.
  - y Dóminus vobíscum.
  - R'. Et cum spíritu tuo.

() rémus.

4

eus, qui filios Israel per maris médium sicco vestígio ire fecísti, quique tribus Magis iter ad te stella duce pandísti: tríbue eis, quæsumus, iter prósperum, tempúsque tranquíllum: ut Angelo tuo sancto cómite, ad eum, quo pergunt locum, ac demum ad ætérnæ salútis portum felíciter váleant perveníre.

eus, qui Abraham púerum tuum de Ur Chaldæórum edúctum, per omnes suæ peregrinatiónis vias illæsum custodísti: quæsumus, ut hos fámulos tuos custodíre dignéris: esto eis, Dómine, in procínctu suffrágium, in via solátium, in æstu umbráculum, in plúvia, et frigóre teguméntum, in lassitúdine vehículum, in adversitáte præsidium, in lúbrico báculus, in naufrágio portus: ut te duce, quo tendunt, próspere pervéniant, et demum incólumes ad própria revertántur.

A désto, quæsumus Dómine, supplicationibus nostris, et viam famulorum tuorum in salútis tuæ prosperitate dispone: ut inter omnes viæ et vitæ hujus varietates, tuo semper protegantur auxílio.

Præsta, quæsumus, omnípotens Deus: ut família tua per viam salútis incédat, et beáti Joánnis Præcursóris hortaménta sectándo, ad eum, quem prædíxit, secúra pervéniat, Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum. L'xáudi, Dómine, preces nostras, et iter famulórum tuórum propítius comitáre, atque misericórdiam tuam, sicut ubique es, ita ubíque largíre, quátenus a cunctis adversitátibus, tua opitulatióne defénsi, gratiárum tibi réferant actiónem. Per Christum Dóminum nostrum.

Amen.

Pax et benedictio A Dei omnipoténtis Patris, et Fílii, et Spíritus Sancti, descéndat super vos, et máneat semper. Amen.

Deinde aspergantur Aqua benedicta.

Quod si unus fuerit peregrinaturus, omnia dicantur in numero singulari: ac si Sacerdos ipse, qui benedicit, fuerit socius peregrinationis, dicat in persona prima numeri pluralis, quatenus congruere videbitur.

BENEDICTIO PEREGRINORUM.

Post reditum.

- y. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.
- R. Qui fecit cœlum et terram.

Antiphona. Ecce sic benedicétur homo, qui timet Déminum.

Psalmus 127.

Deáti omnes, qui timent Dóminum: qui ámbulant in viis ejus.

Labóres mánuum tuárum quia manducábis: beátus es, et bene tibi erit.

Uxor tua sicut vitis abúndans, ' in latéribus domus tuæ.

Filii tui sicut novéllæ olivárum, in circúitu mensæ tuæ.

Ecce sic benedicétur homo, qui timet Dóminum.

Benedicat tibi Dóminus ex Sion: * et vídeas bona Jerúsalem ómnibus diébus vitæ tuæ.

Et vídeas filios filiórum tuórum, */pacem super Israel. (; lória Patri, etc.

Antiphona. Ecce sic benedicétur homo, qui timet Déminum.

K yrie eléison. Christe eléison. K yrie eléison.

Pater noster.

- . Et ne nos indúcas in tentatiónem.
- R. Sed libera nos a malo.
- y. Benedicti, qui véniunt in nómine Dómini.
- R. Benedicti vos a Dómino, qui fecit cælum et terram.
- y. Réspice, Dómine, in servos tuos, et in ópera tua.
- R. Et dírige eos in viam mandatórum tuórum.
- y. Dómine, exáudi oratiónem meam.
- R'. Et clamor meus ad te véniat.
- r. Dóminus vobíscum.
- R'. Et cum spíritu tuo.

O rémus.

argíre, quæsumus Dómine, fámulis tuis indulgéntiam I placátus et pacem: ut páriter ab ómnibus mundéntur offénsis, et secura tibi mente desérviant.

Omnípotens sempitérne Deus, nostrórum témporum, vítæque dispósitor, fámulis tuis contínuæ tranquillitátis largíre subsídium: ut quos incólumes propriis labóribus reddidísti, tua fácias protectióne secúros.

eus, humílium visitátor, qui nos fratérna dilectióne consoláris: præténde societáti nostræ grátiam tuam, ut per eos, in quibus hábitas, tuum in nobis sentiámus advéntum. Per Dóminum nostrum Jesum Christum, etc.

Deinde aspergantur Aqua benedicta a Sacerdote, dicente: Pax, et benedictio 😕 Dei ommipoténtis Patris, et Fílii et Spíritus Sancti, descéndat super vos, et manest semper. Amen.

BENEDICTIONES

ESCULENTORUM, PRÆSERTIM IN PASCHA.

--

BENEDICTIO AGNI PASCHALIS.

- y. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.
- R'. Qui fecit cœlum et terram.
- y. Dóminus vobíscum.
- R'. Et cum spíritu tuo.

O rémus.

Deus, qui per fámulum tuum Móysen, in liberatione pópuli tui de Egypto, agnum occídi jussísti in similitúdinem Dómini nostri Jesu Chrísti, et utrósque postes domórum de sánguine ejúsdem agni perúngi præcepísti: tu bene dícere, et sancti de ficare dignéris hanc creatúram carnis, quam nos fámuli tui ad láudem tuam súmere desiderámus, per resurrectionem ejúsdem Dómini nostri Jesu Christi: Qui tecum vivit, et regnat in sæcula seculórum. R. Amen.

Et mox aspergat Aqua benedicta.

BENEDICTIO OVORUM.

- y. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.
- R'. Qui fecit cœlum et terram.
- v. Dóminus vobíscum.
- R. Et cum spíritu tuo.

() rémus.

Oubvéniat, quæsumus Dómine, tuæ bene A dictiónis grátia, huic Ovórum creatúræ: ut cibus salúbris fiat adélibus tuis, in tuárum gratiárum actióne suméntibus, ob resurrectiónem Dómini nostri Jesu Christi, qui tecum vivit, et regnat in sæcula sæculórum.

- K. Amen.
- Et aspergat Aqua benedicta.

BENEDICTIO PANIS.

- y. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.
- R. Qui fecit cœlum et terram.
- ¿. Dóminus vobíscum.
- R. Et cum spíritu tuo.

() rémus.

omine Jesu Christe, panis Angelorum, panis vivus atérnæ vitæ, bene dícere dignare panem istum, sicut benedixísti quinque panes in desérto: ut omnes ex eo gustantes, inde corporis et animæ percípiant sanitatem. Qui vivis, et regnas in sæcula sæculorum.

R! Amen.

Et aspergat Aqua benedicta.

ALIA BENEDICTIO PANIS.

- y. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.
- E. Qui fecit cœlum et terram.
- v. Dóminus vobíscum.
- R. Et cum spíritu tuo.

() rémus.

Démine sancte, Pater omnípotens, ætérne Deus, bene dicere dignéris hunc panem tua sancta spirituáli benedictione: ut sit omnibus suméntibus salus mentis et córporis; atque contra omnes morbos, et univérsas
inimicórum insídias tutámen. Per Dóminum nostrum Jesum
Christum Fílium tuum, panem vivum, qui de cœlo descéndit, et dat vitam et salútem mundo: et tecum vivit,
et regnat in unitáte Spíritus Sancti Deus, per ómnia sæcula sæculórum.

R. Amen.

Aspergatur Aqua benedicta.

BENEDICTIO NOVORUM FRUCTUUM.

- 🔆. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.
- n'. Qui fecit cœlum et terram.

- y. Dóminus vobíscum.
- R'. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Dénedic &, Dómine, hos novos fructus N., et præsta: ut qui ex eis in tuo sancto Nómine vescéntur, órporis et animæ salúte potiántur. Per Christum Dóminostrum. R. Amen.

Et aspergantur Aqua benedicta.

BENEDICTIO

Ad quodcumque comestibile.

- y. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.
- R. Qui fecit cœlum et terram.
- y. Dóminus vobíscum.
- R). Et cum spíritu tuo.

()rémus.

Dénedic A, Dómine, creatúram istam N., ut sit remédium salutáre géneri humáno: et præsta per invoationem sancti Nóminis tui, ut quicúmque ex ea súmpseint, córporis sanitátem, et ánimæ tutélam percípiant. er Christum Dóminum nostrum.

R. Amen.

Aspergat Aqua benedicta.

BENEDICTIO OLEI SIMPLICIS.

- * Adjutórium nostrum in nómine Dómini.
- R. Qui fecit cœlum et terram.

Exorcismus.

poténtem, qui fecit cœlum et terram, mare, et omnia, uæ in eis sunt. Omnis virtus adversárii, omnis exércitus iáboli, et omnis incúrsus, omne phantásma sátanæ eraicáre, et effugáre ab hac creatúra ólei, ut fiat ómnius, qui eo usúri sunt, salus mentis et córporis, in nóune Dei Patris 4 omnipoténtis, et Jesu 4 Christi Fílii

ejus Dómini nostri, et Spíritus & Sancti Parácliti, et in charitate ejúsdem Dómini nostri Jesu Christi, qui ventúrus est judicare vivos et mórtuos, et sæculum per ignem.

- R. Amen.
- r. Dómine, exáudi oratiónem meam.
- R. Et clamor meus ad te véniat.
- . Dóminus vobíscum.
- R. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Dómine Deus omnípotens, cui adstat exércitus Angelórum cum tremóre, quorum servítium spirituále cognóscitur, dignáre respícere, benedí & cere, et sancti & ficáre hanc creatúram ólei, quam ex olivárum succe eduxísti, et ex eo infirmos inúngi mandásti, quátenus sanitáte percépta, tibi Deo vivo et vero grátias agerent: præsta, quæsumus, ut hi, qui hoc oleo, quod in tue nómine bene & dícimus, usi fúerint, ab omni languóre, omníque infirmitáte, atque cunctis insídiis inimíci liberéntur, et cunctæ adversitátes separéntur a plásmate tuo, quod pretióso Sánguine Fílii tui redemísti, ut numquam lædátur a morsu antiqui serpéntis. Per eúmdem Dóminum nostrum Jesum Christum Filium tuum, qui tecum vivit et regnat in unitáte Spíritus Sancti Deus, per ómnia sæcula sæculórum.

Aspergat oleum Aqua benedicta.

BENEDICTIONES

AB EPISCOPIS, VEL ALIIS FACULTATEM HABENTIBUS FACIENDÆ.

BENEDICTIO

Sacerdotalium Indumentorum in genere.

- . Adjutórium nostrum in nómine Dómini.
- R. Qui fecit cœlum et terram.

- y. Dóminus vobíscum.
- R'. Et cum spíritu tuo.

O rémus.

Immípotens, sempitérne Deus, qui per Móysen fámulum tuum Pontificália et Sacerdotália, seu Levítica estiménta, ad expléndum in conspéctu tuo ministérium frum, ad honorem et decorem nóminis tui fieri decresti: adésto propítius invocationibus nostris: et hæc inuménta Sacerdotália, désuper irrigánte gratia tua, ingénti enedictione per nostræ humilitátis servítium purifi & cáp, bene & dícere, et conse & cráre dignéris: ut divíse cúltibus et sacris mystériis apta et benedícta exístant: is quoque sacris véstibus Pontífices, et Sacerdótes, seu evítæ tui indúti, ab omnibus impulsiónibus, seu tentafindus malignórum spírituum muníti et desénsi esse metintur; tuísque mystériis apte et condígne servíre et interére, atque in his tibi plácite et devôte perseveráre fibue. Per Christum Dóminum nostrum. a). Amen.

Orémus.

Deus, invíctæ virtútis triumphátor, et omnium rerum creátor ac sanctificátor: inténde propítius preces noras: et hæc induménta Levíticæ, Sacerdotális, et Pontiális gloriæ, minístris tuis fruénda tuo ore próprio bedicere, sancti æ sicáre, et conse æ cráre dignés: omnésque eis uténtes, tuis mystériis aptos, et tibi in s devôte ac laudabiliter serviéntes, gratos efficere dignés. Per Dóminum, etc.

Orémus.

Dómine, Deus omnípotens, qui vestimenta Pontificibus, Sacerdótibus, et Levítis in usum tabernáculi ederis necessária Móysen fámulum tuum ágere jussísti, imque spíritu sapientiæ ad id peragendum replevísti: hæc stimenta in usum et cultum mysterii tui bene dícere, ncti dicáre, et conse dicáre dignéris; atque mistros Altáris tui, qui ea indúcrint, septiformis Spíritus atia dignánter repléri, atque castitátis stola, beáta fá-

cias cum bonórum fructu óperum, ministérii congruénts immortalitáte vestíri. Per Christum Dóminum nostrum.

R. Amen.

Deinde aspergit ipsa indumenta Aqua benedicta.

BENEDICTIO

Mapparum, sive Linteaminum Altaris.

- 📝 Adjutórium nostrum in nómine Dómini.
  - R). Qui fecit cœlum et terram.
  - ऐ Dóminus vobíscum.
  - R). Et cum spíritu tuo.

Orémus.

E xáudi, Dómine, preces nostras: et hæc linteámina sacri Altáris úsui præparáta, bene ¼ dícere, et sancti ¾ ficáre dignéris: Per Christum Dóminum nostrum:

O rémus.

Dómine, Deus omnípotens, qui Móysen fámulum tuum, ornaménta et linteámina fácere per quadragínta dies docuísti, quæ etiam María téxuit, et fecit in usum ministérii, et tabernáculi fæderis: bene * dícere, sancti * ficáre, et conse * cráre dignéris hæc linteámina ad tegéndum, involvendúmque Altáre gloriosíssimi Fílii tui Dómini nostri Jesu Christi: Qui tecum vivit, et regnat in unitáte Spíritus Sancti Deus, per omnia sæcula sæculórum.

R). Amen.

Deinde aspergat Aqua benedicta.

BENEDICTIO CORPORALIUM.

- À Adjutórium nostrum in nómine Dómini.
- R. Qui fecit cœlum et terram:
- y. Dóminus vobíscum.
- R. Et cum spíritu tuo.

O rémus.

C lementíssime Dómine, cujus inenarrábilis est virtus - cujus mystéria arcánis mirabílibus celebrántur: tríbue

aæsumus, ut hoc linteámen tuæ propitiatíónis bene 🙊 ditióne sanctificétur ad consecrándum super illud Corpus t Sánguinem Dei, et Dómini nostri Jesu Christi Fílii tui: Qui ecum vivit et regnat in unitáte Spíritus Sancti Deus, per omnia sæcula sæculórum. 🔞 Amen.

O rémus.

Omnípotens, sempitérne Deus, bene & dícere, sancti & ficare, et conse & crare dignéris linteamen istud ad tegéndum, involvendúmque Corpus et Sanguinem Dómini nostri Jesu Christi Fílii tui: Qui tecum vivit, et regnat in unitate etc.

R'. Amen.

Orémus.

mnípotens Deus, mánibus nostris opem tuæ benedictiónis infúnde: ut per nostram bene & dictiónem sec linteámen sanctificétur, et Córporis ac Sánguinis Relemptóris nostri novum sudárium, Spiritus Sancti graceficiátur. Per eúmdem Dóminum nostrum. in unitáte jásdem Spíritus Sancti, etc.

R. Amen.

Et aspergat Aqua benedicta.

BENEDICTIO TABERNACULI.

Seu Vasculi pro sacrosancta Eucharistia conservanda.

- ý. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.
- R). Qui fecit coslum et terram.
- y. Dóminus vobíscum.
- R). Et cum spíritu tuo.

O rémus.

mnípotens, sempitérne Deus, majestátem tuam súpplices deprecámur, ut vásculum hoc pro Córpore Fílii ni Dómini nostri Jesu Christi in eo condéndo fabricátum, ene of dictionis tuæ gratia dicáre dignéris. Per eúmdem bóminum.

Deinde aspergit illud Aqua benedicta.

BENEDICTIO NOVÆ CRUCIS.

- y. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.
- R'. Qui fecit cœlum et terram.
- y. Dómine, exáudi oratiónem meam.
- R'. Et clamor meus ad te véniat.
- . Dóminus vobíscum.
- R. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Pogámus te, Dómine sancte, Pater omnípotens, ætérne Deus: ut dignéris bene & dícere hoc signum Crucis tuæ, ut sit remédium salutáre géneri humáno; sit solíditas fidei, proféctus bonórum óperum, redémptio animárum; sit solámen, et protéctio, ac tutéla contra sæva jácula inimicórum. Per Christum Dóminum nostrum.

. Amen.

Alia Oratio ad idem.

Péne & dic, Dómine Jesu Christe, hanc Crucem tuam, per quam eripuísti mundum a potestáte dæmonum, et superásti passióne tua suggestórem peccáti, qui gaudébat in prævaricatióne primi hóminis per ligni vétiti sumptiónem. Hic aspergat Aqua benedicta. Sanctificétur hoc signum Crucis in nómine Patris &, et Fílii &, et Spíritus & Sancti; ut orántes, inclinantésque se propter Dóminum ante istam Crucem, invéniant córporis et anima sanitátem. Per Christum Dóminum nostrum.

R). Amen.

Postea Sacerdos genusiexus ante Crucem devote adorat, et osculatur, et idem faciunt quicumque voluerint.

BENEDICTIO

Imaginum Jesu Christi Domini nostri, Beatæ Mariæ Virginis, et aliorum Sanctorum.

- 🕉. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.
- R'. Qui fecit cœlum et terram.
- 🖈 Dóminus vobíscum.
- R. Et cum spíritu tuo.

() rémus.

mnípotens, sempitérne Deus, qui Sanctórum tuórum imágines (sive effigies) sculpi, aut pingi non réprobas, ut quóties illas óculis córporis intuémur, tóties sórum actus et sanctitátem ad imitándum memoriæ óculis meditémur: hanc, quæsumus, imáginem (seu sculptúram) in honorem et memoriam unigeniti Filii tui Domini nostri Jesu Christi (vel beatissimæ Vírginis Maríæ matris Dómini nostri Jesu Christi, vel beati N. Apostoli tni, vel Mártyris, vel Confessóris, aut Pontíficis, aut Vírginis) adaptátam bene & dícere, et sancti & ficare dignéris: * præsta, ut quicúmque coram illa unigénitum Fílium mum (vel beatissimam Virginem, vel gloriósum Apóstoham, sive Martyrem, sive Confessorem, aut Virginem) suppliciter cólere et honorare studuerit, illius méritis et obténtu a te grátiam in præsénti, et ætérnam gloriam obtinect in futurum. Per Christum Dóminum nostrum. R. Amen. Ultimo aspergat Aqua benedicta.

RITUS

Benedicendi, et imponendi primarium lapidem pro Ecclesia ædificanda, servandus a Sacerdote facultatem habente ab Episcopo.

Ecclesiam ex Episcopi auctoritate tantum, juxta sacroum Canonum decreta, ædificari fas est. Si vero Sacerdos ejus ædificationis primarium lapidem benedicendi potestatem habens, ejusmodi functionem peragat, hunc ritum servabit.

Pridie quam primarius lapis benedicatur, ligneam Crucem in loco, ubi debet esse Altare, figat ipse, vel alius Sacerdos. Sequenti vero die lapis in Ecclesiæ fundatione ponendus, qui debet esse quadratus, et angularis, benedicatur hoc modo.

Sacerdos indutus amictu, alba, cingulo, stola, et pluviali albi coloris, adhibitis aliquot Sacerdotibus et Clericis, sal et aquam benedicit, nisi prius in promptu habeat jam Lenedictam ordinaria benedictione, ut supra 228.; et interim, dum cantatur a Clericis Antiphona cum Psalmo sequenti, aspergit locum, ubi Crux posita est, cum Aqua benedicta.

Antiphona. Signum salútis pone, Dómine Jesu Christe, in loco isto: et non permíttas introíre ángelum percutiéntem.

Psalmus 83.

Q uam dilécta tabernácula tua, Dómine virtútum! * concupíscit, et déficit ánima mea in átria Dómini.

C or meum, et caro mea, ' exultavérunt in Deum vivum.

E tenim passer invénit sibi domum: et turtur nidum sibi, ubi ponat pullos suos.

A ltária tua, Dómine virtútum, Rex meus et Deus meus.

B eáti, qui hábitant in domo tua, Dómine: in sæcula sæculórum laudábunt te.

B eatus vir, cujus est auxílium abs te: ascensiónes in corde suo dispósuit, in valle lacrymarum, in loco quem pósuit.

E tenim benedictionem dabit legislator, ibunt de virtute in virtutem : vidébitur Deus deorum in Sion.

D' ómine, Deus virtútum, exáudi oratiónem meam: áuribus pércipe, Deus Jacob.

ι

Protéctor noster áspice, Deus: et réspice in fáciem Christi tui.

Quia mélior est dies una in átriis tuis, 'super mília. Elégi abjéctus esse in domo Dei mei, 'magis quam habitáre in tabernáculis peccatórum.

Quia misericórdiam, et veritátem díligit Deus: gratiam et glóriam dabit Dóminus.

N on privabit bonis eos, qui ambulant in innocéntia: *Dómine virtútum, beatus homo, qui sperat in te.

G lória Patri, etc.

Finito Psalmo, Sacerdos versus ad locum per eum aspersum, dicit:

O rémus.

Dómine Deus, qui licet cœlo et terra non capiáris, domum tuam dignáris habére in terris, ubi nomen tuum júgiter invocétur: locum hunc, quæsumus, beátæ Maríæ semper Vírginis, et beáti N. (nominando Sanctum vel Sanctam, in cujus honorem ac nomen fundabitur Ecclesia), omniúmque Sanctórum intercedéntibus méritis, seréno pietátis tuæ intúitu vísita, et per infusiónem gratiæ tuæ, ab omni inquinaménto purífica, purificatúmque consérva; et qui dilécti tui David devotiónem in filii sui Salomónis opere complevísti, in hoc opere desidéria nostra perficere dignéris, effugiántque omnes hinc nequitiæ spirituáles. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum, etc.

Postea stans benedicit primarium lapidem. dicens:

- v. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.
- R. Qui fecit cœlum et terram.
- y. Sit nomen Dómini benedíctum.
- R. Ex hoc nunc et usque in sæculum.
- v. Lápidem, quem reprobavérunt ædificantes.
- R'. Hic factus est in caput ánguli.
- y. Tu es Petrus.
- R'. Et super hanc petram ædificábo Ecclésiam meam.

- diória Patri, et Fílio, et Spíritui Sancto.
- R! Sicut erat in princípio, et nunc, et semper, et in secula seculórum Amen.

Orémus.

Dómine Jesu Christe Fili Dei vivi, qui es verus omnipotens Deus, splendor, et imágo ætérni Patris, et vita ætérna: qui es lapis anguláris de monte sine mánibus abscíssus, et immutábile fundaméntum: hunc lápidem collocándum in tuo nomine confirma; et tu, qui es princípium, et finis, in quo princípio Deus Pater ab inítio cuncta creávit, sis, quæsumus, princípium, et increméntum, et consummátio ipsíus óperis, quod debet ad laudem et glóriam tui nóminis inchoári. Qui cum Patre, et Spíritu Sancto vivis, et regnas Deus, per omnia sæcula sæculórum.

Tunc aspergit lapidem ipsum Aqua benedicta, et accepto cultro, per singulas partes sculpit in eum signum Crucis, dicens:

In nómine Patris 🕁 , et Fílii 🕁 , et Spíritus 🕸 Sancti.

Quo facto dicitur: Orémus.

Dénedic &, Dómine, creaturam istam lápidis, et præsta per invocationem sancti tui Nóminis: ut quicumque ad hanc Ecclésiam ædificándam pura mente auxílium déderint, corporis sanitátem, et ánimæ medélam percipiant. Per Christum Dóminum nostrum.

· R. Amen.

Postea dicantur Litaniæ ordinariæ sine Orationibus in fine positis: quibus dictis, parato cæmento, et cæmentario assistente, Sacerdos inchoat, Clericis prosequentibus. Antiphonam. Mane surgens Jacob, erigébat lápidem in títulum: fundens oleum désuper, votum vovit Dómino: Vere locus iste sanctus est, et ego nesciébam.

Psalmus 126.

Nisi Dóminus ædificaverit domum, in vanum laboravérunt qui ædificant eam.

Nisi Dóminus custodíerit civitátem, i frustra vígilat ui custódit dam.

Vanum est vobis ante lucem surgere: surgite postaam sedéritis, qui manducatis panem doloris.

Cum déderit diléctis suis somnum: 'ecce hæréditas émini filii: merces fructus ventris.

Sicut sagíttæ in manu poténtis: ' ita filii excussórum.

Beátus vir, qui implévit desidérium suum ex ipsis '
on confundétur, cum loquétur inimícis suis in porta.

Glória Patri, etc.

Quo dicto, Sacerdos stans tangit, et ponit ipsum prinarium lapidem in fundamento, dicens:

In fide Jesu Christi collocámus Lápidem istum primáium in hoc fundaménto, in nómine Pa A tris, et Fí A i, et Spíritus A Sancti, ut vígeat vera fides hic, et tiior Dei, fratérnaque diléctio; et sit hic locus destinátus ratióni, et ad invocándum, et laudándum nomen ejúsem Dómini nostri Jesu Christi, qui cum Patre et Spíitu Sancto vivit et regnat Deus per ómnia sæcula sæulórum. R. Amen.

Interim cæmentarius locat ipsum lapidem cum cæmento: ostea Sacerdos spargit super ipsum lapidem Aquam be-edictam, dicens:

Aspérges me, Dómine, hyssópo, et mundábor: laábis me, et super nivem dealbábor.

Psalm. Miserère mei, Deus. 99. dicitur totus cum ilória Patri.

Quo dicto, Saccrdos spargit Aquam benedictam per mnia fundamenta, si sunt aperta: si vero non sunt aperta, ircuit aspergendo fundamenta Ecclesiæ designata. Et inciiens aspergere, inchoat Antiphonam, Clero prosequente.

Antiphona. O quam metuéndus est locus iste! Vere son est hic áliud, nisi domus Dei, et porta cœli.

Psalmus 86.

Pundaménta ejus in móntibus sanctis: * díligit Dóminus portas Sion super ómnia tabernácula Jacob.

Gloriósa dicta sunt de te, cívitas Dei.

Memor ero Rahab et Babylónis ' sciéntium me.

E cce alienígenæ, et Tyrus, et populus Æthíopum, 'hi fuérunt illic.

N umquid Sion dicet: Homo, et homo natus est in ea, et ipse fundávit eam Altíssimus?

D óminus narrábit in scriptúris populórum, et principum: horum, qui fuérunt in ea.

Sicut lætántium omnium ' habitátio est in te.

Gloria Patri, etc.

Antiphona. O quam metuéndus est locus iste! Vere non est hic áliud, nisi domus Dei, et porta cœli.

Interim aspergendo procedit usque ad fundamenta aperta, seu designata, et repetita Antiphona, stans dicit: O rémus.

Ministri: Flectámus génua.

R. Leváte.

mnípotens, et miséricors Deus, qui Sacerdótibus tuis tantam præ cæteris gratiam contulísti, ut quidquid in tuo nomine, digne, perfectéque ab eis ágitur, a te fieri credátur: quæsumus imménsam cleméntiam tuam, ut quidquid modo visitatúri sumus, vísites: et quidquid benedictúri sumus, bene dícas: sitque ad nostræ humilitátis intróitum, Sanctórum tuórum méritis, fuga dæmonum, Angeli pacis ingréssus. Per Christum Dóminum nostrum.

R. Amen.

eus, qui ex omnium cohabitatione Sanctórum ætérnum Majestáti tuæ condis habitáculum: da ædificatióni tuæ increménta cæléstia: ut quod te jubénte fundátur, te largiénte perficiátur. Per Christum Dóminum nostrum.

R'. Amen.

RITUS

Benedicendi novam Ecclesiam, seu Oratorium publicum, ut ibi Sanctissimum Missæ Sacrificium celebrari possit.

030 + CE40

acerdos novam Ecclesiam de licentia Episcopi benedirus, ut in ea divinum Sacrificium Missæ rite celebrer, stola ac pluviali albi coloris indutus, aliquot Sacertibus et Clericis adhibitis, prælata Cruce media inter os Clericos deferentes cereos accensos, mane procedit primariam Ecclesiæ, vel Oratorii januam: ubi stans pite aperto, conversus ad cam dicit absolute Orationem: ctiónes nostras, quæsumus Dómine, aspirándo prætveni, et adjuvándo proséquere: ut cuncta nostra oráet operátio a te semper incípiat, et per te cæpta fitur. Per Christum Dóminum nostrum. Amen.

Deinde inchoat Antiphonam: Aspérges me, etc. et rus alternatim dicit Psalmum. Miserère, etc. in finc fria Patri.

Interim circumdant exterius Ecclesiam (quae intus detesse vacua et nuda, et pariter Altaria nuda, excluso pulo, donec absoluta sit benedictio), et Sacerdos acto aspergillo ex herba hyssopi, ad ejus dexteram se avertens, parietes Ecclesiæ in superiori parte, et in funmentis, cum Aqua benedicta aspergit, dicens:

Aspérges me, Dómine, hyssópo, et mundábor: laváme, et super nivem dealbábor.

Reversi ad locum, unde Processio initium habuit, retita Antiphona a Clero, Sacerdos stans ut prius versus relesiam, dicit: Orémus.

Ministri. Flectámus génua.

R'. Leváte.

Oratio.

Domine Deus, qui licet cœlo et terra non capiáris, domum tamen dignáris habére in terris, ubi nomen tuum júgiter invocétur: locum hunc, quæsumus, beatz Maríæ semper Vírginis, et beáti N., omniúmque Sanctórum intercedéntibus meritis, seréno pietátis tuæ intúita vísita, et per infusiónem gratiæ tuæ ab omni inquinsmento purífica, purificatúmque consérva; et qui dilécti tui David devotiónem in filii sui Salomónis ópere complevísti, in hoc ópere desidéria nostra perficere dignéris, effugiántque omnes hinc nequítiæ spirituáles. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum: qui tecum vivit, et regnat in unitáte Spíritus Sancti Deus, per ómnia sæcula sæculórum.

R. Amen.

Qua finita Oratione, omnes bini in Ecclesiam intrantes, ad Altare majus procedunt, Litanias decantantes.

Ubi dictum fuerit: Ut ómnibus fidélibus defúnctis réquiem ætérnam donáre dignéris, Te rogámus, áudi nos, surgit Sacerdos, et intelligibili voce dicit: Ut hanc Ecclésiam, et Altáre ad honórem tuum, et nomen Sancti tui N., purgáre, et bene F dícere dignéris, Te rogámus, áudi nos.

Cum dicit, benedicere, manu dextera benedicit Ecclesiam, et Altare: deinde, ut prius, genuslectit donec persiciantur Litaniæ, et Cantores prosequuntur:

Ut nos exaudíre dignéris, Te rogámus, áudi nos.

Fili Dei, Te rogámus, áudi nos.

Agnus Dei, qui tollis, etc.

Dicto ultimo. Kyrie eléison, Sacerdos stans, dicit: Orémus.

Ministri: Flectámus génua.

E Leváte.

Prævéniat nos quæsumus Dómine, misericórdia tua: et intercedéntibus ómnibus Sanctis tuis, voces nostras

eméntia tuæ propitiatiónis antícipet. Per Christum Dóinum nostrum.

R'. Amen.

Tum distans ab Altari congruenti spatio genuslexus, t se signans, dicit: Deus, in adjutórium meum inténde, t statim surgit, Clero respondente: Dómine, ad adjuándum me festína; ipse vero stans dicit, Glória Patri, t Fílio, et Spirítui Sancto. Chorus respondet, Sicut erat a principio, et nunc, et semper, et in sæcula sæculóma, Amen.

Postea Sacerdos dicit: Orémus.

Ministri: Flectámus génua.

R'. Leváte.

Oratio.

mnípotens, et miséricors Deus, qui Sacerdótibus tuis tantam præ cæteris grátiam contulísti, ut quidquid tuo nomine digne, perfectéque ab eis ágitur, a te fieri redátur: quæsumus imménsam cleméntiam tuam, ut quiduid modo visitatúri sumus, vísites; et quidquid beneictúri sumus, bene ¼ dícas: sitque ad nostræ humilitis intróitum, Sanctórum tuórum méritis, fuga dæmoum, Angeli pacis ingréssus. Per Dóminum, etc.

His dictis, inchoat Antiphonam. Bénedic, Dómine, omum istam nómini tuo ædificátam, cum tribus Psalmis equentibus, videlicet.

Psalmus 119.

A d Dóminum, cum tribularer, clamavi: *et exaudi-

Dómine, líbera ánimam meam a lábiis iníquis, et lingua dolósa.

Quid detur tibi, aut quid apponatur tibi, ad linuam dolosam.

Sagíttæ poténtis acútæ, ° cum carbónibus desolatóriis. Heu mihi, quia incolátus meus prolongátus est: Habitávi um habitántibus Cedar: ° multum íncola fuit anima mea. ('um his, qui odérunt pacem, eram pacíficus: cum loquébar illis, impugnábant me gratis.

Gloria Patri, etc.

Psalmus 120.

evávi óculos meos in montes, unde véniet auxílium

Auxílium meum a Dómino, qui fecit cœlum, et terram.

Non det in commotionem pedem tuum: * neque dormitet, qui custodit te.

Ecce non dormitabit, neque dormiet, * qui custodit Israel.

1) óminus custódit te, Dóminus protéctio tua, • 52-per manum déxteram tuam.

Per diem sol non uret te, * neque luna per noctem.

Dóminus custódit te ab omni malo: * custódiat árimam tuam Dóminus.

1) óminus custódiat intróitum tuum, et éxitum tuum: ex hoc nunc et usque in sæculum.

Gloria Patri, etc.

Psalm. 121.

Extátus sum in his, quæ dicta sunt mihi in domum Dómini íbimus.

Stantes erant pedes nostri, * in átriis tuis, Jerúsalem.

l'erúsalem, quæ ædificátur ut cívitas: cujus participátio ejus in idípsum.

Illuc enim ascendérunt tribus, tribus Dómini: testimónium Israel ad confiténdum nómini Dómini.

Quia illic sedérunt sedes in judício, * sedes super domum David.

Rogate, quæ ad pacem sunt Jerúsalem: et abundantia diligéntibus te.

Fiat pax in virtúte tua: * et abundántia in túrribus tuis.

Propter fratres meos, et próximos meos, i loquébar acem de te.

Propter domum Dómini Dei nostri, quæsívi boa tibi.

Glória Patri, etc.

Antiphona. Bénedic, Dómine, domum istam nomini

Interim aspergit interius parietes in parte superiori et nferiori, inchoans aspersionem a parte Evangelii, diens: Aspérges me, etc. tum ad Altare reversus, dicit: hémus.

Ministri: Flectámus génua.

R). Leváte.

Deus, qui loca nomini tuo dicánda sanctíficas, effúnde super hanc oratiónis domum gratiam tuam: ut bommibus hic nomen tuum invocántibus auxílium tuæ incricórdise sentiátur. Per Dóminum. R. Amen.

His peractis, dicitur Missa de tempore occurrenti, vel e Sancto.

Ecclesia vero, quamvis a simplici Sacerdote, ut sura, sit benedicta, ab Episcopo tamen consecranda est.

RITUS

Reconciliandi Ecclesiam violatam, si nondum erat ab Episcopo consecrata.

Cclesiæ violatæ reconciliatio per Sacerdotem ab Episopo delegatum fiat hoc modo. Altare Ecclesiæ omnino udetur, provideaturque, ut Ecclesia possit libere ciramiri tam exterius, quam interius, si fieri potest. Pastur vasculum cum Aqua benedicta, et aspergillum de erba hyssopo factum. Sacerdos indutus amictu, alba, angulo, stola, et pluviali albo, adhibitis aliquot Sacerotibus et Clericis, procedit ad primariam Ecclesiæ por-

tam: ubi stans, Antiphonam incipit, dicens, Clero prosequente: Aspérges me, Dómine, hyssópo, et mundábor: lavábis me, et super nivem dealbábor.

Psalmus. Miserére etc. totus cum Gloria Patri. Quo finito, Antiphona repetitur. Interim dum Antiphona, et Psalmus dicuntur, Sacerdos cum Aqua benedicta aspergit in circuitu extrinsecus Ecclesiam, et Cæmeterium, simul aspergendo alternatim ad parietes Ecclesiæ, ac ad terram Cæmeterii, præsertim ad loca contaminata. Quo facto, redit ad locum, ubi incepit aspergere, et stans dicit: Orémus.

mnípotens, et miséricors Deus, qui Sacerdótibus tuis tantam præ cæteris gratiam contulisti, ut quidquid in tuo nomine digne, perfectéque ab eis ágitur, a te fieri credátur: quæsumus imménsam cleméntiam tuam, ut quod modo visitatúri sumus, vísites, et quidquid benedictúri sumus, bene 🛱 dícas: sitque ad nostræ humilitátis intróitum, Sanctórum tuórum méritis, fuga dæmonum, Angeli pacis ingréssus. Per Christum Dóminum nostrum.

R). Amen.

Deinde Sacerdos incipit Litanias, et ingreditur Ecclesiam cum Clero, cantando eas: acceditque ante Altare majus, coram quo genuflectit: cumque dictum fuerit: Ut omnibus fidélibus defunctis réquiem ætérnam donáre dignéris.

R). Te rogámus, audi nos.

Sacerdos surgit, et clara voce dicit, Ut hanc Ecclésiam, et Altare hoc, ac Cœmetérium purgare, et reconci Haliare dignéris, Te rogamus, audi nos.

Quibus dictis, rursus genuflectit, et Litaniæ perficiuntur. Quibus finitis, Sacerdos versus ad dictum Altare dicit: 'Orémus.

Et Ministri: Fletámus génua.

N. Leváte.

rævéniat nos, quæsumus Dómine, misericórdia tua: et intercedéntibus ómnibus Sanctis tuis, voces nostres

cleméntia tuæ propitiatiónis antícipet. Per Christum Dóminum nostrum.

R). Amen.

Deinde Sacerdos genuflectit ante Altare, et se signo Crucis muniens, clara voce dicit: Deus, in adjutórium meum inténde, tum surgit, et Chorus, seu adstantes Clerici respondent: Dómine, ad adjuvándum me festína; et Sacerdos stans, dicit: Glória Patri, et Fílio, et Spiritui Sancto.

R. Sicut erat in princípio, et nunc, et semper, et in secula seculórum. Amen.

Quo dicto, Sacerdos inchoat, Clero prosequente, Antiphonam: Exúrgat Deus, et dissipéntur inimíci ejus, et fúgiant, qui odérunt eum, a fácie ejus.

Psalmus 67.

In Ecclésiis benedicite Deo Dómino, ' de fóntibus

Repetitur Antiphona.

Ibi Béniamin adolescéntulus, in mentis excéssu. Repetitur Antiphona.

Principes Juda, duces eórum: * Príncipes Zábulon, Príncipes Néphtali.

Repetitur Antiphona.

Manda, Deus, virtúti tuæ: * confírma hoc, Deus quod operátus es in nobis.

Repetitur Antiphona.

. A templo sancto tuo in Jerúsalem, * tibi ófferent reges múnera.

Repetitur Antiphona.

Increpa feras arúndinis, congregátio taurórum in vaccis populórum: ut exclúdant eos, qui probáti sunt argénto.

Repetitu Antiphona.

Díssipa Gentes, quæ bella volunt: vénient legáti ex Ægypto: Æthiópia prævéniet manus ejus Deo. 260

Rituale Romanum.

Repetitur Antiphona.

Regna terræ, cantáte Deo: * psállite Dómino.

Repetitur Antiphona.

l'sállite Deo, qui ascéndit super cœlum cœli, ad Oriéntem.

Repetitur Antiphona.

1: cce dabit voci suze vocem virtútis : date glóriam Deo super Israel : magnificentia ejus, et virtus ejus in núbibus.

Repetitur Antiphona.

Mirábilis Deus in Sanctis suis, Deus Israel ipse dabit virtútem et fortitúdinem plebi suæ: * benedíctus Deus.

Et non dicitur Gloria Patri, sed Antiphona repetitur. Interim dum Antiphona et Psalmi prædicti dicuntur, Sacerdos circuit Ecclesiam intrinsecus aspergendo: aspergit etiam specialiter loca contaminata. Quo facto staus in Presbyterio versus ad Altare, dicit:

Deus, qui in omni loco dominationis tuæ clemens et benignus purificator assistis: exaudi nos, quæsumus, et concéde, ut in posterum inviolabilis hujus loci permanent benedictio: et tui muneris beneficia, universitas fidélium, quæ supplicat, percipere mereatur. Per Christum Dominum nostrum.

R'. Amen.

Deinde dicitur Missa de die occurrenti.

Simplex Sacerdos tantum ex privilegio Sedis Apostolicæ, potest Ecclesiam ab Episcopo consecratam reconciliare, et tunc utatur ritu in Pontificali præscripto; procedatque indutus amictu, alba, cingulo, stola, et pluviali albi coloris, adhibitis secum aliis Presbyteris, et Clericis superpelliccis indutis cum Aqua ab Episcopo ad hunc usum rite benedicta.

RITUS

Benedicendi novum Cœmeterium per Sacerdotem ab Episcopo delegatum.

Pridie quam fiat benedictio, ponitur in medio Cometerii benedicendi lignea Crux, alta ad staturam hominis, et ante ipsam Crucem in terra figitur paxillus tridens ligneus altus ad cubitum unum, aptus ad affigendum illi tres candelas.

Sequenti die mane Sacerdos in Sacristia paratus amicu, alba, cingulo, stola, ac pluviali albi coloris, adhibitis aliquot Sacerdotibus et Clericis indutis superpelliceis, qui deferant vasculum Aquæ benedictæ, aspergillum, et thuribulum cum incensi navicula, et hoc Rituali libro, et tribus candelis cereis, procedit ad Cæmeterium benedicendum, ante Crucem in medio positam, et affiguntur, et accenduntur tres candelæ super ligneum paxillum: et sacerdos ante Crucem et candelas stans, discooperto capite, dicit:

() rémus.

omnípotens Deus, qui es custos animárum, et tutéla salútis, fides credéntium: réspice propítius ad nostræ servitútis officium, et ad introitum nostrum purgétur, bene A dicátur, et sancti A ficétur hoc Cometérium, ut humána corpora hic post vitæ cursum quiescéntia, in magno judícii die simul cum felícibus animábus mereántur adipísci vitæ perénnis gaudia. Per Christum Dóminum nostrum.

Mox ante ipsam Crucem omnes genibus flexis dicunt Litanias ordinarias, incipiente Cantore, cæteris respondentibus; et cum dictum fuerit: Ut omnibus fidélibus defúnctis, etc. Te rogámus, áudi nos. Sacerdos surgit, et clara voce dicit, producens manu signum Crucis: Ut hoc Cœmetérium purgare, et bene dicere dignéris, Te rogamus, audi nos. Deinde Sacerdos, ut prius, genussectit, et Litaniæ persiciuntur.

Quibus finitis, surgunt omnes, et Sacerdos Crucem aspergit Aqua benedicta, dicens Antiphonam: Aspérges me, Dómine, hyssópo, et mundábor: lavábis me, et super nivem dealbábor.

Psalm. Miserère. 99. dicitur totus ab adstantibus, cum Glória Patri. Quo dicto, repetitur Antiphona. Dum dicitur Psalmus, Sacerdos circuit, et perambulat totum Cœmeterium, incipiens ad ejus dexteram, aspergens ubique Aqua benedicta: quo facto, redit ante Crucem, et ad ipsam respiciens, dicit:

Orémus.

Deus, qui es totíus orbis cónditor, et humáni géneris Redémptor, cunctarúmque creaturárum visibílium et invisibílium perféctus dispósitor: te súpplici voce, ac puro corde expóscimus, ut hoc Cæmetérium, in quo famulórum, famularúmque tuárum córpora quiéscere debent, post currícula hujus vitæ labéntia, pur 'l' gáre, bene 'r' dícere, et sancti 'l' ficáre dignéris: quíque remissiónem omnium peccatórum per tuam magnam misericórdiam in te confidéntibus præstitísti, corpóribus quoque eórum in hoc Cæmetério quiescéntibus, et tubam primi Archángeli expectántibus, consolatiónem perpétuam lárgiter impertíre. Per Christum Dóminum nostrum.

R. Amen.

Tunc figit in summitate Crueis unam ex tribus candelis ardentibus, et alias duas similiter ardentes in duobus brachiis ejusdem Crucis. Deinde incensat ipsam Crucem, et aspergens Aqua benedicta, redit cum ministris in sacristiam.

ORDO

Reconciliandi Cometerium violatum sive Ecclesiæ contiguum sit, sive separatum, ubi Ecclesia non est polluta.

-CD143>

Mane diei, qua facienda est reconciliatio, Sacerdos, si ab Episcopo facultatem habeat, adhibitis aliis Sacerdotibus et Clericis indutis superpelliceis, in sacristia, aut alio decenti loco vestitus amictu, alba, cingulo, stola, et pluviali albi coloris, accedit ad medium Cœmeterii, Clerico vasculum Aquæ benedictæ, et aspergillum deferente, et ibi super tapete genuflectit una cum Ministris, et cantores, aliique omnes genibus flexis, dicunt Litanias. In quibus cum dictum fuerit: Ut omnibus fidélibus defúnctis, etc. Te rogámus, audi nos. Sacerdos surgit, et manu dextera producens signum Crucis super Cœmeterium, clara voce dicit: Ut hoc Cœmetérium recon & ciliáre, et sancti & ficáre dignéris.

R). Te rogámus, audi nos.

Quibus dictis, ut prius genuflectit, Cantoribus Litanias perficientibus. Quibus finitis, surgunt omnes, et Sacerdos, accepto aspergillo cum Aqua benedicta, inchoat Antiphonam: Aspérges me, Dómine, hyssópo, Clero prosequente, et mundábor: lavábis me, et super nivem dealbábor:

Psalm. Miserère. 99. dicitur totus sine Glória Patri. In fine repetitur Antiphona, Aspèrges me, etc.

Dum hæc dicuntur, Sacerdos circuit totum Cæmeterium, incipiens ad cjus dexteram, aspergens ubique Aqua benedicta, præsertim in loco, ubi violatio commissa est. Quo peracto, redit ad locum ubi Litaniæ dictæ fuerunt, et ibi stans dicit: Orémus.

Lt Ministri : Flectamus génua.

н Leváte.

Nomine pie, qui agrum figuli pretio Sánguinis tui in sepultúram peregrinórum comparári voluísti, quæsumus, dignanter reminiscere clementissimi hujus mystérii tai. Tu es enim, Dómine, figulus noster: tu quiétis nostræ ager: tu agri hujus prétium. Tu dedísti etiam, et suscepísti. Tu de prétio tui vivífici Sánguinis nos requiéscere donásti. Tu ergo, Dómine, qui es offensiónis nostræ clementíssimus indúltor, expectantíssimus judicátor, judícii tui superabundantíssimus miserátor, judícium tuæ justíssimæ severitátis abscóndens post miseratiónem tuæ piæ redemptionis, adésto exauditor, et effector nostræ reconciliationis: hocque Cometérium peregrinorum tuórum cœléstis pátriæ incolátum expectántium, benígnus purífica et reconcília; et hic tumulatórum et tumulandórum córpora, de poténtia, et pietáte tuæ resurrectiónis ad glóriam incorruptionis non damnans, sed glorificans resúscita. Qui ventárus es judicáre vivos, et mórtuos, et sæculum per ignem, R Amen.

RITUS

Absolvendi et benedicendi populos et agros ex Apostolicæ Sedis indulto.

A ccepto diplomate Pontificio, constituatur dies Dominea Delegato, et populo commodior pro ejusdem diplomatis publicatione, et executionis inchoatione.

Die constituta, mane fiat concio, qua doceatur populus de contentis in diplomate Pontificio, et de præparatione ad futuram absolutionem, et benedictionem. Deinde Missa celebretur a Delegato pro remissione peccatorum, sine Gloria in excélsis, cum unica Oratione, et Credo,

paramentis violaceis: qua finita, deposita casula et inipulo, induatur Celebrans pluviali violaceo, et si sit iscopus, mitram simplicem assumat; et omnibus genuxis ante Altare, cantentur Litaniæ Sanctorum, omissis ecibus et Orationibus post cas dici solitis.

Sedeat Delegatus, dictis Litaniis, cooperto capite, in de sibi parata super scabello Altaris, vel in sede Epiopali, si est Episcopus, seu super faldistorio posito sur dicto scabello, cum duobus Ministris paratis more iaconali et Subdiaconali sine manipulis, adstantibus hinc de a lateribus omnibus de Clero; et alta voce ab aliquo gatur diploma, audiente populo, quo lecto, dicat Degatus: Deo grátias.

Tune nomine populi ille, qui ibi pro Diacono assistit, ofunde inclinatus a sinistris Delegati facit Confessionem cantu.

pro me ad Dó mi num Deum no strum

Qua finita, si est Episcopus, assumpto baculo Pastorali in sinistra manu, et adhuc sedens cooperto capite, incipit Psalm. Miserére. 99. Et in fine, Glória Patri. Et prosequitur alium Psalmum, Deus misereátur. 206. Et in fine, Glória Patri, super universum Clerum et Populum genuflexum, recitando tales Psalmos sine cantu, alternatim a Delegato, et Clero.

Quibus finitis, Delegatus stans detecto capite, baculoque deposito, si est Epíscopus, versus populum manibus junctis, dicit: Kyrie eléison.

Respondet Clerus: Christe eléison. Kyrie eléison. Pater noster.

- y. Et ne nos indúcas in tentatiónem.
- R). Sed libera nos a malo.
- r. Salvos fac servos tuos.
- R'. Deus meus, sperantes in te.
- . Nihil proficiat inimícus in eis.
- n'. Et filius iniquitatis non apponat nocére eis.
- y. Esto eis, Dómine, turris fortitudinis.
- R. A fácie inimíci.
- y. Dómine, exáudi oratiónem meam.
- R). Et clamor meus ad te véniat.
- . Dóminus vobíscum.
- R). Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Deus, cui próprium est miseréri semper, et parcere, súscipe deprecatiónem nostram: ut nos et omnes fámulos tuos, quos delictórum caténa constríngit, miserátio tuæ pietátis cleménter absólvat. Per Dóminum.

Rl. Amen.

Deinde sedens Delegatus cooperto capite, et si est Episcopus, assumpto baculo, dicit:

Misereatur vestri, omnípotens Deus, et dimíssis peccatis vestris, perdúcat vos ad vitam ætérnam.

R. Amen.

Indulgéntiam, absolutionem, et remissionem peccatorum vestrorum tribuat vobis omnipotens et miséricors Dominus.

R). Amen.

Manuque dextera super Populum genuflexum extensa, addit:

A uctoritate Dei omnipotentis, et beatorum Apostolorum Petri et Pauli, a Sanctíssimo Dómino nostro Papa N mihi concéssa, absólvo vos et omnes hujus loci, ab omni vínculo excommunicatiónis, suspensiónis, interdícti, aliísque Ecclesiásticis senténtiis, censúris, et ponis, étiam in litteris die Cœnæ Domini sólitis legi conténtis per vos incúrsis, quas modo ignorátis, juxta tenórem Pontificii diplómatis próxime lecti. Et restítuo vos omnes communióni, et unitáti Fidélium, et sanctis Sacraméntis Ecclésiæ. In nómine Patris 🕏, et Filii, et Spíritus Sancti. Amen.

Si est Episcopus, facit ter signum Crucis.

Tunc Delegatus adhuc sedens, per se ipsum, vel alium firmioris vocis, indicit dies tres sigillatim pro jejunio; et decernet diem Dominicam sequentem, vel aliam arbitrio suo, pro Communione, Benedictione Agrorum, et Populi, et Indulgentia Plenaria.

Die constituta, Populus universus debebit communicare, et hora competenti Delegatus cantabit Missam, quæ est ad finem Missalis, sub titulo, pro quacumque necessitate, cum paramentis violaceis, sine Glória, cum unica Oratione, et Credo.

Et in fine Missæ Celebrans benedicit de more, et si est Episcopus, dat Indulgentias.

Finita Missa, Delegatus, et duo Ministri assumunt paramenta alba, et si est Episcopus, mitram pretiosam; et genusiexi ante Altare cum universo Clero, et Populo cantantur Litaniæ Sanctorum, repetito ter v. Ut fructus terræ dare, et conserváre dignéris, te rogámus, audi nos.

Illisque finitis, Delegatus stans detecto capite, manibus junctis dicit: Pater noster, secreto.

- i. Et ne nos indúcas in tentatiónem.
- R. Sed libera nos a malo.
- Et additur a Clero in cantu.

Psalmus 81.

Denedixísti, Dómine, terram tuam: avertísti captivitátem Jacob. Remisísti iniquitátem plebis tuæ: operuísti omnia becáta eórum.

Mitigásti omnem iram tuam: * avertísti ab ira indinatiónis tuæ.

Convérte nos, Deus salutáris noster: et avérte iram a nobis.

Númquid in ætérnum irascéris nobis? aut exténdes ram tuam a generatione in generationem?

Deus, tu convérsus vivificabis nos: et plebs tua læfaitur in te.

Osténde nobis, Dómine, misericordiam tuam: et alutare tuum da nobis.

Audiam quid loquatur in me Dominus Deus: quóniam loquetur pacem in plebem suam.

Et super Sanctos suos, et in eos, qui convertúnar ad cor.

Verúmtamen prope timéntes eum salutáre ipsíus : 't inhábitet gloria in terra nostra.

Misericordia et véritas obviaverunt sibi: justitia, et ax osculatæ sunt.

Véritas de terra orta est: é et justitia de cœlo propéxit.

Etenim Dóminus dabit benignitátem: et terra no-

Justítia ante eum ambulábit: et ponet in via gres-

Glória Patri.

Quo finito, Delegatus dicit:

- y. Benedices corónæ anni benignitátis tuæ.
- F. Et campi tui replebuntur ubertate.
- ' Oculi ómnium in te sperant, Dómine.
- R. Et tu das illis escam in témpore opportuno.
- y. Dómine, exáudi oratiónem meam.
- R. Et clamor meus ad te véniat.
- v Dóminus vobíscum.
- E Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Deus, refúgium nostrum et virtus, adésto piis Ecclésiæ tuæ précibus, auctor ipse pietatis, et præsta: ut quod fidéliter pétimus, efficaciter consequamur.

Deus, qui in omni loco dominationis tuæ clemens et benignus assistis: exaudi nos, quæsumus, et concede, ut in posterum inviolabilis hujus loci permaneat benedictio &, et tui muneris beneficia universitas hæc Fidelium, quæ supplicat, percipere mereatur.

rámus pietátem tuam, omnípotens Deus, ut fructus terræ, quos áeris et plúviæ temperaménto nutríre dignáris, benedictiónis tuæ imbre perfúndas, et tríbuas huic pópulo tuo de tuis munéribus tibi semper grátias ágere: ut fertilitáte terræ, esuriéntium animas bonis affluéntibus répleas, et egénus et páuper láudent nomen gloriæ tuæ. Per Christum, etc.

Postea assumpto baculo, si est Episcopus, et cooperto capite dicit Delegatus: Benedíctio Dei omnipoténtis, Patris Æ, et Fílii, et Spíritus Sancti, super agros, et bona quæcúmque loci hujus plena descéndat, et máneat semper. Amen.

Si est Episcopus, facit ter signum Crucis.

Deinde accepto de manu dignioris de Clero Aquæ benedictæ aspersorio, aspergit versus quatuor mundi partes, dicens sine cantu, et sine Psalmo Antiphonam: Aspérges me hyssópo, et mundábor: lavábis me, et super nivem dealbábor.

Pro benedictione Populi, operto capite, manibus junctis, dicit: Pater noster.

- . Et ne nos indúcas in tentatiónem.
- R'. Sed líbera nos a malo.
- y Salvos fac servos tuos.
- B. Deus meus, sperántes in te.
- y Non secundum peccáta nostra fácias nobis.
- Neque secundum iniquitates nostras retríbuas nobis.

- . Mitte nobis, Dómine, auxslium de sancto.
- R'- Et de Sion tuére nos.
- → Dómine, exáudi oratiónem meam.
- R). Et clamor meus ad te véniat.
- . Dóminus vobíscum.
- R). Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Protéctor in te sperántium, Deus, exáudi preces pópuli tui, et præsta: ut véniat super nos sperátæ a te enedictiónis ubértas, et pietátis tuæ muneribus júgiter erfruámur. Per Dóminum.

Tunc Diaconus cantat alta voce: Humiliáte vos ad postólicam benedictiónem. et Delegatus stans operto canite, et si est Episcopus, baculum sinistra tenens manu. menedicit semel, et si est Episcopus, ter, dicens:

Auctoritate Dei omnipotentis, et beatorum Apostolorum Petri et Pauli, et Sanctissimi Domini nostri Pa-Re N. benedico vos, et omnes hujus loci: In nomine Paris 🕸, et Filii, et Spiritus Sancti.

Demum cantetur Hymn. Te Deum. inchoatus a Delegato; quo finito, Delegatus cantat Orationem pro gratiarum actione.

Oratio.

Deus, cujus misericórdiæ non est númerus, et bonitátis infinítus est thesáurus: piíssimæ majestáti tuæ pro collátis donis grátias ágimus tuam semper cleméntiam morántes: ut qui peténtibus postuláta concédis, eósdem non déserens, ad præmia futúra dispónas. Per Dóminum nostrum.

Cantores addunt. Benedicámus Dómino.

R). Deo grátias.

METHODUS

Indictionis præmittendæ Pontificiæ Benedictionis statisdiebus super populum elargiendæ: Ritusque in ea servandus a Regularibus, quibus a S. Sede hujusmodi facultas indulta est, vel indulgebitur.

Admoncatur Populus de Indulgentia a Sede Apostolica concessa, de præceptis operibus pro ea lucrifacienda. de die, quo visitanda est designata Ecclesia, de hora denique, qua dabitur Pontificia Benedictio. De quibus, quatenus opus sit etiam schedis impressis, et consuetis locis palam affixis certior fiat.

Postquam statutis die et hora Populus ad Ecclesiam convenerit, alta voce legantur Apostolicæ Litteræ, seu Decreta, quibus Indulgentia conceditur, una cum potestate Benedictionem Apostolicam super Populum effundendi, ut de Delegatione audientibus constet; et concessio ex latino sermone in vulgarem accomodatum ad Populi intelligentiam conversa pronuncietur: Populus ad suorum scelerum detestationem pio, brevique sermone excitetur: post quæ Sacerdos, nullis circumstantibus Ministris, stola et superpelliceo indutus, ut in Rituali hoc præscribitur, quum agitur de Benedictionibus, quæ extra Missam Presbyteris permittuntur, ante Altare genuflexus sequentibus verbis Dei opem imploret.

- Adjutórium nostrum in nómine Dómini.
- B. Qui fecit cœlum et terram.
- Dómine, exáudi oratiónem meam.
- P. Et clamor meus ad te véniat.
- Dóminus vobíscum.
- Et cum spíritu tuo.

Deinde stans sequentem recitet Orationem.

Orémus.

mnípotens et miséricors Deus, da nobis auxílium de sancto, et vota pópuli hujus in humilitáte cordis véli peccatórum poscéntis, tuámque benedictiónem præntis et gratiam, cleménter exáudi: déxteram tuam r eum benígnus exténde, ac plenitúdinem divínæ bectiónis effúnde, qua bonis omnibus cumulátus, feliem et vitam consequátur ætérnam. Per Christum Dóm nostrum.

y. Amen.

Post quam ad cornu Epistolæ accedat, ut in Actis Ecæ Mediolanensis par. 4. Benedicet in Ecclesia ad Al, stans in cornu Epistolæ: et stans in cornu Epistonon trina, hoc est, triplici signo Crucis, sed una
edictione, unico videlicet signo Crucis, benedicat, prons alta voce hæc verba:

Benedicat vos omnípotens Deus 🙊 Pater, et Fílius, píritus Sanctus.

N. Amen.

RITUS

Benedictionis Apostolicæ in articulo mortis a Sacerdotibus ad id delegatis impertiendæ.

edictio in Articulo Mortis cum soleat impertiri post Sacramenti itentiæ, Eucharistiæ, et Extremæ Unctionis illis Infirmis, qui llam petierint, dum sana mente et integris sensibus erant, verisimiliter petiissent, vel dederint signa contritionis; imperia iisdem est, etiam si postea linguæ, cæterorumque sensuum sint destituti, aut in delirium, vel amentiam inciderint. Excomicatis vero, impænitentibus, et qui in manifesto peccato mortali untur, est omnino deneganda.

iabens prædictam facultatem, ingrediendo cubiculum, ubi jacet mus, dicat: Pax huic domui, etc. ac deinde ægrotum, cubim, et circumstantes aspergat Aqua benedicta, dicendo Antisam: Asperges me, etc.

Quod si ægrotus voluerit confiteri, audiat illum, et absolvat. Si Confessionem non petat, excitet illum ad eliciendum actum contritionis; de hujus Benedictionis efficacia ac virtute, si tempus ferat, breviter admoneat; tum instruat, atque hortetur, ut morbi incommoda ac dolores in anteactæ vitæ expiationem libenter perferat, Deoque sese paratum offerat ad ultro acceptandum quidquid ei placuerit, et mortem ipsam patienter obeundam in satisfactionem penarum, quas peccando promeruit. Tum piis ipsum verbis consoletur, in spem erigens, fore, ut ex divinæ munificentise largitate eam penarum remissionem, et vitam sit consecuturus æternam.

Sacerdos dicat .

- v. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.
- R'. Qui fecit cœlum et terram.

Antiphona. Ne reminiscáris, Dómine, delícta fámuli tui (vel ancillæ tuæ), neque vindíctam sumas de peccátis ejus.

K yrie eléison. Christe eléison. K yrie eléison.

Pater noster.

- y. Et ne nos indúcas in tentatiónem.
- R'. Sed libera nos a malo.
- y. Salvum fac servum tuum (vel ancillam tuam, et sic deinceps.)
  - Rl. Deus meus, sperántem in te.
  - y. Dómine, exaudi orationem meam.
  - R'. Et clamor meus ad te véniat.
  - Dóminus vobíscum.
  - R. Et cum spíritu tuo.

() rémus.

lementíssime Deus, Pater misericordiárum, et Deus totíus consolatiónis, qui néminem vis períre in te credéntem, atque sperántem: secúndum multitúdinem míseratiónum tuárum réspice propítius fámulum tuum ,, quem tibi vera fides, et spes christiána comméndat. Visita eum in salutári tuo, et per Unigéniti tui passiónem et mortem, omnium ei delictórum suórum remissiónem, et véniam cleménter indúlge: ut ejus ánima in hora éxitus sui te Júdicem propitiátum invéniat, et in Sanguine ejús-

n Fílii tui ab omni mácula ablúta, transíre ad vitam reatur perpétuam. Per eúmdem Christum Dóminum noum. R_i^{λ} . Amen.

Tum dicto ab uno ex Clericis adstantibus Confiteor, serdos dicat, Misereatur, etc. Deinde:

petro Apóstolo suo dedit potestátem ligándi, atque véndi: per suam piíssimam misericórdiam recípiat Consiónem tuam, et restítuat tibi stolam primam, quam Baptísmate recepísti: et ego facultáte mihi ab Apostó-a Sede tribúta, Indulgéntiam Plenáriam, et remissiónem mium peccatórum tibi concédo.

In nomine Patris, etc.

Per sacrosánctæ humánæ reparatiónis mystéria, rettat tibi omnípotens Deus omnes præséntis, et futúræ pænas, Paradísi portas apériat, et ad gáudia semferna perdúcat. Amen.

B enedicat te omnípotens Deus, Pater, Filius, et Spíri-

Si vero infirmus sit adeo morti proximus, ut neque nfessionis generalis faciendæ, neque præmissarum prenecitandarum tempus suppetat, statim Sacerdos Belictionem ei impertiatur.

PROCESSIONIBUS

ublicæ sacræque Processiones, seu supplicationes, quibus ex antiquissimo Ss. Patrum instituto Catholica Ecclesia vel ad excitandam Fidelium pietatem, vel ad commemoranda Dei beneficia, eique gratias agendas, vel ad divinum auxilium implorandum uti consuevit, qua par est religione celebrari debent; continent enim magna ac divina mysteria, et salutares Christianæ pietatis fruetus eas pie exequentes a Deo consequuntur: de quibus Fideles præmonere et erudire, quo tempore magis opportunum fuerit, Parochorum officium est.

Videant in primis Sacerdotes, aliique Ecclesiastici Ordinis, ut in his Processionibus ea modestia ac reverentia tum ab ipsis, tum ab aliis adhibeatur, quæ piis et religiosis hujusmodi actionibus maxime debetur.

Omnes decenti habitu, superpelliceis, vel aliis sacris vestibus, sine galeris, nisi pluvia cogente, induti, graviter, modeste, ac devote bini suo loco procedentes, sacris precibus ita sint intenti, ut remoto risu, mutuoque colloquio, et vago oculorum aspectu, populum etiam ad pie, devoteque precandum invitent.

Laici a Clericis, fœminæ a viris separatæ, orantes prosequantur.

Præferatur Crux, et ubi fuerit consuetudo, vexillum sacris Imaginibus insignitum, non tamen factum militari seu triangulari forma.

Edendi ac bibendi abusum, secumque esculenta et poculenta deferendi in sacris Processionibus, agrisque lustrandis, et suburbanis Ecclesiis visitandis, tollere Parochi studeant; ac Fideles, præsertim die Dominica, quæ proxime Rogationes antecedit quam hæc dedeceat corruptela, sæpius admoneant.

Processiones prius fieri debent, deinde Missa solemniter celebrari: nisi aliter ob gravem causam interdum Ordinario, vel Clero videatur.

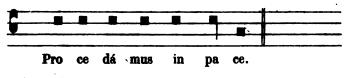
Processiones autem quædam sunt ordinariæ, quæ fiunt certis diebus per annum, ut in festo Purificationis B. Mariæ semper Virginis, et in Dominica Palmarum, et in Litaniis Majoribus in festo S. Marci, et in Minoribus Rogationum triduo ante Ascensionem Domini, et in festo Ss. Corporis Christi, vel aliis diebus pro consuetudine Ecclesiarum.

Quædam vero sunt extraordinariæ, ut quæ variis, ac publicis Ecclesiæ de causis in dies indicuntur.

DE PROCESSIONE

In die festo Purificationis B. Mariæ Virginis.

Completa benedictione, et distributione Candelarum, ut in Missali Romano reformato, fit Processio. Et primo Celebrans imponit incensum in thuribulum; deinde Diaconus vertens se ad populum, dicit:

Et Chorus respondet:

Præcedit thuriferarius cum thuribulo fumigante, deinde Subdiaconus paratus deferens Crucem, medius inter duos Acolythos cum candelabris, et candelis accensis: sequitur Clerus per ordinem, ultimo Celebrans cum Diacono a sinistris, omnes cum candelis accensis in manibus: et cantantur Antiphonæ sequentes.

Et ingrediendo Ecclesiam cantatur:

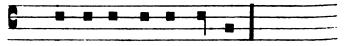
Finita Processione, Celebrans et ministri, depositis violaceis, accipiunt paramenta alba pro Missa. Et candela tenentur in manibus accensæ, dum legitur Evangelium. et iterum ad elevationem Sacramenti usque ad Communionem.

DE PROCESSIONE

In die Palmarum.

の主要の自由する

In Dominica Palmarum, facta benedictione, et distributione Palmarum, seu Olivarum, post ultimam Orationem, Omnípotens, etc. fit Processio, ac primum Celebrans imponit incensum in thuribulum, et Diaconus vertens se ad populum, dicit:

Pro ce dá mus in pa ce.

Et Chorus respondet:

In nó mi ne Chri sti, Amen.

Præcedit thuriferarius cum thuribulo fumigante, deinde Subdiaconus paratus, deferens Crucem, medius inter duos Acolythos cum candelabris, et candelis accensis: sequitur Clerus per ordinem, ultimo Celebrans cum Diacono a sinistris, omnes cum ramis in manibus, et cantantur sequentes Antiphonæ, vel omnes, vel aliquæ, quousque durat Processio.

mi se ré re no bis fi li Da vid.

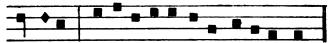

Gen tes præ di cant: et in lau dem Chri-

Dó mi ni, Ho sán na in ex cél sis.

In reversione Processionis, duo, vel quatuor Cantointrant in Ecclesiam, et clauso ostio, stantes versa ie ad Processionem, incipiunt y. Glória laus, etc. decantant duos primos versus. Sacerdos vero cum aliis ra Ecclesiam repetit eosdem. Deinde qui sunt intus, tant Versus sequentes, vel omnes, vel partem, prout ebitur: et qui sunt extra, ad quoslibet duos Versus pondent, Glória, laus, etc. sicut in principio.

dí

ne

mi ni Rex be

cte ve nis.

Gló-

19

Postea Subdiaconus hastili Crucis percutit portam: qua statim aperta, Processio intrat Ecclesiam, cantando Responsorium.

Et non dicitur, Glória Patri, etc.

Deinde dicitur Missa, et rami tenentur in mambus dum cantatur Passio, et Evangelium tantum.

ORDO

Servandus in Litaniarum Majorum Processione, quæ in festo s. Marci celebratur.

OPENSIONS

Clerus, et populus hora statuta, mane in Ecclesia congregati, omnes contrito et humili corde Deum flexis genibus paulisper precentur. Sacerdos pluviali cum ministris, vel saltem superpelliceo et stola violacei coloris sit indutus: cujus coloris habitu in reliquis Processionibus semper utatur, præterquam in Processionibus Corporis Christi, et quæ fiunt solemnibus diebus, vel in gratiarum actionem; quibus diebus utitur colore propriæ solemnitati congruenti. Cæteri vero Sacerdotes et Clerici superpelliceis induti, sequentem Antiphonam stantes concinant.

Repetitur Antiphona. Exurge, etc.

Deinde genussectant omnes: et duo Clerici ante Altare majus genussexi, devote Litanias cantare incipiant, cæteris eadem voce respondentibus. Cum autem cantatum erit:

Surgunt omnes, et ordinatim procedunt, egredientes. Litaniasque prosequentes, præcedente Cruce, et sequente Clero, ultimo loco Sacerdos paratus, ut supra dictum est, cum ministris, prout res, vel locus postulat, sacris vestibus indutis.

Si Processio sit longior, vel repetantur Litaniæ, vel Litania absolutis usque ad Preces exclusive, dicantur alique Psalmi ex Pænitentialibus, seu Gradualibus. Hymni vero, vel Cantica lætitiæ in iis, vel in Rogationibus, aut aliis pænitentiæ causa institutis Processionibus, non dicantur.

Si ad unam, vel plures Ecclesias in via sit divertendum, ingressis Ecclesiam, intermissisque Litaniis, vel Psalmis, cantatur Antiphona cum Versu et Oratione Sanct: Patroni illius Ecclesiæ. Deinde egredientes, resumptis Precibus, codem ordine procedunt usque ad Ecclesiam, ubi cum Precibus et Orationibus omnibus Processio terminatur, ut in fine Breviarii Romani post Psalmos Pænitentiales.

In Litaniis minoribus Rogationum serventur omnia, ut supra in Litaniis majoribus.

DE PROCESSIONE

In festo Sanctissimi Corporis Christi.

Decenter ornentur Ecclesiæ et parietes viarum, per quas est transcundum, tapetibus, et aulæis, et sacris imaginibus, non autem profanis, aut vanis figuris, seu indignis ornamentis.

Sacerdos primum Missam celebret, in qua duas hostias consecret, et sumpta una, alteram in Tabernaculum in Processione deferendum ita reponat, ut per vitrum, seu crystallum, quo ipsum tabernaculum circumseptum esse debet, exterius adorantibus appareat, veloque operiatur, donec auferatur ab altari. Peracto autem sacrificio, et processione jam inchoata, ordine, quo jam supra dictum est in Litaniis majoribus, Sacerdos pluviali albo indutus, ter incenset Sacramentum genuslexus.

Deinde Diaconus oblongum ac decens velum circumponit scapulis Sacerdotis, qui parte veli ante pectus penlente, utraque manu cooperta, Ostensorium, seu Tapernaculum a Diacono sibi porrectum reverenter suscipit
n supremo Altaris gradu: mox ad Altare ascendit, et
pacramentum ante faciem tenens, vertit se ad populum,
nde descendit sub umbella comitantibus Ministris, et
luo Acolythi vel Clerici cum thuribulis effumantibus præredunt.

Omnes præcedunt nudo capite accensos cercos gestanes, et sequentes Hymnos pro longitudine Processionis levote concinentes. Dum vero Sacerdos discedit ab altari, llerus, vel Sacerdos cantare incipit sequentem

Hymnum.

Nobis datus, nobis natus

Ex intácta Vírgine,

Et in mundo conversátus,

Sparso verbi sémine,

Sui moras incolátus

Miro cláusit órdine.

In suprémæ nocte cænæ,

Recúmbens cum frátribus,

Observáta lege plene

Cibis in legálibus,

Cibum turbæ duodénæ

Se dat suis mánibus.

Verbum caro, panem verum

Verbo carnem éfficit:

Fitque sanguis Christi merum, Et si sensus déficit: Ad firmándum cor sincérum Sola fides sufficit. l'antum ergo Sacraméntum Venerémur cérnui: Et antiquum documéntum Novo cedat ritui: Præstet fides suppleméntum Sénsuum deféctui. cenitóri, Genitóque Laus et jubilátio, Salus, honor, virtus quoque Sit et benedíctio: Procedénti ab utróque Compar sit laudátio. Amen.

Hymnus.

Noctis recólitur cœna novissima, Qua Christus créditur agnum et ázyma Dedísse frátribus, juxta legítima, Priscis indúlta pátribus. Post agnum typicum, explétis épulis, Corpus Domínicum datum discípulis, Sic totum omnibus, quod totum síngulis, Eius fatémur mánibus. Dedit fragilibus corporis férculum, Dedit et trístibus sánguinis póculum, Dicens: Accipite quod trado vásculum, Omnes ex eo bíbite. ic sacrificium istud instituit. Cujus officium commítti vóluit Solis Presbyteris, quibus sic cóngruit, Ut sumant, et dent cæteris. l'anis Angélicus fit panis hóminum; Dat panis cœlicus figúris términum. O res mirábilis! mandúcat Dóminum Páuper, servus, et húmilis. le Trina Déitas, Unaque póscimus, Sic nos tu vísita, sicut te cólimus; Per tuas sémitas duc nos quo téndimus, Ad lucem, quam inhábitas. Amen.

Hymnus.

In mortem a discípulo Suis tradéndus æmulis. Prius in vitæ férculo Se trádidit discípulis. Quibus sub bina spécie Carnem dedit et Sánguinem, Ut dúplicis substántiæ Totum cibáret hóminem. Se nascens dedit sócium, Convéscens in edulium. Se móriens in prétium, Se regnans dat in præmium. () salutáris Hóstia, Quæ cœli pandis óstium: Bella premunt hostília. Da robur, fer auxílium. Uni, trinóque Dómino Sit sempitérna gloria: Qui vitam sine término Nobis donet in pátria, Amen.

Hymnus.

Qua victus es clementia, Ut nostra ferres crímina, Mortem subíres innocens, A morte nos ut tólleres! l'errúmpis inférnum chaos, Vinctis caténas détrahis; Victor triúmpho nóbili Ad déxteram Patris sedes. le cogat indulgéntia, Ut damna nostra sárcias, Tuíque vultus cómpotes Dites beáto lúmine. l'u dux ad astra, et sémita, Sis meta nostris córdibus, Sis lacrymárum gáudium, Sis dulce vitæ præmium. Amen.

Hymnus.

Ascéndis orbes síderum, Quo te vocábat cœlitus Colláta, non humánitus, Rerum potéstas ómnium. it trina rerum máchina Cœléstium, terréstrium, Et inferórum cóndita, Flectat genu jam súbdita. remunt vidéntes Angeli Versam vicem mortálium: Peccat caro, mundat caro, Regnat Deus, Dei caro. is ipse nostrum gáudium, Manens Olympo præmium, Mundi regis qui fábricam, Mundána vincens gáudia.

Rituale Romanum.

nc te precántes, quæsumus,
Ignósce culpis ómnibus,
Et corda sursum súbleva
Ad te supérna grátia.
cum repénte cœperis
Clarére nube Júdicis,
Pœnas repéllas débitas,
Reddas corónas pérditas.
su tibi sit glória,
Qui victor in cœlum redis,
Cum Patre, et almo Spíritu,
In sempitérna sæcula. Amen.
Deum laudámus. 316.
nedíctus Dóminus Deus Israel. 210.
gníficat. 165.

Processione, et Ss. Sacramento ad Ecclesiam et super Altari deposito, omnes Ecclesiastici, t, hinc inde ordine genuslexi illud reverenter dum Sacerdos de more incensat, sequentem rtem concinant.

Venerémur cérnui:

Et antíquum documéntum
Novo cedat rítui:
Præstet fides supplémentum
Sénsuum deféctui.
nitóri, Genitóque
Laus et jubilátio,
Salus, honor, virtus quoque
Sit et benedíctio:
Procedénti ab utróque
Compar sit laudátio. Amen.
duo Clerici dicant:
em de cœlo præstitísti eis, allelúja.
ne delectaméntum in se habéntem, allelúja.

Deinde Sacerdos stans dicit: Orémus.

Deus, qui nobis sub Sacraménto mirábili, passiónis tuæ memóriam reliquísti: tríbue, quæsumus, ita nos Córporis et Sánguinis tui sacra mystéria venerári; ut redemptiónis tuæ fructum in nobis júgiter sentiámus: Qui vivis, et regnas in sæcula sæculórum.

R. Amen.

Tunc Sacerdos, facta genuflexione, cum Sacramento semel benedicat populum in modum crucis, nihil dieens: postea illud reverenter deponat.

Hie autem modus benedicendi servatur etiam in aliis Processionibus faciendis cum SS. Sacramento.

DE PROCESSIONE

Ad petendam Pluviam.

€9¥63

Aguntur omnia, ut supra in Litaniis Majoribus, usque ad finem Litaniarum, in quarum precibus bis dicitur: Ut congruéntem plúviam fidélibus tuis concédere dignéris, Te rogámus, audi nos.

In fine postea dicitur. Pater noster, secreto.

- Et ne nos inducas in tentatiónem.
- R. Sed libera nos a malo.

Psalmus 146.

L audáte Dóminum, quoniam bonus est psalmus: Deo nostro sit jucúnda, decóraque laudátio.

Æ dísicans Jerúsalem Dóminus: dispersiónes Israélis congregábit.

Qui sanat contritos corde, et álligat contritiónes eórum.

Q ui númerat multitúdinem stellárum, et ómnibus eis nómina vocat.

Magnus Dóminus noster, et magna virtus ejus: et sapiéntize ejus non est númerus.

Suscípiens mansuétos Dóminus: humílians autem peccatóres usque ad terram.

Præcinite Dómino in confessione: * psallite Deo nostro in cithara.

Qui óperit cœlum núbibus: * et parat terræ plúviam.

Qui prodúcit in móntibus fœnum: et herbam servitúti hóminum.

Qui dat juméntis escam ipsorum : et pullis corvórum invocántibus eum.

on in fortitudine equi voluntatem habébit: nec in tibiis viri beneplacitum erit ei.

B eneplácitum est Dómino super timéntes eum : et in eis, qui sperant super misericórdia ejus.

Glória Patri, etc.

Quo finito, dicuntur Preces.

- > Operi, Dómine, cœlum núbibus.
- R. Et para terræ plúviam.
- > Ut prodúcat in montibus fænum.
- R' Et herbam servitúti hominum.
- > Riga montes de superióribus tuis.
- R. Et de fructu óperum tuórum satiábitur terra.
- > Dómine, exáudi oratiónem meam.
- Et clamor meus ad te véniat.
- R. Dóminus vobíscum.
- i Et cum spíritu tuo.

Prémus.

Deus, in quo vívimus, movémur, et sumus, plúviam nobis tríbue congruéntem: ut præséntibus subsídiis sufficiénter adjúti, sempitérna fiduciálius appetámus.

Oratio.

ræsta, quæsumus, omnípotens Deus: ut qui in afflictióne nostra de tua píetáte confidimus, contra advérsa omnia tua semper protectióne muniámur.

Oratio.

Da nobis, quæsumus Dómine, plúviam salutárem: et áridam terræ fáciem fluéntis cœléstibus dignánter infunde. Per Dóminum, etc.

- R). Et cum spíritu tuo.
- → Benedicámus Dómino.
- R). Deo gratias.
- **★. Exáudiat nos omnípotens et miséricors Dóminus.**
- R'. Amen.
- → Fidélium ánimæ per misericórdiam Dei requiéscant in pace.
  - R). Amen.

PROCESSIO

Ad postulandam serenitatem.

**BEEN () ESC ---

Omnia fiant, ut supra in Litaniis Majoribus, et in Litaniarum precibus bis dicatur: Ut fidélibus tuis áeris serenitátem concédere dignéris. Te rogámus audi nos.

Ad finem obsecrationum dicitur: Pater nóster.

- **★**. Et ne nos indúcas in tentatiónem.
- Rl. Sed líbera nos a malo.

Psalmus 66.

Deus, misereatur nostri, et benedicat nobis: illuminet vultum suum super nos, et misereatur nostri.

Ut cognoscámus in terra viam tuam: 'in ómnibus géntibus salutáre tuum.

Confiteántur tibi pópuli, Deus: confiteántur tibi pópuli omnes.

l'æténtur et exúltent gentes: quoniam júdicas populos in æquitáte, et gentes in terra dírigis.

Confiteantur tibi populi, Deus, confiteantur tibi populi omnes: 'terra dedit fructum suum.

306

Renedicat nos Deus, Deus noster, benedicat nos Deus: et métuant eum omnes fines terræ.

Glória Patri.

- y. Adduxísti, Dómine, spíritum tuum super erram.
- R. Et prohíbitæ sunt plúviæ de cœlo.
- y. Cum obdúxero núbibus cœlum.
- R. Apparébit arcus meus, et recordábor fæderis mei.
- y Illústra fáciem tuam, Dómine, super servos tuos.
- R. Et bénedic sperántes in te.
- y. Dómine, exáudi orationem meam.
- N. Et clamor meus ad te véniat.
- . Dóminus vobíscum.
- R). Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Oratio.

Deus, qui culpa offénderis, pœniténtia placáris: preces populi tui supplicantis propítius réspice: et flagélla tuæ iracúndiæ, quæ pro peccatis nostris merémur, avérte.

Oratio.

A d te nos, Dómine, clamantes exaudi, et aeris serenitatem nobis tríbue supplicantibus: ut qui juste pro peccatis nostris afflígimur, misericordia tua præveniente, clementiam sentiamus.

Oratio.

Quæsumus, omnípotens Deus, cleméntiam tuam ut inundántiam coérceas ímbrium, et hilaritátem vultus tui nobis impertíri dignéris. Per Dóminum, etc.

PRECES

Ad repellendam tempestatem.

*38 *38 *38 *38

Pulsentur campanæ, et qui adesse possunt, in Ecclesiam convocatis, dicuntur Litaniæ ordinariæ, in quibus bis dicitur A fúlgure, et tempestáte, etc. et post Litanias, Orationemque Dominicam.

Psalmus 147.

auda, Jerúsalem, Dóminum: · lauda Deum tuum
JSion.

()uoniam confortávit seras portárum tuárum : benenedíxit filiis tuis in te.

Qui pósuit fines tuos pacem : et ádipe fruménti sátist te.

Qui emíttit elóquium suum terræ: * velóciter currit sermo ejus.

Qui dat nivem sicut lanam: 'nébulam sicut cínerem spargit.

Mittit crystállum suum sicut buccéllas: `ante fáciem frigoris ejus quis sustinébit?

Emîttet verbum suum, et liquefaciet ea: * flabit spiritus ejus, et fluent aquæ.

Qui annúntiat verbum suum Jacob: 'justítias et judícia sua Israel.

Non fecit táliter omni natióni: et judícia sua non manifestávit eis.

Glória Patri, etc.

- y. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.
- R. Qui fecit cœlum et terram:
- y. Osténde nobis, Dómine, misericordiam tuam.
- R. Et salutáre tuum da nobis.
- ý. Adjuva nos , Deus salutáris noster.
- R. Et propter glóriam nóminis tui, Dómine, libera nos.
  - y Nihil proficiat inimícus in nobis.
  - R. Et filius iniquitatis non apponat nocere nobis.
  - v. Fiat misericordia tua, Domine, super nos.
  - R. Quemádmodum sperávimus in te.
  - v. Salvum fac populum tuum, Dómine.
  - R. Et bénedic hæreditáti tuæ.
  - v. Non privábis bonis eos, qui ámbulant in innocéntia.
- 8' Dómine, Deus virtútum: beátus homo, qui sperat in tc.

Rituale Romanum.

- v. Dómine, exáudi orationem meam.
- N. Et clamor meus ad te véniat.
- v. Dóminus vobíscum.
- R. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Oratio.

Deus, qui culpa offénderis, pœniténtia placáris: preces populi tui supplicántis propítius réspice; et flagélla tuæ iracúndiæ, quæ pro peccátis nostris merémur, avérte.

Oratio.

A domo tua, quæsumus Dómine, spiritáles nequítiæ repellántur, et aerearum discédat malignitas tempestátum.

Oratio.

Omnípotens, sempitérne Deus, parce metuéntibus, propitiáre supplícibus: ut post noxios ignes núbium, et vim procellárum, in matériam transeat laudis comminatio tempestatum.

Oratio.

Dómine Jesu, qui imperásti ventis et mari, et facta fuit tranquíllitas magna: exáudi preces famíliæ tuæ, et præsta, ut hoc signo sanctæ Cru 🕂 cis omnis discédat sævítia tempestátum.

Oratio.

mnípotens, et miséricors Deus, qui nos et castigándo sanas, et ignoscéndo consérvas: præsta supplícibus tuis, ut et tranquillitátibus hujus optátæ consolatiónis lætémur, et dono tuæ pietátis semper utámur. Per Dóminum.

Aspergatur Aqua benedicta.

PRECES

Dicendæ tempore penuriæ et famis.

****

Aguntur omnia, ut supra in Litaniis Majoribus, usque ad finem Litaniarum, in quarum Precibus bis dicitur: Ut fructus terræ dare et conservare dignéris, Te rogamus audi nos.

Post Litanias dicitur, Pater noster:

Psalm. Dóminus régit, etc. 184.

- à. Dómine, non secúndum peccáta nostra fácias nobis.
- R). Neque secundum iniquitates nostras retribuas nobis.
- . Oculi omnium in te sperant, Domine.
- R). Et tu das illis escam in témpore opportuno.
- Meménto congregatiónis tuæ.
- R. Quam possedísti ab inítio.
- → Dóminus dabit benignitátem.
- R). Et terra nostra dabit fructum suum.
- Dómine, exáudi orationem meam.
- R Et clamor meus ad te véniat.
- Dóminus vobíscum.
- R). Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Oratio.

Ineffábilem nobis, Dómine, misericórdiam tuam clementer osténde: ut simul nos et a peccátis ómnibus exuas, et a pænis, quas pro his merémur, erípias.

Oratio.

Da nobis, quæsumus Dómine, piæ supplicationis effectum, et famem propitiátus averte: ut mortalium corda cognoscant, et, te indignante, talia flagella prodire, et, te miserante, cessare.

Oratio.

Pópulum tibi súbditum pro peccátis suis fame laborántem ad te, Dómine, convérte propítius: qui quærén-

tibus regnum tuum omnia adjicénda esse dixísti: Qui vivis et regnas cum Deo Patre, etc.

PROCESSIO

Tempore mortalitatis et pestis.

******

Fiat ut supra in Litaniis Majoribus; et in Litaniarum Precibus dicatur bis: A peste et fame, Líbera nos Dómine, et infra suo loco: Ut a pestiléntiæ flagéllo nos liberáre dignéris etc.

In fine Litaniarum dicitur, Pater noster.

Psalm. Dómine, ne in furóre tuo árguas me. 96.

- y Dómine, non secundum peccata nostra fácias nobis.
- R). Neque secúndum iniquitátes nostras retríbuas nobis.
- * Adjuva nos Deus salutáris noster.
- R. Et propter glóriam nóminis tui, **Dóm**ine, líbera nos.
- $\mbox{$\mbox{χ}$}$. Dómine, ne memíneris iniquitátum nostrárum antiquárum.
- $_{\rm R}$. Cito antícipent nos misericórdiæ tuæ, quia páuperes facti sumus nimis.
  - y Ora pro nobis Sancte Sebastiáne.
  - R) Ut digni efficiámur promissiónibus Christi.
  - y Dómine, exáudi oratiónem meam.
  - R). Et clamor meus ad te véniat.
  - Dóminus vobíscum.
  - R. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Oratio.

L'adudi nos, Deus salutáris noster; et intercedénte beáta et gloriósa Dei Genitríce María semper Vírgine, et beato Sebastiáno Mártyre tuo, et ómnibus Sanctis, populum tuum ab iracúndiæ tuæ terróribus líbera, et misericórdiæ tuæ fac largitáte secúrum.

Oratio.

ropitiáre, Dómine, supplicationibus nostris, et animárum et corporum medére languoribus, ut remissione percépta, in tua semper benedictione lætémur.

Oratio.

Da nobis, quæsumus Dómine, piæ petitiónis efféctum: et pestiléntiam, mortalitatémque propitiátus avérte, ut mortálium corda cognóscant a te indignánte tália flagélla prodíre, et te miseránte cessáre. Per Dóminum.

PRECES

Dicendæ in litaniis tempore belli.

OFFICE (SECTION)

Peractis omnibus, ut supra in Litaniis Majoribus, ad finem Litaniarum dicitur, Pater noster, secreto.

- v. Et ne nos indúcas in tentatiónem.
- R'. Sed libera nos a malo.

Psalmus 45.

Deus noster refúgium, et virtus: adjútor in tribulatiónibus, quæ invenérunt nos nimis.

Proptérea non timébimus, dum turbábitur terra, et transferéntur montes in cor maris.

Sonuérunt, et turbatæ sunt aquæ eórum: conturbáti sunt montes in fortitúdine ejus.

Flúminis impetus lætificat civitátem Dei; 'sanctificávit tabernáculum suum Altíssimus.

Deus in médio ejus non commovébitur: adjuvábit eam Deus mane dilúculo.

C onturbátæ sunt gentes, et inclináta sunt regna: * dedit vocem suam, mota est terra.

Dóminus virtútum nobíscum: * suscéptor noster Deus Jacob.

Venite, et vidéte ópera Dómini, quæ pósuit prodígia super terram : * áuferens bella usque ad finem terræ.

Arcum conteret, et confringet arma: et scuta comburet igni.

Vacate, et vidéte quoniam ego sum Deus: * exaltábor in géntibus, et exaltábor in terra.

1) óminus virtútum nobíscum: * suscéptor noster Deus Jacob.

Gloría Patri, etc.

- y. Exúrge, Dómine, ádjuva nos.
- R) Et libera nos propter nomen tuum.
- y Salvum fac populum tuum, Dómine.
- R). Deus meus, sperántem in te.
- . Fiat pax in virtúte tua.
- R! Et abundántia in túrribus tuis.
- Esto nobis, Dómine, turris fortitúdinis.
- R! A fácie inimíci.
- v. Arcum conteret, et confringet arma.
- 8) Et scuta combúret igni.
- y Mitte nobis, Dómine, auxílium de sancto.
- N. Et de Sion tuére nos.
- . Dómine, exáudi oratiónem meam.
- N. Et clamor meus ad te véniat.
- ż Dóminus vobiscum.
- R. Et cum spiritu tuo.

Orémus.

Oratio.

Deus, qui conteris bella, et impugnatores in te spérantium potentia tuæ defensionis expúgnas: auxiliare famulis tuis implorantibus misericordiam tuam, ut inimicorum suorum feritate depréssa, incessabili te gratiarum actione laudémus.

Oratio.

eus, a quo sancta desidéria, recta conssilia, et justa sunt ópera: da servis tuis illam, quam mundus dare non potest, pacem; ut et corda nostra mandátis tuis dédita, et hóstium subláta formídine, témpora sint tua protectione tranquilla.

Oratio.

ostium nostrórum, quæsumus Dómine, elíde supérbiam: et eórum contumáciam déxteræ tuæ virtúte stérne. Per Dóminum.

Si vero bellum est contra Turcas, et alios infideles. hæreticos, inter Preces Litaniarum bis dicatur:

Ut inimícos sanctæ Ecclesiæ humiliáre dignéris, Te ámus audi nos. Et addatur: Ut Turcárum (vel hæcórum) conátus reprímere, et ad níhilum redígere diris, Te rogámus audi nos.

Et dicto Pater noster. dicatur Psalmus 78.

eus, venérunt gentes in hæreditátem tuam: polluérunt templum sanctum tuum: posuérunt Jerúsalem pomórum custódiam.

Posuérunt morticina servorum tuorum, escas volatiis cœli: carnes Sanctorum tuorum, béstiis terræ.

Effudérunt sánguinem eórum tamquam aquam in cirtu Jerúsalem: non erat qui sepelíret.

facti sumus opprobrium vicínis nostris 'subsannátio illúsio his qui in circúitu nostro sunt.

Usquequo, Dómine, irascéris in finem: accendétur at ignis zelus tuus?

Effunde iram tuam in gentes, quæ te non novérunt: `in regna, quæ nomen tuum non invocavérunt.

Quia comedérunt Jacob: et locum ejus desolavérunt. Ne memíneris iniquitátum nostrárum antiquárum, cito ícipent nos misericórdiæ tuæ: quia páuperes facti nus nimis.

Adjuva nos, Deus salutáris noster, et propter glóm nóminis tui, Dómine, líbera nos: et propítius esto cátis nostris, propter nomen tuum.

Ne forte dicant in géntibus: Ubi est Deus eórum? 'innotéscat in natiónibus coram óculis nostris.

Ultio sánguinis servórum tuórum, qui effúsus est: 'rócat in conspéctu tuo gémitus compeditórum.

Secundum magnitudinem bráchii tui, posside filios

Et redde vicínis nostris séptuplum in sinu eórum: 'impropérium ipsórum, quod exprobravérunt tibi, Dómine.

Nos autem pópulus tuus, et oves páscuæ tuæ, 'confitébimur tibi in sæculum.

- In generationem et generationem: annuntiabimus laudem tuam.
  - G lória Patri.
  - y. Salvos fac servos tuos.
  - R). Deus meus, sperántes in te.
  - y. Esto nobis, Dómine, turris fortitúdinis.
  - II. A fácie inimíci.
  - y Nihil proficiat inimícus in nobis.
  - R). Et filius iniquitatis non apponat nocére nobis.
  - Hostium nominis tui, Domine, elíde supérbiam.
- R. Et eórum contumáciam déxteræ tuæ virtúte prostérne
  - Fiant tamquam pulvis ante faciem venti.
  - 14. Et Angelus Dómini persequátur eos.
  - 🔅 Effunde iram tuam in gentes, quæ te non novérunt.
  - Ri Et in regna, quæ nomen tuum non invocavérunt.
  - Mitte nobis, Dómine, auxílium de sancto.
  - R' Et de Sion tuére nos.
  - v Dómine, exáudi oratiónem meam.
  - R Et clamor meus ad te véniat.
  - y. Dóminus vobíscum.
  - R! Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Oratio

Da, quæsumus, Ecclésiæ tuæ, miséricors Deus: ut Sancto Spíritu congregata, hostili nullatenus incursione turbétur.

Oratio.

Deus, qui culpa offénderis, pæniténtia placáris: preces pópuli tui supplicántis propítius réspice: et flagélla tuæ iracúndiæ, quæ pro peccátis nostris merémur, avérte.

Oratio.

mnípotens, sempitérne Deus, in cujus manu sunt ómnium potestátes, et ómnium jura regnórum: réspice auxílium Christianórum: ut gentes Turcárum (vel hæeticórum), quæ in sua feritáte confidunt, dexteræ tuæ oténtia conterántur. Per Dóminum.

- y. Exáudiat nos Dóminus.
- R). Amen.

PROCESSIO

In quacumque tribulatione.

0300 ¥ 6540

Servatis omnibus, ut supra in Litaniis Majoribus, finisque Litaniis, dicitur: Pater noster.

- y. Et ne nos indúcas in tentatiónem.
- Rl. Sed libera nos a malo.

Psal. Exáudiat te Dóminus 117. cum Glória Patri. vel sal. Qui habitat. 120. Quo finito, dicitur:

- y. Deus refúgium nostrum et virtus.
- R). Adjútor in tribulatiónibus.
- y. Salvos fac servos tuos, Dómine.
- R). Deus meus, sperántes in te.
- y. Sanctus Deus, Sanctus fortis, Sanctus immortális.
- R). Miserére nobis.
- . Adjuva nos, Deus salutáris noster.
- R). Et propter glóriam nóminis tui, Dómine, líbera nos.
- y. Dómine, exáudi orationem meam.
- R). Et clamor meus ad te véniat.
- . Dóminus vobíscum.
- R). Et cum spíritu tuo.

Oremus. Oratio.

e despicias, omnípotens Deus, pópulum tuum in afflictióne clamántem: sed propter glóriam nóminis ni, tribulátis succúrre placátus.

Oratio.

neffábilem misericórdiam tuam, Dómine, nobis cle-I ménter osténde: ut simul nos et a peccátis ómnibus éxuas, et a pœnis, quas pro his merémur, erípias.

Oratio.

Concéde nos fámulos tuos, quæsumus Dómine Deus, pérpétua mentis et córporis sanitate gaudére : et gloriósa beátæ Maríæ semper Vírginis intercessióne, a præsénti liberári tristítia, et ætérna pérfrui lætítia.

Oratio.

Tribulationem nostram, quæsumus Domine, propitius 📕 réspice: et iram tuæ indígnatiónis, quam juste merémur, avérte.

Oratio.

eus refúgium nostrum et virtus : adésto piis Ecclésiæ Utuæ précibus auctor ipse pietátis, et præsta, ut quod sidéliter pétimus, efficáciter consequámur. Per Dóminum.

PRECES

Dicendæ in Processione pro gratiarum actione.

Initio Processionis cantatur Hymnus.

Te Deum laudámus: te Dóminum confitémur.

Te ætérnum Patrem ómnis terra venerátur.

Tibi omnes Angeli, tibi cœli, et universæ potestates.

Tibi Chérubim et Séraphim: inccssábili voce proclámant:

Sanctus, Sanctus Dóminus Deus Sábaoth. Pleni sunt cœli et terra majestátis glóriæ tuæ.

Te gloriósus Apostolórum chorus,

Te Prophetarum laudabilis númerus,

Te Martyrum candidátus laudat exércitus.

Te per orbem terrárum sancta confitétur Ecclésia.

Patrem imménsæ majestátis.

Venerándum tuum verum, et unicum Fílium.

Sanctum quoque Paráclitum Spíritum.

Tu Rex glóriæ, Christe.

Tu Patris sempitérnus es Fílius.

Tu ad liberándum susceptúrus hóminem, non horruísti Vírginis úterum.

Tu devícto mortis acúleo, aperuísti credéntibus regna cœlórum.

Tu ad déxteram Dei sedes, in glória Patris.

Judex créderis esse ventúrus.

Te ergo, quæsumus, tuis fámulis súbveni, quos pretióso Sánguine redemísti.

Ætérna fac cum Sanctis tuis in glória numerári.

Salvum fac populum tuum, Dómine, et bénedic hæreditáti tuæ.

Et rege eos, et extólle illos usque in ætérnum.

Per síngulos dies benedícimus te.

Et laudámus nomen tuum in sæculum, et in sæculum sæculi.

Dignáre, Dómine, die isto sine peccáto nos custodíre.

Miserère nostri, Dómine, miserère nostri.

Fiat misericórdia tua, Dómine, super nos, quemádmodum sperávimus in te.

In te, Dómine, sperávi: non confúndar in ætérnum.

Deinde dici poterunt Psalmi, qui sequuntur, prout tempus feret.

Psalmus 65.

Jubilate Deo omnis terra, psalmum dicite nómini ejus: · date gloriam laudi ejus.

Dícite Deo: quam terribília sunt ópera tua, Dómi-

ne! in multitudine virtutis tuze mentientur tibi inimici tui.

Omnis terra adóret, te, et psallat tibi: psalmum dicat nómini tuo.

Veníte, et vidéte opera Dei, * terríbilis in consiliis super filios hominum.

Qui convértit mare in áridam, in flúmine pertransibunt pede: 'ibi lætábimur in ipso.

Qui dominatur in virtûte sua in ætérnum, oculi ejus super gentes respíciunt: · qui exasperant, non exalténtur in semetípsis.

Renedicite gentes Deum nostrum: • et auditam fácite vocem laudis ejus.

Qui posuit ánimam meam ad vitam: • et non dedit in commotiónem pedes meos.

()uóniam probásti nos, Deus: · igne nos examinásti, sicut examinátur argéntum.

Induxísti nos in laqueum, posuísti tribulationes in dorso nostro: imposuísti homines super cápita nostra.

Transívimus per ignem et aquam : • et eduxísti nos in refrigérium.

Introíbo in domum tuam in holocáustis: - reddam tibi vota mea, quæ distinxérunt lábia mea.

It locútum est os meum, in tribulatione mea.

Isolocáusta medulláta ófferam tibi cum incénso árietum: ófferam tíbi boves cum hircis.

Venite, audite, et narrábo, omnes qui timétis Deum, quanta fecit animæ meæ.

Ad ipsum ore meo clamávi, et exaltávi sub lingua mea.

Iniquitatem si aspéxi in corde meo, · non exaudiet Dominus.

Proptérea exaudívit Deus, et atténdit voci deprecationis meæ.

l'enedictus Deus, ' qui non amóvit orationem meam, et misericordiam suam a me.

Glória Patri, etc.

Psalmus 80.

Exultate Deo adjutóri nostro: * jubilate Deo Jacob.

Súmite psalmum, et date tympanum: psaltérium jucúndum cum cíthara.

B uccinate in Neoménia tuba, ' in insigni die solemnitátis vestræ.

Quia præcéptum in Israel est: * et judícium Deo Jacob.

Testimónium in Joseph posuit illud, cum exíret de terra Ægypti: ' linguam, quam non nóverat, audívit.

Divértit ab onéribus dorsum ejus: manus ejus in cóphino serviérunt.

In tribulatione invocasti me, et liberavi te: 'exaudívi te in abscóndito tempestátis: probávi te apud aquam contradictiónis.

A udi pópulus meus, et contestábor te: Israel, si audieris me, non erit in te deus recens, neque adorábis deum aliénum.

Ego enim sum Dominus Deus tuus, qui edúxi te de terra Æpypti: diláta os tuum, et implébo illud.

Et non audivit populus meus vocem meam: et Israel non inténdit mihi.

Et dimísi eos secúndum desidéria cordis eórum, ibunt in adinventiónibus suis.

Si pópulus meus audísset me: 'Israel si in viis meis ambulásset.

Pro níhilo fórsitan inimícos eórum humiliássem: ' et super tribulántes eos misíssem manum meam.

Inimíci Domini mentíti sunt ei: ' et erit tempus eórum in sæcula.

Et cibávit eos ex ádipe fruménti: ' et de petra, melle saturávit eos.

Glória Patri, etc.

Psalmus 95.

antate Dómino cánticum novum: cantate Dómino ⊿ómnis terra.

Cantate Dómino, et benedicite nomini ejus: annuntiate de die in diem salutare ejus.

Annuntiáte inter Gentes glóriam ejus, in ómnibus populis mirabilia ejus.

Quoniam magnus Dóminus, et laudábilis nimis: terribilis est super omnes deos.

Quoniam omnes dii Gentium dæmónia: Dominus autem cœlos fecit.

Conféssio et pulchritudo in conspéctu ejus: sanctimonia et magnificentia in sanctificatione ejus.

Afférte Domino pátriæ Géntium, afférte Domino glóriam et honórem: afférte Domino glóriam nomini ejus.

Tollite hostias, et introîte in atria ejus: adorate Dominum in atrio sancto ejus.

Commoveátur a facie ejus univérsa terra: dícite in Gentibus quia Dominus regnávit.

Etenim corréxit orbem terræ, qui non commovébitur: judicábit populos in æquitáte.

Læténtur cœli, et exúltet terra, commoveátur mare, et plenitúdo ejus: gaudébunt campi, et ómnia quæ in eis sunt.

Tunc exultábunt ómnia ligna silvárum a facie Domini, quia venit: quoníam venit judicáre terram.

Judicábit orbem terræ in æquitáte: ' et populos in veritáte sua.

Glória Patri, etc.

Psalmus 99.

Jubiláte Deo ómnis terra: * servíte Domino in lætítia.

Introîte in conspéctu ejus, in exultatione.

Scitote quoniam Dominus ipse est Deus: ipse fecit nos, et non ipsi nos.

l'opulus ejus, et oves pascuæ ejus, introite portssejus in confessione, atria ejus in hymnis: confitémini illi.

l audate nomen ejus, quoniam suavis est Dominus:

in ætérnum miscricórdia ejus: * et usque in generatiónem et generatiónem véritas ejus.

Glória Patri etc.

Psalmus 102.

Bénedic anima mea Dómino: 'et ómnia quæ intra me sunt, nómini sancto ejus.

Bénedic anima mea Dómino: ' et noli oblivísci ómnes retributiónes ejus.

Qui propitiátur ómníbus iniquitátibus tuis: " qui sanat ómnes infirmitátes tuas.

Qui redimit de intéritu vitam tuam : qui corónat te in misericórdia et miseratiónibus.

Qui replet in bonis desidérium tuum: renovábitur ut aquilæ juvéntus tua.

Faciens misericórdias Dóminus: * et judicium ómnibus injúriam patiéntibus.

Notas fecit vias suas Moysi, filiis Israel voluntates suas.

M iserator, et miséricors Dóminus: 1 longanimis, et multum miséricors.

Non in perpétuum irascétur : 'neque in ætérnum comminábitur.

 ^{N} on secundum peccáta nostra fecit nobis : * neque secundum iniquitates nostras retríbuit nobis.

Quoniam secundum altitudinem cœli a terra, corroboravit misericordiam suam super timentes se.

Quantum distat ortus ab occidénte, longe fecit a nobis iniquitâtes nostras.

Quómodo miserétur pater filiórum, misértus est Dóminus timéntibus se: quoniam ipse cognóvit figméntum nostrum.

Recordátus est, quoniam pulvis sumus: 'homo sicut fænum dies ejus, tamquam flos agri sic efflorébit.

Quoniam spíritus pertransíbit in illo, ct non subsístet: et non cognóscet amplius locum suum. Misericordia autem Domini ab æterno, et usque in æternum super timentes eum.

Et justítia illius in filios filiórum, · his qui servant testaméntum ejus.

Et mémores sunt mandatorum ipsius, ad faciéndum ea.

Dóminus in cœlo parávit sedem suam : 'et regnum ipsíus ómnibus dominábitur.

Benedícite Dómino ómnes Angeli ejus: * poténtes virtute, faciéntes verbum illíus, ad audiéndam vócem sermónum ejus.

Benedícite Dómino ómnes Virtútes ejus: * minístri ejus, qui fácitis voluntátem ejus.

Benedícite Dómino ómnia ópera ejus: in ómni loco dominatiónis ejus: benedíc anima mea Dómino.

Glória Patri, etc.

Psalmus 116.

Laudáte Dóminum ómnes Gentes: * laudáte eum ómnes populi.

Quóniam confirmáta est super nos misericórdia ejus: 'et veritas Dómini manet in ætérnum.

Glória Patri, etc.

Psalmus. Laudáte Dóminum de cœlis, etc. 208. cum duobus sequentibus, ut supra.

Canticum. Benedícite ómnia ópera Dómini. 218.

Canticum. Benedictus Dóminus Deus Israel. 210.

Hae autem prædicta, prout longitudo itineris postulaverit, vel omnia, vel ex parte cantari possunt. Deinde in Ecclesia, ubi fit statio, ante altare dicuntur sequentes Versus, et Orationes.

- y. Benedictus es Dómine Deus patrum nostrórum.
- R'. Et laudábilis, et gloriósus in sæcula.
- y Benedicámus Patrem, et Fílium cum Sancto Spíritu.
- Ri. Laudémus, et superexaltémus eum in sæcula.

- v Benedictus es, Dómine, in firmamento cœli.
- R. Et laudábilis, et gloriósus, et superexaltátus in secula.
  - y. Bénedic anima mea Dómino.
  - R. Et noli oblivísci ómnes retributiónes ejus.
  - y. Dómine, exáudi orationem meam.
  - R. Et clamor meus ad te veniat.
  - y. Dóminus vobíscum.
  - R. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Oratio.

Deus, cujus misericórdiæ non est númerus, et bonitátis infinítus est thesáurus: piíssimæ majestáti tuæ pro collátis donis grátias ágimus tuam semper cleméntiam exorántes: ut qui peténtibus postuláta concédis, eósdem non déserens, ad præmia futúra dispónas.

Oratio

Deus, qui corda fidélium Sancti Spíritus illustratione docuisti: da nobis in eodem Spíritu recta sapere, et de ejus semper consolatione gaudére.

Oratio.

Deus, qui néminem in te sperántem nímium afflígi permíttis, sed pium précibus præstas auditum: pro postulationibus nostris, votísque suscéptis grátias ágimus, te, piíssime, deprecántes, ut a cunctis semper muniámur advérsis. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum: qui tecum vivit, et regnat in unitáte Spíritus Sancti Deus, per omnia sæcula sæculórum.

R. Amen.

DE PROCESSIONE

In translatione Sacrarum Reliquiarum insignium.

Ecclesia, et viæ, per quas transeundum est, quam fieri potest decentius ornentur. Sacerdotes, et ministri vesti-

Rituale Romanum.

bus induti albi, vel rubei coloris, prout Sancti, quorum Reliquiæ transferuntur, exposcunt, et cum luminaribus accensis, omnes procedant, decantautes Litanias cum invocatione Sanctorum, quorum Reliquiæ deferuntur, et Hymnum, Te Deum, etc. et Psalm. Laudáte Dóminum de cælis, cum duobus sequentibus, et alios Psalmos, et Hymnos de Proprio, vel de Communi corum Sanctorum, quorum Reliquiæ transferuntur.

DE EXORCIZANDIS

OBSESSIS A DÆMONIO

Sacerdos, seu quivis alius legitimus Ecclesiæ minister, vexatos a dæmone exorcizaturus, ea qua par est pietate, prudentia, ac vitæ integritate præditus esse debet: qui non sua, sed divina fretus virtute, ab omni rerum humanarum cupiditate alienus, tam pium opus ex charitate constanter et humiliter exequatur. Hunc præterea maturæ ætatis esse decet, et non solum officio, sed etiam morum gravitate reverendum.

Ut igitur suo munere recte fungatur, cum alia multa sibi utilia documenta, quæ brevitatis gratia hoc loco prætermittuntur, ex probatis Auctoribus, et ex usu noscere studeat; tum hæc pauca magis necessaria diligenter observabit.

In primis, ne facile credat, aliquem a dæmonio obsessum esse, sed nota habeat ea signa, quibus obsessus dignoscitur ab iis, qui vel atra bile, vel morbo aliquo laborant. Signa autem obsidentis dæmonis sunt: Ignota lingua loqui pluribus verbis, vel loquentem intelligere: Distantia, et occulta patefacere: Vires supra ætatis, seu conditionis naturam ostendere: et id genus alia, quæ cum plurima concurrunt, majora sunt indicia.

Hæc autem ut magis cognoscat, post unum, aut alterum exorcismum interroget obsessum, quid senserit in animo, vel in corpore, ut sciat etiam ad quænam verba magis diaboli conturbentur, ut ea deinceps magis inculcet ac repetat.

Advertat, quibus artibus ac deceptionibus utantur dæmones ad Exorcistam decipiendum: solent enim ut plurimum fallaciter respondere, et difficile se manifestare, ut Exorcista diu defatigatus desistat; aut infirmus videatur non esse a dæmonio vexatus.

Aliquando postquam sunt manifesti, abscondunt se, et relinquant corpus quasi liberum ab omni molestia, ut infirmus putet se omnino esse liberatum: sed cessare non debet Exorcista, donec viderit signa liberationis.

Aliquando etiam dæmones ponunt quæcumque possunt impedimenta, ne infirmus se subjiciat exorcismis, vel conantur persuadere infirmitatem esse naturalem; interdum in medio exorcismi faciunt dormire infirmum, et ei visionem aliquam ostendunt, subtrahendo se, ut infirmus liberatus videatur.

Aliqui ostendunt factum maleficium, et a quibus sit factum,

et modum ad illud dissipandum: sed caveat, ne ob hoc ad magos, vel ad sagas, vel ad alios, quam ad Ecclesiæ ministros confugiat, aut ulla superstitione, aut alio modo illicito utatur.

Quandoque diabolus infirmum quiescere, et suscipere sanctissimam Eucharistiam permittit, ut discessisse videatur.

Denique innumerabiles sunt artes et fraudes diaboli ad decipiendum hominem, quibus ne fallatur, Exorcista cautus esse debet.

Quare memor Dominum nostrum dixisse, genus esse dæmoniorum, quod non ejicitur nisi per orationem et jejunium, Matth. 17 hæc duo potissimum remedia ad impetrandum divinum auxilium, dæmonesque pellendos, exemplo Ss. Patrum, quoad ejus fieri poterit, tum per se, tum per alios curet adhiberi.

In Ecclesiam, si commode fieri potest, vel in alium religiosum et honestum locum seorsum a multitudine perductus energumenus, exorcizetur; sed si fuerit ægrotus, vel persona nobilis, vel alia honesta de causa, in domo privata exorcizari poterit.

Admoneatur obsessus, si mente et corpore valeat, ut pro se oret Deum, ac jejunet, et sacra Confessione et Communione sæpius ad arbitrium Sacerdotis se communiat; et dum exorcizatur, totum se colligat, et ad Deum convertat, ac firma fide salutem ab eo deposcat cum omni humilitate. Et cum vehementius vexatur, patienter sustineat, nihil diffidens de auxilio Dei.

Habeat præ manibus, vel in conspectu Crucifixum. Reliquiæ quoque Sanctorum, ubi haberi possint, decenter ac tuto colligatæ, et coopertæ, ad pectus, vel ad caput obsessi reverenter admoveantur; sed caveatur, ne res sacræ indigne tractentur, aut illis a dæmone ulla fiat injuria. Sanctissima vero Eucharistia super caput obsessi, aut aliter ejus corpori non admoveatur, ob irreverentiæ periculum.

Exorcista ne vagetur in multiloquio, aut supervacaneis vel curiosis interrogationibus, præsertim de rebus futuris et occultis, ad suum munus non pertinentibus; sed jubeat immundum spiritum tacere, et ad interrogata tantum respondere; neque ei credatur, si dæmon simularet se esse animam alicujus Sancti, vel defuncti, vel Angelum bonum.

Necessariæ vero interrogationes sunt, ut de numero et nomine spirituum obsidentium, de tempore quo ingressi sunt, de causa, et aliis hujusmodi. Cæteras autem dæmonis nugas, risus, et ineptias Exorcista cohibeat, aut contemnat, et circumstantes, qui pauci esse debent, admoneat, ne hæc curent, neque ipsi interrogent obsessum; sed potius humiliter et enixe Deum pro eo precentur.

Exorcismos vero faciat ac legat cum imperio, et auctoritate, magna fide, et humilitate, atque fervore; et cum viderit spiritum

valde torqueri, tunc magis instet et urgeat. Et quoties viderit obsessum in aliqua corporis parte commoveri, aut pungi, aut tumorem alicubi apparere, ibi faciat signum Crucis, et Aqua benedicta aspergat, quam exorcizando in promptu habeat.

Observet etiam ad quæ verba dæmones magis contremiscant, et ea sæpius repetat; et quando pervenerit ad comminationem, eam iterum et sæpius proferat, semper pænam augendo; ac si videat se proficere, in ipsa perseveret per duas, tres, quatuor horas, et amplius prout poterit, donec victoriam consequatur.

Caveat proinde Exorcista ne ullam medicinam infirmo obsesso præbeat, aut suadeat; sed hanc curam medicis relinquat.

Mulierem exorcizans, semper secum habeat honestas personas, quæ obsessam teneant, dum exagitatur a dæmonio quæ quidem personæ sint patienti, si fieri potest, cognatione proximæ; atque honestatis memor Exorcista caveat, ne quid dicat, vel faciat, quod sibi, aut aliis occasio esse possit pravæ cogitationis.

Dum exorcizat, utatur sacræ Scripturæ verbis potius, quam suis, aut alienis. Jubeatque dæmonem dicere, an detineatur in illo corpore ob aliquam operam magicam, aut malefica signa, vel instrumenta, quæ si obsessus sumpserit, evomat; vel si alibi extra corpus fuerint, ea revelet; et inventa comburantur. Moneatur etiam obsessus, ut tentationes suas omnes Exorcistæ patefaciat.

Si vero obsessus liberatus fuerit, moneatur, ut diligenter sibi caveat a peccatis, ne occasionem dæmoni præbeat in ipsum revertendi, ne fiant novissima hominis illius pejora prioribus.

Itaque Sacerdos, sive alius Exorcista, rite confessus, aut saltem corde peccata sua detestans, peracto, si commode fieri potest, Ss. Missæ sacrificio, divinoque auxilio piis precibus implorato, superpelliceo et stola violacea, cujus extrema pars ad obsessi collum circumponatur, indutus, et coram se habens obsessum ligatum, si fuerit periculum, eum, se, et astantes communiat signo Crucis, et aspergat Aqua benedicta, et genibus flexis, aliis respondentibus, dicat Litanias ordinarias usque ad Preces inclusive,

In fine. Antiphona. Ne reminiscáris, Dómine, delícta nostra, vel paréntum nostrórum, neque vindíctam sumas de peccátis nostris.

Pater noster. secreto.

- y. Et ne nos indúcas in tentatiónem.
- R). Sed líbera nos a malo.

Psalmus 53.

Deus, in nómine tuo salvum me fac: 'et in virtúte tua júdica me.

Deus, exáudi oratiónem meam: áuribus pércipe verba oris mei.

Quóniam aliéni insurrexérunt advérsum me, et fortes quæsiérunt animam meam: 'et non proposuérunt Deum ante conspéctum suum.

Ecce enim Deus ádjuvat me: 'et Dóminus suscéptor est animæ meæ.

Avérte mala inimícis meis: et in veritate tua dispérde illos.

Voluntárie sacrificábo tibi, * et confitébor nómini tuo, Dómine, quóniam bonum est.

Quóniam ex omni tribulatione eripuisti me : 'et super inimicos meos despéxit oculus meus.

Glória Patri.

- * Salvum fac servum tuum.
- R) Deus meus, sperántem in te.
- y. Esto ei, Dómine, turris fortitudinis.
- R. A fácie inimíci.
- x. Nihil proficiat inimícus in eo.
- R). Et filius iniquitatis non apponat nocére ei.
- y. Mitte ei, Dómine, auxílium de sancto.
- N. Et de Sion tuére eum.
- y. Dómine, exáudi oratiónem meam.
- R). Et clamor meus ad te véniat.
- . Dóminus vobíscum.
- ы. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Deus, cui próprium est miseréri semper et parcere: súscipe deprecationem nostram, ut hunc fámulum tuum (vel famulam tuam), quem (vel quam) delictó-

De exoreizandis obsessis a dæmonio.

rum caténa constríngit, miserátio tuæ pietátis cleménter absólvat.

domine sancte, Pater ómnípotens, ætérne Deus, Pa-Iter Dómini nostri Jesu Christi; qui illum réfugam tyránnum et apóstatam gehénnæ ígnibus deputásti; quique Unigénitum tuum in hunc mundum misísti, ut illum rugiéntem contéreret : velociter attende, accélera, ut erípias hóminem ad imáginem et similitúdinem tuam creátum, a ruína, et dæmónio meridiáno. Da, Dómine, terrórem tuum super béstiam, quæ extérminat vineam tuam. Da fidúciam servis tuis contra nequissimum dracónem pugnáre fortissime, ne contémnat sperántes in te, et ne dicat, sicut in Pharaone, qui jam dixit: Deum non novi, nec Israel dimítto. Urgeat illum déxtera tua potens discédere a fámulo tuo N. (vel a fámula tua N.) 🚓 , ne diútius præsúmat captívum tenére, quem tu ad imáginem tuam fácere dignátus es, et in Fílio tuo redemísti: Qui tecum vivit et regnat in unitate Spíritus Sancti Deus, per ómnia sæcula sæculórum. R). Amen.

Deinde præcipiat dæmoni hunc in modum.

Præcípio tibi, quicúmque es, spíritus immúnde, et ómnibus sóciis tuis hunc Dei fámulum obsidéntibus; ut per mystéria Incarnatiónis, Passiónis, Resurrectiónis, et Ascensiónis Dómini nostri Jesu Christi, per missiónem Spíritus Sancti, et per advéntum ejúsdem Dómini nostri ad judícium, dicas mihi nomen tuum, diem, et horam éxitus tui, cum áliquo signo; et, ut mihi Dei minístro, licet indígno, prorsus in ómnibus obédias: neque hanc creatúram Dei, vel circumstántes, aut eórum bona ullo modo offéndas.

Deinde legantur super obsessum hæc Evangelia, vel unum, aut alterum.

Léctio sancti Evangélii secundum Joánnem.

Hæc dicens, signat se et obsessum in fronte, ore, et pectore.

In princípio erat Verbum, etc. 122.

Léctio sancti Evangélii secundum Marcum. Marc. 16.

In illo témpore: Dixit Jesus discipulis suis: Euntes in mundum univérsum, prædicate Evangélium omni creature. Qui crediderit, et baptizatus fuerit, salvus erit: qui vero non crediderit, condemnabitur. Signa autem eos, qui crediderint, hæc sequéntur: In nomíne meo dæmonia ejícient: línguis loquéntur novis: serpéntes tollent, et si mortiferum quid bíberint, non eis nocébit: super ægros manus imponent, et bene habébunt.

Léctio sancti Evangélii secundum Lucam . Luc. 10.

In illo témpore: Revérsi sunt septuaginta duo cum gaudio, dicéntes ad Jesum: Dómine, etiam dæmónia subjiciúntur nobis in nómine tuo. Et ait illis: Vidébam Sátanam sícut fulgur de cœlo cadéntem. Ecce dedi vobis potestátem calcándi supra serpéntes, et scorpiónes, et super ómnem virtútem inimíci: et nihil vobis nocébit. Verumtamen in hoc nolíte gaudére, quia spíritus vobis subjiciúntur: gaudéte autem, quod nómina vestra scripta sunt in cœlis.

Léctio sancti Evangelii secundum Lucam. Luc. 11.

In illo témpore: Erat Jesus ejiciens dæmónium, et illud erat mutum. Et cum ejecísset dæmónium, locútus est mutus, et admirátæ sunt turbæ. Quidam autem ex eis dixérunt: In Beelzebub principe dæmoniórum ejicit dæmónia. Et alii tentántes, signum de cælo quærébant ab eo. Ipse autem ut vidit cogitatiónes eórum, dixit eis: Omne regnum in seípsum divísum desolábitur, et domus supra domum cadet. Si autem et Sátanas in seípsum divísus est, quomodo stabit regnum ejus? quia dícitis in Beelzebub me ejícere dæmónia. Si autem ego in Beelzebub ejício dæmónia, filii vestri in quo ejíciunt? Ideo ipsi júdices vestri erunt. Porro si in dígito Dei ejício dæmónia: profécto pervénit in vos regnum Dei. Cum fortis armátus

De exorcizandis obsessis a dæmonio.

custódit atrium suum, in pace sunt ea, quæ possidet. Si autem fortior eo supervéniens vicerit eum, univérsa arma ejus áuferet, in quibus confidébat, et spólia ejus distríbuet.

- y. Dómine, exáudi oratiónem meam.
- R'. Et clamor meus ad te véniat.
- y Dóminus vobíscum.
- R'. Et cum spíritu tuo.

() rémus.

mnípotens Dómine, Verbum Dei Patris, Christe Jesu, Deus et Dóminus univérsæ creatúræ: qui Sanctis Apóstolis tuis dedísti potestatem calcándi super serpéntes et scorpiónes: qui inter cætera mirabílium tuórum præcépta dignátus es dícere: Dæmones effugáte: cujus virtúte motus tamquam fulgur de cælo Sátanas cécidit: tuum sanctum Nomen cum timóre et tremóre supplíciter deprecor, ut indigníssimo mihi servo tuo, data vénia ómnium delictórum meórum, constántem fidem, et potestátem donáre dignéris, ut hunc crudélem daémonem, bráchii tui sancti munítus poténtia, fidénter et secúrus aggrédiar: per te, Jesu Christe Dómine Deus noster, qui ventúrus es judicáre vivos et mórtuos, et sæculum per ignem.

R. Amen.

Deinde muniens se et obsessum signo Crucis, circumposita parte stolæ ad collum ejus, et dextera manu sua capiti ejus imposita, constanter, et magna cum side dicat ca quæ sequuntur.

- ऐ. Ecce Crucem Dómini, fúgite partes advérsæ.
- R. Vicit leo de tribu Juda, radix David.
- y. Dómine, exáudi oratiónem meam.
- R. Et clamor meus ad te véniat.
- Dóminus vobíscum.
- R. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Oratio.

Deus, et Pater Dómini nostri Jesu Christi, ínvoco nomen sanctum tuum, et cleméntiam tuam supplex expósco, ut advérsus hunc, et omnem immúndum spíri-

tum, qui vexat hoc plasma tuum, mihí auxílíum præstáre dignéris. Per eúmdem Dóminum.

Exorcismus.

L'xorcízo te, immundíssime spiritus, omnis incúrsio ad-L versárii, omne phantásma, omnis legio; in nomine Dómini nostri Jesu A Christi eradicare, et effugare ab hoc plasmate Dei. A Ipse tibi imperat, qui te de supérnis cœlórum in inferióra terræ demérgi præcépit. Ipse tibi imperat, qui mari, ventis, et tempestátibus imperávit. Audi ergo, et time, Satana, inimíce fidei, hostis géneris humáni, mortis addúctor, vitæ raptor, justítiæ declinator, malorum radix, fomes vitiorum, seductor hominum, próditor gentium, incitátor invidiæ, orígo avarítiæ, causa discórdiæ, excitátor dolórum: quid stas, et resistis, cum scias Christum Dóminum vias tuas pérdere? Illum métue, qui in Isaac immolátus est, in Joseph venúmdatus, in agno occisus, in hómine crucifixus, deínde inférni triumphátor fuit. Sequentes tiant in fronte obsessi. Recéde ergo in nómine Patris 🚁 , et Fílii , 🚁 et Spíritus 採 Sancti : da locum Spíritui Sancto, per hoc signum sanctæ 🖟 Crucis Jesu Christi Dómini nostri: Qui cum Patre, et eódem Spíritu Sancto vivit, etc.

- y. Dómine, exáudi oratiónem meam.
- R). Et clamor meus ad te véniat.
- **★. Dóminus vobíscum.**
- R) Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Oratio.

Deus, cónditor et defénsor géneris humáni, qui hominem ad imáginem tuam formásti: réspice super hunc fámulum tuum N. (vel hanc fámulam tuam N.) qui (vel quæ) dolis immúndi spíritus appétitur, quem vetus adversárius, antíquus hostis terræ, formídinis horróre circúmvolat, et sensum mentis humánæ stupóre defigit, terróre contúrbat, et metu trépidi timóris exágitat. Repélle,

Dómine, virtútem diáboli, fallacésque ejus insídias ámove: procul ímpius tentátor aufúgíat: sit nóminis tui signo & (in fronte) fámulus tuus munítus, et in animo tutus et córpore (Tres Cruces sequentes fiant in pectore dæmoniaci) Tu pectoris & hujus intérna custódias. Tu víscera & regas. Tu & cor confirmes. In ánima adversatrícis potestátis tentaménta evanéscant. Da, Dómine, ad hanc invocatiónem sanctíssimi Nóminis tui grátiam, ut qui hucúsque terrébat, térritus aufúgiat, et victus abscédat, tibíque possit hic fámulus tuus et corde firmátus, et mente sincérus débítum præbére famulátum. Per Dóminum.

R Amen.

Exorcismus.

Adjúro te, serpens antíque, per Judicem vivórum et mortuórum, per factórem tuum, per factórem mundi: per eum, qui habet potestatem mittere te in gehennam, ut ab hoc fámulo Dei N., qui ad Ecclésiæ sinum recurrit, cum metu, et exércitu furóris tui festínus discédas. Adjúro te iterum 🚠 (in fronte) non mea infirmitáte, sed virtúte Spíritus Sancti, ut exeas ab hoc fámulo Dei N., quem omnipotens Deus ad imáginem suam fecit. Cede igitur, cede non mihi, sed ministro Christi. Illíus enim te urget potéstas, qui te Cruci suæ subjugávit. Illíus brachium contremísce, qui devíctis gemitibus inférni, ánimam ad lucem perdúxit. Sit tibi terror corpus hominis R (in pectore), sit tibi formído imágo Dei 4 (in fronte). Non resistas, nec moréris discédere ab homine isto, quoniam complácuit Christo in homine habitare. Et ne contemnéndum putes, dum me peccatórem nimis esse cognóscis. Imperat tibi Deus 环. Imperat tibi majéstas Christi 🤼. Imperat tibi Deus Pater A, imperat tibi Deus Filius A, imperat tibi Deus Spíritus 🕸 Sanctus. Imperat tibi Sacraméntum Crucis 4. Imperat tibi fides Sanctórum Apostolórum Petri et Pauli, et cæterórum Sanctórum 🕏 . Imperat tibi Martyrum sanguis # . Imperat tibi continéntia Confessórum 🛨 . Imperat tibi pia Sanctórum et Sanctárum ómnium intercessio A. Imperat tibi Christiánæ fidei mysteriórum virtus A. Exi ergo transgréssor. Exi sedúctor, plene ómni dolo et fallácia, virtútis inimíce, innocéntium persecútor. Da locum, diríssime; da locum, impiíssime; da locum Christo, in quo nihil invenísti de opéribus tuis: qui te spoliávit, qui regnum tuum destrúxit, qui te victum ligávit, et vasa tua diripuit: qui te projécit in tenebras exterióres, ubi tibi cum minístris tuis erit præparátus interitus. Sed quid truculénte renitéris? quid temerárie detréctas? Reus es omnipoténti Deo, cujus statúta transgréssus es. Reus es Jesu Christo Dómino nostro, quem tentáre ausus es, et crucifigere præsumpsísti. Reus es humáno generi, cui tuis persuasiónibus venénum propinásti.

Adjúro ergo te , draco nequissime , in nomine Agni 🕸 immaculáti, qui ambulávit super aspidem et basilíscum, qui conculcávit leónem et dracónem, ut discédas ab hoc homine A (fiat signum Crucis in fronte), discedas ab Ecclesia Dei 🛨 (fiat signum Crucis super circumstantes): contremisce, et effuge, invocato nómine Dómini illius. quem inferi tremunt: cui Virtútes cœlórum, et Potestátes, et Dominationes subjectæ sunt : quem Cherubim et Seraphim indeféssis vócibus laudant, dicentes: Sanctus, Sanctus, Sanctus Dóminus Deus Sábaoth. Imperat tibi Verbum 🕸 caro factum. Imperat tibi natus 🕸 ex Virgine. Imperat tibi Jesus 🛂 Nazarénus, qui te, cum discipulos ejus contémneres, elisum, atque prostrátum exire præcépit ab homine: quo præsénte, cum te ab homine separásset, nec porcórum gregem ingredi præsumébas. Recéde ergo nunc adjurátus in nomine ejus 4 ab homine, quem ipse plasmávit. Durum est tibi velle resistere 环. Durum est tibi contra stímulum calcitráre 🕸. Quia quanto tardius exis, tanto magis supplícium crescit, quia non homines contémnis, sed illum, qui dominator vivórum et mortuórum, qui ventúrus est judicáre vivos et mortuos, et sæculum per ignem. R. Amen.

- v. Dómine, exáudi oratiónem meam.
- R). Et clamor meus ad te véniat.
- → Dóminus vobíscum.
- R). Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Deus cœli, Deus terræ, Deus Angelórum, Deus Archangelórum, Deus Prophetárum, Deus Apostolóm, Deus Mártyrum, Deus Vírginum, Deus, qui postátem habes donáre vitam post mortem, réquiem post bórem; quia non est alius Deus præter te, nec esse iterit verus, nisi tu, Creátor cœli et terræ, qui verus ex es, et cujus regni non erit finis: humíliter majestáti óriæ tuæ súpplico, ut hunc fámulum tuum de immúnspirítibus liberáre dignéris, Per Christum Dóminum estrum.

Exorcismus.

djúro ergo te, omnis immundissime spíritus, ómne 🕽 phantásma , ómnis incúrsio Satanæ , in nomine Jesu ıristi 🕸 Nazaréni, qui post lavácrum Joánnis, in dertum ductus est, et te in tuis sédibus vicit : ut quem e de limo terræ ad honórem glóriæ suæ formávit, tu sinas impugnáre: et in homine miserabili non humám fragilitatem, sed imaginem omnipotentis Dei contreiscas. Cede ergo Deo 🖟 , qui te , et malitiam tuam in naraone, et in exercitu ejus per Moysem servum suum abyssum demérsit. Cede Deo 🔉 qui te per fidelíssimum rvum suum David, de Rege Saúle spirituálibus canticis dsum fugávit. Cede Deo 🚜, qui te in Juda Iscarióte oditóre damnávit. Ille enim te divínis 💤 verberibus agit, in cujus conspécta cum tuis legiónibus tremens et mans dixísti: Quid nobis et tibi, Jesu, Fili Dei altísni? Venísti huc ante tempus torquére nos? Ille te pertuis flámmis urget, qui in fine temporum dictúrus est piis: Discédite a me, maledícti, in ignem ætérnum, i parátus est diabolo, et ángelis ejus. Tibi enim, ime, et ángelis tuis vermes erunt, qui numquam morién-

tur. Tibi, et ángelis tuis inextínguibile præparátur incéndium; quia tu es princeps maledícti homicídii, tu auctor incéstus, tu sacrilegorum caput, tu actionum pessimárum magister, tu hæreticórum doctor, tu totius obscænitátis invéntor. Exi ergo #, impie, exi #, sceleráte, exi cum omni fállacia tua: quia hominem templum suum esse voluit Deus. Sed quid diútius moráris hic? Da honórem Deo Patri 🛱 omnipoténti, cui ómne genu flectitur. De locum Dómino Jesu Christo 🕏, qui pro homine Sanguinem suum sacratíssimum fudit. Da locum Spíritui 🕸 Sancto, qui per beatum Apóstolum suum Petrum te maniféste stravit in Simóne mago; qui falláciam tuam in Ananía et Saphíra condemnávit; qui te in Heróde honórem Deo non dante percussit; qui te in magno Elyma per Apóstolum suum Paulum cæcitátis calígine perdidit, et per eúmdem de Pythonissa verbo imperans exire præcépit. Discéde ergo nunc 🖳, discéde 🗗 sedúctor. Tibi erémus sedes est. Tibi habitátio serpens est: humiliáre, et prostérnere. Jam non est differéndi tempus. Ecce enim Dominátor Dóminus próximat cito, et ignis ardébit ante ipsum, et præcédet, et inflammábit in circúitu inimícos ejus. Si enim hóminem fefélleris, Deum non póteris irridére. Ille te ejicit, cujus oculis nihil occúltum est. Ille te expéllit, cujus virtúti universa subjecta sunt. Ille te exclúdit, qui tibi, et ángelis tuis præparávit ætérnam gehénnam; de cujus ore exíbit gladius acútus, qui ventúrus est judicáre vivos et mortuos, et sæculum per ignem.

R). Amen.

Prædicta omnia, quatenus opus fuerit, repeti possunt. donec obsessus sit omnino liberatus.

Juvabit præterea plurimum hæc, quæ infra notantur. super obsessum devote dicere, sæpeque repetere Pater noster. Ave María. Credo.

Canticum. Magnificat 165.

Canticum. Benedictus. 210.

Symbolum S. Athanasii.

Ouicúmque vult salvus esse, ante ómnia opus est, ut teneat Cathólicam fidem.

Quam nisi quisque integram, inviolatamque servaverit; * absque dubio in ætérnum períbit.

Fides autem Cathólica hæc est: * ut unum Deum in Trinitate, et Trinitatem in unitate venerémur.

Neque confundéntes persónas, ineque substantiam separantes.

Alia est enim persóna Patris, alia Fílii, * alia Spíritus Sancti.

Sed Patris, et Fílii, et Spíritus Sancti una est divínitas, * æquális glória, coætérna majéstas.

Qualis Pater, talis Fílius, ' talis Spíritus Sanctus.

Increatus Pater, increatus Filius, * increatus Spíritus Sanctus.

1mménsus Pater, imménsus Fílius, * imménsus Spíritus Sanctus.

Ætérnus Pater, ætérnus Fílius, * ætérnus Spíritus Sanctus.

Et tamen non tres ætérni, ' sed unus ætérnus.

Sicut non tres incréati, nec tres imménsi, * sed unus increátus, et unus imménsus.

Similiter omnípotens Pater, omnípotens Fílius, *omnípotens Spíritus Sanctus.

Et tamen non tres omnipoténtes, * sed unus omnípotens.

Ita Deus Pater, Deus Fílius, ' Deus Spíritus Sanctus.

Et tamen non tres Dii; * sed unus est Deus.

Ita Dóminus Pater, Dóminus Fílius, 'Dóminus Spíritus Sanctus.

Et tamen non tres Dómini, ' sed unus est Dóminus.

Quia sicut singillátim unamquámque persónam Deum ac Dóminum confitéri Christiána veritáte compéllimur, ita tres Deos aut Dóminos dicere, Cathólica religióne prohibémur.

Pater a nullo est factus, * nec creátus, nec genitus.
Fílius a Patre solo est, * non factus, nec creátus, sed genitus.

píritus Sanctus a Patre et Fílio, * non factus, nec creátus, nec genitus; sed procédens.

Unus ergo Pater, non tres Patres, unus Fsius, non tres Fsiii, * unus Spíritus Sanctus, non tres Spíritus Sancti.

Et in hac Trinitate nihil prius aut postérius, nihil majus aut minus, * sed totæ tres personæ coætérnæ sibi sunt, et coæquales.

l ta ut per ómnia, sicut jam supra dictum est, et unitas in Trinitate, et Trinitas in unitate veneranda sit.

Qui vult ergo salvus esse, ita de Trinitate sentiat.

Sed necessárium est ad ætérnam salútem, ut incarnationem quoque Dómini nostri Jesu Christi fidélitæ credat.

Est ergo fides recta, ut credámus et confiteámur, quia Dóminus noster Jesus Christus Dei Fílius, Deus et homo est.

l) eus est ex substántia Patris ante sæcula genitus, et homo est ex substántia matris in sæculo natus.

Perféctus Deus, perféctus homo, ex ánima rationáli, et humána carne subsístens.

4 quális Patri secúndum divinitátem: minor Patre secúndum humanitátem.

Qui licet Deus sit, et homo, non duo tamen, sed unus est Christus.

l'nus autem non conversione divinitatis in carnem, sed assumptione humanitatis in Deum.

l nus omníno non confusióne substántiæ, sed unitáte persónæ.

Nam sicut ánima rationális, et caro unus est homo: ita Deus, et homo unus est Christus.

Qui passus est pro salúte nostra; descéndit ad inferos; tertia die resurréxit a mórtuis.

Ascéndit ad cœlos, sedet ad dexteram Dei Patris omnipoténtis; inde ventúrus est judicáre vivos et mórtuos.

Ad cujus advéntum ómnes homines resúrgere habent cum corporibus suis: 'et redditúri sunt de factis propriis ratiónem.

Et qui bona egérunt, ibunt in vitam ætérnam; qui vero mala, in ignem ætérnum.

l'æc est fides Cathólica: quam nisi quisque fidéliter, firmitérque crediderit, salvus esse non poterit.

Glória Patri etc.

Psalm. Qui habitat, etc. 120.

Psalmus 67.

Exúrgat Deus, et dissipéntur inimíci ejus: * et fugiant, qui odérunt eum, a fácie ejus.

Sicut deficit fumus, deficiant: 'sicut fluit cera a fácie ignis, sic péreant peccatóres a fácie Dei.

Et justi epulentur, et exúltent in conspéctu Dei: "et delecténtur in lætítia.

Cantate Deo, psalmum dícite nómini ejus: * iter facite ei, qui ascéndit super occasum: Dóminus nomen illi.

F xultate in conspectu ejus: turbabuntnr a facie ejus; patris orphanorum, et judicis viduarum.

Deus in loco sancto suo: Deus, qui inhabitare facit unius móris in domo.

Qui edúcit vinctos in fortitúdine, * similiter eos, qui exásperant, qui habitant in sepúlchris.

Deus, cum egrederéris in conspéctu pópuli tui, cum pertransíres in desérto.

Terra móta est, etenim cœli distillavérunt a fácie Dei Sinai, a fácie Dei Israel.

l'luviam voluntáriam segregábis Deus hæreditáti tuæ et infirmáta est, tu vero perfecísti eam.

Animália tua habitábunt in ea: parásti in dulcédine tua pauperi, Deus.

Dominus dabit verbum evangelizantibus, virtute multa.

Rex virtutúm dilécti dilécti: * et speciéi domus divídere spolia.

Si dormiátis inter medios cleros, pennæ colúmbæ deargentátæ, et posterióra dorsi ejus in pallóre auri.

Dum discérnit cœléstis reges super eam, nive dealbabúntur in Selmon: * mons Dei, mons pinguis.

Mons coagulátus, mons pinguis * ut quid suspicámini montes coagulátos?

Mons, in quo beneplácitum est Deo habitáre in eo: 'etenim Dóminus habitábit in finem.

Currus Dei decem millibus multiplex, millia lætántium: Dóminus in eis in Sina in sancto.

A scendísti in altum, cepísti captivitátem: accepísti dona in hominibus.

E tenim non credéntes, 'inhabitare Dóminum Deum. B enedictus Dóminus die quotidie: 'prosperum iter faciet nobis Deus salutarium nostrórum.

Deus noster, Deus salvos faciéndi: ' et Dómini Dómini exitus mortis.

Verumtamen Deus confrínget capita inimicórum suórum: * verticem capílli perambulántium in delíctis suis.

Dixit Dóminus: Ex Basan convértam, convértam in profúndum maris.

Ut intingatur pes tuus in sanguine: * lingua canum tuorum ex inimicis, ab ipso.

Vidérunt ingréssus tuos, Deus, ingréssus Dei mei, regis mei, qui est in sancto.

Prævenérunt principes conjuncti psalléntibus, * in medio juvenculárum tympanistriárum.

ln Ecclésiis benedicite Deo Dómino, * de fóntibus Israel.

1 bi Beniamin adolescéntulus, * in mentis excéssu.

Principes Juda, duces eórum: * principes Zabulon, principes Nephtali.

Manda Deus virtúti tuæ: ' confirma hoc, Deus, quod operátus es in nobis.

De exorcizandis obsessis a dæmonio.

A templo tuo in Jerusalem, tibi offerent reges munera.

Increpa feras arúndinis, congregátio taurórum in vaccis populórum: * ut exclúdant eos, qui probáti sunt argénto.

Dissipa Gentes, quæ bella volunt: venient legáti ex Ægypto: *Æthiópia præveniet manus ejus Deo.

Regna terræ cantáte Deo: * psallite Dómino.

Psallite Deo, qui ascéndit super cœlum cœli: * ad Oriéntem.

Ecce dabit voci suæ vocem virtútis: date glóriam Deo super Israel, * magnificéntia ejus, et virtus ejus in nubibus.

Mirabilis Deus in Sanctis suis, Deus Israel ipse dabit virtútem et fortitúdinem plebi suæ: * benedíctus Deus.

Glória Patri, etc.

Psalmi, Deus in adjutorium. 107.

Deus in nomine tuo. 328.

Consitemini Domino. 317.

Psalmus 34.

Judica, Dómine, nocéntes me: * expúgna impugnántes me.

Apprehénde arma at scutum: * et exúrge in adjutórium mihi.

Effúnde frameam, et conclúde advérsus eos, qui persequintur me: dic ánimæ meæ: Salus tua ego sum.

Confundántur et revereántur, r quæréntes ánimam meam.

A vertántur retrórsum, et confundántur, cogitántes mihi mala.

Fiant tamquam pulvis ante fáciem venti: * et Angelus Dómini coárctans eos.

Fiat via illórum tenebræ et lubricum : et Angelus Dómini pérsequens eos.

Quóniam gratis abscondérunt mihi interitum laquei sui: * supervacue exprobravérunt ánimam meam.

Veniat illi láqueus, quem ignórat, et captio, quam abscóndit, apprehéndat eum : et in láqueum cadat in ipsum.

Anima autem mea exultábit in Dómino: et delectábitur super salutári suo.

Omnia ossa mea dicent: Dómine, quis similis tibi? Erípiens inopem de manu fortiórum ejus: egénum et pauperem a diripiéntibus eum.

Surgéntes testes iníqui, * quæ ignorábam, interrogábant me.

Retribuébant mihi mala pro bonis, * sterilitátem ánimæ meæ.

E go autem cum mihi molésti essent, * induébar cilicio. H umiliábam in jejúnio ánimam meam: * et orátio mea in sinu meo convertétur.

Quasi proximum, et quasi fratrem nostrum, sic complacébam: quasi lugens et contristatus, sic humiliabar.

Et advérsum me lætáti sunt, et convenérunt: 'congregáta sunt super me flagélla, et ignorávi.

Dissipati sunt, nec compunçti, tentavérunt me, subsannavérunt me subsannatione: * frenduérunt super me dentibus suis.

D'omine, quando respícies? * restítue ánimam meam a malignitáte eorum, a leonibus unicam meam.

Confitébor tibi in Ecclésia magna: in populo gravi laudábo te.

Non supergaudeant mihi qui adversantur mihi iníque: qui odérunt me gratis, et annuunt oculis.

Quoniam mihi quidem pacifice loquebántur: 'et in iracúndia terræ loquéntes, dolos cogitábant.

Et dilatavérunt super me os saum: * dixérunt : Euge, euge, vidérunt óculi nostri.

Vidísti, Dómine, ne sileas: Dómine, ne discédas a me.

Exúrge, et inténde judício meo: Deus meus et Dóminus meus in causam meam.

Judica me secundum justitiam tuam, Dómine Deus meus, et non supergaudeant mihi.

Non dicant in cordibus suis : Euge, euge ánimæ nostræ; 'nec dicant : Devorávimus eum.

Erubéscant et revereántur simul, qui gratulántur malis meis.

Induántur confusióne et reveréntia, qui magna loquintur super me.

i xultent et læténtur qui volunt justitiam meam, et dicant semper: Magnificétur Dóminus, qui volunt pacem servi ejus.

Et lingua mea meditábitur justítiam tuam, ' tota die laudem tuam.

Glória Patri, etc.

Psalmus 30.

In te, Dómine, sperávi, non confundar in ætérnum: · In justítia tua libera me.

inclina ad me aurem tuam: 'accelera ut éruas me.

Esto mihi in Deum protectórem, et in domum refúgii, 'ut salvum me facias.

Quóniam fortitudo mea et refugium meum es tu: et propter nomen tuum deduces me, et enútries me.

Edúces me de laqueo hoc, quem abscondérunt mihi; * quóniam tu es protéctor meus.

n manus tuas comméndo spíritum meum: redemísti me, Dómine Deus veritátis.

Odísti observántes vanitátes: * supervácue.

Ego autem in Dómino sperávi: exultábo, et lætábor in misericordia tua.

Quóniam respexísti humilitátem meam: * salvásti de necessitátibus ánimam meam.

Nec conclusísti me in manibus inimíci: 'statuísti in loco spatióso pedes meos.

M iserère mei, Dómine, quoniam tríbulor: conturbátus est in ira óculus meus, ánima mea, et venter meus.

Quóniam defécit in dolóre vita mea: ' et ánni mei in gemítibus.

l nfirmáta est in paupertáte virtus mea: 'et óssa mea conturbáta sunt.

Super ómnes inimícos meos factus sum oppróbrium, et vicínis meis valde, et timor notis meis.

Qui vidébant me, foras fugérunt a me: oblivióni datus sum tamquam mórtuus a corde.

Factus sum tamquam vas pérditum: quóniam audívi vituperatiónem multórum commorántium in circúitu.

n eo dum convenírent simul advérsum me, accípere ánimam meam consiliáti sunt.

f. go autem in te sperávi, Domine: dixi: Deus meus es tu; in manibus tuis sortes meæ.

t ripe me de manu inimicórum meórum, et a persequéntibus me.

l llústra fáciem tuam super servum tuum, salvum me fac in misericórdia tua: Dómine, non confúndar, quoniam invocávi te.

E rubéscant impii, et deducantur in inférnum: muta fiant labia dolosa.

Quæ loquúntur advérsus justum iniquitátem, in supérbia, et in abusióne.

Quam magna multitúdo dulcédinis tuæ, Dómine, aquam abscondísti timentibus te!

1º erfecisti eis, qui sperant in te, in conspectu filiorum hominum.

A bscondes eos in abscondito faciéi tuæ a conturbatione hominum.

Próteges eos in tabernáculo tuo a contradictióne linguárum.

B enedíctus Dóminus: quóniam mirificavit misericórdiam suam mihi in civitate munita.

go autem dixi in excéssu mentis meæ: Projéctus sum a fácie oculórum tuórum.

deo exaudísti vocem oratiónis meæ, , dum clamárem ad te.

Diligite Dóminum ómnes Sancti ejus: quóniam veritatem requiret Dóminus, et retribuet abundanter facientibus supérbiam.

Virsliter agite, et confortétur cor vestrum, * ómnes qui sperátis in Dómino.

Clória Patri etc.

Psalmus 21.

Deus, Deus meus, réspice in me: quare me dereliquisti? longe a salute mea verba delictorum meorum.

Deus meus, clamábo per diem, et non exáudies: * et nocte, et non ad insipiéntiam mihi.

Tu autem in sancto habitas, * laus Israel.

In te speravérunt patres nostri: * speravérunt, et liberásti eos.

Ad te clamavérunt, et salvi facti sunt: * in te speravérunt, et non sunt confúsi.

Ego autem sum vermis, et non homo: * oppróbrium hominum, et abjéctio plebis.

O mnes vidéntes me, derisérunt me: 'locúti sunt lábiis, et movérunt caput.

Sperávit in Dómino, erípiat eum: salvum faciat cum, quóniam vult eum.

Quóniam tu es qui extraxísti me de ventre: 'spes mea ab uberibus matris meæ. In te projectus sum ex utero.

De ventre matris meæ Deus meus es tu, ' ne discésseris a me.

 $\mathbf{Q}$ uóniam tribulátio proxima est : $\mathbf{\tilde{q}}$ quóniam non est $\mathbf{q}$ ui ádjuvet.

Circumdedérunt me vituli multi: 'tauri pingues obsedérunt me.

Aperuérunt super me os meum, * sieut leo rápiens et rúgiens.

Sicut aqua effúsus sum, et dispersa sunt ómnia óssa mea.

l'actum est cor meum tamquam cera liquéscens 'in medio ventris mei.

A ruit tamquam testa virtus mea, et lingua mea adhesit fancibus meis: et in pulverem mortis deduxísti me.

Quóniam circumdedérunt me canes multi: concilium malignántium obsédit me.

Fodérunt manus meas et pedes meos: dinumeravérunt ómnia ossa mea.

psi vero consideravérunt, et inspexérunt me: divisérunt sibi vestiménta mea, et super vestem meam misérunt sortem.

Tu autem, Dómine, ne elongáveris auxílium tuum a me: ad defensiónem meam cónspice.

Erue a framea, Deus, ánimam meam: 'et de manu canis unicam meam.

Salva me ex ore leónis: ' et a córnibus unicórnium humilitátem meam.

Narrábo nomen tuum fratribus meis: 'in medio Ecclésiae laudábo te.

Qui timétis Dóminum, laudáte eum: ' univérsum semen Jacob glorificate eum.

imeat eum omne semen Israel: * quóniam non sprevit, neque despéxit deprecationem pauperis.

Nec avértit faciem suam a me: * et cum clamárem ad eum, exaudívit me.

A pud te laus mea in Ecclésia magna: 'vota mea reddam in conspéctu timéntium eum.

F.dent pauperes, et saturabúntur, et laudábunt Dóminum, qui requírunt eum: 'vivent corda eórum in sæculum sæculi.

Reminiscentur, et convertentur ad Dominum universi fines terræ.

let adorábunt in conspéctu ejus universæ familiæ Gentium.

Quóniam Dómini est regnum, ' et ipse dominábitur Gentium.

Manducavérunt, et adoravérunt ómnes pingues terræ: 'in conspéctu ejus cadent ómnes, qui descéndunt in terram.

Et ánima mea illi vivet: * et semen meum serviet ipsi.

Annuntiábitur Dómino generátio ventúra: et annuntiábunt cœli justítiam ejus, populo, qui nascétur, quem fecit Dóminus.

Glória Pátri.

Psalmus 3.

Démine, quid multiplicati sunt qui tribulant me? • multi insurgunt advérsum me.

Multi dicunt ánimæ meæ: Non est salus ipsi in Deo ejus.

Tu autem, Dómine, suscéptor meus es, es glória mea, et exáltans caput meum.

Voce mea ad Dóminum clamávi: et exaudívit me de monte sancto suo.

1.go dormívi, et soporátus sum: et exsurréxi quia Dóminus suscépit me.

Non timébo millia pópuli circumdántis me: exúrge, Dómine; salvum me fac, Deus meus.

Quóniam tu percussisti ómnes adversantes mihi sine causa: dentes peccatórum contrivisti.

Domini est salus: et super pópulum tuum benedíctio tua.

Glória Patri.

Psalmus 10.

In Dómino confido; quómodo dícitis ánime mee: *
Transmigra in montem sicut passer?

Quóniam ecce peccatóres intendérunt arcum, paravérunt sagíttas suas in pharetra, ut sagíttent in obscúro rectos corde.

Quóniam que perfecísti destruxérunt : ' justus autem quid fecit ?

Dóminus in templo sancto suo: * Dóminus in cœlo sedes ejus.

Oculi ejus in páuperem respíciunt: * palpebræ ejus intérrogant filios hóminum.

D'óminus intérrogat justum, et impium: qui autem díligit iniquitatem, odít ánimam suam.

Pluet super peccatóres laqueos: 'ignis, et sulphur, et spíritus procellárum, pars calicis eórum.

Quóniam justus Dóminus, et justítias diléxit: * æquitatem vidit vultus ejus.

Glória Patri.

Psalmus 12.

U squequo, Dómine, obliviscéris me in finem? · usquequo avértis fáciem tuam a me?

Quamdiu ponam consilia in ánima mea: * dolórem in corde meo per diem?

Usquequo exaltábitur inimícus meus super me? respice, et exáudi me, Dómine, Deus meus.

Ilúmina óculos meos, ne umquam obdórmiam in morte: ne quando dicat inimícus meus: Præválui advérsus eum.

Qui tribulant me, exultábunt si motus fuero: * ego autem in misericórdia tua sperávi.

Exultábit cor meum in salutári tuo: cantábo Dómino, qui bona tribuit mihi: et psallam nómini Dómini altíssimi.

Glória Patri.

Oratio post liberationem.

Prámus te, Deus omnípotens, ut spíritus iniquitátis ámplius non hábeat potestátem in hoc fámulo tuo N· (vel fámula tua N.), sed ut fúgiat, et non revertátur: ingrediátur in eum (vel in eam) Dómine, te jubénte, bónitas et pax Dómini nostri Jesu Christi, per quam redémpti sumus, et ab ómni malo non timeámus, quia Dóminus nobíscum est. Qui vivit, et regnat cum Deo Patre in unitáte Spíritus sancti Deus, per omnia sæcula sæculórum.

R' Amen.

FORMULÆ SCRIBENDÆ

In libris habendis a Parochis.

Liber Baptizatorum habeatur in Ecclesiis, in quibus confertur Baptisma.

Liber Confirmatorum habeatur in Ecclesiis, in quibus confertur Chrisma.

Liber Matrimoniorum.

Liber Status animarum.

Liber Defunctorum habeantur etiam in omnibus Ecclesiis, in quibus defuncti sepeliuntur.

Hi tres habeantur a quolibet Parocho.

Advertat in primis Parochus, ut in libris tam Baptizatorum, et Confirmatorum, quam Matrimoniorum, et Defunctorum exprimat semper non solum nomen personarum, quæ ibi nominantur, sed etiam familiam.

Forma describendi Baptizatos in primo Libro.

A nno Domini ... die ... mensis ... ego N. Parochus hujus Ecclesiæ S. N. civitatis, vel loci N. baptizavi infantem natum die ... vel natam ex N. et N. conjugibus hujus Parochiæ, vel Parochiæ S. N. et ex tali patria, et familia, cui impositum est nomen N. Patrini fuerunt N. filius N. ex Parochia, seu loco N., et N. conjux N. filia N. ex Parochia, seu loco N.

Si infans non fuerit ex legitimo matrimonio natus, nomen saltem alterius parentis, de quo constat, scribatur (omnis tamen infamiæ vitetur occasio): si vero de neutro non constat; ita scribatur: Baptizavi infantem, cujus parentes ignorantur, natum die, etc. ut supra.

Si expositus sit infans, exprimatur quo die, ubi, et a quo repertus, et quot dierum verisimiliter sit; et baptizetur sub conditione, si ignoratur fuisse baptizatum.

Si infans domi ob imminens mortis periculum baptizatus sit, tunc ita scribatur.

Anno ... die ... mensis ... N. natus est N. filius N. et N. conjugum, etc. ut supra, quem ob imminens mortis periculum, in domo rite baptizavit N. obstetrix probata, vel N. filius N., ut mihi retulit N.

Si supervixerit infans, et ei adhibitæ sint in Ecclesia sacræ cæremoniæ, ita addatur:

Die ejusdem mensis ad Ecclesiam portatus est infans prædictus, ipsique ego Parochus sacras cæremonias et preces adhibui, et N. nomen imposui.

Si forte non Parochus, sed alius baptizaverit, id exprimatur.

Si fuerit baptizatus sub conditione, Si non es baptizatus, etc. id pariter exprimatur.

Forma describendi Confirmatos in secundo Libro.

A nno ... die ... mensis ... qui fuit dies ... N. filius N. et N. conjugum, vel N. filia N. (et si fuerit nupta, addatur uxor N.) Sacramentum Confirmationis accepit a Reverendiss. D. N. Episcopo N. in Ecclesia S. N. civitatis N. loci N. Compater fuit N. filius N. Parochie S. N. civitatis. vel loci N.

Marium descriptio in una pagina, seu prima facie folii: fœminarum vero in altera sejunctim notetur.

Si Confirmatus non constet, an ex legitimo Matrimonio genitus sit, vel Parentes ignorentur, servetur quod in libro Baptizatorum præscriptum est.

Forma describendi Conjugatos in tertio Libro.

Anno ... die ... mensis ... Denuntiationibus præmissis tribus continuis diebus Festivis, quarum prima die ... secunda die ... tertia die ... inter Missæ Parochialis solemnia habita est, nulloque legitimo impedimento detecto, ego N. Rector hujus Ecclesiæ Parochialis N. civitatis, vel loci N. filium N. Parochiæ S. N. et N. filiam N. seu relictam q. (si fuerit vidua) hujus, seu Parochiæ S. N. in Ecclesia N. interrogavi, eorumque mutuo con-

sensu habito, solemniter per verba de præsenti Matrimonio conjunxi, præsentibus testibus notis N filio N qui habitat in Parochia S. N et N filio N etc. et N filio N etc. postea eis ex ritu S. Matris Ecclesiæ (si tamen nuptias benedixerit), in Missæ celebratione benedixi.

Si unus ex his, qui Matrimonium contrahere voluerint, alterius Parochiæ fuerit, antequam admittatur, Parochus, in cujus Ecclesia Matrimonium celebrari debet, denuntiationum in ejus Parochia rite factarum fidem scriptam habeat, quæ asservetur, et res tota exprimatur in ipsomet libro Matrimoniorum, hac ratione.

Denuntiationes ejus Matrimonii factæ sunt etiam a R. D. N. Parocho Ecclesiæ S. N. sub cujus cura dictus N. vel dicta N. habitat, ut ex ipsius Parochi scripto servato apud me apparet. Denuntiationum autem prima facta est die ... secunda die ... tertia die ... inter Missæ Parochialis solemnia, nullumque impedimentum canonicum detectum est.

Si autem alteruter sit diversæ diæcesis, testimonium Parochi affirmantis denuntiationes esse rite præstitas, nullius roboris censeatur, nisi ab Episcopo, vel ab ejus Vicario Generali illius diæcesis subscriptione et sigillo comprobatum, et ab Episcopo, seu ejus Vicario loci, ubi contrahitur Matrimonium, recognitum sit, ab eoque licentia contrahendi fuerit obtenta.

Ubi vero Ordinarii concessu, quod scripto constare debet, denuntiationes aliquæ differendæ, aut omittendæ interdum sint, ita notentur:

Anno Domini ... die ... mensis ... Denuntiationum una die festo rite facta, reliquis vero dilatis post Matrimonii celebrationem ex facultate scripto concessa a Reverendiss. N. seu Vicario N. sub die ... datis, etc. infrascripti tenoris, quam penes me servo cum aliis hujusmodi facultatibus, nulloque prorsus impedimento allato, egontsup.

Denuntiationes vero, quæ post contractum Matrimomum fient, ita scribantur: Anno ... die ... mensis ... qui fuit festus, etc. et sequenti, qui fuit Dominicus, etc. ejusdem mensis, ego N. Rector hujus Ecclesiæ S. N. inter Missarum solemnia, Denuntiationes habui Matrimonii, jam prævia opportuna dispensatione initi inter N. et N. die prima hujus mensis, nullum tamen canonicum impedimentum ab aliquo allatum est, quo minus hujusmodi Matrimonium ratum, ac firmum esse debeat.

Si autem denuntiationes omnes omittendæ sint, aut differendæ, ita scribantur.

Denuntiationibus omnibus omissis, vel dilatis, etc. ex facultate, etc. Ego Rector N. etc. ut supra.

Cæterum si alteri Presbytero ab Ordinario, vel a Parocho ipso facultas facta sit conjungendi aliquos, id in libro proprii Parochi sic adnotetur ipsius Parochi manu.

N. Presbyter, vel Capellanus Ecclesiæ N. de licentia Reverendissimi Episcopi N. seu N, ejus Vicarii loci N. aut mea, quæ penes me extat, N. filium N. et N. etc. in Matrimonium conjunxit, etc. ut supra Et ego N. Parochus N. subscripsi, et testor, rem ita se habere.

Quod si ex denuntiationibus compertum sit, conjuges aliquo consanguinitatis, aut affinitatis gradu conjunctos esse, et nihilominus ad contrahendum fuerit cum ipsis Apostolica auctoritate dispensatum, annotetur gradus consanguinitatis, vel affinitatis dispensatæ, et compendium decreti super ca relati cum die, et anno, ac Notarii de illo rogati nomine, hoc modo:

Anno Domini ... die ... mensis ... præmissis denuntiationibus, ac comperto impedimento secundi, vel tertii, aut quarti gradus consanguinitatis, vel affinitatis, seu alio quovis etc. inter N. et N., etc. obtentoque per eos Apostolicæ Sedis mandato de dispensando, et cum eis per Reverendissimum Episcopum N. auctoritate dispensato sub die ... anno ... ut constat ex Actis Notarii officii prædicti Episcopi, cos Matrimonio conjunxi, etc. ut in prædicta formula.

Denuntiationes autem factæ in diversis Parochiis, sponsi videlicet et sponsæ, ab utroque Parocho in libro notari debent, etiam si Matrimonium non sequatur.

Forma describendi Statum animarum in quarto Libro.

F amilia quæque distincta in libro notatur, intervallo relicto ab unaquaque ad alteram subsequentem, in quo singillatim scribantur nomen, cognomen, ætas singulorum, qui ex familia sunt, vel tamquam advenæ in ca vivunt.

Qui vero ad sacram Communionem admissi sunt, hoc signum in margine e contra habeant: G.

Qui Sacramento Confirmationis sunt muniti, hoc signano habeant.Chr.

Qui ad alium locum babitandum accesserint, corum aoialna subducta linea notentur.

than ighter renorm that videlicet.

Anno ... die ... mensis ... in via, seu platea, vel pago, in propriis ædibus Pauli N., vel in ædibus N. a Paulo conductis habitant,

Chr. Paulus N. Petri filius, annorum, etc.

Chr. Apollonia ejus uxor, filia Jacobi N., anno-rum, etc.

- C. Dominicus eorum filius, annorum, etc.
- C. Lucia corum filia, annorum etc.
- C. Chr. Antonius filius N. famulus, annorum etc.
- C. Catharina N. filia N. ancilla, annorum, etc.
- C. Martinus filius N. annorum, etc.

Forma describendi Defunctos in quinto libro.

Describatur quis, et quæ, et cui Sacramenta ministraverit, quando quis mortuus fuerit, et ubi sepultus, quod hoc pacto fieri poterit.

Anno ... die ... mensis ... N. filius, vel filia N.

ex loco N. estatis N. (si hac sciri possunt) in domo N. in communione S. Matris Ecclesiæ animam Deo reddidit, cujus corpus die ... sepultus est in Ecclesia S. N. mihi N. vel N. Confessario probato confessus die ... sanctissimoque Viatico refectus die ... et sacri Olei unctione roboratus per me, die ... etc.

INDEX

CHANGE & COMMO

D	Outline was that down Radials
De iis, qua in administratione	Quipus non licet dare Ecclesia
Sacramentorum generaliter ser-	sticam sepulturam. 146 Exeguiarum ordo. 147
vanda sunt. Pag. 1	Exequiarum ordo. 147 Officium Defunctorum. 160
De Sacramento Baptismi rite administrando.	De officio faciendo in Exequiis
Ordo Baptismi Parvulorum. 12 De Baptismo Adultorum. 19	absente corpore defuncti, et in
De Baptismo Adultorum. 19 Ordo Baptismi Adultorum. 21	die tertio, septimo, trigesimo et anniversario.
Ordo supplendi omissa super In- fantem Bantizatum. 41	De exequiis parvulorum. 213 Ordo sepeliendi parvulos. 213
	De Sacramento Matrimonii. 220
Ordo supplendi omissa super Ba- ptizatum Adultum. 48	Ritus celebrandi Matrimonii Sa
ptizatum Adultum. 48 Ritus servandus cum Episcopus	cramentum. 223
	De Benedictione Mulieris pos
baptizat. 64 Benedictio Fontis Baptismi extra	partum. 22:
Sabbatum Paschæ, et Pente-	De Benedictionibus regulæ ge
	nerales. 227
costes, cum Aqua consecrata non habetur. 66	Ordo ad faciendam aquam bene
De Sacramento Pomitentia. 69	dictam. 228
Ordo ministrandi Sacramentum	Benedictio Candelarum extra
Pœnitentiæ. 70	diem Purificationis B. Maria
Absolutionis forma. 72	
De Absolutione ab excommuni-	Virginis. 230 Benedictio domorum in Sabbato
catione in foro exteriori. 73	sancto Paschæ.
Ritus absolvendi excommunica-	Alia benedictio domorum alic
tum jam mortuum. 75	tempore facienda cum asper-
De modo absolvendi a suspensio-	sione Aquæ benedictæ. 231
ne vel interdicto extra vel in-	Benedictio loci. 232
tra Sacramentalem Confessio-	Alia benedictio domus novæ. 233
nem. 76	Benedictio thalami. 233
De sanctissimo Eucharistiæ Sa-	Benedictio novæ navis. 234
cramento. 78	Benedictio communis super fru-
Ordo administrandi sacram Com-	ges et vineas. 234
munionem. 79	Benedictio Peregrinorum ad loca
De Communione Paschali. 82	sancta prodeuntium. 235
De Communione Infirmorum. 83	Benedictio Peregrinorum post re-
De Sacramento extremæ Unctio-	ditum. 237
nis. 88	Benedictiones esculentorum præ-
Ordo ministrandi Sacramentum	sertim in Pascha.
extremæ Unctionis. 90	Benedictio Agni Paschalis. 239
Septem Psalmi Pœnitentiales. 96	Benedictio Ovorum. 239
Litaniæ. 104	Benedictio Panis. 240
De visitatione et cura Insirmo-	Alia benedictio Panis. 240
rum.	Benedictio novorum fructuum.240
Modus juvandi morientes. 123	Benedictio ad quodcumque come
Ordo commendationis animæ. 125	stibile. 241
In expiratione. 143	Benedictio Olei simplicis. 241
De exequiis. 145	Benedictiones ab Episcopis, ve

aliis facultatem habentibus faciendæ. Benedictio Sacerdotalium indumentorum in genere. 242 Benedictio Mapparum sive Linteaminum Altaris. 244 Benedictio Corporalium. 244 Benedictio Tabernaculi seu Vasculi pro sacrosancta Eucharistia conservanda. 245 Benedictio novæ Crucis. 246 Benedictio Imaginum Jesu Christri Domini nostri, Beatæ Mariæ Virginis, et aliorum Sanctorum. Ritus benedicendi, et imponendi primarium lapidem pro Ecclesia adificanda servandus a Sacerdote facultatem habente ab Episcopo. Ritus benedicendi novam Ecclesiam, seu Oratorium publicum, ut ibi Sanctissimum Missæ Sacrificium celebrari possit. 253 Ritus reconciliandi Ecclesiam violatam, si nondum erat ab Episcopo consecrata. 257 Ritus benedicendi novum Cometerium per Sacerdotem ab Episcopo delegatum. Ordo reconciliandi Cometerium violatum , sive Ecclesiæ contiguum sit, sive separatum, ubi Ecclesia non est polluta. 263 Ritus absolvendi, et benedicendi populos , et agros ex Apostolica Sedis indulto. Methodus Indictionis pramittendæ Pontificiæ Benedictionis statis diebus super populum elargienda, ritusque in ea servan- l

dus a Regularibus, quibus a S. Sede hujusmodi facultas indulta est, vel indulgebitur. 272 Ritus Benedictionis Apostolica in articulo mortis a Sacerdotibus ad id delegatis impertiendæ.273 De Processionibus. 276 De Processione in die festo Purificationis B. M. Virginis. 277 De Processione in die Palmarum. Ordo servandus in Litaniarum majorum Processione, que in festo S. Marci celebratur, et in Litaniis minoribus Rogatio-De Processione in festo Sanctis-295 simi Corporis Christi. De Processione ad petendam plu-MS viam. Processio ad postulandam serenitatem. Preces ad repellendam tempestatem. Preces dicendæ tempore penuriæ et famis. Processio tempore mortalitatis et pestis. Preces dicendæ in Litaniis tempore belli. Processio in quacumque tribulatione. Preces dicendae in Processione pro gratiarum actione. 316 De Processione in translatione Sacrarum Reliquiarum insi-323 gnium. De exorcizandis obsessis a Dæ-

Formulæ scribendæ in libris ha-

bendis a Parochis.

325

349

monio.

		• .	· .	
	•			

